AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 2005.4.6.
COM(2005) 123 végleges

2005/0046 (COD)
2005/0047 (COD)
2005/0048 (CNS)
2005/0049 (COD)

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE A TANÁCSNAK ÉS AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK

a 2007–2013. közötti időszakra a Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása keretprogram létrehozásáról

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános programon belül a 2008-2013. közötti időszakra az Európai Menekültügyi Alap létrehozásáról

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános programon belül a 2007-2013. közötti időszakra a Külső Határok Alap létrehozásáról

Javaslat:

A TANÁCS HATÁROZATA

a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános programon belül a 2007-2013. közötti időszakra a Harmadik Országok Állampolgárainak Beilleszkedését Segítő Európai Alap létrehozásáról

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános programon belül a 2008-2013. közötti időszakra az Európai Visszatérési Alap létrehozásáról

(előterjesztő: a Bizottság)

{SEC(2005) 435}

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE A TANÁCSNAK ÉS AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK

a 2007–2013. közötti időszakra a Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása keretprogram létrehozásáról

A „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” keretprogram létrehozásáról szóló közlemény olyan összefüggő javaslatsorozathoz tartozik, melynek célja a 2007–2013. közötti időszakra szóló pénzügyi tervvel a szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megfelelő támogatása. A három fő célkitűzést – a szabadságot, a biztonságot és a jog érvényesülését – egymással párhuzamosan, azonos mértékben kell fejleszteni, hogy olyan kiegyensúlyozott megközelítés alakulhasson ki, mely a demokrácia, az alapvető jogok és szabadságok tiszteletben tartása és a jogállamiság elvén alapszik. E célkitűzések mindegyikét keretprogram támogatja, amely biztosítja az egyes politikaterületek megfelelő fellépései közti koherenciát, és egyértelműen összekapcsolja a politikai célkitűzéseket a támogatásukra rendelkezésre álló forrásokkal. Ebben az elrendezésben jelentősen leegyszerűsödik és ésszerűsödik a szabadság, a jog érvényesülése és a biztonság területén már működő pénzügyi támogatás is, így nagyobb rugalmassággal jelölhetők ki a prioritások, és általában nő az átláthatóság.

1. BEVEZETÉS

A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fokozatos létrehozását, amely azóta az Európai Unió egyik alapköve lett, először az Amszterdami Szerződés tűzte ki céljául. E célkitűzés két átfogó célból, a gazdasági növekedésből és a fenntartható fejlődésből származik: az európai szintű jólét csak olyan stabilitást és biztonságot nyújtó közegben növekedhet, ahol biztosított az állampolgárok és az üzleti szféra jogainak és szabadságainak hatékony gyakorlása, valamint a bűnözés és a terrorizmus elleni védelem.

A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben egyformán garantálni kell az egyének leglényegesebb jogait (a szabadságot, a biztonságot és a jog érvényesülését) és meg kell szabni az Uniótól elvárt leglényegesebb kötelezettségeket (a biztonságot, a jog érvényesítését)[1]. Európa polgárai joggal várják el az Európai Uniótól, hogy — az alapvető szabadságok és jogok tiszteletben tartásának biztosítása mellett — hatékonyabb, egységes szemlélet alapján közelítse meg az olyan határon átnyúló problémákat, mint az illegális migráció, az emberkereskedelem és az embercsempészet, a terrorizmus és a szervezett bűnözés.

Az Európai Tanács a tamperei program eredményei alapján 2004. novemberében többéves programot fogadott el (a továbbiakban: Hágai Program), amely az eddigi eredmények

[1] „*Az európai projekt egyesítő elve, összetartó kapcsa a szabadság. Biztonság nélkül azonban, ha az emberek nem ismernék el a törvény és az igazságszolgáltatás rendszerét, nem lehetne biztosítani a szabadság gyakorlását és a demokratikus értékek tiszteletben tartását. A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló európai térség tehát a demokrácia, az emberi jogok tiszteletben tartása és a jogállamiság alapelveinek biztosítéka. Ezen, az immár az alapjogi chartában is szerepelő elvek közös elismerése az európai polgárság alapelemét és az Unióban élők egységesülésének alapkövét jelenti*.”, „Európai uniós projekt” – COM (2002) 247.

továbbfejlesztésére és a további kihívásokkal való szembenézésre új uniós menetrendet határoz meg. A program célja többek között a közös migrációs és menekültpolitikák továbbfejlesztése és a külső határok ellenőrzésére és őrizetére vonatkozó integrált igazgatási rendszer létrehozása, melyeket – a pénzügyi következményeket is tekintetbe véve – a szolidaritás és a tagállamok közti igazságos feladatmegosztás általános elve alapján kell kivitelezni. E fogalmak a közös határellenőrzési, menekült- és bevándorláspolitika kidolgozásának irányadó elveiként az Alkotmányban is szerepelnek.

A Bizottság már a 2007–2013. közötti időszakra szóló pénzügyi tervet meghatározó stratégiai irányról szóló közleményében[2] kiemelt célként nevezte meg a szabadság, biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség fejlesztésének megfelelő pénzügyi forrásokból való támogatását, melyeket a „Polgárság, szabadság, biztonság és a jog érvényesülése" néven új fejezetben kell szerepeltetni. A javasolt „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása" keretprogram célja az Európai Tanács célkitűzéseivel összhangban – az Unió külső határai integrált igazgatásának bevezetéséből és a közös menekült- és bevándorláspolitikák végrehajtásából adódó pénzügyi teher kapcsán – a tagállamok közötti **igazságos feladatmegosztás** kérdésének megoldása.

2. A JAVASOLT FELLÉPÉS – A SZOLIDARITÁS ÉS A MIGRÁCIÓS ÁRAMLÁSOK IGAZGATÁSA KERETPROGRAM

2.1. A keretprogram célkitűzései

A közösségi pénzügyi programokat az EU politikák kidolgozásához kapcsolódó konkrét célok elérését kitűző hatékony politikai együttes részeként kell végrehajtani. Ezért a fellépés területeit és típusait a felmerülő igények vizsgálata nyomán kell megválasztani, és figyelembe kell venni más lehetséges eszközökkel, különösen a jogszabályalkotással fennálló kiegészítő kapcsolatot. Eddig a közös menekült-, migrációs és határigazgatási politika főként jogszabályalkotással jött létre. Az előírások alapozták meg az e területeken folytatott közösségi politikát. Azonban az előírások végrehajtásában az egyes tagállamokra különböző teher hárul, némelyikükre aránytalanul nagy részt visel az egész közösség javát szolgáló kötelezettségekből, az egyenlőtlen alkalmazás pedig veszélyeztetné az egyenlő feltételek kialakítását célzó törekvést.

E politikaterületek meglehetősen sok személyt érintenek. A 25 tagú EU-ban a tagállamokra körülbelül 6 000 km szárazföldi és mintegy 85 000 km tengerparti határ ellenőrzésének feladata hárul; a becslések szerint évente 100 millió utas érkezik az EU nemzetközi repülőtereire, köztük olyan személyek, akiktől meg kell tagadni a belépést. A tagállamok évente a harmadik országok több mint 340 000 állampolgárától tagadják meg az EU-ba való belépés jogát, mintegy 500 000, illegálisan a területükön tartózkodó harmadik országbeli állampolgárról szereznek tudomást, és harmadik országok mintegy 300 000 állampolgárát utasítják ki illegális belépés, illegális tartózkodás miatt vagy más okokból. A 25 tagú EU-ban évente mintegy 2,2 millió lakhatási vagy tartózkodási engedélyt adnak ki harmadik országok állampolgárainak munkavállalási, családegyesítési, tanulmányi, kutatási vagy egyéb célból. A harmadik országok azon állampolgárainak száma, akik jelenleg legálisan tartózkodnak a 25

---

[2] A Bizottság közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek. Közös jövőnk építése – A kibővült Unió politikai kihívásai és költségvetési eszközei 2007–2013. között. COM(2004)101, 2004.2.10. A Bizottság közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek. A 2007–2013. közötti időszakra szóló pénzügyi terv – COM(2004) 487, 2004.7.14.

tagú EU-ban, kétszer akkora, mint azon EU állampolgárok száma, akik azon jogukat gyakorolják, hogy hazájukon kívül más tagállamban is tartózkodhatnak; és a lakosság főként a nettó migráció következtében nő tovább.

Olyan közösségi pénzügyi szolidaritásra van szükség, amely képes támogatni a migrációs áramlások igazgatására megállapított átfogó, kiegyensúlyozott európai uniós megközelítés továbbfejlesztését és végrehajtását, és amely megfelelően járul hozzá a megközelítés alábbi négy fő pilléréhez:

- Az első pillér: a tagállamok kötelezték magukat a schengeni vívmányok alkalmazására és közös uniós integrált határigazgatási rendszer létrehozására. Ennek megfelelően a tagállamok kötelesek a külső határokon hatékonyan kezelni a személyek áramlását, és így biztosítani egyrészt – a tagállamok belbiztonsága érdekében – a külső határok magas szintű védelmét, másrészt a jóhiszemű utasok zökkenőmentes határátlépését, például a tagállamok konzuli szolgálatai által kibocsátott vízumokkal. Ez azt jelenti, hogy az illegális belépések csökkentésére biztosítani kell különösen a földközi-tengeri partvonalat és keleti szárazföldi határokat, és javítani kell a tagállamok harmadik országokban működő konzuli szolgálatainak tevékenységét.

- A második pillér: az Európai Visszatérési Cselekvési Program 2002. évi elfogadásával a tagállamok ígéretet tettek arra, hogy a közös előírások és a legjobban bevált gyakorlatok alapján közös visszatérési politikát dolgoznak ki. A hatékony közösségi visszatérési politika a hiteles legális bevándorlás- és menekültpolitika fontos kiegészítője, és az illegális bevándorlás elleni küzdelem fontos eleme. Az egyes tagállamokban a visszatérés igazgatására tett erőfeszítések mind pénzügyi szempontból, mind politikai hatásuk és jelzésértékük szempontjából korlátozottak. A tagállamok a visszatérési műveletek végrehajtásakor hasonló nehézségekkel szembesülnek, és ezeket közösen, a források és a tapasztalatok egyesítésével könnyebben küzdhetik le. Továbbá a tagállamokat ösztönözni kell arra, hogy dolgozzák ki „a visszatérés integrált igazgatását”, elemezzék és vizsgálják meg a potenciális visszatérők csoportját, a tagállamban fennálló jogi és logisztikai akadályokat és a visszatérési ország helyzetét, és dolgozzanak ki a kihívásokkal arányban konkrét és célzott intézkedéseket. Ezáltal csökkenniük kell a harmadik országok illegálisan az EU-ban tartózkodó állampolgárai részéről a belső határok nélküli EU-ban történő másodlagos helyváltoztatásoknak is.

- A harmadik pillér: a közös bevándorlás-politika végrehajtásához a Közösségnek hiteles választ kell adnia a harmadik országok állampolgárai beilleszkedésének sokrétű kérdésére. A közös bevándorlás-politikának nyilvánvaló a jelentősége a versenyképesség és a lisszaboni célkitűzések teljesülése szempontjából. Bár maga a bevándorlás nem oldja meg a népesség öregedésének kérdését, az EU munkaerő-piaci igényeinek kielégítésére és az európai jólét biztosítására egyre tartósabb bevándorlási hullámokra lehet szükség. Ezért kiemelten fontos, hogy az EU migrációs politikája biztos jogi státusz és garantált jogok biztosításával támogassa a befogadottak beilleszkedését, és segítse elő a munkaerő-piacon túl a társadalom minden szintjén a beilleszkedésüket. Közös megközelítést kell kidolgozni a bevándorlók jogai és kötelezettségei tekintetében.. Az európai uniós bevándorlási beilleszkedési politika – a Tanács és a tagállamok kormányképviselői által 2004-ben elfogadott – közös alapelvei kimondják, hogy a bevándorlás az európai társadalom állandó vonása, és minden tagállamnak oly módon kell fenntartania társadalmait, és olyan irányba kell fejlesztenie azokat, hogy az újonnan érkezők ott otthon érezzék magukat; hiszen ha valamely tagállam nem alakít ki és hajt végre a migránsokra vonatkozó sikeres

beilleszkedési politikát, az több szempontból is hátrányos hatással lehet a többi tagállamra. Ennek megfelelően a tagállamokat ösztönözni kell arra, hogy dolgozzanak ki és hajtsanak végre programokat és intézkedéseket az újonnan érkezők fogadására, támogassák a harmadik országok állampolgárainak fokozott polgári, kulturális, vallási és politikai részvételben megmutatkozó aktív polgárságát, járuljanak hozzá, hogy az állami és magánszférabeli szolgáltatók jobban ki tudják elégíteni az igényeiket, és segítsék a társadalmat a sokféleséghez való alkalmazkodásban.

- Az utolsó pillér: amennyiben egy tagállam felelős egy bizonyos menekültügyi kérelem megvizsgálásáért, az EU-ban történő szükségtelen másodlagos helyváltoztatás elkerülése érdekében a lehető legkisebbre kell csökkenteni a beléptetés és a befogadás gyakorlatában mutatkozó eltéréseket. Elő kell mozdítani, hogy a tagállamok magas szinten és megegyező módon hajtsák végre a közös európai menekültpolitikát, és ezért egyensúlyt kell teremteni a tagállamok között a menekültek és lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek fogadására és a fogadás következményeinek viselésére hozott erőfeszítések terén.

E megközelítés másik lényeges eleme a harmadik országokkal folytatott együttműködés. A pénzügyi keret javasolt szerkezetének megfelelően ez a külső dimenzió nem szerepel a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” keretprogramban, de a Bizottság által 2004. szeptemberében előterjesztett külső támogatási eszközök végrehajtásával a javasolt pénzügyi keret 4. fejezete kellőképpen figyelembe veszi.

2.2. A keretprogram szerkezete

A keretprogram az alábbi négy területen hoz létre pénzügyi szolidaritási eszközt (alapot):

- a külső határok ellenőrzése és őrizete (a továbbiakban: integrált határigazgatás), vízumpolitika az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökséget (FRONTEX Ügynökség) kiegészítve;

- a harmadik országok azon állampolgárainak visszatérése, akik illegálisan tartózkodnak az EU területén;

- harmadik országok azon állampolgárainak beilleszkedése, aki legálisan tartózkodnak az EU területén; valamint

- menekültügy (a meglévő Európai Menekültügyi Alap[3] alapján).

Nyilvánvaló, hogy a közös politikákat, ezen belül a közös jogszabályokat mind a négy területen a komplementaritás biztosításával, de a különböző működési célkitűzések figyelembevételével kell kidolgozni és végrehajtani. A tagállamokra különböző szintű és súlyú kötelezettségek hárulnak, ezért megfelelő pénzügyi támogatásra van szükség. Ez azt is jelenti, hogy még a csak korlátozottan érintett tagállamoknak is nemzeti szintű intézkedéseket kell hozni és fenntartani a négy politikaterületen fennálló kötelezettségeik megfelelő teljesítésére.

[3] A 2005–2010. közötti időszakra az Európai Menekültügyi Alap létrehozásáról szóló, 2004. december 2-i 2004/904/EK tanácsi határozat – HL L 381., 2004.12.28., 52. o.

Ezen intézkedések továbbá a Szerződésekben különböző jogalapokkal rendelkeznek, és olyan területekre vonatkoznak, melyekre a Dánia, Írország és az Egyesült Királyság helyzetéről szóló jegyzőkönyvek vagy a schengeni vívmányok rendelkezései érvényesek.

Ezért a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” keretprogram a négy politikaterületnek megfelelő négy külön eszközből fog állni (melyek négy „alapot” hoznak létre).

Bár a négy alap végrehajtása négy különböző jogi eszközzel történik, politikai és működési szempontból összefüggő együttest alkotnak: minden alap olyan politika célkitűzéseit tükrözi, mely a három másikkal együtt teszi lehetővé a szabadságon alapuló térség kialakulását. Az általános célkitűzések mind a négy dimenzió sikeres végrehajtásával érhetők el. A négy alap tehát közös végrehajtási és igazgatási szabályok szerint működik majd, azonos stratégiai naptár és összehangolt értékelési és felülvizsgálati eljárások szerint (lásd a 3. szakaszt).

Az Alkotmányszerződés életbelépésekor a Bizottság megvizsgálhatja az új jogalapból (különösen a III-268. cikkből) fakadó további finomítás és egyszerűsítés lehetőségét.

Az egyes alapokon belül a pénzügyi források tagállamok közti elosztása konkrét és objektív szempontok alapján történik majd, melyek kifejezik a tagállam helyzetét az érintett politikaterületen a Közösség részéről vagy annak általános javára vállalt kötelezettségek tekintetében. Nagyrészt mennyiségi szempontokról lesz szó. A szempontok lehetőleg a tagállamok kiinduló helyzetét és a helyzet alakulását is figyelembe vevő „állandó” és „változó” adatokon alapulnak majd: ezáltal például több, a célpopulációba eső személy támogatása érdekében megerősíthetők az egyik tagállamban rendelkezésre álló pénzeszközök.

Ezért az eszközök a közösségi, illetve ahol ezek nem állnak rendelkezésre, a nemzeti statisztikák használatát írják elő. Bár technikai nehézségek felmerülhetnek, a pénzeszközök statisztika használatával történő elosztása feltehetőleg kedvező hatású lenne: nemzeti szinten nagyobb figyelem jutna a helyes és időben történő adatszolgáltatásra. A statisztikák javasolt használata a 2007–2013. közötti időszakban a pénzeszközök elosztására annál is inkább megvalósítható, mivel a migrációs statisztikákról szóló küszöbön álló jogszabállyal várhatóan jobban hozzáférhető és összehangoltabb statisztikák állnak majd rendelkezésre.

A Külső Határok Alap rendelkezik – többek között a FRONTEX Ügynökség közös kockázatelemzése alapján – a súlyozási mechanizmus lehetőségéről. A 693/2003/EK tanácsi rendelettel és a 694/2003/EK tanácsi rendelettel összhangban külön rendelkezések szólnak az FTD és FRTD rendszer végrehajtásához kapcsolódó különleges többletköltségek fedezéséről.

Az Európai Menekültügyi, Beilleszkedési és Visszatérési Alapok esetén az Európai Menekültügyi Alap mintájára minden tagállam kis átalányösszeget kap a célkitűzések végrehajtásához szükséges minimális források biztosítására.

2.3. Kiegészíthetőség más eszközökkel és politikai intézkedésekkel

A keretprogram a közös menekült-, migrációs és külső határpolitikák továbbfejlesztését célzó politikai együttes egyik eleme: szorosan kapcsolódik más politikai eszközök, különösen jogszabályok végrehajtásához és kidolgozásához. A pénzügyi szolidaritásnak világosan meghatározott célkitűzéseket kell szolgálnia, és olyan intézkedések társfinanszírozását kell lehetővé tennie, melyek a Közösségnek magas szintű hozzáadott értéket jelentenek. Az alapok használatával a közös előírások tekintetében közvetlenül javulnia kell a nemzeti helyzetnek,

vagy az összehangolt, illetve közös intézkedések végrehajtásával EU szintű kollektív előnyöket kell eredményeznie.

A keretprogram a közös migrációs, menekült- és külső határpolitika összefüggésében létrejött egyéb kezdeményezéseket és szerveket kiegészítve jön létre és működik.

A külső határ- és vízumpolitika és a menekültpolitika végrehajtását támogató nagy méretű IT rendszerek (Vízuminformációs Rendszer, Schengeni Információs Rendszer, illetve EURODAC) kialakítása különösen hozzájárul a közösségi szolidaritáshoz a tagállamok közötti együttműködés és költséghatékony információcsere létrehozásával. Bár ezek az információs rendszerek a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása" keretprogram tervezett költségvetésében nem szerepelnek, kidolgozásuk és működtetésük hosszú távú kötelezettség, és a létrehozó jogi aktusaik nem tartalmaznak az időtartamukat korlátozó rendelkezéseket. A bővítésre tervezett fejlesztésen túl nem zárható ki a 2007–2013. közötti időszakban a műveletek további fejlesztése, melyeket a javasolt pénzügyi keret 3. fejezetében szereplő költségvetésből kell fedezni.

A FRONTEX Ügynökség tevékenységei is hatékonyan javíthatják az együttműködést a technikai és működési támogatás és az eszközök és források minden részt vevő állam számára hozzáférhető egyesítése révén. Az Ügynökség hatókörének és tevékenységeinek folyamatos fejlesztéséhez – különösen a 2007-re tervezett értékelés után – a leendő pénzügyi keret 3. fejezetéből megfelelő forrásokra lesz szükség. A Bizottság szolgálatai bevonják a FRONTEX Ügynökséget a programozásba és az értékelésbe.

A jelenleg zajló előkészítő intézkedés eredményei alapján a Bizottság meg fogja vizsgálni egy Európai Migrációs Megfigyelőállomás létesítését a sokrétű migrációs és menekültügyi jelenségek megerősített felügyelete és vizsgálata érdekében.

Az alapok közötti ismétlődés elkerülésére, valamint lehetőség szerint az együttműködés kialakulásának biztosítására is születtek rendelkezések. Például az elutasított menedékkérők visszatérésére vonatkozó intézkedéseket a 2008. január 1-jén kezdődő többéves program első évétől nem finanszírozza az Európai Menekültügyi Alap.

A Visszatérési Alap finanszírozása csak 2008-tól van tervben, mivel előzőleg a Hágai Program alapján értékelni kell a visszatérésre vonatkozó előkészítő intézkedések (2005–2006) eredményeit.

A Beilleszkedési Alap célkitűzéseinek meghatározása és végrehajtása során különös figyelmet kap az, hogy intézkedései kiegészítsék az Európai Szociális Alap (a továbbiakban: ESZA) intézkedéseit, illetve azzal együttműködjenek. A Beilleszkedési Alap újító jellegű, különleges megközelítésével ki tudja majd egészíteni az ESZA tágabb célkitűzéseit, és meghatározhatja az ESZÁ-n belül tovább alakítható sikeres stratégiákat és gyakorlatokat.

3. ÉSSZERŰSÍTÉS ÉS EGYSZERŰSÍTÉS

3.1. Átmenet a meglévő eszközökkel

A „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása" keretprogramban végrehajtott négy alap összefüggő együttest alkot, és a szolidaritás, a hozzáadott érték, az addicionalitás és a kiegészítő jelleg elvével összhangban teljes mértékben támogatja a külső határok, a migráció és menekültügy területén a közös politikák kidolgozását. Az alapok átveszik és teljes

működési szintjükre fejlesztik a meglévő programok és előkészítő intézkedések – például az ARGO, INTI, a visszatérés igazgatását előkészítő intézkedések és az Európai Menekültügyi Alap (a továbbiakban: EMA) – intézkedéseit.

Az EMA második szakasza 2005. január 1-jén kezdődött, és 2010-ben ér véget. A közleményhez csatolt EMA-módosítási javaslat célja az önkéntes hazatelepülés támogatási feltételeinek tisztázásán túl egyszerűen az, hogy összehangolja az EMA naptárát és az igazgatási és ellenőrzési rendszerre vonatkozó végrehajtási intézkedéseit a három másik eszközével: időtartama 2013-ig meghosszabbodik, és az új rendelkezések 2008. január 1-től lépnek életbe, hogy a jelenlegi határozat alapján az első többéves programozási ciklus 2005. és 2007. között teljes mértékben végrehajtható legyen. Ezen időpontok után a programozási ciklus összhangban lesz a három másik alappal.

Az EMA lényegi módosítása azonban várhatóan később, 2005-ben, az alábbi témákról szóló bizottsági közleményekkel együtt kerül előterjesztésre:

- A nemzeti áttelepítési programokban szereplő személyekről szóló nyilatkozat az EMA II-ről (2005–2010.) szóló tanácsi határozat hatálya alapján, amelyben a Bizottság felkérést kap, hogy – a tartós megoldásokhoz való hozzáférés javításáról szóló 2004. november 2-i tanácsi következtetéseket figyelembe véve – 2005 végéig terjesszen elő módosítási javaslatot az Európai Menekültügyi Alapra. E következtetésekben a Tanács arra kérte a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot az EU áttelepítési programjára. Az EU áttelepítési programja alapján vagy azon kívül történő áttelepítés finanszírozásának vagy részfinanszírozásának szabályait rendezni kell.

- A Hágai Program, amely a „tagállamok nemzeti menekültügyi szolgálatainak részvételével megfelelő szerkezetek” 2005-ben történő létrehozását sürgeti „a gyakorlati és munkatársi együttműködés elősegítésére”. El kell dönteni, hogy e szerkezeteket bevegyék-e a „közösségi intézkedésekbe”, és hogy milyen lehetőségek várnak az Európai Támogatási Hivatalra.

3.2. Közös igazgatási és ellenőrzési szabályozások

Mivel a keretprogram a közös politikák nemzeti szintű végrehajtásának erősítését tűzi ki célul, a végrehajtásra a tagállamok és a Bizottság közötti megosztott igazgatási kereten belül kerül sor. Így a tagállamok az igények alapos felmérésével és a helyi körülményekhez igazított stratégiával összhangban választhatják meg az intézkedéseket; ezt a stratégiát a Bizottsággal együttműködve kell megállapítani. Mivel a megosztott igazgatás nem alkalmazható harmadik országokra, a feladatok a decentralizált igazgatás keretében a schengeni vívmányok végrehajtásához, alkalmazásához és fejlesztéséhez csatlakozott, a Külső Határok Alapban részt vevő országokra hárulnak. Az eszközök tervezetében szereplő közösségi intézkedéseket és a bizottsági technikai támogatást a Bizottság közvetlen igazgatás keretében valósítja meg.

A négy eszköz működésére azonos rendelkezések vonatkoznak: a Bizottság iránymutatásai alapján kialakított többéves stratégiai programozási ciklusok (két időszak került meghatározásra: 2007–2010. és 2011–2013.), éves forráselosztás és működési programozás, többéves értékelések.

A négy alap igazgatási és ellenőrzési rendszerét is hasonlóképp egyeztetni kell, ezért a határozattervezetek közös vagy megosztott végrehajtási rendelkezésekről és szerkezetekről rendelkeznek (bizottság, nemzeti igazgatási és pénzügyi ellenőrzési szabályozások).

Az egyes alapok igazgatási szabályait a következetesség és az átláthatóság igénye vezérli. A következetesség abban nyilvánul meg, hogy az eszközök tervezetei rögzítik az igazgatási, belső ellenőrzési és pénzügyi ellenőrzési rendszerek minimális feltételeit, valamint az egyes szereplők részvételét. Az átláthatóság abban nyilvánul meg, hogy a különböző szereplők ismerik az eszköz egyes részeinek eredményeit és következményét. A négy határozattervezet figyelembe veszi a strukturális alapok programozási és megvalósítási mechanizmusa értékelésének következtetéseit is, azért, hogy olyan megvalósítási mechanizmusokat hozzon létre, amelyek egyszerre biztosítják a források fő stratégiai célkitűzésekre irányulását, a nemzeti és közösségi szintű hatékony végrehajtást biztosító megvalósítási mechanizmust és a közösségi finanszírozás hatékony és eredményes igazgatását és ellenőrzését.

3.3. Értékelés és felülvizsgálat

Az intézkedés hatékonyságának biztosítására rendszeres időközönként el kell végezni a politikai eszközök végrehajtásának, eredményeinek és hatásainak értékelését. Ez különösen fontos a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” keretprogram összefüggésében:

– először: 2005-ben és 2006-ban további tanulmányok készülnek az új program első stratégiai iránymutatásaiban szereplő prioritások meghatározására, valamint a következetes és teljes körű felügyeleti és értékelési keret létrehozására (ideértve a minőségi, illetve mennyiségi közös bemeneti, kimeneti, eredmény- és következménymutatók meghatározását);

– másodszor: 2010-re, a Hágai Program felülvizsgálatának idejére rendelkezésre kell állniuk a keretprogram működésére vonatkozó első értékelés eredményeinek; ezen értékelés eredménye a program igazgatására és működésére is visszajelzést ad;

– harmadszor: 2012-re el kell készülni az alapokon belüli többéves programok eredményeinek értékelésével, azért, hogy levonhatók legyenek a megújítás tekintetében hasznos tanulságok, illetve 2015-re, hogy megállapítható legyen a hatásuk.

A politikai fejlemények és az értékelések eredményei függvényében szükség lehet a program felülvizsgálatára és szükség esetén az új vagy változó igényekhez és prioritásokhoz való igazításukra is:

-2009-ben: bizonyos szempontokból felül lehet vizsgálni az alapok működését, például a beilleszkedés tekintetében a 2005-ben kezdeményezett előkészítő intézkedések záró értékelése eredménye alapján a beilleszkedés és a külső határok területe közötti pénzügyi elosztási kulcsokat.

- 2010. végére: az első értékelés alapján a keretprogram jövőjére vonatkozó fő irányok és prioritások meghatározása érdekében.

4. PÉNZÜGYI FORRÁSOK

A „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” keretprogram tervezett teljes összege a 2007–2013 közötti időszakra (jelenlegi árakon) 5866 millió euro. E csomagon belül 1184 millió euro jut a menekültügyre; 759 millió euro a visszatérési alapra; 1771 millió euro a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedésére; 2152 millió euro pedig a külső határok igazgatására. A tagállamoknak juttatott összegek nem vihetők át az egyik alapból a másikba.

A fenti keretprogram teljes összegén túl 285,1 millió euro indikatív összeget kap a FRONTEX Ügynökség a 2007–2013 közötti időszakra, míg a nagyméretű információs rendszerek kivitelezése a becslések szerint meghaladja a 900 millió eurót; végül: a költségvetés ugyanerre az időszakra 62,3 millió euró indikatív összeget irányoz elő a jelenlegi előkészítő intézkedések következtében esetlegesen felállítandó Európai Migrációs Megfigyelőközpont számára.

MELLÉKLET

A 2007–2013. közötti időszakra a Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása keretprogram létrehozása

Kiegészítő kapcsolat az ügynökségekkel és egyéb eszközökkel a szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben

A pénzügyi tervben számos olyan, egymást kiegészítő eszköz szerepel, amelyek a jog érvényesülésén, a szabadságon és biztonságon alapuló térség politikai célkitűzéseinek eléréséhez járulnak hozzá:

– a Bizottság által e területen jelenleg igazgatott számtalan költségvetési sor helyébe lépő keretprogramok;

– az ügynökségek és közösségi vagy uniós szervek közösségi finanszírozása;

– az ehhez kapcsolódó nagy információs rendszerek fejlesztése és kezelése.

Az új pénzügyi terv fedezi a fenti keretprogramhoz tartozóan az alábbi ügynökséget:

- Az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség felállításáról szóló, 2004. október 26.-i 2007/2004/EK tanácsi rendelettel (HL L 349, 2004.11.25., 1.o.) felállított Külső Határokon Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség.

A már meglévő eszközök hatályban maradnak, azonban ezeket nem az új keretprogram fedezi. Az alábbi eszközök a menekültügyi, migrációs és külső határpolitkák területén a nagy méretű IT rendszerek fejlesztéséhez és kivitelezéséhez kapcsolódnak, és tanácsi és/vagy európai parlamenti jogszabályokkal jöttek létre:

- A dublini egyezmény hatékony alkalmazása érdekében az ujjlenyomatok összehasonlítására irányuló Eurodac létrehozásáról szóló, 2000. december 11-i 2725/2000/EK tanácsi rendelettel (HL L 316, 2000.12.15., 1. o.) létrehozott **EURODAC rendszer**, és az egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2003. február 18-i 343/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 050 , 2003.2.25. 1. o.).

- A Vízuminformációs Rendszer (VIS) létrehozásáról szóló, 2004. június 8-i 2004/512/EK tanácsi határozat (HL L 213, 2004.16.15. 5. o.) által létrehozott **Vízuminformációs Rendszer (VIS)**, melyre a Bizottság javaslatot terjesztett elő (COM(2004)835) a Vízuminformációs Rendszer (VIS) céljának, funkcionalitásának és feladatainak meghatározásával.

- A **Schengeni Információs Rendszer (SIS II)**, melyre a Bizottság 2005 első negyedének végéig európai parlamenti és tanácsi rendeletjavaslatot szándékozik benyújtani.

Ezen információs rendszerek fejlesztése és működése hosszú távú elkötelezettséget jelent, és az ezeket létrehozó jogalkotási aktusok nem tartalmaznak az időtartamukat korlátozó

rendelkezéseket. A bővítésre tervezett fejlesztésen túl nem zárható ki a 2007–2013. közötti időszakban a műveletek további fejlesztése sem.

INDOKOLÁS

1. BEVEZETÉS

A politikai célok és a hozzájuk rendelt pénzösszegek összhangjának biztosítása érdekében a 2007–2013. közötti időszakra szóló pénzügyi terv eleve politikai megközelítésen alapul. E szempontból az elkövetkező években az Európai Unió egyik fő prioritásának a szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozása tekintendő, és ezt jelentősen megnövelt pénzügyi eszközökkel kell támogatni. A Bizottság *„Közös jövőnk építése – a kibővült Unió politikai kihívásai és költségvetési eszközei 2007–2013”*[4] és *„A 2007–2013. közötti időszakra szóló pénzügyi terv”*[5] című közleményeiben azt is kiemelte, hogy a következő pénzügyi tervnél az egyszerűség irányába való jelentős elmozdulás megteremtése érdekében módosított jogi eszközöket kell használni. A Bizottság javaslatai három általános, politikai témájú program köré csoportosulnak („Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása”, „Alapvető jogok és a jog érvényesülése”, „Biztonság és a szabadságok megőrzése”), ami egyértelmű keretet szab a Közösség pénzügyi fellépései kidolgozásához a jog érvényesülése, a szabadság és a biztonság hármas céljának támogatása érdekében.

E programok tartalmát bizottsági munkadokumentum6 ismerteti, mely szerint a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program fő célja a következő: *a szolidaritás elvének támogatása a személyek áramlásának igazgatása során az Unió külső határainál az integrált igazgatás bevezetéséből és a közös menekült- és bevándorláspolitika végrehajtásából adódó pénzügyi teher kapcsán, a tagállamok igazságos feladatmegosztásának biztosításával. (..)*

A szolidaritással a migrációs áramlások igazgatásának alábbi négy, egymást kiegészítő dimenziójában kell a közösségi politika és jogszabályok végrehajtását javítani és támogatni:

- a külső határok integrált igazgatása a külső határok egyenértékű és egységes szintű védelmének biztosítása érdekében;

- menekültpolitika a már meglévő Európai Menekültügyi Alapnak[7] megfelelően, amely támogatja a tagállamok közötti szolidaritáson alapuló közös európai menekültpolitika kidolgozását és végrehajtását, és elősegíti, hogy a menekültek és lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek befogadásának következményei viselésében a tagállamok egyenlő mértékben vegyenek részt;

- az illegális bevándorlás elleni küzdelem, különösen a harmadik országok az EU-ban illegálisan tartózkodó állampolgárai vagy szabálytalanul az EU felé migráló személyek visszatérése tekintetében;

---

4 COM(2004)101, 2004.2.10.

5 COM(2004) 487, 2004.7.14.

6 Vitorino biztos közleménye a Bizottságnak, 2004. szeptember 28. (SEC(2004)1195) „A szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség működési dimenziója: A leendő pénzügyi fellépések politikai háttere és irányai”

7 A 2005–2010. közötti időszakra az Európai Menekültügyi Alap létrehozásáról szóló, 2004. december 2-i 2004/904/EK tanácsi határozat, HL L 381., 2004.12.28.

- a harmadik országok állampolgárainak befogadása és társadalmi, polgári és kulturális beilleszkedése letelepedésük érdekében, és azért, hogy minden téren az európai társadalmak aktív részesei lehessenek.

2. AZ INTÉZKEDÉS INDOKLÁSA – AZ EURÓPAI MENEKÜLTÜGYI ALAP MÓDOSÍTÁSA

A szolidaritás kérdését ilyen formában elsőként a hároméves előkészítő intézkedés nyomán 2000-ben létrejött EMA[8] vetette fel. Az Európai Parlament által támogatott, a Bizottság javaslatán alapuló alap egy átfogó megközelítés részeként lényeges szerepet játszott a közös közösségi intézkedés alapjainak letételében a menedékkérők és a nemzetközi védelmet igénylők fogadása érdekében. Hozzájárult a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek tömeges bevándorlása esetén nyújtandó ideiglenes védelemről szóló irányelvvel kapcsolatos megállapodáshoz is. A közös európai menekültügyi rendszert létrehozó jogharmonizáció első szakasza végéhez közeledik, és az eredeti határozat értelmében e határozatot a Tanácsnak a Bizottság javaslata alapján legkésőbb 2004. december 31-ig felül kellett vizsgálnia.

2003-ban alapos értékelésre és az érintett felek bevonásával történő átfogó konzultációra került sor: az EMA I félidős értékelése 2003. novemberében zárult le, és 2003. október 30-31-én széleskörű felülvizsgálati konferenciára került sor. A Bizottság az értékelés eredményei, valamint egy széles körű hatásvizsgálat[9] alapján 2004. február 12-én javaslatot fogadott el az EMA második, 2005–2010-ig tartó szakaszának[10] létrehozásáról. A határozatot a Tanács 2004. december 2-án fogadta el.

Az EMA második szakasza számos olyan rendelkezést és mechanizmust tartalmaz, amelyek most a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program három másik alapjában javaslatként szerepelnek:

- az alapok működésének stratégiai jellegűbb programozása a Bizottság vezető szerepének növelésével és a menekültpolitikával kapcsolatban elfogadott közösségi jogi keret figyelembevételével;

- a pénzeszközök tagállamok közötti elosztása során a szempontok között a célpopuláción kívül annak szerepeltetése is, hogy különösen az új tagállamoknak a nemzeti menekültügyi rendszerek hatékonyságának biztosítására strukturális beruházásokat kell végrehajtaniuk;

- a programozás és az intézkedések időtartamának (a nemzeti partnerek, valamint a tagállamok és a Bizottság között történő) konzultációs eljáráson alapuló többéves stratégiákon keresztül történő kialakítása, oly módon, hogy azok hasznosabbak legyenek és nagyobb gyakorlati eredményt mutassanak fel;

- a megosztott igazgatásra vonatkozó rendelkezések megerősítése és nagyobb közösségi szintű támogatás (közös pénzügyi és igazgatási keret és közös igazgatási eszközök), annak biztosítására, hogy az eszköz a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvével összhangban kerüljön végrehajtásra.

---

8 A 2000–2004. közötti időszakra az Európai Menekültügyi Alap létrehozásáról szóló, 2000. szeptember 28-i 2000/596/EK tanácsi határozat, HL L 252., 2000.10.6., 12. o.

9 SEC(2004) 161, 2004.2.12.

10 COM(2004) 102, 2004.2.12., A 2005–2010. közötti időszakra az Európai Menekültügyi Alap létrehozásáról szóló tanácsi határozatra vonatkozó javaslat.

A javaslat a közösségi szolidaritásra történő hangsúlyozott utalással rendelkezett továbbá a költségvetés fokozatos, nagyrészt 2008-tól történő növeléséről, annak érdekében, hogy jelentős eredmények szülessenek, illetve, hogy a célcsoportokon kívül magukra a rendszerekre is nagyobb hatást lehessen gyakorolni.

E javaslat legutóbbi értékelése és felülvizsgálata alapján, valamint az eszköz időtartama figyelembe vételével a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása" általános program elfogadása keretén belül, az új pénzügyi terv szerint az EMÁ-n végrehajtandó módosításokat az eljárások ésszerűsítésére (a három másik alapra vonatkozó javaslatokkal való egyeztetés), a végrehajtás időtartamára (meghosszabbítás 2013-ig), továbbá az egyéb eszközök felhasználására és az együttműködésre kell összpontosítani (különösen a „Visszatérési Alap" intézkedéseinél).

2.1. Az eszköz időtartama

Mivel az EMA jelenlegi szakasza 2010-ig tart, javasoljuk az időtartam meghosszabbítását a pénzügyi terv lejártáig, azaz 2013-ig. Működési szempontból ez azt jelenti, hogy végre kell hajtani egy harmadik többéves programot (2011–2013.). Mivel azonban a tagállamok jelenleg kezdik meg az EMA II 2005-től 2007 végéig tartó első stratégiai többéves programjának végrehajtását, javasoljuk, hogy e javaslat hatálybalépésének időpontja a második többéves programozási időszak első évének kezdete, azaz 2008. január 1. legyen.

2.2. Az igazgatási és ellenőrzési rendszerek ésszerűsítése

Az EMA II (2005–2010.) részletes rendelkezéseket tartalmaz a megosztott igazgatás működési végrehajtásáról. A Bizottság az ezen általános program részeként javasolt három másik alap igazgatási és ellenőrzési eljárásaival való következetesség és esetleges közös szabályozás biztosítása érdekében javasolja, hogy mind a négy alap esetén ugyanazon rendelkezések kerüljenek elfogadásra.

E rendelkezések különösen a strukturális alapok megvalósítási rendszerének reformja[11], valamint a Bizottság és a tagállamok feladatainak meghatározásáról szóló 2004. szeptember 6-i bizottsági közleményben[12] meghatározott irányok figyelembevételével kerültek meghatározásra. Az igazgatási és ellenőrzési rendszerek végrehajtásának egyszerűbbé tétele érdekében javasoljuk, hogy ezek is az első többéves ciklus befejeztével, 2008. január 1-jén lépjenek hatályba.

2.3. Kiegészítő kapcsolat és együttműködés

Az EMA volt az első olyan közösségi pénzügyi eszköz, amelyben kifejezésre jutott a Közösség és a közös külső határ-, bevándorlás- és menekültpolitikák létrehozásának következményeivel foglalkozó tagállamok közti szolidaritás. Az EMA az összefüggő általános program létrehozására vonatkozó javaslattal együtt olyan intézkedésegyüttes része, amelynek célja egyenlő feltételek kialakítása egész Európában.

---

[11] Az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló tanácsi rendeletjavaslat, COM(2004) 492 végleges, 2004.7.14.

[12] „A tagállamok és a Bizottság feladatai a strukturális alapok és a kohéziós alap megosztott igazgatásával kapcsolatban – helyzetleírás és kilátások a 2006. utáni programozási időszakra", a Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, COM(2004) 580 végleges, 2004.9.6.

Ezért e javaslat a harmadik országok legálisan tartózkodó állampolgárai beilleszkedési alapját, a Külső Határok Alapot és a visszatérési alapot létrehozó határozattervezetekkel együtt olyan mechanizmusok létrehozásáról rendelkezik, amelyek a négy eszköz programozásának, végrehajtásának és értékelésének összefüggő megközelítését biztosítanák. Ezenkívül módosítja a támogatható visszatérési intézkedések körét, annak érdekében, hogy az ne kerüljön átfedésbe a javasolt Visszatérési Alappal. Az elutasított menedékkérőkre vonatkozó visszatérési intézkedéseket a Visszatérési Alapból kell finanszírozni, ezért ezek a 2008. január 1-jén kezdődő többéves program első évétől kezdve nem támogathatók az EMÁ-ból.

A két alap közti választóvonal részletesebb indoklása a kibővített hatásvizsgálatban található.

3. A TOVÁBBI FEJLEMÉNYEKHEZ VALÓ ALKALMAZKODÁS

A Bizottság egy későbbi időpontban javaslatot terjeszt elő az EMA tartalmi módosítására. A módosítások során figyelembe venné a Hágai Programot és a nemzeti visszatelepítési programokban részt vevő személyekről szóló nyilatkozatot a 2005–2010. közötti időszakra szóló EMA II-ről szóló tanácsi határozat alkalmazási köre alapján.

A módosítások az alábbi kérdésekre vonatkoznának:

- A Bizottság a nemzeti áttelepítési programokban részt vevő személyekről szóló nyilatkozatban felkérést kapott, hogy 2005 végéig terjesszen elő javaslatot az Európai Menekültügyi Alap módosítására, figyelembe véve a tartós megoldásokhoz való hozzáférés javításáról szóló 2004. november 2-i tanácsi következtetéseket. Ezekben a következtetésekben a Tanács arra kérte a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot az EU áttelepítési programjára. Tehát az EMA módosítási javaslatában rendezni kell az EU áttelepítési programjának keretén belül vagy kívül történő áttelepítés finanszírozására vagy részfinanszírozására vonatkozó szabályozást.

- A Hágai Program arra szólít fel, „hogy a gyakorlati és konstruktív együttműködés megkönnyítése érdekében 2005-ben hozzák létre a megfelelő, a tagállamok nemzeti menekültügyi szolgálatait is magukba foglaló struktúrákat”. Fontolóra kell tehát venni, hogy hogyan lehet támogatni e struktúrákat.

Az e szempontokról szóló közlemények, valamint az EMA módosító javaslata 2005 őszére várható.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

Mivel még mindig sokan nyújtanak be a tagállamokban menedékjog iránti kérelmet, érvényben marad a 2004. februárjában az EMA második szakaszának javaslatához csatolt pénzügyi kimutatás. Az elutasított menedékkérők önkéntes hazatelepülése jelenleg az alapból végrehajtott intézkedéseknek csak kis részét képezi, ezért nem valószínű, hogy e intézkedések kivonása az alap hatóköréből jelentős költségvetési vonzattal járna.

Az alapot 2011–2013. közötti időszakra a 2004-ben készített becslésekkel összhangban, a 2005. őszére várható javaslatban szereplő új prioritások és intézkedések figyelembevételével kell meghosszabbítani. Az alap keretösszege 2005-re és 2006-ra 114,09 millió euro volt. A 2007–2013. közötti időszakra szóló pénzügyi tervben a Bizottság által javasolt keretösszeg 1184 millió euro. A 2008–2013. közötti időszakra az összeg 1112,7 millió euro.

Sürgősségi intézkedések végrehajtására is el kell különíteni meghatározott összegű tartalékot. Ez az összeg (évi 10 millió euro) az időszak folyamán nem változik; a menekültek tömeges beáramlása esetén az első hetek intézkedéseit fedezi, és később a rendes többéves és éves tagállami programok megfelelő módosításával egészíthető ki.

2005/0046 (COD)

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános programon belül a 2008-2013. közötti időszakra az Európai Menekültügyi Alap létrehozásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 63. cikke (2) bekezdése b) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára[13],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[14],

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére[15],

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően[16],

mivel:

(1) Az Európai Közösséget létrehozó szerződés a szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fokozatos létrehozása érdekében rendelkezik a személyek szabad mozgását biztosító intézkedések és ezzel összefüggésben a külső határokon folyó ellenőrzésekre, a menekültügyre és a bevándorlásra vonatkozó támogató intézkedések elfogadásáról, valamint a menekültügyre, bevándorlásra és a harmadik országbeli állampolgárok jogai védelmére vonatkozó intézkedések elfogadásáról.

(2) Az Európai Tanács 1999. október 15-i és 16-i tamperei külön ülésén ismét megerősítette szándékát a szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozására. Ezért a közös európai menekült- és migrációs politikának a harmadik országok állampolgáraival való tisztességes bánásmódra és a migrációs áramlások hatékonyabb kezelésére kell törekednie. A Közös Európai Menekültügyi Rendszert is magában foglaló közös menekültpolitika az Európai Uniónak a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló olyan térség fokozatos létrehozására irányuló célkitűzésének részét képezi, amely nyitva áll mindazok számára, akik kényszerítő körülmények miatt jogosan keresnek védelmet az Európai Unióban.

---

13 HL C …
14 HL C …
15 HL C …
16 HL C …

(3) E politika végrehajtásának a tagállamok közötti szolidaritáson kell alapulnia; a végrehajtás olyan mechanizmusokat igényel, amelyek a tagállamok által a menekültek és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek befogadására, illetve a befogadással járó következmények viselésére tett erőfeszítések közötti egyensúly előmozdítását szolgálják. A 2000/596/EK határozat[17] erre a célra létrehozta az Európai Menekültügyi Alapot a 2000–2004. közötti időszakra vonatkozóan. E határozat helyébe lépett a 2005–2010. közötti időszakra az Európai Menekültügyi Alap létrehozásáról szóló, 2004. december 2-i 2004/904/EK tanácsi határozat[18] Mindez, tekintettel a menekültügy terén a közelmúltban elfogadott közösségi jogszabályokra és figyelembe véve a 2000–2004. közötti időszakra létrehozott alap végrehajtása során szerzett tapasztalatokat, biztosította a tagállamok közötti megszakítatlan szolidaritást.

(4) Tekintettel a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program részeként a 2007–2013. közötti időszakra a harmadik országok legálisan az EU-ban tartózkodó állampolgárai beilleszkedését segítő alapját, a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárai visszatérési alapját (a továbbiakban: Visszatérési Alap) és a Külső Határok Alapot létrehozó bizottsági javaslatokra és különös tekintettel a közös igazgatási, ellenőrzési és értékelési szabályozások meghatározására új Európai Menekültügyi Alapot kell létrehozni.

(5) Az alap időtartamát a 2008–2013. közötti időszakra érvényes intézményközi megállapodásban meghatározott többéves pénzügyi keret időtartamához kell igazítani.

(6) Ez az eszköz a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program összefüggő keretének része, amelynek célja az Unió külső határainál az integrált igazgatás bevezetéséből és az Európai Közösséget létrehozó szerződés IV. címével összhangban kidolgozott közös menekült- és bevándorláspolitikák végrehajtásából adódó pénzügyi terhet illetően a tagállamok közötti igazságos feladatmegosztás.

(7) Támogatni kell a tagállamok azon erőfeszítéseit, hogy a menekülteknek és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyeknek megfelelő fogadási feltételeket teremtsenek, valamint hogy igazságos és hatékony menekültügyi eljárásokat alkalmazzanak a nemzetközi védelemre szoruló személyek jogainak biztosítására.

(8) Az 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvvel kiegészített, a menekültek jogállásáról szóló 1951. július 28-i Genfi egyezmény egyik célkitűzése a menekültek azon országban történő társadalmi beilleszkedése, amelyben letelepedtek. E személyek számára lehetővé kell tenni, hogy osztozhassanak az Európai Unió alapjogi chartájában meghatározott értékekből. Ebből a célból támogatni kell a tagállamok társadalmi, gazdasági és kulturális beilleszkedésre irányuló intézkedéseit, amennyiben azok hozzájárulnak a gazdasági és társadalmi kohézióhoz, amelynek fenntartása és erősítése a Szerződés 2. cikkében és 3. cikke (1) bekezdésének k) pontjában említett alapvető közösségi célkitűzés.

(9) Az Európai Menekültügyi Alap rendelkezéseit kiegészítve további gyakorlati jellegű támogatásra van szükség azoknak a feltételeknek a megteremtésére vagy javítására, amelyek lehetővé teszik a menekültek és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült

---

17 HL L 252., 2002.10.6., 12. o.
18 HL L 381, 2004.12.28.

személyek számára, hogy a szükséges információk birtokában dönthessenek a tagállam területének elhagyásáról és hazatérésükről.

(10) A lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek tömeges beáramlása esetén nyújtandó átmeneti védelem minimum követelményeiről, valamint a tagállamok e személyek befogadása és a befogadás következményeinek viselése tekintetében tett erőfeszítései közötti egyensúly előmozdítására irányuló intézkedésekről szóló, 2001. július 20-i 2001/55/EK tanácsi irányelv[19] alapján pénzügyi tartalékot kell képezni a menekültek tömeges beáramlása esetén ideiglenes védelmet biztosító sürgősségi intézkedések végrehajtására.

(11) Az Alap által nyújtott támogatás hatékonyabbá és célzottabbá válik, ha a támogatásra jogosult intézkedések társfinanszírozása két többéves programon és egy, az egyes tagállamok helyzetét és szükségleteit figyelembe vevő, az egyes tagállamok által kialakított éves munkaprogramon alapul.

(12) A források elosztása akkor tisztességes, ha arányban áll az egyes tagállamok által a menekültek és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek befogadására tett erőfeszítésekkel, beleértve a nemzeti programok keretében nemzetközi védelmet élvező menekülteket is.

(13) Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet[20] 53. cikke (1) bekezdése b) pontjában említett megosztott igazgatással kapcsolatban meg kell pontosabban határozni, hogy a Bizottság milyen feltételekkel gyakorolhatja az Európai Közösségek általános költségvetésének végrehajtásával kapcsolatos feladatait, és tisztázni kell a tagállamok együttműködési kötelezettségeit. E feltételek alkalmazásával a Bizottság megbizonyosodhat arról, hogy a tagállamok az alapot jogszerűen és helyesen, illetve a költségvetési rendelet 27. cikke értelmében a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvével összhangban használják fel.

(14) A Bizottságnak objektív és áttekinthető módszerrel kell meghatároznia a rendelkezésre álló kötelezettségvállalási előirányzatok indikatív bontását.

(15) A technikai támogatás keretén belül az alapnak támogatást kell biztosítania értékelések készítéséhez, az alap irányításához kapcsolódó igazgatási kapacitás javításához, és különösen az innovatív megközelítéseket és gyakorlatokat ösztönző tanulmányokhoz, kísérleti projektekhez és tapasztalatcseréhez.

(16) A tagállamoknak olyan intézkedéseket kell elfogadniuk, amelyek biztosítják az igazgatási és az ellenőrzési rendszer megfelelő működését. Ehhez meg kell határozni azokat az általános elveket és szükséges funkciókat, amelyeket minden programnak teljesítenie kell.

(17) Minden tagállamban rendelkezni kell az alap fellépéseit irányító felelős hatóság kinevezéséről, és tisztázni kell annak feladatait. Az ellenőrző hatóság kinevezéséről és feladatairól is gondoskodni kell. Továbbá rendelkezni kell egy olyan hitelesítő hatóság kijelöléséről, amely egységes előírásokat biztosít a kiadások Bizottsághoz való

---

[19] HL L 212., 2001.8.7., 12. o.
[20] HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

továbbítása előtt a kiadások hitelesítésére, és tisztázza a kiadásigazoló nyilatkozatok alapjául szolgáló információk jellegét és minőségét.

(18) A szubszidiaritás és az arányosság elvének megfelelően elsősorban a tagállamok felelősek a fellépések végrehajtásáért és ellenőrzéséért.

(19) A többéves és éves programok hatékony és helyes végrehajtása érdekében meg kell határozni a tagállamok kötelezettségeit az igazgatási és ellenőrzési rendszerek, a kiadások hitelesítése, a közösségi jogszabályok helytelen alkalmazásának vagy megsértésének megelőzése, felderítése és korrekciója tekintetében. Meg kell határozni különösen azokat a szabályokat, amelyekkel a tagállamok biztosítják az igazgatási és ellenőrzési rendszerek létrehozását és megfelelő működését.

(20) A Bizottság pénzügyi ellenőrzésre vonatkozó jogkörének sérelme nélkül fokozni kell a tagállamok és a Bizottság e téren folytatott együttműködését, és meg kell állapítani azokat a feltételeket, amelyekkel a Bizottság a nemzeti rendszerek ellenőrzésére irányuló stratégiája tekintetében meghatározhatja, hogy milyen szintű biztosítékokat kaphat a nemzeti ellenőrző szervektől.

(21) Az alapból támogatott intézkedések hatékonysága és eredménye az értékelésüktől is függ. Meg kell határozni a tagállamok és a Bizottság e vonatkozású kötelezettségeit, valamint az értékelés megbízhatóságára vonatkozó szabályokat.

(22) Az intézkedéseket félidős felülvizsgálat és hatásvizsgálat keretében értékelni kell, és az értékelési folyamatot a projektfelügyeleti intézkedések részeként kell végezni.

(23) Ez a határozat meghatározza a program teljes időtartamára azt a pénzügyi keretet, ami a költségvetési fegyelemről és a költségvetési eljárás javításáról szóló, 1999. május 6-i, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti intézményközi megállapodás[21] 33. pontja értelmében a költségvetési hatóság számára az elsődleges kiindulási pont.

(24) Mivel a tagállamok önállóan nem képesek megfelelően megvalósítani a határozat célját, azaz előmozdítani a menekültek és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek fogadására tett erőfeszítések tagállamok közti kiegyensúlyozását, és az intézkedések nagyságrendje és hatásai miatt e célok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség – a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban – intézkedéseket fogadhat el. Az e cikkben előírt arányosság elvének megfelelően ez a határozat nem lépi túl a cél eléréséhez szükséges mértéket.

(25) Az e határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal[22] összhangban kell elfogadni.

(26) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkének megfelelően Dánia nem vesz részt ennek a határozatnak az elfogadásában, az rá nem kötelező és nem alkalmazható,

---

[21] HL C 172., 1999.6.18., 1. o.

[22] HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

I. FEJEZET
TÁRGY, CÉLKITŰZÉSEK ÉS INTÉZKEDÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

Ez a határozat a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program részeként a 2008. január 1. és 2013. december 31. közötti időszakra létrehozza az Európai Menekültügyi Alapot (a továbbiakban: az alap), amely hozzájárul a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megerősítéséhez.

Ez a határozat meghatározza az alap célkitűzéseit, végrehajtását, a rendelkezésre álló pénzügyi forrásokat és a rendelkezésre álló pénzügyi források elosztási szempontjait.

Megállapítja az alap igazgatási, ezen belül pénzügyi szabályait, valamint a felügyeleti és ellenőrzési mechanizmusokat, melyek a Bizottság és a tagállamok közötti feladatmegosztáson alapulnak.

2. cikk

Az alap általános célkitűzése

1. Az alap általános célkitűzése az e határozat által előírt intézkedések társfinanszírozásával a tagállami erőfeszítések támogatása és ösztönzése a menekültek és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek befogadására és a befogadás következményeinek viselésére, figyelembe véve az érintett közösségi jogszabályokat.

2. Az alap hozzájárul a tagállamok vagy a Bizottság kezdeményezésére nyújtott technikai támogatás finanszírozásához.

3. cikk

Támogatható intézkedések a tagállamokban

1. Az Alap támogatja a tagállamokban végrehajtott, az alábbiak közül egyhez vagy többhöz kapcsolódó fellépéseket:

   (a) befogadási feltételek és menekültügyi eljárások;

   (b) a 6. cikkben említett azon személyek beilleszkedése, akiknek az adott tagállamban tartós és állandó jelleggel tartózkodnak;

   (c) a 6. cikk (1), (2), és (4) bekezdésében említett személyek önkéntes hazatelepülése, amennyiben nem szereztek új állampolgárságot, illetve a 6.

cikk (3) bekezdésében említett személyeké, amennyiben nem kaptak elutasító határozatot nemzetközi védelemre irányuló kérelmükre.

2. A befogadási feltételeket és a menekültügyi eljárásokat illetően az alábbi intézkedések támogathatóak:

(a) elszállásolással kapcsolatos infrastruktúra és szolgáltatás;

(b) anyagi támogatás és orvosi vagy pszichológiai ellátás biztosítása;

(c) szociális támogatás, tájékoztatás vagy közigazgatási formaságokban nyújtott segítség;

(d) jogi tanácsadás és nyelvi segítségnyújtás;

(e) oktatás, nyelvoktatás és a személy jogállásával összefüggő egyéb kezdeményezések;

(f) támogató szolgáltatások, például fordítás és képzés a befogadási feltételek és a menekültügyi eljárások hatékonyságának és minőségének javítása érdekében;

(g) a befogadó országban a befogadottakkal kapcsolatban álló helyi közösségek tájékoztatása.

3. A 3. cikk (1) bekezdése b) pontjában említett személyek és családtagjaik a tagállam társadalmába való beilleszkedésével kapcsolatban a következő intézkedések támogathatók:

(a) lakhatással, létfenntartási eszközökkel, munkaerő-piaci beilleszkedéssel, orvosi, pszichológiai és szociális ellátással kapcsolatos tanácsadás és támogatás;

(b) olyan intézkedések, amelyek révén a kedvezményezettek szocio-kulturális értelemben alkalmazkodhatnak a tagállam társadalmához, és osztozhassanak az Európai Unió alapjogi chartájában foglalt értékekből;

(c) a polgári és kulturális életben való tartós és fenntartható részvételt elősegítő intézkedések;

(d) az oktatásra, szakképzésre, a képesítések és oklevelek elismerésére vonatkozó intézkedések;

(e) az önállósulást és e személyek számára az önmagukról való gondoskodást támogató intézkedések;

(f) a személyek és a befogadó társadalom közötti tartalmas kapcsolattartást és építő párbeszédet elősegítő intézkedések, ezen belül a fő partnerek – a nyilvánosság, a helyi hatóságok, a menekültügyi egyesületek, az önkéntes csoportok, szociális partnerek és a tágabb értelemben vett civil társadalom – bevonását elősegítő intézkedések;

(g) szakismeretek megszerzését támogató intézkedések, ezen belül nyelvoktatás;

(h) a személyek és közintézmények közötti kapcsolatokban az egyenlő hozzáférést és az egyenlő bánásmódot támogató intézkedések.

4. Az önkéntes hazatelepüléssel kapcsolatban különösen az alábbi intézkedések támogathatók az alapból:

(a) az önkéntes hazatelepülési kezdeményezésekről vagy programokról szóló tájékoztatási és tanácsadó szolgáltatások;

(b) a származási ország vagy régió vagy a korábbi szokásos tartózkodási ország/régió helyzetéről szóló tájékoztatás;

(c) általános vagy szakképzés és visszailleszkedési segítség;

(d) az Európai Unióban letelepedett származási közösségek intézkedései az e határozatban említett személyek önkéntes hazatelepülésének előmozdítására;

(e) a nemzeti önkéntes hazatelepülési programok szervezését és végrehajtását előmozdító intézkedések.

5. Az (1)–(4) bekezdésben meghatározott intézkedések különösen a közös európai menekültügyi rendszer területén támogatják az érintett közösségi jogszabályok rendelkezéseinek végrehajtását.

6. Az intézkedéseknél tekintetbe kell venni a rászoruló személyek – a kiskorúak, kíséret nélküli kiskorúak, fogyatékosok, idősek, terhes asszonyok, kiskorú gyermekekkel rendelkező egyedülálló szülők és kínzást, nemi erőszakot vagy egyéb súlyos lelki, testi vagy szexuális bántalmazást elszenvedett személyek – különleges helyzetét.

4. cikk

A Közösség érdekében álló intézkedések

1. A Bizottság kezdeményezésére az alap rendelkezésére álló források legfeljebb 7 %-át lehet a menekültpolitikával és a 6. cikkben szereplő célcsoportokra vonatkozó intézkedésekkel kapcsolatos transznacionális intézkedések vagy az egész Közösség érdekében álló intézkedések (a továbbiakban: közösségi intézkedések) finanszírozására fordítani.

2. Különösen azok a közösségi intézkedések támogathatók, amelyek:

(a) előmozdítják a közösségi jog és a bevált gyakorlatok végrehajtása során a közösségi együttműködést;

(b) támogatják a két vagy több tagállamban működő szervek közötti transznacionális partnerségen alapuló transznacionális együttműködési hálózatok és kísérleti projektek létrehozását az innováció ösztönzésére, a tapasztalatok és a bevált gyakorlatok cseréjének megkönnyítésére és a menekültpolitika minőségének javítására;

(c) támogatják a transznacionális tudatosság-fejlesztő kampányokat;

(d) támogatják a legjobban bevált gyakorlatokra és az alap minden más aspektusára, többek között a korszerű technológia felhasználására vonatkozó tanulmányokat, disszeminációt és információcserét;

(e) támogatják e téren a közösségi együttműködés és a közösségi jog új formáinak lehetőségére vonatkozó kísérleti projekteket és tanulmányokat;

(f) támogatják a statisztikai eszközök, módszerek és közös mutatók kidolgozását.

3. A közösségi intézkedések prioritásait meghatározó éves munkaprogramot az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

5. cikk

Sürgősségi intézkedések

1. A 2001/55/EK irányelv szerinti átmeneti védelmi mechanizmusok végrehajtása esetén a 3. cikkben említett fellépésektől elkülönítve és azokon túlmenően az Alap a tagállamok segítése céljából is finanszíroz intézkedéseket.

2. A támogatható sürgősségi intézkedések az alábbi intézkedéstípusokat érintik:

(a) befogadás és elszállásolás;

(b) létfeltételek biztosítása, beleértve az élelmezést és ruházkodást;

(c) orvosi, pszichológiai vagy egyéb segítségnyújtás;

(d) az érintett személyek befogadásához és az intézkedések végrehajtásához kapcsolódó személyi és igazgatási ráfordítások;

(e) logisztikai és szállítási költségek.

6. cikk

Célcsoportok

1. E határozat alkalmazásában a célcsoportok a következő kategóriákat foglalják magukba:

(a) harmadik ország állampolgára vagy hontalan személy, aki a menekültek jogállásáról szóló 1951. július 28-i Genfi egyezményben és annak 1967. évi jegyzőkönyvében meghatározott jogállással rendelkezik, és menekültként engedéllyel tartózkodik a tagállamok valamelyikében;

(b) harmadik ország állampolgára vagy hontalan személy, aki kiegészítő védelmet élvez a 2004/83/EK tanácsi irányelv[23] értelmében;

[23] HL L 304., 2004.9.30., 12. o.

(c) harmadik ország állampolgára vagy hontalan személy, aki az 1. és a 2. pontban szereplő védelmek egyikéért folyamodott;

(d) harmadik ország állampolgára vagy hontalan személy, aki a 2001/55/EK irányelv értelmében átmeneti védelmet élvez;

2. Harmadik ország állampolgárának számít minden olyan személy, aki az EK-Szerződés 17. cikkének (1) bekezdése értelmében nem uniós állampolgár.

II. FEJEZET
A TÁMOGATÁS ELVEI

7. cikk

Kiegészítő kapcsolat, következetesség és megfelelés

1. Az alapból nyújtott támogatás a nemzeti, regionális és helyi intézkedéseket egészíti ki, beépítve azokba a Közösség prioritásait.

2. A Bizottság és a tagállamok biztosítják, hogy az alapokból és a tagállamok által nyújtott támogatás összhangban van a Közösség tevékenységeivel, politikáival és prioritásaival. Ezt az összhangot különösen a 19. cikkben említett többéves programban kell vázolni.

3. Az alapból finanszírozott műveletek megfelelnek a Szerződés rendelkezéseinek és az e rendelkezések alapján elfogadott jogszabályoknak.

8. cikk

Programozás

1. Az alap célkitűzései két többéves programozási időszak keretében valósulnak meg (2008–2010. és 2011–2013.). A többéves programozási rendszer a prioritásokat és az igazgatási, döntéshozatali, ellenőrzési és hitelesítési folyamatot foglalja magában.

2. A Bizottság által elfogadott többéves programok végrehajtása éves programokkal történik.

9. cikk

A szubszidiaritáson és arányosságon alapuló fellépés

1. A tagállamok felelnek a 19. és 21. cikkben említett többéves és éves programok megfelelő területi szinten történő végrehajtásáért, az adott tagállamra jellemző intézményi rendszernek megfelelően. Ezt a kötelezettséget e határozatnak megfelelően kell gyakorolni.

2. A Bizottság és a tagállamok által az ellenőrzési rendelkezésekre alkalmazott eszközök a közösségi hozzájárulás mértékétől függően eltérnek egymástól. A megkülönböztetés vonatkozik az értékelési rendelkezésekre és a többéves és éves programok beszámolóira is.

10. cikk

Végrehajtási módszerek

1. Az Alap számára biztosított közösségi költségvetést – a 4. cikkben említett közösségi intézkedések és a 16. cikkben szereplő technikai támogatás kivételével – az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet 53. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban kell végrehajtani.

   A tagállamok és a Bizottság biztosítja a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvének betartását.

2. A Bizottság a következőképpen gyakorolja az Európai Közösségek általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó kötelezettségét:

   (a) a 32. cikkben megállapított eljárásoknak megfelelően ellenőrzi a tagállamokban az igazgatási és ellenőrzési rendszerek meglétét és megfelelő működését;

   (b) amennyiben a nemzeti igazgatási és ellenőrzési rendszer nem működik megfelelően, a 41., 42. cikknek megfelelően megszakítja vagy felfüggeszti a kifizetések egészét vagy egy részét, és a 45. és 46. cikk szerinti eljárásokkal összhangban bármilyen más szükséges pénzügyi korrekciót alkalmaz.

11. cikk

Addicionalitás

1. Az Alapból nyújtott hozzájárulások nem helyettesítik a tagállam állami vagy azzal egyenértékű kiadásait.

2. A Bizottság a tagállammal együttműködve félidőben 2012. december 31-ig, utólag pedig 2015. december 31-ig ellenőrzi az addicionalitást.

12. cikk

Partnerség

1. Minden tagállam az érvényben lévő nemzeti szabályozásoknak és gyakorlatoknak megfelelően partnerséget alakít ki az általa kijelölt hatóságokkal és szervekkel, azaz:

   (a) az illetékes regionális, helyi, városi és más hatóságokkal;

   (b) a civil társadalom képviseletében fellépő bármely más megfelelő szervvel, nem kormányzati szervezettel, ezen belül a szociális partnerekkel.

Minden tagállam a nemzeti szabályoknak és gyakorlatoknak megfelelően biztosítja a megfelelő szervek széleskörű és hatékony bevonását.

2. A partnerséget az egyes partnercsoportokra vonatkozó intézményi, jogi és pénzügyi joghatósággal teljes összhangban kell folytatni.

A partnerség vonatkozik a többéves programok előkészületére, végrehajtására, felügyeletére és értékelésére is.

III. FEJEZET
A PÉNZÜGYI KERET

13. cikk

Globális források

1. A 2008. január 1-től 2013. december 31-ig terjedő időszakra ezen Alap végrehajtására 1 112,7 millió euro pénzügyi referenciaösszeg áll rendelkezésre.

2. Az Alap éves előirányzatait a pénzügyi terv keretein belül a költségvetési hatóság engedélyezi.

3. A Bizottság tájékoztató jelleggel tagállamonkénti éves bontást készít a 14. cikkben megállapított szempontoknak megfelelően.

14. cikk

A források a támogatható tagállami intézkedésekre történő éves elosztása

1. Az alapból minden tagállam évi 300 000 EUR átalányösszeget kap.

Ez az összeg a 2004. május 1-jén az Európai Unióhoz csatlakozott államok esetén a 2008–2013. közötti időszakban évi 500 000 EUR lesz.

Ez az összeg a 2008–2013. között az Európai Unióhoz csatlakozó tagállamok esetén a 2008–2013. közötti időszak fennmaradó részében a csatlakozásuk évét követő évtől kezdődően évi 500 000 EUR lesz.

2. A rendelkezésre álló éves források fennmaradó része a tagállamok között az alábbiak szerint kerül bontásra:

(a) 30 % annak arányában, hogy hány személyt fogadtak be az elmúlt három évben a 6. cikk (1) és (2) bekezdésében említett kategóriákból;

(b) 70 % annak arányában, hogy hány, a 6. cikk (3) és (4) bekezdésében említett személyt vettek nyilvántartásba az elmúlt három évben.

3. Referenciaadatként a menekültügyi adatok gyűjtésére és elemzésére vonatkozó közösségi joggal összhangban az Európai Közösségek Statisztikai Hivatala legfrissebb statisztikáit kell használni.

4. Amennyiben a (3) bekezdésben említett statisztikai adatok nem állnak rendelkezésre, a tagállamok adják meg a szükséges adatokat.

15. cikk

Finanszírozási szerkezet

1. Az alap pénzügyi hozzájárulása támogatások formájában történik.

2. Az alapból támogatott intézkedések finanszírozása állami vagy magánforrásokkal közösen történik, az intézkedések nonprofit jellegűek, és nem támogathatók más, az Európai Közösségek általános költségvetésébe tartozó forrásból.

3. Az alap előirányzatai kiegészítik a tagállamok által az e határozat alá tartozó intézkedésekre nyújtott állami vagy azzal egyenértékű kiadásokat.

4. A támogatott projektekre nyújtott közösségi hozzájárulás a tagállamokban a 3. cikk szerint végrehajtott intézkedések esetén nem haladhatja meg az adott intézkedés összköltségének 50 %-át.

   Ez az arány a 18. cikkben szereplő bizottsági stratégiai iránymutatásokban meghatározott prioritásokra vonatkozó projektek esetén 60 % lehet.

   A Kohéziós Alapból részesülő tagállamok esetén az arány 75 % lehet.

5. Általános szabályként az alapból az intézkedésekre a közösségi pénzügyi támogatás – az elért haladásról szóló időszakos jelentés alapján – legfeljebb három évre nyújtható.

16. cikk

Technikai támogatás a Bizottság kezdeményezésére

1. A Bizottság kezdeményezésére és/vagy részéről az alapból finanszírozhatók az e határozat végrehajtásához szükséges előkészítő, felügyeleti, igazgatási és technikai támogatási intézkedések, valamint értékelő, ellenőrző és felülvizsgálati intézkedések, melynek határa az alap éves keretösszegének 0,20 %-a.

2. Az említett intézkedések a következők lehetnek:

   (a) tanulmányok, értékelések, szakértői jelentések és statisztikák, ezen belül az alap működésére vonatkozó általános anyagok;

   (b) az alap támogatási partnereire, kedvezményezettjeire és a nyilvánosságra vonatkozó intézkedések, különösen tájékoztatási intézkedések;

(c) számítógépes rendszerek létrehozása, üzemeltetése és összekapcsolása az irányítás, felügyelet, ellenőrzés és értékelés céljából;

(d) az értékelési módszerek javítása és információcsere az e területen alkalmazott gyakorlatokról.

17. cikk

Technikai támogatás a tagállamok kezdeményezésére

1. Az adott tagállam kezdeményezésére az alap minden éves program tekintetében finanszírozhat előkészületi, igazgatási, felügyeleti, értékelési, tájékoztatási és ellenőrző intézkedéseket, valamint az alap végrehajtására vonatkozó igazgatási kapacitás erősítésére irányuló intézkedéseket.

2. A technikai támogatásra elkülönített éves összeg nem haladhatja meg a tagállamra jutó éves társfinanszírozás teljes összegének 4 %-át plusz 30 000 eurót.

IV. FEJEZET
PROGRAMOZÁS

18. cikk

Stratégiai iránymutatások elfogadása

1. A Bizottság minden többéves programozási időszakra stratégiai iránymutatásokat fogad el, amelyek meghatározzák az alap fellépési keretét, figyelembe véve a menekültpolitika területén a közösségi jogszabályok kidolgozásában és végrehajtásában elért haladást, valamint az érintett időszakra az alap pénzügyi forrásainak indikatív elosztását.

2. Az említett iránymutatások az alap valamennyi célkitűzése esetén a Közösség prioritásait foganatosítják a Közös Európai Menekültügyi Rendszer végrehajtásának elősegítése érdekében.

3. A Bizottság az első többéves programozási időszakra (2008–2010.) vonatkozó stratégiai iránymutatásokat legkésőbb 2007. március 31-ig, a második többéves programozási időszakra (2011–2013.) vonatkozókat pedig legkésőbb 2010. március 31-ig fogadja el.

4. A stratégiai iránymutatásokat az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni.

19. cikk

A többéves nemzeti programok előkészítése és jóváhagyása

1. Minden tagállam minden programozási időszakra a 18. cikkben említett stratégiai iránymutatások alapján többéves programtervezetet javasol, melyben az alábbi elemek szerepelnek:

   (a) az aktuális tagállami helyzet leírása a 6. cikkben szereplő személyek befogadására, menekültügyi eljárásaira, beilleszkedésére és önkéntes hazatelepülésére vonatkozó rendelkezéseket illetően;

   (b) az adott tagállamban a befogadásra, menekültügyi eljárásokra, beilleszkedésre és önkéntes hazatelepülésre vonatkozó követelmények vizsgálata és a követelmények teljesítésére tervezett működési célkitűzések feltüntetése a többéves program időszakára;

   (c) a kitűzött célok elérésére alkalmas stratégia és a célok megvalósításához rendelt fontossági sorrend bemutatása, valamint e prioritások végrehajtására tervezett intézkedések leírása;

   (d) annak feltüntetése, hogy a stratégia összeegyeztethető-e más regionális, nemzeti és közösségi eszközökkel;

   (e) tájékoztatás a prioritásokról és azok céljairól. A célokat számszerűen, a végrehajtásra, eredményekre és hatásra vonatkozó, korlátozott számú mutató használatával, az arányosság elvének figyelembevételével kell bemutatni. A mutatóknak lehetővé kell tenniük a kiinduló helyzethez képest történt előrehaladás és a prioritásokat végrehajtó célok hatékonyságának felmérését;

   (f) vázlatos finanszírozási terv, amely prioritásonként és évekre lebontva felsorolja az alapból javasolt pénzügyi hozzájárulást és az állami vagy magánforrásból származó társfinanszírozás teljes összegét;

   (g) a többéves program végrehajtó rendelkezései, beleértve a következőket:

      - a 25. cikkben előírt összes szerv tagállam általi kijelölése;
      - a végrehajtási, felügyeleti, ellenőrzési és értékelési rendszerek leírása;
      - a pénzforgalmak mozgósítására és forgalmára szolgáló eljárások meghatározása azok átláthatóságának biztosítására;
      - azon rendelkezések, melyek a többéves program nyilvánosságra hozatalát biztosítják.

2. A tagállamok a többéves programokat a 12. cikkben említett partnerekkel szorosan együttműködve hozzák létre.

3. A tagállamok többéves programtervezetüket legkésőbb négy hónappal azután benyújtják, hogy a Bizottság megadta az adott időszakra szóló stratégiai iránymutatásokat.

4. A Bizottság a javasolt többéves programot az alábbiak alapján értékeli:

(a) megfelel-e az alap céljainak és a 18. cikkben meghatározott stratégiai iránymutatásoknak;

(b) helyénvaló-e és helyes-e a tagállam által javasolt stratégia és a működési prioritási témák, és milyen eredmények várhatók ;

(c) megfelelnek-e e határozat rendelkezéseinek a tagállam által az alap fellépései végrehajtására meghatározott igazgatási és ellenőrzési rendelkezések;

(d) megfelel-e a program a közösségi jognak, különösen a személyek szabad mozgását biztosító közösségi jognak, a külső határellenőrzésekre, menekültügyre és bevándorlásra vonatkozó közvetlenül kapcsolódó kísérő intézkedésekkel kapcsolatban.

5. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy valamely többéves program nincs összhangban a stratégiai iránymutatásokkal vagy e határozat igazgatási és ellenőrzési rendszerekre vonatkozó előírásaival, felkéri a tagállamot a programjavaslat megfelelő módosítására.

6. A Bizottság az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban minden többéves programot jóváhagy a hivatalos benyújtást követő négy hónapon belül.

20. cikk

A többéves programok módosítása

1. A többéves programokat az adott tagállam vagy a Bizottság kezdeményezésére felül kell vizsgálni, és a közösségi prioritások fokozott vagy eltérő figyelembevételével, különösen a Tanács következtetései alapján szükség esetén a programozási időszak hátralévő része tekintetében módosítani kell. A többéves programok az értékelések alapján és/vagy a végrehajtási nehézségek nyomán is felülvizsgálhatók.

2. A Bizottság a többéves program módosítási kérelmének jóváhagyásáról az érintett tagállam általi hivatalos benyújtást követő lehető legrövidebb időn belül határozatot fogad el.

21. cikk

Az éves programok

1. A Bizottság által jóváhagyott többéves programok végrehajtása éves munkaprogramokkal történik.

2. A Bizottság minden év július 1-ig közli a tagállamokkal, hogy hozzávetőlegesen mekkora összeget juttat nekik a következő évre az éves költségvetési eljárás szerint elosztott, a 14. cikk rendelkezései alapján kiszámított teljes előirányzatokból.

3. A tagállamok minden év november 1-ig benyújtják a Bizottságnak a többéves programnak megfelelően kialakított, a következő évre vonatkozó éves programtervezetüket, az alábbiak feltüntetésével:

(a) az éves programból finanszírozandó projektek kiválasztásának általános szabályai;

(b) a felelős hatóság által az éves program végrehajtása során elvégzendő feladatok leírása;

(c) az alapból nyújtott hozzájárulás javasolt pénzügyi bontása a program különféle intézkedései között, valamint a 17. cikk szerint az éves program végrehajtásához szükséges technikai támogatás fedezetére igényelt összeg megadása.

4. A tagállam javaslatának vizsgálatakor a Bizottság figyelembe veszi a költségvetési eljárásban az alapnak juttatott előirányzatok végső összegét, és legkésőbb az adott év március 1-ig elfogadja az alapból nyújtandó társfinanszírozásról szóló határozatot. A határozatban szerepel a tagállamoknak juttatott összeg, illetve azon időszak, mely alatt a kiadások támogathatók.

22. cikk

A sürgősségi intézkedésekre vonatkozó különleges rendelkezések

1. A tagállamok az 5. cikkben meghatározott sürgősségi intézkedések esetére igény-nyilatkozatot nyújtanak be a Bizottságnak, továbbá végrehajtási tervet, melyben szerepel a tervezett intézkedések leírása és a végrehajtásukért felelős szervek megnevezése.

2. Az 5. cikkben szereplő sürgősségi intézkedésekre az alapból nyújtott pénzügyi támogatás időtartama legfeljebb hat hónap lehet, és az egyes intézkedések esetén az összeg nem lépheti túl az intézkedés költségének 80 %-át.

3. A rendelkezésre álló forrásokat a tagállamok között aszerint kell szétosztani, hogy az 5. cikk (1) bekezdése szerint hány személy részesül az egyes tagállamokban ideiglenes védelemben.

V. FEJEZET
AZ IGAZGATÁSIIGAZGATÁSI ÉS ELLENŐRZÉSI RENDSZEREK

23. cikk

A végrehajtás

E határozat végrehajtásáért a Bizottság felel, és szükség esetén végrehajtási szabályokat fogad el.

24. cikk

Az igazgatásiigazgatási és ellenőrzési rendszerek általános alapelvei

A többéves programok tagállamok által létrehozott igazgatásiigazgatási és ellenőrzési rendszerei a következőket biztosítják:

(a) az igazgatásban és ellenőrzésben érintett szervek és/vagy részlegek feladatainak egyértelmű meghatározása és az egyes szerveken és/vagy részlegeken belül a feladatok átlátható kiosztása;

(b) a feladatok egyértelmű szétválasztása az igazgatásban, a kiadások hitelesítésében és az ellenőrzésben érintett szervek és/vagy részlegek között és az említett feladatok szétválasztása az egyes szerveken és/vagy részlegeken belül;

(c) a kijelölt feladatok végrehajtásához megfelelő források minden szervnek és/vagy részlegnek az alapból finanszírozott intézkedések végrehajtási időszakában;

(d) a felelős hatóság és minden felhatalmazott hatóság hatékony belső ellenőrzési intézkedései;

(e) megbízható számítógépes számviteli, felügyeleti és pénzügyi beszámolási rendszerek;

(f) a feladat-végrehajtás átruházása esetén hatékony beszámolási és felügyeleti rendszerek;

(g) részletes eljárási kézikönyvek a végrehajtandó feladatokhoz;

(h) hatékony intézkedések a rendszer működésének ellenőrzésére;

(i) megfelelő ellenőrzési nyomvonalat biztosító rendszerek és eljárások;

(j) a szabálytalanságokra és a jogosulatlan kifizetések behajtására vonatkozó beszámolási és felügyeleti eljárások.

25. cikk

A hatóságok kijelölése

1. A tagállamok minden többéves programhoz kijelölik a következő szerveket:

(a) felelős hatóság: a tagállam funkcionális szerve vagy a tagállam által kijelölt nemzeti hatóság vagy szerv, amely felel az alapból támogatott többéves és éves programok igazgatásáért, és kezeli a Bizottsággal folytatott mindennemű kommunikációt;

(b) hitelesítő hatóság: a tagállam által a kiadásigazoló nyilatkozatok és a kifizetési kérelmek Bizottsághoz való benyújtását megelőző hitelesítésére kijelölt, a felelős hatóság minden engedélyező részlegétől függetlenül működő nemzeti hatóság vagy szerv;

(c) ellenőrző hatóság: a tagállam által kijelölt, a felelős hatóság minden engedélyező részlegétől működésében független nemzeti hatóság vagy szerv, amely az igazgatásiigazgatási és ellenőrzési rendszer eredményes működésének ellenőrzéséért felel;

(d) adott esetben egy felhatalmazott hatóság;

(e) a rendszernek való megfelelést értékelő szerv, amelyet az egyes többéves programtervezetek Bizottsághoz való benyújtásakor kell kijelölni. A Bizottság a kijelölt ellenőrző hatóságot is elfogadhatja a rendszernek való megfelelést értékelő szervnek, amennyiben az rendelkezik a szükséges kapacitással és működési függetlenséggel. A a rendszernek való megfelelést értékelő szerv a nemzetközi ellenőrzési előírások szerint végzi munkáját.

2. A tagállam megállapítja az említett hatóságokkal és szervekkel való viszonyára, valamint azoknak a Bizottsággal való viszonyára irányadó szabályokat.

3. A 24. cikk b) pontjára figyelemmel egyazon szerv vagy részleg is elláthatja az ellenőrzési és a hitelesítési funkciót.

4. A 26–30. cikk végrehajtásának szabályait a Bizottság az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően fogadja el.

26. cikk

A felelős hatóság

1. A felelős hatóság lehet maga a tagállam egy szerve, nemzeti hatóság vagy a tagállam magánjoga alá tartozó, közszolgálati feladatot ellátó szerv. Amennyiben a tagállam olyan felelős hatóságot jelöl ki, amely nem szerve magának a tagállamnak, meg kell állapítania a nevezett hatósággal való kapcsolatára és a hatóságnak a Bizottsággal való kapcsolatára vonatkozó szabályokat.

2. A felelős hatóságnak legalább az alábbi követelményeket teljesítenie kell:

(a) jogi személyiséggel kell rendelkeznie, amennyiben nem a tagállam funkcionális szerve;

(b) rendelkezzen a szükséges infrastruktúrával a sokféle felhasználóval és a többi tagállamban működő felelős szervekkel, valamint a Bizottsággal folytatott gördülékeny kommunikációhoz;

(c) olyan közigazgatási területen működjön, hogy a feladatokat megfelelően, összeférhetetlenség nélkül tudja végezni;

(d) képes legyen alkalmazni az alapok igazgatására vonatkozó közösségi szabályokat;

(e) olyan pénzügyi és igazgatási kapacitással kell rendelkeznie, amely arányban áll az általa kezelendő közösségi pénzeszközök nagyságával;

(f) rendelkezzen olyan megfelelően szakképzett, nyelvtudással rendelkező alkalmazottakkal, akik alkalmasak a nemzetközi környezetben végzett igazgatási munkára.

3. A tagállam a felelős hatóságot úgy finanszírozza, hogy az a 2008–2013. közötti időszakban megfelelően és folyamatosan elláthassa feladatát.

27. cikk

A felelős hatóság feladatai

1. A felelős hatóság a többéves program hatékony, eredményes és helyes igazgatásáért és végrehajtásáért felel.

Különösen az alábbi feladatokat látja el:

(a) konzultál az érintett partnerekkel (nem kormányzati szervezetekkel, helyi hatóságokkal, illetékes nemzetközi szervezetekkel, szociális partnerekkel stb.) a 12. cikk alapján létrehozott partnerségeken keresztül;

(b) javaslatokat nyújt be a Bizottságnak a 19. és 21. cikkben meghatározott többéves és éves programokra;

(c) pályázati és ajánlati felhívásokat szervez és hirdet;

(d) az alap társfinanszírozásához kiválasztási és támogatási eljárásokat szervez az átláthatóság, az egyenlő bánásmód és az adományok vegyítésének tilalma elvének megfelelően;

(e) fogadja a Bizottságtól érkező kifizetéseket, és kifizetéseket eszközöl a kedvezményezetteknek;

(f) biztosítja az alapból és egyéb érintett nemzeti és közösségi pénzügyi eszközökből történő társfinanszírozások közti következetességet és kiegészítő jelleget.

(g) ellenőrzi a társfinanszírozott termékek és szolgáltatások leszállítását, továbbá azt, hogy az intézkedésekre bejelentett kiadások ténylegesen felmerültek-e, és összhangban vannak-e a közösségi és nemzeti szabályokkal;

(h) gondoskodik egy olyan rendszerről, mely az éves program minden intézkedése részletes számviteli nyilvántartásait számítógépes formában rögzíti és tárolja, valamint biztosítja a pénzügyi irányításhoz, felügyelethez, ellenőrzéshez és értékeléshez szükséges végrehajtási adatok összegyűjtését;

(i) biztosítja, hogy az alapból társfinanszírozott intézkedések kedvezményezettjei és az intézkedések végrehajtásában részt vevő más szervek vagy külön számviteli rendszert, vagy megfelelő számviteli szabályzatot tartsanak fenn a művelethez kapcsolódó valamennyi ügylet kapcsán;

(j) biztosítja, hogy a többéves programok 49. cikkben említett értékelései az e határozatban előírt határidőkön belül megtörténjenek, és megfeleljenek a Bizottság és a tagállam közötti megállapodásban meghatározott minőségi szabványoknak;

(k) eljárásokat dolgoz ki annak biztosítására, hogy a megfelelő ellenőrzési nyomvonal biztosításához előírt valamennyi, kiadásra és ellenőrzésre vonatkozó dokumentumot a 43. cikk követelményeinek megfelelően megőrizzék;

(l) biztosítja, hogy az ellenőrző hatóság a 30. cikk (1) bekezdésében meghatározott ellenőrzések elvégzéséhez minden szükséges információt megkapjon a működő igazgatási eljárásokról és az alapból társfinanszírozott projektekről;

(m) biztosítja, hogy a hitelesítő hatóság a hitelesítéshez valamennyi szükséges információt megkapja a kiadásokra vonatkozóan elvégzett eljárásokról és ellenőrzésekről;

(n) elkészíti és benyújtja a Bizottságnak a beszámolókat, a hitelesítő hatóság által hitelesített kiadásigazoló nyilatkozatokat és a kifizetési kérelmeket;

(o) tájékoztatási és tanácsadó tevékenységet végez; a támogatott intézkedések eredményeit széles körben terjeszti;

(p) együttműködik a Bizottsággal és a többi tagállam felelős hatóságával.

2. A felelős hatóság igazgatási tevékenységei a tagállamokban végrehajtott projektek esetén a 17. cikkben említett technikai támogatási rendelkezésekből finanszírozhatók.

28. cikk

A felelős hatóság feladatainak átruházása

1. Amennyiben a felelős hatóság feladatait részben vagy egészben egy felhatalmazott hatóságra ruházza át, a felelős hatóság meghatározza az átruházott feladatok körét, és az átruházott feladatok végrehajtásának részletes eljárásait, amelyeknek a 26. cikkben meghatározott feltételekkel összhangban kell lenniük.

2. Az eljárások között szerepel a felelős hatóság rendszeres tájékoztatása az átruházott feladatok tényleges elvégzéséről és az alkalmazott eszközök leírása.

29. cikk

A hitelesítő hatóság

1. A többéves program hitelesítő hatósága:

(a) tanúsítja, hogy:

– a kiadási kimutatás pontos, megbízható számviteli rendszerekből származik, és ellenőrizhető igazoló dokumentumokon alapul,

– a bejelentett kiadások megfelelnek az alkalmazandó közösségi és nemzeti szabályoknak, és a program szempontjainak megfelelően kiválasztott, a közösségi és nemzeti szabályoknak is megfelelő intézkedések tekintetében merültek fel;

(b) megbizonyosodik arról, hogy, hogy a felelős hatóságtól megkapta a hitelesítéshez szükséges információkat a kiadásigazoló nyilatkozatokban szereplő kiadásokkal kapcsolatban elvégzett eljárásokról és ellenőrzésekről;

(c) a hitelesítéshez számba veszi az ellenőrző hatóság által vagy annak felelősségére elvégzett valamennyi ellenőrzés eredményét;

(d) számítógépes számviteli nyilvántartásokat tart fenn a Bizottságnak bejelentett kiadásokról;

(e) biztosítja – megfelelő esetben kamatokkal – minden olyan közösségi finanszírozás behajtását, amelyről megállapítják, hogy szabálytalanságok miatt, jogosulatlanul fizették ki, nyilvántartja a behajtandó összegeket, és visszafizeti a behajtott összegeket a Bizottságnak, lehetőség szerint a következő kiadási kimutatásból levonva őket.

2. A hitelesítő hatóság tevékenységei, a hatóságnak a 25. cikkben leírt előjogai tiszteletben tartásával, a tagállamokban végrehajtott projektek esetén a 17. cikkben említett technikai támogatási rendelkezésekből finanszírozhatók.

30. cikk

Az ellenőrző hatóság

1. A többéves program ellenőrző hatósága:

(a) biztosítja, hogy a nemzetközi ellenőrzési előírásoknak megfelelően ellenőrzéseket végeznek arra nézve, hogy a többéves program igazgatási és ellenőrzési rendszere hatékonyan működik-e;

(b) biztosítja, hogy az intézkedések bejelentett kiadásait megfelelő minta alapján ellenőrzik; a minta az egyes éves programok teljes támogatható kiadásának legalább 10 %-át felöleli;

(c) az alapból társfinanszírozott fő kedvezményezettek ellenőrzésének és az ellenőrzések programozási időszakon belüli egyenletes eloszlásának biztosítására ellenőrzési stratégiát mutat be a Bizottságnak a többéves program jóváhagyásától számított hat hónapon belül az a) és b) pontban említett ellenőrzéseket végrehajtó szervekre, az alkalmazandó módszerre, az alapból támogatott intézkedések ellenőrzését szolgáló mintavételi módszerre és az ellenőrzések indikatív tervezésére.

2. Amennyiben az e határozat szerint kijelölt ellenőrző hatóság a …, …. és …[24] határozat szerint is kijelölt ellenőrző hatóság, vagy amennyiben két vagy több ilyen alapra közös rendszerek vonatkoznak, az (1) bekezdés c) pontja szerint közös ellenőrzési stratégia nyújtható be.

3. Az ellenőrző hatóság az 50. cikk (2) bekezdésében meghatározottak szerint záróbeszámolót készít az éves programok végrehajtásáról, amelyben szerepelnek az alábbiak:

   (a) éves vizsgálati jelentés, amely megállapítja az éves program tekintetében az ellenőrzési stratégiának megfelelő ellenőrzések eredményeit, és beszámol a program igazgatási és ellenőrző rendszereiben feltárt esetleges hiányosságokról.

   (b) véleménynyilvánítás arról, hogy az igazgatási és ellenőrzési rendszer kellően hatékonyan működött-e ahhoz, hogy elfogadható biztosítékul szolgáljon a Bizottságnak benyújtott kiadásigazoló nyilatkozatok helyességére és az azok alapjául szolgáló ügyletek jogszerűségére és szabályosságára.

   (c) a záró egyenleg kifizetésére irányuló kérelem érvényességét, valamint a záró kiadási kimutatásban szereplő ügyletek jogszerűségét és szakszerűségét értékelő nyilatkozat.

4. Amennyiben az (1) bekezdésben említett ellenőrzéseket nem az ellenőrző hatóság végzi, az ellenőrző hatóság biztosítja, hogy az azt végző szerv rendelkezzen a szükséges működési függetlenséggel, és munkáját a nemzetközileg elfogadott ellenőrzési előírásoknak megfelelően lássa el.

5. Az ellenőrző hatóság vagy a (4) bekezdésben említett szerv a tagállamokban végrehajtott projektekkel kapcsolatos tevékenységei, a hatóságnak a 25. cikkben leírt előjogai tiszteletben tartásával, a 17. cikkben említett technikai támogatási rendelkezésekből finanszírozhatók.

VI. FEJEZET
AZ ELLENŐRZÉSEK

31. cikk

A tagállamok kötelezettségei

1. A többéves és éves programok hatékony és eredményes pénzgazdálkodásáért és az alapul szolgáló tranzakciók jogszerűségéért és szabályosságáért a tagállamok felelnek.

2. A tagállamok biztosítják, hogy az irányító hatóságok és minden felhatalmazott hatóság, a hitelesítő hatóságok, az ellenőrző hatóságok és egyéb érintett szervek

[24] Beszúrandó a Visszatérési Alap, a Külső Határok Alap és a Beilleszkedési Alap létrehozásáról szóló határozatra való hivatkozás.

megfelelő útmutatást kapjanak a 24–30. cikkben említett igazgatási és ellenőrzési rendszerek felállításához annak érdekében, hogy a közösségi finanszírozás hatékonyan és szabályszerűen kerüljön felhasználásra.

3. A tagállamok megelőzik, észlelik és kiigazítják a szabálytalanságokat. Ezekről értesítik a Bizottságot, továbbá folyamatosan tájékoztatják a Bizottságot az igazgatási és bírósági eljárások előrehaladásáról.

Amennyiben egy kedvezményezettnek jogtalanul kifizetett összeget nem lehet behajtani, a tagállam felel azért, hogy az elveszett összeget az Európai Közösségek költségvetésének megtérítse.

4. Elsősorban a tagállamok felelősek az intézkedések pénzügyi ellenőrzéséért, és biztosítják, hogy az igazgatási rendszerek és az ellenőrzés végrehajtása a közösségi pénzeszközök megfelelő és hatékony felhasználását szolgálja. Az említett rendszerek leírását a Bizottság rendelkezésére bocsátják.

5. A tagállamok a Bizottsággal együttműködve gyűjtik össze a 14. cikk végrehajtásához szükséges statisztikát.

6. Az (1)–(5) bekezdés részletes végrehajtási szabályait az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

32. cikk

Az igazgatásiigazgatási és ellenőrzési rendszerek

1. A többéves program elfogadása előtt a tagállamok biztosítják a 24–30. cikknek megfelelő igazgatási és ellenőrzési rendszerek létrehozását. A tagállamok felelősek annak biztosításáért, hogy a rendszerek az egész programozási időszakban hatékonyan működjenek.

2. A tagállamok minden többéves programtervezettel együtt benyújtják a Bizottságnak a felelős hatóságok, felhatalmazott hatóságok és hitelesítő hatóságok szervezetének és eljárásainak leírását, valamint az említett hatóságokon és szervezeteken, az ellenőrző hatóságon és bármely más, annak felelősségére ellenőrzést végző szerven belül működő belső ellenőrzési rendszereket.

3. A tagállamok a többéves programtervezetek Bizottságnak történő benyújtását követő három hónapon belül benyújtják a rendszernek való megfelelést értékelő szerv beszámolóját, amely leírja a rendszerek értékelésének eredményeit, és véleményezi, hogy megfelelnek-e a 24–30. cikknek. Amennyiben a vélemény fenntartásokat tartalmaz, a beszámolóban jelezni kell a hiányosságokat és azok súlyát. A tagállamok a Bizottsággal egyetértésben tervet készítenek a meghozandó korrekciós intézkedésekről és azok végrehajtásának ütemezéséről.

4. Az (1)–(3) bekezdés részletes végrehajtási szabályait az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

33. cikk

A Bizottság kötelezettségei

1. A Bizottság a 31. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően megbizonyosodik arról, hogy a tagállamok a 24–30. cikknek megfelelő igazgatási és ellenőrzési rendszereket hoztak létre, valamint az éves vizsgálati jelentések és saját ellenőrzései alapján meggyőződik arról, hogy a rendszerek a többéves program teljes végrehajtási időszakában hatékonyan működnek.

2. A Bizottság tisztviselői vagy megbízott képviselői a tagállami ellenőrzések sérelme nélkül helyszíni ellenőrzéseket végezhetnek az igazgatási és ellenőrzési rendszerek hatékony működésének, ezen belül az éves programokban szereplő intézkedések ellenőrzésének vizsgálatára, legalább egy munkanappal korábban történő előzetes értesítést követően. Ezeken az ellenőrzéseken az érintett tagállam tisztviselői vagy megbízott képviselői is részt vehetnek.

3. A Bizottság felkérheti a tagállamokat, hogy végezzenek helyszíni ellenőrzéseket a rendszerek helyes működésének vagy egyik-másik ügylet helyességének igazolására. Ezeken az ellenőrzéseken a Bizottság tisztviselői vagy megbízott képviselői is részt vehetnek.

4. A Bizottság a tagállamokkal együttműködve biztosítja, hogy az alapból támogatott intézkedések megfelelő tájékoztatást, nyilvánosságot és nyomon követést kapjanak.

5. A Bizottság a tagállamokkal együttműködve biztosítja, hogy az intézkedések összhangban legyenek a többi érintett közösségi politikával, eszközzel és kezdeményezéssel, továbbá, hogy kiegészítsék azokat.

34. cikk

Az együttműködés a tagállamok ellenőrző szerveivel

1. Az ellenőrzési erőforrások optimális kihasználása és a munka indokolatlan ismétlődésének elkerülése érdekében a Bizottság együttműködik a többéves programok ellenőrző hatóságaival ellenőrzési terveik és vizsgálati módszereik összehangolásában, és az igazgatási és ellenőrzési rendszereken elvégzett ellenőrzések eredményeit haladéktalanul közli azokkal.

   A Bizottság a 30. cikk alapján benyújtott ellenőrzési stratégia kézhezvételétől számított három hónapon belül vagy az azt követő első ülésen közli a stratégiával kapcsolatos észrevételeit.

2. A Bizottság saját ellenőrzési stratégiája meghatározásakor meghatározza azokat a többéves programokat,

   (a) amelyek fenntartás nélkül megfelelnek a 32. cikk alapján létrehozott rendszernek, vagy amelyeknél a korrekciós intézkedések nyomán a fenntartások visszavonásra kerültek; valamint

(b) amelyeknél a 29. cikk szerinti ellenőrző hatóság ellenőrzési stratégiája kielégítő, amennyiben a Bizottság és a tagállam ellenőrzési eredményei alapján megfelelő biztosíték van arra, hogy az igazgatási és ellenőrzési rendszerek hatékonyan működnek.

A Bizottság tájékoztathatja az érintett tagállamot, hogy e programoknál a bejelentett kiadások helyességének, jogszerűségének és szabályosságának megítélésében elsődlegesen az ellenőrző hatóság véleményére fog támaszkodni, és saját helyszíni ellenőrzéseket csak kivételes esetben végez.

VII. FEJEZET
A PÉNZÜGYI IRÁNYÍTÁS

35. cikk

Támogathatóság – a kiadásigazoló nyilatkozatok

1. Valamennyi kiadásigazoló nyilatkozat tartalmazza az intézkedések végrehajtásakor a kedvezményezetteknél felmerült kiadások összegét és az állami vagy magán pénzeszközökből ennek megfelelően nyújtott hozzájárulást.

2. A kiadásoknak egyezniük kell a kedvezményezettek által eszközölt kifizetésekkel. A kiadásokat kiegyenlített számlákkal vagy azokkal egyenértékű, bizonyító erejű számviteli dokumentumokkal kell alátámasztani.

3. Csak olyan kiadás támogatható az alapból, amelyet ténylegesen a 21. cikk (4) bekezdésében említett, a társfinanszírozásról szóló bizottsági határozatban említett év január 1-jén vagy az után fizettek ki. A társfinanszírozásban részesülő intézkedések nem fejeződhetnek be a támogatási időszak kezdete előtt.

4. Az alapból nem támogathatók a következő kiadások:

   – ÁFA;

   – hitelkamat;

   – földvásárlás az érintett művelet támogatható összkiadásának 10%-át meghaladó értékben;

   – lakhatás.

5. Az intézkedések keretében a tagállamokban végrehajtott, a 3. cikk szerint az alapból társfinanszírozott kiadások támogatási szabályait az 52. cikk (2) bekezdésében szereplő eljárással összhangban kell elfogadni.

36. cikk

A kedvezményezetteknek nyújtott kifizetések teljessége

A tagállamok meggyőződnek arról, hogy a felelős szerv biztosítja, hogy a kedvezményezettek az állami hozzájárulás teljes összegét a lehető leggyorsabban megkapják. Nem alkalmazható olyan levonás, visszatartás vagy bármilyen további külön díj vagy azzal egyenértékű hatású egyéb díj, amely csökkentené ezeket a kedvezményezetteknek kifizetendő összegeket.

37. cikk

Az euro használata

A bizottsági finanszírozási határozatokban, bizottsági kötelezettségvállalásokban és kifizetésekben szereplő összegeket, valamint a tagállami hitelesített kiadások összegét és a kifizetési kérelmek összegét euróban kell megadni és végrehajtani.

38. cikk

Kötelezettségvállalások

A közösségi költségvetési kötelezettségvállalásokat a 21. cikk (4) bekezdésében említett, a társfinanszírozásról szóló bizottsági határozat alapján évente kell meghatározni.

39. cikk

Kifizetések – előfinanszírozás

1. Az alapokból nyújtott hozzájárulást a Bizottság a költségvetési kötelezettségvállalásoknak megfelelően fizeti ki.

2. A kifizetések előfinanszírozás és az egyenleg kifizetése formájában történnek. A kifizetés a tagállam által kijelölt felelős hatóságnak történik.

3. Az alapból nyújtott társfinanszírozásról szóló éves bizottsági határozatban szereplő összeg 50 %-át előfinanszírozás formájában a társfinanszírozási határozat elfogadását követő hatvan napon belül ki kell fizetni a tagállamnak.

4. A második előfinanszírozási kifizetés, amely legalább az első kifizetés 70 %-a, legkésőbb három hónappal azután történik, hogy a Bizottság jóváhagyta az éves program végrehajtásában elért haladásról szóló jelentést és a 29. cikk a) pontja és a 35. cikk alapján elkészített, hitelesített kiadásigazoló nyilatkozatot. A Bizottság második előfinanszírozási kifizetése nem haladhatja meg a társfinanszírozási határozatban szereplő teljes összeg 50 %-át, és semmiképpen sem haladhatja meg a tagállam által az éves program keretében a kiválasztott projektekre ténylegesen vállalt közösségi pénzeszközök összegének és az első előfinanszírozási kifizetésnek a különbségét.

5. Az előfinanszírozásból keletkező kamatokat az adott programhoz kell könyvelni, és azokat le kell vonni a záró kiadási kimutatásban bejelentett közkiadások összegéből.

6. Az előfinanszírozásban kifizetett összeget az éves program lezárásakor el kell számolni.

40. cikk

Egyenlegkifizetések

1 A Bizottság az egyenleget legkésőbb kilenc hónappal az alap társfinanszírozásáról szóló éves határozatban meghatározott támogatási zárónap után fizeti ki, amennyiben megkapta a következő dokumentumokat:

(a) a 29. cikk a) pontjának és a 35. cikknek megfelelően kiállított, hitelesített kiadásigazoló nyilatkozat és az egyenlegkifizetési kérelem vagy visszatérítési nyilatkozat.

(b) az éves program végrehajtási záróbeszámolója az 51. cikkben meghatározott információkkal;

(c) a 30. cikk (3) bekezdésének megfelelő vizsgálati jelentés, vélemény és nyilatkozat;

Az egyenleg kifizetése függ a végrehajtási záróbeszámoló elfogadásától és az egyenlegkifizetési kérelem érvényességéről szóló nyilatkozat elfogadásától.

2. Amennyiben a felelős hatóság nem nyújtja be a megadott időn belül és elfogadható formában az (1) bekezdésben előírt dokumentumokat, a Bizottság visszavonja a megfelelő éves program költségvetési kötelezettségvállalásának az előfinanszírozás kifizetésére fel nem használt részét.

3. A (2) bekezdésben meghatározott automatikus visszavonási eljárás félbeszakad az érintett projektek összegére, amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott dokumentumok benyújtása idején tagállami szintű felfüggesztő erejű bírósági eljárás vagy igazgatási fellebbezési eljárás zajlik. A tagállam a benyújtott részleges záróbeszámolóban e projektekről részletes tájékoztatást nyújt, és hathavonta jelentést küld a velük kapcsolatos fejleményekről. A tagállam a bírósági eljárás vagy az igazgatási fellebbezési eljárás lezárását követő három hónapon belül benyújtja az érintett projektekre az (1) bekezdésben meghatározott dokumentumokat.

4. Amennyiben a Bizottság a 41. cikk rendelkezéseivel összhangban az érintett éves program társfinanszírozási kifizetéseiről felfüggesztő határozatot fogad el, az (1) bekezdésben említett kilenchónapos időszak megszakad. Az időszak akkor folytatódik, amikor a 42. cikk (3) bekezdésében említett bizottsági határozatról a tagállamot értesítik.

5. A Bizottság a 41. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül az (1) bekezdésben szereplő dokumentumok kézhezvételétől számított hat hónapon belül tájékoztatja a tagállamot az alapra terhelhető, a Bizottság által elismert kiadások összegéről, valamint a bejelentett kiadások és az elismert kiadások különbségéből adódó minden pénzügyi korrekcióról. A tagállamnak három hónap áll rendelkezésére észrevételei megtételére.

6. A Bizottság a tagállami észrevételek kézhezvételétől számított három hónapon belül határozatot hoz az alapra terhelhető elismert kiadások összegéről, és behajtja a végső elismert kiadások és a tagállamoknak már kifizetett összegek különbségét.

7. A rendelkezésre álló forrásoktól függően a Bizottság az egyenleg kifizetését legkésőbb az (1) bekezdésben említett dokumentumok elfogadásától számított hatvan napon belül teljesíti. A költségvetési kötelezettségvállalás fennmaradó részét a kifizetéstől számított hat hónapon belül meg kell szüntetni.

41. cikk

Megszakítás

1. Az 1605/2002/EK, Euratom rendelet értelmében az engedélyezésre kijelölt tisztviselő a kifizetési határidőt legfeljebb hat hónapra megszakítja, amennyiben az igazgatási és ellenőrzési rendszerek helyes működését illetően kétségek merülnek fel, illetve ha az említett tisztviselőnek a nemzeti hatóságoktól további információkra van szüksége az éves felülvizsgálat során tett észrevételek ellenőrzéséhez, vagy ha az a gyanúja támad, hogy a bejelentett kiadások súlyos – feltárt vagy vélt – szabálytalanságokat tartalmaznak.

2. A Bizottság haladéktalanul tájékoztatja az érintett tagállamot és a felelős hatóságot a megszakítás okairól. A tagállam a lehető leggyorsabban megteszi a szükséges lépéseket a helyzet kiigazítására.

3. A legfeljebb hathónapos időszak további legfeljebb hat hónappal meghosszabbodik, ha a 42. és 45. cikknek megfelelő határozat elfogadásához ez szükségesnek bizonyul.

42. cikk

A kifizetések felfüggesztése

1. A Bizottság részben vagy egészben felfüggesztheti az előfinanszírozási és az egyenlegkifizetéseket, amennyiben:

   (a) a program igazgatási és ellenőrzési rendszerében olyan súlyos hiányosság merül fel, amely érinti a kifizetések hitelesítési eljárásának megbízhatóságát, és amelyre nem hoztak korrekciós intézkedéseket; vagy

   (b) a hitelesített kiadási kimutatásban szereplő kiadások súlyos ki nem igazított szabálytalansághoz kapcsolódnak; vagy

   (c) egy tagállam nem teljesítette a 31. és 32. cikk szerinti kötelezettségeit.

2. A Bizottság akkor határozhat az előfinanszírozás és az egyenleg kifizetésének felfüggesztéséről, ha előtte lehetőséget adott a tagállamnak észrevételei három hónapon belül történő benyújtására.

3. A Bizottság akkor fejezi be az előfinanszírozás és az egyenleg kifizetésének felfüggesztését, amikor meggyőződik arról, hogy a tagállam megtette a felfüggesztés megszüntetéséhez szükséges intézkedéseket.

4. Ha a tagállam nem hozta meg a szükséges intézkedéseket, a Bizottság a 46. cikknek megfelelően határozatot fogadhat el a nettó összeg csökkentéséről vagy az éves programra biztosított közösségi hozzájárulás megszüntetéséről.

43. cikk

A dokumentumok megőrzése

Minden tagállamban a felelős hatóság feladata az érintett éves program kiadásaival és ellenőrzéseivel kapcsolatos minden igazoló dokumentum megőrzése és azok a Bizottság és a Számvevőszék számára történő rendelkezésre bocsátása.

A dokumentumokat az állami támogatásra irányadó szabályok sérelme nélkül az éves program lezárását követően legalább három évig meg kell őrizni. Ez az időtartam bírósági eljárás esetén, illetve a Bizottság indokolt kérésére félbeszakad.

A dokumentumokat eredeti példányban vagy az eredetivel megegyezőként hitelesített változatban általánosan elfogadott adathordozón kell tartani.

VIII. FEJEZET
PÉNZÜGYI KORREKCIÓK

44. cikk

A tagállamok által végrehajtott pénzügyi korrekciók

1. A szabálytalanságok kivizsgálásáért – a Bizottságnak az Európai Közösségek általános költségvetése végrehajtására vonatkozó feladatainak sérelme nélkül – elsősorban a tagállamok felelősek. Fellépnek a támogatás végrehajtásának, ellenőrzésének jellegét, illetve feltételeit befolyásoló minden jelentősebb változás megállapításakor, és elvégzik a szükséges pénzügyi korrekciókat.

2. A tagállamok elvégzik az intézkedéseknél vagy az éves programoknál észlelt egyedi vagy rendszeres szabálytalanságokkal kapcsolatban szükséges pénzügyi korrekciókat. A tagállamok által végzett korrekció a közösségi hozzájárulás részben vagy egészben történő behajtását jelenti. A tagállam figyelembe veszi a szabálytalanságok jellegét és súlyát, valamint az alapot ért pénzügyi veszteséget.

   A tagállamok az 50. cikk (2) bekezdése alapján a Bizottságnak küldött éves beszámolóban feltüntetik az érintett éves programra indított megszüntető eljárások jegyzékét.

   A tagállamok általi korrekció a közösségi hozzájárulás részbeni vagy teljes visszavonását jelenti, és amennyiben az összeg az érintett tagállam által megszabott

időn belül nem kerül visszafizetésre, a 47. cikk (2) bekezdésében meghatározott késedelmi kamatot kell fizetni.

3. Rendszeres szabálytalanságok esetén a tagállam kiterjeszti vizsgálatait az összes érintett műveletre.

45. cikk

Az elszámolások ellenőrzése és pénzügyi korrekciók a Bizottság részéről

1. A Bizottság tisztviselői vagy megbízott képviselői – a Számvevőszék hatáskörének vagy a tagállamok által a nemzeti törvényi, rendeleti és igazgatási rendelkezésekkel összhangban végzett ellenőrzések sérelme nélkül – helyszíni ellenőrzéseket, ezen belül szúrópróbaszerű ellenőrzést végezhetnek az alapból finanszírozott műveleteken és az igazgatási és ellenőrzési rendszereken, legalább egy munkanapos értesítési határidővel. A Bizottság minden szükséges segítség végett az érintett tagállamhoz fordul. Az érintett tagállam tisztviselői vagy megbízott képviselői ezeken az ellenőrzéseken részt vehetnek.

   A Bizottság felkérheti az érintett tagállamot, hogy egy vagy több ügylet szabályszerűségének megállapítása érdekében végezzen helyszíni ellenőrzést. A Bizottság tisztviselői, illetve megbízott képviselői részt vehetnek ezeken az ellenőrzéseken.

2. Amennyiben a szükséges ellenőrzések végén a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a tagállam nem tesz eleget a 31. cikk szerinti kötelezettségeinek, akkor a 42. cikknek megfelelően felfüggeszti az előfinanszírozást vagy a záró kifizetést.

46. cikk

A korrekciók feltételei

1. Amennyiben a tagállam a 42. cikk (2) bekezdésében előírt időre nem végezte el a korrekciót, és nem sikerül egyezségre jutni, a Bizottság három hónapon belül úgy határozhat, hogy részben vagy egészben visszavonja az éves program közösségi hozzájárulását, ha arra a következtetésre jut, hogy:

   (a) a program igazgatási és ellenőrzési rendszerében súlyos hiányosság merült fel, amely veszélyezteti a programra már kifizetett közösségi hozzájárulást;

   (b) egy hitelesített kiadási kimutatásban szereplő kiadás szabálytalan, és ezt a tagállam nem korrigálta az e bekezdés szerinti korrekciós eljárás megindításáig; valamint

   (c) egy tagállam az e bekezdés szerinti korrekciós eljárás megindításáig nem teljesítette a 31. cikk szerinti kötelezettségeit.

   A Bizottság határozatát a tagállam észrevételeinek figyelembevételével hozza meg.

2. A Bizottság a pénzügyi korrekciókat a megállapított egyedi szabálytalanságok alapján határozza meg, figyelembe véve a szabálytalanság rendszeres jellegét annak megállapításához, hogy átalány- vagy extrapolált korrekciót alkalmazzon-e. Amennyiben a szabálytalanság olyan kiadási kimutatáshoz kapcsolódik, amelyre a 30. cikk (3) bekezdése b) pontjának megfelelően az éves beszámoló biztosítékot adott, feltételezhető, hogy a rendszerből adódó problémáról van szó, és az átalány- vagy az extrapolált korrekciót kell alkalmazni, hacsak a tagállam három hónapon belül nem nyújt be a feltételezést cáfoló bizonyítékot.

3. A Bizottság a korrekció összegének meghatározásakor figyelembe veszi a szabálytalanság súlyát és az érintett éves programban tapasztalt hiányosságok mértékét és pénzügyi hatását.

4. Amennyiben a Bizottság nem saját szolgálatai, hanem más ellenőrök által bemutatott tényekre alapozza a véleményét, maga vonja le következtetéseit azok pénzügyi következményeiről, miután megvizsgálta a tagállam által a 32. cikk alapján hozott intézkedéseket, a bejelentett szabálytalanságokra vonatkozó jelentéseket és a tagállam válaszait.

47. cikk

Visszafizetés

1. A Bizottságnak esedékes visszafizetést az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet[25] 72. cikkének megfelelően kiállított beszedési utalványon feltüntetett esedékesség napja előtt kell eszközölni. Az esedékesség napja az utalvány kibocsátásának napjától számított második hónap utolsó napja.

2. A visszafizetés elmulasztása esetén késedelmi kamatot kell fizetni az esedékesség napjától egészen a tényleges visszafizetés napjáig. E kamat mértéke három és fél százalékponttal haladja meg azt az Európai Központi Bank által a főbb újrafinanszírozási műveletekre alkalmazott, az Európai Unió Hivatalos Lapja C sorozatában megjelentetett, az esedékesség napja szerinti hónap első naptári napján érvényes kamatot.

48. cikk

A tagállamok kötelezettségei

A Bizottság pénzügyi korrekciója nem érinti a tagállam 46. cikk szerinti behajtási kötelezettségét.

[25] HL L 248, 2002.9.16.

IX. FEJEZET
FELÜGYELET, ÉRTÉKELÉS ÉS BESZÁMOLÓK

49. cikk

Felügyelet és értékelés

1. A Bizottság a tagállamokkal együttműködve rendszeresen felügyeli az alapot.

2. A Bizottság a tagállamokkal együtt rendszeresen értékeli az alapot azért, hogy a 2. cikkben említett általános célkitűzés alapján felmérje az intézkedések helytállóságát, hatékonyságát és eredményét.

3. A Bizottság azt is megvizsgálja, hogy milyen kiegészítő kapcsolat áll fenn az alapból végrehajtott intézkedések és a más érintett közösségi politikák, eszközök és kezdeményezések intézkedései között.

50. cikk

Beszámolók

1. A felelős hatóság minden tagállamban megteszi a szükséges intézkedéseket a projekt felügyeletének és értékelésének biztosítása érdekében.

   E célból az intézkedések végrehajtásáért felelős szervezetekkel kötött megállapodásokban és szerződésekben elő kell írni, hogy a kitűzött célok végrehajtásában és teljesítésében elért haladásról rendszeresen időközönként részletes jelentést kell benyújtani.

2. A felelős hatóság az éves programok társfinanszírozási határozatában megállapított kiadások támogatási határidejét követő legfeljebb kilenc hónapon belül a 35. cikk előírásainak megfelelő végrehajtási záróbeszámolót és záró kiadásigazoló nyilatkozatot nyújt be a Bizottságnak.

3. A tagállamok a Bizottságnak a 2008–2010. közötti időszakról legkésőbb 2012. június 30-ig, a 2011–2013. közötti időszakról pedig 2015. június 30-ig értékelő beszámolót nyújtanak be az alapból társfinanszírozott intézkedések eredményeiről és hatásáról.

4. A Bizottság a 2008–2010. közötti időszakra legkésőbb 2012. december 31-ig, a 2011–2013. közötti időszakra pedig legkésőbb 2015. december 31-ig utólagos értékelő beszámolót nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint a Régiók Bizottságának.

51. cikk

Az éves záróbeszámoló

1. Az éves és többéves programok végrehajtásának áttekinthetősége érdekében az 50. cikk (2) bekezdésében említett beszámolók tartalmazzák a következő információkat:

(a) az éves program pénzügyi és operatív végrehajtása;

(b) a többéves program és a prioritások végrehajtásában elért haladás az egyedi, igazolható célok vonatkozásában; amennyiben lehetséges, az egyes érintett prioritások számszerű fizikai mutatóival és a végrehajtásra, eredményre és hatásra vonatkozó mutatóival;

(c) a felelős hatóság által a végrehajtás minőségének és hatékonyságának biztosítása érdekében tett lépések, különösen a következők:

– a felügyeleti és értékelési intézkedések, beleértve az adatgyűjtési rendelkezéseket;

– az operatív program végrehajtásánál felmerült súlyos problémák összegzése és a meghozott intézkedések;

– a technikai támogatás felhasználása.

(d) az éves és többéves programokról szóló tájékoztatás és a programok nyilvánosságának biztosítására hozott intézkedések.

2. A beszámolók akkor fogadhatók el, ha az (1) bekezdésben felsorolt összes információt tartalmazzák. A Bizottság a végrehajtásról szóló éves beszámoló tartalmáról a felelős hatóság általi benyújtást követő két hónapon belül határoz. Amennyiben a Bizottság nem válaszol az előírt határidőn belül, a beszámoló elfogadottnak tekintendő.

X. FEJEZET
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

52. cikk

A bizottság

1. A Bizottságot a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” közös bizottság (a továbbiakban: a bizottság) segíti, amely a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program részeként a 2007–2013. közötti időszakra a Külső Határok Alap létrehozásáról szóló határozattal …./…. (ez a határozat és a …, … és … határozat)[26] jön létre.

2. Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 8. cikkének rendelkezéseire tekintettel a határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni.

[26] Beszúrandó a Visszatérési Alap, a Külső Határok Alap és a Beilleszkedési Alap létrehozásáról szóló határozatra való hivatkozás.

3. A bizottság eljárási szabályzatát maga fogadja el..

53. cikk

Felülvizsgálat

Az Európai Parlament és a Tanács a Bizottság javaslata alapján ezt a Határozatot legkésőbb 2013. június 30-ig felülvizsgálja.

54. cikk

Átmeneti rendelkezések

1. E határozat nem érinti a 2004/904/EK határozat alapján, vagy a 2007. december 31-én hatályos bármely, támogatásra vonatkozó jogszabály alapján a Bizottság által jóváhagyott támogatás folytatását vagy módosítását, ideértve a részleges vagy teljes megszüntetést is.

2. Az alap szerinti társfinanszírozási határozatok elfogadásakor a Bizottság figyelembe veszi az e határozat hatálybalépését megelőzően a 2004/904/EK határozat alapján elfogadott és a társfinanszírozás időszakában pénzügyi utóhatással bíró rendelkezéseket.

3. Azokat a Bizottság által 2005. január 1-je és 2007. december 31-e között jóváhagyott társfinanszírozási összegeket, amelyek tekintetében a záróbeszámoló benyújtási határidejéig a Bizottságnak nem küldték el a program lezárásához szükséges dokumentumokat, a Bizottság legkésőbb 2010. december 31-ig automatikusan visszavonja, és a jogtalanul kifizetett összegeket vissza kell fizetni.

   A halasztó hatályú bírósági eljárás vagy államigazgatási fellebbezési eljárás miatt felfüggesztett műveletekkel vagy programokkal kapcsolatos összegeket az automatikus visszavonás összegének megállapításakor figyelmen kívül kell hagyni.

4. A tagállamok a Bizottságnak legkésőbb 2009. június 30-ig értékelő beszámolót nyújtanak be a 2005–2007. közötti időszakban az alapból társfinanszírozott intézkedések eredményeiről és hatásairól.

5. A Bizottság legkésőbb 2009. december 31-ig benyújtja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint a Régiók Bizottságának az alap 2005–2007. között elért eredményeiről és végrehajtásának minőségi és mennyiségi szempontjairól szóló időközi beszámolót.

55. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2004/904/EK határozat 2008. január 1-én hatályát veszti.

56. cikk

Alkalmazás

Ezt a határozatot 2008. január 1-től kell alkalmazni.

57. cikk

Címzettek

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, […]-án/-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*

INDOKOLÁS

1. SZOLIDARITÁS KIALAKÍTÁSA A KÜLSŐ HATÁR- ÉS A VÍZUMPOLITIKA TERÜLETÉN

1.1. A probléma meghatározása és vizsgálata

A schengeni térség belső határainak eltörléséhez biztosítani kell, hogy a külső határokon folyó ellenőrzések a lehető leghatékonyabban akadályozzák meg az illegális belépést. Aki valahol már belépett az unió területére, gyakorlatilag korlátozás nélkül léphet be egy másik tagállamba, tekintet nélkül arra, hogy az EU (bármely más tagállama) területén rendelkezik-e tartózkodási joggal. Ezért a schengeni térség minden tagállamának érdekében áll, hogy a többi tagállam hatékonyan ellenőrizze a felügyelete alá tartozó külső határokat, hiszen amennyiben azt nem megfelelő módon végzik, az illegális migránsok nemkívánatos beáramlása minden tagállamot hátrányosan érinthet. Ezért, bár a végső felelősség az érintett tagállamé marad, mindenképpen közös EK-szintű rendelkezéseket kell elfogadni e tekintetben, és eszközöket kell létrehozni a külső határellenőrzés minimális előírásainak biztosítására. Ezt a harmadik országok állampolgárainak EU-ba való belépésének közös szabályait rögzítő Schengeni Egyezmény kifejezetten elismeri. Ezért a külső határokkal rendelkező tagállamokban a határellenőrzést és határőrizetet eddig is, és továbbra is az uniós szinten megállapított előírásokhoz és eljárásokhoz kell igazítani.

Bár viszonylag kevés tagállam rendelkezik szigorú és részletes őrizetet igénylő, hosszú vagy geopolitikai jelentőségű szárazföldi és/vagy tengeri határral, e tagállamokra hárul a legnagyobb feladat az illegális bevándorlás ellenőrzésében és a belbiztonság védelmében azáltal, hogy ellenőrzik a schengeni térség külső határainak átlépését. E tagállamok aránytalanul nagy részt viselnek az érintett költségekből is, hiszen nemcsak az illegális belépést kell megakadályozniuk, hanem azt is lehetővé kell tenniük, hogy a belépésre jogosultak indokolatlan késedelem vagy kényelmetlenség nélkül léphessenek be.

1.2. A további teendők

Ahogy azt a Tanács „Az Európai Unió tagállamai külső határainak igazgatási terve” című dokumentumával (10019/02. tanácsi dokumentum, 2002. június 14.) megerősített, 2002. május 7-i, „Az Európai Unió tagállamai külső határainak integrált igazgatása felé” című (COM(2002) 233 végleges) bizottsági közlemény javasolja, a külső határok igazgatásának a tagállamok és az Unió között történő tehermegosztása a közös külső határigazgatási politika öt elemének az egyikét képezi.

Az Európai Tanács többször sürgette egy olyan alap létrehozását, amely támogatja a Közösség érdekében e tekintetben tartós és súlyos pénzügyi terhet viselő tagállamokat. Ez fejeződik ki az Európai Tanács által 2004. novemberében elfogadott hágai programban is, amely hangsúlyozza, hogy „a tagállamok között – többek között pénzügyi jellegű – szolidaritásra és igazságos feladatmegosztásra van szükség”.

1.3. Az alap célkitűzései

Az alap a következő négy politikai célkitűzéshez járul hozzá:

- hatékonyabb ellenőrzések, ezáltal a külső határok hatékonyabb igazgatása és védelme annak érdekében, hogy csökkenjen az illegális belépések száma, és nőjön az EU belső szabad mozgásterének biztonsága;

- a schengeni vívmányoknak megfelelően az engedéllyel rendelkező utasok könnyebb és gyorsabb beléptetése az EU-ba, egyúttal az EU védelme az illegális belépésekkel szemben;

- a tagállamokban az egységes uniós jogalkalmazás elérése és a nemzeti határőrizet általános hatékonyságának elérése az EU joggal összhangban végzett feladatoknál;

- a vízumkiadás és más határátlépés előtti ellenőrzések hatékonyabb végrehajtása.

Javasoljuk, hogy ez az alap támogassa a közös vízumpolitikával kapcsolatos intézkedéseket is. A hatékony vízumkezelés a külső határellenőrzés előkészítő lépésének tekinthető, így az a hágai program szerint az EU közös integrált határigazgatási rendszerének szerves része.

A célkitűzések között szerepelnek két meglévő pénzügyi eszköz: a „Schengeni Támogatás" és a „Kalinyingrádi Támogatás" szempontjai is.

- A 2003. évi csatlakozási okmány 35. cikke (1) bekezdése szerint a Schengeni Támogatás Észtország, Lengyelország, Lettország, Litvánia, Magyarország, a Szlovák Köztársaság és Szlovénia támogatására jött létre az EU új külső határainál a schengeni vívmányokat végrehajtó intézkedések finanszírozására. A Támogatás 2006-ig működik.

- A C(2003) 5213. bizottsági határozat a litván csatlakozási szerződésnek a Kalinyingrádi Terület és az Orosz Föderáció egyéb részei közötti, szárazföldi úton történő átutazásról szóló 5. jegyzőkönyvével összhangban meghatározza a 2004–2006. közötti időszakra szóló különleges kalinyingrádi átutazóprogram végrehajtási rendelkezéseit.

A Kalinyingrádi Támogatás helyébe az alap különleges rendelkezései lépnek. Az EU külső határai ellenőrzésében a Litvánia által az összes tagállam részéről vállalt tehernek egy része a litván hatóságoknak azon feladata, hogy az átutazást megkönnyítő közösségi jogszabályokat megfelelően hajtsák végre; ezért helyesebb ezt a hozzájárulást a külső határok támogatásának keretében, nem pedig külön létrehozni.

1.4. Kiegészítő kapcsolat az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökséggel (a továbbiakban: az Ügynökség).

Az alap a fenti négy célkitűzéshez az érintett jogszabályok továbbfejlesztését és az Ügynökség munkáját kiegészítve járul hozzá.

Az Ügynökség biztosítja a Bizottságnak és a tagállamoknak a szükséges technikai támogatást, és megkönnyíti a külső határokkal kapcsolatban a meglévő és későbbi közösségi intézkedések alkalmazását. Következésképpen az alap csak a közösségi célkitűzésekhez hozzájáruló nemzeti szintű tagállami intézkedéseket támogatja, viszont nem támogatja a más tagállamokkal a külső határok igazgatása vonatkozásában folytatott együttműködési intézkedéseket.

Továbbá a közösségi érdekeltségű intézkedésekre (a továbbiakban: közösségi intézkedések) az alapból elkülönített források elsősorban a vízumpolitikára vonatkoznak (az alap 4. célkitűzése), ez pedig nem tartozik az Ügynökség hatáskörébe.

1.5. Az intézkedések köre és a külső határok fogalmának meghatározása

Mivel az alap a külső határokra vonatkozó schengeni rendelkezések tagállami végrehajtásakor kifejezett szolidaritást támogatja, csak azok a tagállamok támogathatók, amelyekre e rendelkezések kötelezőek.

A csatlakozási okmány 3. cikke (1) bekezdése megállapítja, hogy a schengeni vívmányok rendelkezései és az azokon alapuló, illetve azokkal egyéb módon összefüggő, az okmány I. mellékletében felsorolt jogi aktusok az új tagállamokra nézve a csatlakozás időpontjától kezdődően kötelezőek, és azokat az új tagállamokban ettől az időponttól kezdődően alkalmazni kell.[27] A mellékletben fel nem sorolt rendelkezéseket és jogi aktusokat, bár a csatlakozás időpontjától kezdődően kötelezőek az új tagállamok számára, csak akkor kell valamely új tagállamban alkalmazni, ha a Tanács a cikkel összhangban (a csatlakozási okmány 3. cikke (2) bekezdése) így határoz.

Ez az a kétszintű végrehajtási eljárás, amelyben a schengeni vívmányok bizonyos rendelkezései az Unióhoz való csatlakozás időpontjától kötelezőek és alkalmazandóak, míg mások, különösen azok, amelyek ténylegesen a belső határellenőrzések megszüntetésével kapcsolatosak, a csatlakozás időpontjától kötelezőek, de az új tagállamokban csak a fenti tanácsi határozat után alkalmazandók. A külső határokra vonatkozó schengeni rendelkezések (a Schengeni Egyezmény 3–8. cikke és azok végrehajtó határozatai, különösen a közös kézikönyv) szerepelnek a mellékletben, ezért az új tagállamokban a csatlakozás időpontjától kötelezőek és alkalmazandóak.[28]

Tehát az új tagállamok ebből az alapból akkor is támogathatók annak hatálybalépésétől, azaz 2007. január 1-től, ha egy vagy több érintett új tagállam esetén még nem születtek meg a belső határokon a személyek ellenőrzésének megszüntetésére vonatkozó schengeni rendelkezések alkalmazására vonatkozó tanácsi határozatok. Minden tagállamnak támogathatónak kell lennie ebből az alapból annak érdekében, hogy a külső határellenőrzések erősítése tekintetében a lehető legnagyobb mértékben biztosítható legyen a Schengeni Támogatással és az Átmeneti Támogatással történő folyamatosság. Az adott tanácsi határozat(ok) következményét szem előtt tartva folytatni kell az új tagállamok külső határai tekintetében szükséges ellenőrzési előírások kidolgozását, és az Európai Uniónak a Közösség érdekében továbbra is támogatnia kell ezt az előkészületet.

Mindebből az alábbiak következnek:

A külső határok hosszának az elosztási kulcs szerint történő éves kiszámításánál figyelembe kell venni minden, a schengeni vívmányok végrehajtásához, alkalmazásához és fejlesztéséhez nem társult harmadik országgal közös külső határt. Az ideiglenes határok is számítanak, de csak a schengeni vívmányokat már teljes körűen alkalmazó tagállamok esetén. Tehát csak azon tagállamok ideiglenes határai számítanak, melyek más tagállamok helyett is végeznek határellenőrzést. Mindez az aktuális helyzetet tükrözi, de hangsúlyozni kell, hogy ez csak

---

27 HL L 236., 2003.9.23., 33. o.

28 Kivéve a Schengeni Információs Rendszer használatával kapcsolatban az 5. cikk (1) bekezdése d) pontját.

ideiglenes jellegű, mivel a határellenőrzéseket a lehető leghamarabb teljesen meg kell szüntetni. Hiszen a hágai program szerint: „Az Európai Tanács felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat — feltéve, hogy a schengeni vívmányok alkalmazásának valamennyi követelménye teljesült, és a Schengeni Információs Rendszer (SIS II) 2007-ben történő működésbe lépése után — a lehető leghamarabb hozzanak meg minden szükséges intézkedést a belső határellenőrzés megszüntetésének lehetővé tétele érdekében.” Javasoljuk továbbá, hogy az ideiglenes határok átmeneti jellegének hangsúlyozására és annak kifejezésére, hogy a politikai prioritás a „végleges” határok támogatása, az ideiglenes határok más súlyozást kapjanak, mint a „végleges” határok. Ezért a fenti tanácsi határozat(ok) elfogadásáig a schengeni vívmányokat teljes körűen végrehajtó tagállamok ideiglenes határai beszámításával ezen alap esetén a külső szárazföldi határok évente kiszámított hossza meghaladhatja a Közösség majdani végleges külső határainak hosszát.

- Az alapból támogatható intézkedések meghatározása a következő: minden ideiglenes határnál végzett intézkedés támogatható, kivéve ha ez az intézkedés olyan strukturális beruházásnak számít, amely nem egyeztethető össze e határokon a személyek ellenőrzésének megszüntetésére vonatkozó célkitűzéssel. Ez azt jelenti, hogy nem támogathatók a határátkelési infrastruktúra, a kapcsolódó épületek és máshol nem használható berendezések építési, felújítási és korszerűsítési beruházásai.

Tekintettel a nemzeti szintű együttműködés fejlesztésére a személyek és áruk (vámszolgálatok) ellenőrzésével megbízott szolgálatok között vagy egyéb politikák terén (rendőrségi együttműködés, illegális bevándorlás elleni küzdelem), az alap fedezhet olyan tagállami intézkedéseket, amelyek révén a határőrség e tekintetben jobban tudja végezni a feladatát.

Biztosítani kell a vámintézkedésekkel való kiegészítő kapcsolatot is. Különösen fontos, hogy a személyek és az áruk ellenőrzéséért felelős hatóságok szorosan együttműködjenek egymással annak biztosítására, hogy a külső határokon folyó ellenőrzésekben ne legyenek hiányosságok.

2. ÉRTÉKELÉS

A Bizottság előzetes értékelést végzett, amely e javaslat mellékletében található.

3. A POLITIKAI ESZKÖZ JOGALAPJA ÉS INDOKLÁSA

3.1. A jogalap megválasztása

E tanácsi határozat javasolt jogalapja a 62. cikk (2) bekezdése, mert ez a jogszabály tartalmaz „intézkedéseket a tagállamok külső határainak átlépésére vonatkozóan” és különösen „az ilyen határoknál a személyek ellenőrzése során a tagállamok által követendő szabályokat és eljárásokat” (62. cikk (2) bekezdése a) pontja), és mert tartalmazza továbbá „a legfeljebb három hónaposra tervezett tartózkodásokra vonatkozó vízumok szabályait, beleértve (...) a tagállamok által történő vízumkiadás eljárásait és feltételeit” (62. cikk (2) bekezdése b) pontjának (ii) alpontja).

Mivel a javaslat alapja az EK-Szerződés IV. címe (Vízumok, menekültügy, bevándorlás és a személyek szabad mozgására vonatkozó egyéb politikák), az Amszterdami Szerződéshez

mellékelt, az Egyesült Királyság, Írország és Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyvvel összhangban kell azt előterjeszteni és elfogadni.

Az Európai Unió keretébe beillesztett schengeni vívmányokról szóló jegyzőkönyv (schengeni jegyzőkönyv) 6. cikke szerint Norvégia és Izland is részt vesz társultként a schengeni vívmányok végrehajtásában és továbbfejlesztésében. Az egyes jegyzőkönyvek következményeit alább, a 6. pontban vizsgáljuk meg.

3.2. A szolidaritás kifejezése a források elosztásában

A tagállamok között a forrásokat – a kalinyingrádi átutazási rendszer terhére vonatkozó különleges számítások sérelme nélkül – olyan elosztási kulcs alapján kell elosztani, amely meghatározza az integrált határigazgatás és a közös vízumpolitika terén a tagállamokra háruló viszonylagos terhet.

E téren a tagállamok közötti szolidaritás kifejezésekor az alábbiakat kell szem előtt tartani:

- a külső határok ellenőrzésében és őrizetében és a közös vízumpolitikában egy minimális terhelés minden tagállamra hárul a következő állandó tényezők alapján: a külső szárazföldi határok hossza, a tengeri határok hossza, az engedélyezett (szárazföldi, tengeri, légi) határátkelőhelyek száma és a konzuli hivatalok száma;

- a hatóságok tényleges napi „leterheltségét” minden tagállamnál változó tényezők – például a migrációs áramlásokra vonatkozó tényezők – határozzák meg: ide tartozik a (szárazföldi, tengeri, légi) külső határokat átlépő személyek száma; a harmadik országok azon állampolgárainak száma, akiktől megtagadják a belépést, az elfogottak száma és a vízumkérelmek (kibocsátott és elutasított vízumok) száma.

Ezért a javaslat szerint az elosztási kulcs is két elemből fog állni: egy az állandó elemekhez, egy pedig a változó elemekhez kapcsolódik. A rendelkezésre álló forrásokat a tagállamok között a következőképpen lehetne elosztani:

- 40% az állandó elemek arányában és

- 60% a változó elemek arányában.

Javasoljuk, hogy a jogalapban szerepeljen az állandó elemek súlyozásának lehetősége, és hogy e tekintetben a határozat meghozatala előtt konzultációra kerüljön sor a Határellenőrzési Ügynökséggel.

Mivel az érintett adatok a személyek mozgásához és a vízumokhoz kapcsolódnak, és ezek a folyamatok változhatnak, évenkénti újraszámításra van szükség. E pénzeszköz-elosztási szempontok használata biztosítja a változások (például az egyes határátkelőhelyeken a migrációs nyomás változása vagy az illegális migrációk útvonalának változása) megfelelő tekintetbe vételét, és így az alap támogatásával korrekciós intézkedésekre is sor kerülhet az alap támogatása során.

A kalinyingrádi tranzitrendszerre rendelkezésre bocsátott források nem számítanak az elosztási kulcs kiszámítása során. E forrásokat az elmaradt díjak és a rendszer kapcsán felmerülő többletköltségek alapján számítják ki.

3.3. Az alapon belül meghatározott intézkedések

Mivel az alap általános célkitűzései közé tartozik a külső határainkon történő hatékony ellenőrzés és őrizet megvalósításához való hozzájárulás a Közösség és a tagállamok közötti pénzügyi szolidaritás végrehajtása révén, a Bizottság azt javasolja, hogy az alap végrehajtását a tagállamokkal nagyrészt megosztva, és a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és továbbfejlesztésére társult országokkal decentralizáltan igazgassák (lásd a 6. pontot). Ez lehetővé teszi a tagállamok és társult országok egyedi helyzetének és szükségleteinek megfelelő, célzott pénzügyi támogatást.

A javaslat a pénzeszközök lehető leghatékonyabb felhasználása érdekében igen részletes rendelkezéseket tartalmaz az elérendő működési célkitűzésekre és a célkitűzésekhez hozzájáruló intézkedésekre.

3.4. Programozás, pénzügyi igazgatási és ellenőrzési rendszerek

Mivel ésszerűsíteni kell és össze kell hangolni az igazgatási és ellenőrzési rendszereket, e határozatjavaslat rendelkezései összhangban állnak a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program három másik alapja tekintetében javasolt rendelkezésekkel. A programozás többéves szinten szerveződik: két programozási időszakkal (2007–2010. és 2011–2013.) és a többéves programokat végrehajtó éves programokkal.

4. SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

Szubszidiaritás

Az alapelv továbbra is az, hogy határok ellenőrzése és őrizete a tagállamok feladata. A „közös integrált határigazgatási rendszer” végrehajtása érdekében az alap kifejezetten azon feladatokat támogatja, melyeket a tagállamok az összes schengeni tagállam nevében végeznek el. A támogatandó intézkedéseknek tehát világosan meghatározottnak kell lennie, az egyes államok objektív körülményeihez kell kapcsolódnia, és hozzáadott értéket kell jelentenie az egész Közösség számára.

Arányosság

A határozat révén pénzügyi támogatás nyújtható az alapból egy sor olyan intézkedésre, amely operatív módon számos meghatározott konkrét célkitűzéshez hozzájárul, míg a tagállamok maguk választhatják ki az intézkedéseket és azt, hogy hogyan hajtják azokat végre a Bizottsággal együtt megállapított rendszereken belül. A közösségi előirányzatok felhasználását a közösségi programok végrehajtásának megfelelő eszközével, azaz tanácsi határozatban, világos és egységes szabályokkal kell szabályozni.

5. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A Bizottság által a 2007–2013. közötti időszakra javasolt pénzügyi terv szerint az alap keretösszege 2152 millió EUR lesz.

6. A SZERZŐDÉSEKHEZ CSATOLT KÜLÖNFÉLE JEGYZŐKÖNYVEKKEL KAPCSOLATOS KÖVETKEZMÉNYEK

Egyesült Királyság és Írország

Az Európai Unió keretébe beillesztett schengeni vívmányokról szóló jegyzőkönyv 4. és 5. cikke szerint „Írország, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, amelyekre a schengeni vívmányok nem kötelezőek, bármikor kérheti, hogy a schengeni vívmányok rendelkezései egy részének vagy egészének alkalmazásában részt vehessen”.

E javaslat a schengeni vívmányok rendelkezéseinek olyan továbbfejlesztése, amelyben az Egyesült Királyság és Írország – a Nagy-Britannia Egyesült Királysága kéréséről szóló, 2000. május 29-i 2000/365/EK tanácsi határozatnak[29], illetve az azt követő 2004. december 22-i 2004/926/EK tanácsi határozatnak[30] és Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2002. február 28-i 2002/192/EK tanácsi határozatnak megfelelően – nem vesz részt. Az Egyesült Királyság és Írország tehát nem vesz részt ennek elfogadásában, ez rá nem kötelező és nem alkalmazandó.

Dánia

Az Amszterdami Szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv szerint Dánia nem vesz részt az Európai Közösséget létrehozó szerződés IV. címe szerinti intézkedések Tanács által történő elfogadásában, „azon harmadik országokat meghatározó intézkedések” kivételével, „amelyek állampolgárainak a tagállamok külső határainak átlépésekor vízummal kell rendelkezniük, illetve azon intézkedések” kivételével, „amelyek az egységes vízumformátumra vonatkoznak”. (az EK-Szerződés korábbi 100c. cikke).

Mivel ez a javaslat a schengeni vívmányok továbbfejlesztése, a jegyzőkönyv 5. cikke szerint „A Tanácsnak az Európai Közösséget létrehozó szerződés IV. címének rendelkezései szerint a schengeni vívmányok kiegészítésére irányuló javaslatról vagy kezdeményezésről hozott határozatát követő hat hónapon belül Dánia dönt arról, hogy nemzeti jogában végrehajtja-e ezt a határozatot.”

Norvégia és Izland

A Tanács, Norvégia és Izland a schengeni jegyzőkönyv 6. cikkének első francia bekezdésével összhangban 1999. május 18-án megállapodást írt alá a két országnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról[31].

E megállapodás 1. cikke megállapítja, hogy Norvégia és Izland társul az Európai Közösség és az Európai Unió tevékenységeihez és ezek további fejlesztéséhez a megállapodás A. (a schengeni vívmányok rendelkezései) és B. (az Európai Közösség jogi aktusainak azon rendelkezései, amelyek a schengeni egyezmény kapcsolódó rendelkezéseinek helyébe léptek, vagy amelyeket az egyezménnyel összhangban fogadtak el) mellékletében említett rendelkezések hatálya alá tartozó területeken.

---

29 HL L 131., 2000.6.1., 43. o.
30 HL L 395., 2004.12.31., 70. o.
31 HL L 176., 1999.7.10., 35. o.

A megállapodás 2. cikkének megfelelően Norvégia és Izland végrehajtja és alkalmazza az Európai Uniónak az integrált schengeni vívmányokon alapuló vagy azokat módosító minden jogi aktusa rendelkezéseit vagy intézkedéseit (A. és B. melléklet).

Ez a javaslat a megállapodás A. mellékletében meghatározott schengeni vívmányokon alapul.

Következésképpen a javaslatot a megállapodás 4. cikkének megfelelően meg kell vitatni a vegyesbizottságban, lehetőséget biztosítva Norvégiának és Izlandnak, hogy „kifejtse" az intézkedés tekintetében „észlelt problémákat, és kifejtse véleményét az általa aggályosnak tartott rendelkezések fejlődéséről vagy azok végrehajtásáról".

Svájc

Svájc vonatkozásában e javaslat a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztése az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között ez utóbbi államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás értelmében, amelyek az ezen megállapodás az Európai Közösség részéről történő aláírásról és egyes rendelkezéseinek átmeneti alkalmazásáról szóló, 2004/860/EK tanácsi határozat 4. cikkének (1) bekezdésében említett területhez tartoznak[32].

A Svájccal 2004. 10. 26-án aláírt megállapodás előírja bizonyos rendelkezések aláírás utáni ideiglenes alkalmazását, különösen Svájc részvételét a schengeni vívmányok kidolgozásával foglalkozó vegyes-bizottságban.

[32] HL L 370., 2004.12.17., 78. o.

2005/0047 (COD)

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános programon belül a 2007-2013. közötti időszakra a Külső Határok Alap létrehozásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 62. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára[33],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[34],

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére[35],

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően[36],

mivel:

(1) Bár a közös szabályok keretében minden tagállam hozzájárul a személyek ellenőrzésének és az Európai Unió külső határai őrizetének magas és egységes színvonalához, egyes tagállamokra nagyobb teher hárul, mint másokra.

(2) Az eltérő terheket az okozza, hogy a tagállamok helyzete különböző a külső határ földrajzi adottságai, az engedélyezett és működő határátkelőhelyek száma, az illegális és legális migrációs nyomás szintje, a tapasztalt kockázatok és veszélyek és a vízumkérelmek megvizsgálása és a vízumkibocsátás terén a nemzeti szolgálatok leterheltsége tekintetében.

(3) A tagállamok és az Unió közti tehermegosztás a külső határok igazgatására vonatkozó közös politika öt elemének egyike „Az Európai Unió tagállamainak külső határainak kezelési terve”[37] című tanácsi dokumentumban megerősített, 2002. május 7-i „Az Európai Unió tagállamainak külső határainak integrált igazgatása felé”[38] című közleményben szereplő bizottsági javaslatnak megfelelően.

---

33 HL C …
34 HL C …
35 HL C …
36 HL …
37 10019/02. tanácsi dokumentum, 2002. június 14.
38 COM (2002) 23.

(4) Bár az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség (a továbbiakban: az Ügynökség) felállításáról szóló, 2004. október 26-i 2007/2004/EK tanácsi rendelet[39] fontos lépést a közös integrált határigazgatási rendszer működési oldalának fokozatos fejlesztése felé, a külső határok ellenőrzésére és őrizetére vonatkozó hatékony és közös előírások végrehajtása érdekében közösségi pénzügyi szolidaritási mechanizmusra van szükség, hogy támogatni lehessen azokat a tagállamokat, amelyek a közösség javára tartós és súlyos pénzügyi terheket viselnek.

(5) A Külső Határok Alap (a továbbiakban: az alap) pénzügyi támogatással fejezi ki a szolidaritást a külső határokon a schengeni rendelkezéseket alkalmazó tagállamokkal.

(6) Ezt a pénzügyi támogatást úgy kell kialakítani, hogy utat engedjen az Európai Unió régebbi pénzügyi hozzájárulásaihoz azon tagállamoknak, akik a határozat hatálybalépésekor még nem alkalmazzák teljes körűen a schengeni vívmányok rendelkezéseit, anélkül, hogy csupán a folytatása lenne a korábban más, az Európai Unió általános költségvetéséből fedezett forrásokból finanszírozott intézkedéseknek. Ilyen esetekben az alapnak támogatnia kell a teljes részvételre felkészülő tagállamokat, amelynek a hágai program szellemében mielőbb meg kell történnie.

(7) Az alapnak figyelembe kell vennie a különleges helyzeteket is, például harmadik országok azon állampolgárainak szárazföldi átutazását, akinek szükségszerűen át kell kelniük egy vagy több tagállam területén ahhoz, hogy saját országuk két, földrajzilag nem érintkező része között utazhassanak; mindezt figyelembe kell venni nemcsak az érintett tagállam(ok), hanem minden olyan tagállam saját érdekében, amelyek a belső határaikon megszüntették az ellenőrzéseket. Ilyen esetekben a finanszírozandó intézkedéseket teljes körűen meg kell határozni, és a források elosztását ezen intézkedésekkel kapcsolatban a szükségletek tényszerű felmérése alapján kell meghatározni.

(8) Az alapnak támogatnia kell a vízumpolitika és az egyéb határátlépés előtti tevékenységek terén hozott nemzeti intézkedéseket és tagállami együttműködést, melyek a külső határellenőrzéseket megelőző szakaszban zajlanak. A tagállamok harmadik országokban működő konzuli szolgálatai által szervezett tevékenységek hatékony igazgatása egy olyan sokrétegű rendszer részeként, amelynek célja az Európai Unió részéről a legitim utazás megkönnyítése és az illegális bevándorlás kezelése, és amely szerves része a közös integrált határigazgatási rendszernek, a közös vízumpolitika érdekét szolgálja.

(9) Objektív szempontokat kell megállapítani a pénzeszközök tagállamok közötti elosztására. E szempontok során figyelembe kell venni egyrészt azon állandó elemeket, amelyek a schengeni vívmányok rendelkezéseiből fakadó kötelezettségek tekintetében meghatározzák a tagállam tényleges kiinduló helyzetét, másrészt azon változó elemeket, melyek a nemzeti hatóságok leterheltségét fejezik ki. Bizonyos állandó elemeket azonban súlyozni lehetne, többek között a külső határokon fennálló kockázatok és veszélyek, a konzuli hivatalok viszonylagos leterheltsége, vagy az engedélyezett határátkelőhelyeken az utasforgalom mértékének figyelembevételével. Itt az Ügynökség segítségét lehetne kérni.

---

[39] HL L 349., 2004.11.25., 1. o.

(10) Az Ügynökség azon feladatára tekintettel, hogy operatív szempontból támogassa a tagállamokat a külső határigazgatás végrehajtásában, illetve, azért, hogy kapcsolat alakuljon ki az Ügynökség feladata és a tagállamok által a külső határok ellenőrzése és őrizete tekintetében viselt kötelezettségek között, a Bizottságnak konzultálnia kell az Ügynökséggel a tagállamok által benyújtott többéves programtervezetekről és a Bizottság stratégiai iránymutatásairól.

(11) A Bizottság ezenkívül kérheti az Ügynökséget, hogy járuljon hozzá a következő területeken zajló bizottsági értékeléshez: az alapnak a külső határokkal kapcsolatos politika és jogszabályok fejlesztésére gyakorolt hatása, az alap és az Ügynökség feladatai közötti együttműködés, valamint a tagállamok közti pénzeszköz-elosztási szempontok helyessége az Európai Unió e területen kitűzött céljai tekintetében.

(12) Ez az eszköz a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” című általános program része, amelynek célja az Unió külső határai integrált igazgatása bevezetéséből és az Európai Uniót létrehozó szerződés IV. címével összhangban kidolgozott közös menekült- és bevándorlás-politikák végrehajtásából adódó pénzügyi teher tekintetében a tagállamok közötti igazságos feladatmegosztás.

(13) A tagállamok részvétele ebben az eszközben nem eshet egybe egy olyan későbbi ideiglenes eszközben történő részvétellel, amelynek célja a kedvezményezett tagállamoknak az Európai Unió új külső határain, a schengeni vívmányok végrehajtása és a külső határellenőrzés érdekében végzett intézkedései finanszírozásának támogatása.

(14) Az alapból nyújtott támogatás hatékonyabb és célzatosabb lenne akkor, ha a támogatható intézkedések társfinanszírozása olyan, többéves stratégiai programokon és ahhoz kapcsolódó éves munkaprogramokon alapulna, amelyeket minden tagállam a Bizottsággal együttműködve dolgozna ki.

(15) A Bizottság által elfogadott stratégiai iránymutatások alapján valamennyi tagállamnak készíteni kell egy, a helyzetét és igényeit figyelembe vevő többéves programozási dokumentumot fejlesztési stratégiájáról, amelyet megtárgyal a Bizottsággal, és amelyről a Bizottság határoz, és amely az éves programok elkészítésének keretét képezi.

(16) A többéves programozás célja az alapok célkitűzéseinek megvalósítása azáltal, hogy biztosítják a szükséges pénzügyi források rendelkezésre bocsátását és a Közösség és a tagállamok együttes fellépéseinek összehangoltságát és folyamatosságát.

(17) A többéves programozásnak biztosítania kell az alap összehangolását más pénzügyi eszközökkel.

(18) Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet[40] 53. cikke (1) bekezdése b) pontjában említett végrehajtási módszereknek megfelelően meg kell határozni, hogy a Bizottság milyen feltételekkel gyakorolhatja kötelezettségeit az Európai Közösségek általános költségvetése végrehajtásakor, és tisztázni kell a

[40] HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

tagállami együttműködéssel járó kötelezettségeket. E feltételek alkalmazásával a Bizottság megbizonyosodhat arról, hogy a tagállamok az alapot jogszerűen és helyesen, illetve a költségvetési rendelet 27. cikke értelmében a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvével összhangban használják fel.

(19) A Bizottságnak objektív és áttekinthető módszerrel kell megállapítania a rendelkezésre álló kötelezettségvállalási előirányzatok indikatív bontását.

(20) A technikai támogatás keretén belül az alapnak támogatást kell biztosítani értékelések készítéséhez, az alap kezeléséhez kapcsolódó igazgatási kapacitás javításához, tanulmányokhoz, kísérleti projektekhez és különösen az innovatív megközelítések és gyakorlatok ösztönzését célzó tapasztalatcseréhez.

(21) A tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk az igazgatási és az ellenőrzési rendszer megfelelő működésének biztosítására. Ezért meg kell határozni azon általános elveket és szükséges feladatokat, melyeket minden programnak teljesíteni kell.

(22) Az alap fellépéseinek igazgatására minden tagállamban rendelkezni kell felelős hatóság kijelöléséről, és tisztázni kell annak feladatait. Rendelkezni kell az ellenőrző hatóság kijelöléséről és funkcióiról is. Továbbá rendelkezni kell hitelesítő hatóság kijelöléséről, amely egységes előírásokat biztosít a kiadások Bizottsághoz való továbbítása előtt a kiadások hitelesítésére, és biztosítja a kiadásigazoló nyilatkozatok alapjául szolgáló információk jellegének és minőségének tisztázását.

(23) A szubszidiaritás és az arányosság elvének megfelelően elsősorban a tagállamok felelősek a fellépések végrehajtásáért és ellenőrzéséért.

(24) Meg kell határozni a tagállamok kötelezettségét az igazgatási és ellenőrzési rendszerek, a kiadások hitelesítése, a közösségi jogszabályok helytelen alkalmazásának vagy megsértésének megelőzése, felderítése és korrigálása tekintetében, hogy ezáltal garantálható legyen a többéves és éves programok hatékony és megfelelő végrehajtása. Különösen az irányítás és ellenőrzés tekintetében kell meghatározni azokat a módszereket, amelyekkel a tagállamok biztosítják a rendszerek létrehozását és megfelelő működését.

(25) A Bizottság pénzügyi ellenőrzésre vonatkozó jogkörének sérelme nélkül fokozni kell e téren a tagállamok és a Bizottság közötti együttműködést, és meg kell állapítani azokat a feltételeket, amelyekkel a Bizottság a nemzeti rendszerek ellenőrzésére irányuló stratégiája tekintetében meghatározhatja, hogy milyen szintű biztosítékokat kaphat a nemzeti ellenőrző szervektől.

(26) Az alapból támogatott intézkedések hatékonysága és következményei az értékelésüktől is függenek. Meg kell határozni a tagállamok és a Bizottság e vonatkozású kötelezettségeit, valamint az értékelés megbízhatóságát biztosító szabályokat.

(27) Az intézkedéseket félidős felülvizsgálat és hatásvizsgálat keretében értékelni kell, és az értékelési folyamatot a projekt felügyeleti intézkedései részeként kell végezni.

(28) Ez a határozat létrehozza a program teljes időtartamára azt a pénzügyi keretet, amely az 1999. május 6-i, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között a költségvetési fegyelemről és a költségvetési eljárás javításáról létrejött intézményközi megállapodás[41] 33. pontja értelmében a költségvetési hatóságnak az elsődleges kiindulási pontot kell, hogy jelentse.

(29) Mivel e határozat céljai – azaz a közös integrált határigazgatási rendszer létrehozásának és a harmadik országokban lévő konzuli szolgálatok által szervezett tevékenységeknek a támogatása – nem érhetők el tagállami szinten, illetve a fellépés nagyságrendje és hatása miatt közösségi szinten jobban elérhetők, a Közösség intézkedéseket fogadhat el a Szerződés 5. cikkében megfogalmazott szubszidiaritási elvvel összhangban. Az e cikkben szereplő arányosság elvének megfelelően ez a határozat nem lépi túl a cél eléréséhez szükséges mértéket.

(30) Az e határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal[42] összhangban kell elfogadni.

(31) Izland és Norvégia vonatkozásában ez a határozat a schengeni vívmányok továbbfejlesztését képezi az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás értelmében, amelyek az ezen megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról szóló, 1999. május 17-i 1999/437/EK tanácsi határozat[43] 1. cikkének A és B. pontjában említett területekhez tartoznak.

(32) Svájc vonatkozásában a határozat a schengeni vívmányok rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között ez utóbbi államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás értelmében, amelyek az 1999/437/EK határozat 1. cikke (a) bekezdésében említett és az ezen megállapodás az Európai Közösség nevében történő aláírásáról és egyes rendelkezéseinek átmeneti alkalmazásáról szóló, 2004/860/EK tanácsi határozat[44] 4. cikkének (1) bekezdésével összefüggő területekhez tartoznak.

(33) A Közösség és a fenti társult államok között az ezen eszköz végrehajtásához szükséges kiegészítő szabályok meghatározására megállapodást kell kötni.

(34) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ennek a határozatnak az elfogadásában, nem kötelező rá és nem alkalmazandó rá. Mivel ez a határozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés harmadik része IV. címe rendelkezéseinek hatályába tartozó schengeni vívmányokon alapul, az említett jegyzőkönyv 5. cikkével összhangban Dániának – legkésőbb hat hónappal azt követően, hogy a Tanács elfogadta ezt a határozatot – döntenie kell arról, hogy nemzeti jogában végrehajtja-e azt.

---

41 HL C 172., 1999.6.18., 1. o.
42 HL L 184., 1999.7.17., 23. o.
43 HL L 176., 1999.7.10., 31. o.
44 HL L 370., 2004.12.17., 78. o.

(35) Ez a határozat a schengeni vívmányok rendelkezéseinek olyan továbbfejlesztését jelenti, amelyben az Egyesült Királyság – a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2000. május 29-i 2000/365/EK tanácsi határozatnak és az azt követő 2004. december 22-i 2004/926/EK tanácsi határozatnak[45] megfelelően – nem vesz részt. Az Egyesült Királyság tehát nem vesz részt ennek elfogadásában, az nem kötelező és nem alkalmazandó rá.

(36) Ez a határozat a schengeni vívmányok rendelkezéseinek olyan továbbfejlesztését jelenti, amelyben Írország nem vesz részt, összhangban az Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2002. február 28-i 2002/192/EK tanácsi határozattal[46]. Írország tehát nem vesz részt ennek elfogadásában, az nem kötelező és nem alkalmazandó rá.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

I. FEJEZET
TÁRGY, CÉLKITŰZÉSEK ÉS INTÉZKEDÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

Ez a határozat a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program részeként a 2007. január 1. és 2013. december 31. közötti időszakra létrehozza az Európai Külső Határok Alapot (a továbbiakban: az alap), mely hozzájárul a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megerősítéséhez.

Ez a határozat meghatározza az alap célkitűzéseit, végrehajtását, a rendelkezésre álló pénzügyi forrásokat és a rendelkezésre álló pénzügyi források elosztásakor alkalmazandó szempontokat.

Létrehozza az alap igazgatási, ezen belül pénzügyi szabályait, a nyomon követési, valamint ellenőrzési mechanizmusokat, melyek a Bizottság és a tagállamok közötti feladatok elosztásán alapulnak.

2. cikk

Meghatározások

E határozat alkalmazásában:

(a) külső határok: a tagállamok – ideiglenes és nem ideiglenes – külső határai;

(b) ideiglenes határok:

---

[45] HL L 131., 2000.6.1., 43. o.
[46] HL L 64., 2002.3.7., 20. o.

– egy, a schengeni vívmányokat teljes mértékben végrehajtó tagállam és egy olyan, csatlakozási okmányával összhangban a schengeni vívmányok teljes körű alkalmazására kötelezett tagállam közös határa, amelynél a vívmányok teljes körű alkalmazását engedélyező tanácsi határozat még nem lépett hatályba;

– két, csatlakozási okmányával összhangban a schengeni vívmányok teljes körű alkalmazására kötelezett tagállam közös határa, amelynél a vívmányok teljes körű alkalmazását engedélyező tanácsi határozat még nem lépett hatályba;

(c) Ügynökség: A 2007/2004/EK tanácsi rendelettel létrehozott, az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség;

(d) közös integrált határigazgatási rendszer: olyan összefüggő megközelítés kifejlesztése és végrehajtása egy tagállam illetékes hatóságai által, amelynek lényege a rendelkezésükre álló emberi erőforrások, berendezések és technológia kijelölése az Európai Unió szabályainak egységes és rendszeres alkalmazására, a magas szintű külső határbiztonságot nyújtó ellenőrzési és őrizeti feladatok révén. A megközelítésnek meg kell felelnie az Európai Unió szabályainak, és az információk rendszeres begyűjtésén kell alapulnia a tagállam külső határai előtti, határainál lévő és határai mögötti terület helyzetéről, figyelembe véve az Ügynökség által készített közös kockázatelemzést.

3. cikk

Általános célkitűzések

1. Az alap a következő célok eléréséhez járul hozzá:

(a) a külső határok ellenőrzésére és őrizetére vonatkozó közös integrált határigazgatási rendszer megvalósítása a tagállamokban;

(b) a tagállamok külső határain a személyek áramlásának hatékony kezelése, mely biztosítja egyrészt a belbiztonság érdekében a külső határok magas szintű védelmét, másrészt e külső határoknál a jóhiszemű utasok zökkenőmentes határátkelését, a schengeni vívmányokkal összhangban;

(c) az Európai Unió jogának egységes alkalmazása a tagállamok által és a nemzeti határőrségek általános hatékonysága a feladatuknak az Európai Unió jogával összhangban a külső határokon való végzése során;

(d) a tagállamok harmadik országokban lévő konzuli szolgálatai által szervezett tevékenységek kezelésének és a megfelelő tagállamok közötti együttműködésnek a javítása e tekintetben.

2. Az Alap a tagállamok vagy a Bizottság kezdeményezésére hozzájárul a technikai támogatás finanszírozásához.

4. cikk

Konkrét célkitűzések

1. A 3. cikk (1) bekezdése a) pontjában meghatározott célkitűzések tekintetében az alap a következő konkrét célkitűzéseket támogatja:

   (a) az ajánlások, működési előírások és legjobban bevált gyakorlatok végrehajtása az Ügynökség által előírtak szerint;

   (b) az engedélyezett határátkelőhelyek közötti határőrizeti rendszerek javítására szolgáló intézkedések kidolgozása és alkalmazása;

   (c) intézkedések bevezetése vagy hatékony rendszerek kifejlesztése a módszeres információszerzésre a külső határok előtti, a határoknál lévő és a határok mögötti terület helyzetének alakulásáról;

   (d) az átkelő személyek számára vonatkozó megfelelő nyilvántartás biztosítása mindenfajta külső határnál (szárazföldi, légi, vízi);

   (e) nyilvántartás és egyéb adatforrások alapján megbízható és színvonalas rendszer bevezetése vagy korszerűsítése az utaskategóriákra, a különféle külső határokon zajló ellenőrzési és őrizeti intézkedések számára és jellegére vonatkozó statisztikai és igazgatási adatok gyűjtésére;

   (f) hatékony strukturális, stratégiai és operatív együttműködés létrehozása a határátkelőhelyeken működő összes nemzeti hatóság között;

   (g) a nemzeti határőrség határőrizeti és ellenőrzési kapacitásának és alkalmasságának javítása;

   (h) a külső határok igazgatásáért felelős hatóságok és más érintett illetékes hatóságok közötti nemzeti szintű információcsere javítása;

   (i) a külső határokon végzett minden tevékenység minőségirányítási előírásainak fejlesztése.

2. A 3. cikk (1) bekezdése b) pontjában meghatározott célkitűzés tekintetében az alap a következő konkrét célkitűzéseket támogatja:

   (a) az ideiglenes határok kivételével a rendszeres személyellenőrzés bevezetése a határátkelőhelyeken való be- és kilépéskor, különösen új munkamódszerek, logisztikai intézkedések és korszerű technológia révén;

   (b) a technológia használatának, valamint a hatékony kihasználásáért felelős alkalmazottak szakmai képzésének előmozdítása;

   (c) a hamisított útiokmányokkal kapcsolatos információcsere előmozdítása és a képzés javítása, ideértve az ezen okmányok felismerésére vonatkozó közös eszközök és gyakorlatok kifejlesztését;

(d) az adatokhoz való hatékony, valós idejű hozzáférés előmozdítása a határátkelőhelyeken a nagy méretű IT rendszerek – SIS és VIS – használatával és hatékony, valós idejű információcsere a külső határok mentén lévő valamennyi határátkelőhely között;

(e) az Ügynökség kockázatelemzési eredményei operatív és technikai szinten történő gyors és helyes felhasználásának biztosítása.

3. A 3. cikk (1) bekezdése c) pontjában meghatározott célkitűzés tekintetében az alap a következő konkrét célkitűzéseket támogatja:

(a) a határőrség minden tagállamban egységes oktatásának, képzésének és képesítésének fokozatos kialakítása, különösen az Ügynökség közös képzési alaptanterve végrehajtásával és az Ügynökség e területen végzett tevékenységének következetes kiegészítésével;

(b) az iránymutatásokkal és az Ügynökség e téren végzett tevékenységével összhangban a határőrség tagállamok közti cseréjének és kirendelésének támogatása és fokozása;

(c) hasonló vagy egyenértékű korszerű technológia használata a külső határokon, amennyiben ez elengedhetetlen a szabályok helyes, hatékony és egységes alkalmazásához;

(d) a nemzeti hatóságok támogatása, hogy ugyanazokat az eljárásokat tudják alkalmazni, és a vízumügyekben, valamint a belépési jogosultságról egységes, gyors és színvonalas határozatokat tudjanak hozni;

(e) a repülőterek és tengeri kikötők őrizeti területeinek fejlesztése és a körülmények javítása ezeken a területeken;

(f) a határátkelőhelyek területén a biztonság korszerűsítése a határőrség biztonságának és a berendezés, az őrizeti rendszerek és a közlekedési eszközök védelmének biztosítására.

4. A 3. cikk (1) bekezdése d) pontjában meghatározott célkitűzés tekintetében az alap a következő konkrét célkitűzéseket támogatja:

(a) a bevándorlási összekötő tisztek hálózata operatív kapacitásának megerősítése és a hálózat révén a tagállamok szolgálatai közti hatékonyabb együttműködés elősegítése.

(b) olyan repülőjáratokra vonatkozó intézkedések bevezetése, amelyekkel gyakran érkeznek illegálisan személyek a tagállamok külső határaihoz;

(c) az indulási országok repülőterein működő szállítókkal folytatott hatékonyabb együttműködés előmozdítása, ezen belül a szállítók alkalmazottainak egységes képzése az útiokmányokra vonatkozólag;

(d) a tagállami együttműködés előmozdítása a konzuli szolgálatok vízumkérelmek kivizsgálására vonatkozó kapacitásának javítására;

(e) a különböző harmadik országokban működő tagállami konzuli szolgálatok vízumügyekkel kapcsolatos közös nyomozási gyakorlatainak, egységes igazgatási eljárásainak és határozatainak előmozdítása;

(f) a különböző tagállamok konzuli és egyéb szolgálatai közti rendszeres és szisztematikus együttműködés előmozdítása, ezen belül a vízumkiadási források és eszközök közös használata, információcsere, vízumkérelmekkel kapcsolatos felmérések és vizsgálatok és közös vízumkérelmi központ kialakítása;

(g) a különböző tagállami konzuli szolgálatok vízumügyekkel kapcsolatos közös nyomozási gyakorlataira, egységes igazgatási eljárásaira és határozathozatalára vonatkozó nemzeti kezdeményezések előmozdítása;

(h) közös konzuli hivatalok fejlesztése az e téren bekövetkező politikai fejlemények alapján.

5. cikk

Támogatható intézkedések a tagállamokban

1. Az alap a 4. cikk (1)–(4) bekezdésében meghatározott célkitűzésekhez kapcsolódó tagállami intézkedéseket, és különösen az alábbiakat támogatja:

(a) határátkelési infrastruktúra és kapcsolódó épületek, például határállomások, helikopter-leszállóhelyek vagy a határátkelőhelyeken a járművek és személyek sorakoztatásához felállított sávok vagy fülkék;

(b) a határátkelőhelyek közötti határőrizeti infrastruktúra és épületek;

(c) a működéshez szükséges berendezések, azaz laboratóriumi berendezések, okmányvizsgálati eszközök, felderítő eszközök, a SIS és a nemzeti rendszerek elérésére szolgáló mobil és rögzített terminálok, műholdas és egyéb jelek fogadására szolgáló terminálok;

(d) a külső határok őrizetét szolgáló közlekedési eszközök, például járművek, hajók, helikopterek, könnyű repülőgépek, különösen határőrizeti és a kamionokban tartózkodó személyek felderítését szolgáló elektromos berendezéssel felszerelve;

(e) valós idejű információcserét szolgáló berendezések az érintett hatóságok között;

(f) ICT-rendszerek;

(g) az alkalmazottak – határőrség, bevándorlási tisztek és konzulátusi tisztviselők – leszerelésére és a tagállamok közötti cseréjére vonatkozó programok;

(h) az érintett hatóságok alkalmazottainak képzése és oktatása;

(i) korszerű technológia fejlesztését, kipróbálását és bevezetését szolgáló beruházások;

(j) az ajánlások, működési előírások és legjobban bevált gyakorlatok végrehajtását szolgáló tanulmányok és kísérleti projektek az Ügynökség által előírtak szerint;

(k) innovációt ösztönző, a tapasztalatok és a bevált gyakorlatok cseréjét megkönnyítő és a tagállamok harmadik országokban működő konzuli szolgálatai által szervezett tevékenységei irányításának minőségét javító tanulmányok és kísérleti projektek.

2. Az alap nem támogat ideiglenes határokra vonatkozó intézkedéseket, amennyiben ezek az intézkedések olyan strukturális beruházást jelentenek, amely nem fér össze ezeken a határokon a személyek ellenőrzésének megszüntetésével, különösen az (1) bekezdés a) és b) pontjában említetteknek megfelelően.

6. cikk

A kalinyingrádi átutazó rendszer

1. Az alap a 693/2003/EK tanácsi rendeletnek[47] és a 694/2003/EK tanácsi rendeletnek[48] megfelelően finanszírozza az átutazóvízumból elmaradt díjakat és az FTD és FRTD rendszer végrehajtása során felmerülő többletköltségeket.

2. Az (1) bekezdés alkalmazásában a többletköltség az átutazó- vagy egyéb vízumok kibocsátásából származó olyan költség, amely közvetlenül a különleges átutazó rendszer működése végrehajtásának különleges követelményéből adódik.

A következő többletköltségek finanszírozhatók:

(a) infrastrukturális beruházások;

(b) a határőrség és a vasúti dolgozók képzése;

(c) működési többletköltségek, ezen belül a kifejezetten a különleges átutazó rendszer működését végrehajtó alkalmazottak fizetése;

3. Az (1) bekezdésben szereplő elmaradt díjakat a vízumokról szóló közös konzuli utasítások 12. mellékletében szereplő átutazó vízumdíjak nagysága alapján kell kiszámítani.

7. cikk

A Közösség érdekében folytatott intézkedések

1. A Bizottság kezdeményezésére az alap rendelkezésre álló forrásainak legfeljebb 2%-át transznacionális intézkedésekre vagy az egész Közösség érdekében álló

[47] HL L 99., 2003.4.17., 8. o.
[48] HL L 99., 2003.4.17., 15. o.

intézkedésekre (a továbbiakban: közösségi intézkedések) lehet felhasználni, azon általános cél érdekében, hogy hozzájáruljon a tagállamok harmadik országbeli konzuli szolgálatai által szervezett tevékenységek javításához és a tagállamok ilyen vonatkozású együttműködésének javításához, és előmozdítsa a vámok, állatorvosi, növény-egészségügyi ellenőrzések fokozatos bevonását az integrált határigazgatási intézkedésekbe az e területen bekövetkező politikai fejlemények szerint.

2. Különösen azok a közösségi intézkedések támogathatók, amelyek:

(a) előmozdítják a közösségi együttműködést a közösségi jog és a bevált gyakorlatok végrehajtásában;

(b) támogatják a két vagy több tagállamban működő konzuli szolgálatok közötti partnerségen alapuló transznacionális együttműködési hálózatok és kísérleti projektek létrehozását az innováció ösztönzésére, a tapasztalatcsere és a bevált gyakorlatok cseréjének megkönnyítésére;

(c) támogatják tanulmányok készítését, ismeretek terjesztését és az információcserét, többek között a korszerű technológia használatáról, a legjobban bevált gyakorlatokról és minden más témakörről azon általános célkitűzéssel kapcsolatban, hogy hozzájáruljanak a harmadik országokban működő tagállami konzuli szolgálatok által szervezett intézkedések javításához és azok tagállamainak együttműködéséhez;

(d) támogatják e téren a közösségi együttműködés és a közösségi jog új formáit kutató projekteket és tanulmányokat;

(e) támogatják a statisztikai eszközök, módszerek és a közös mutatók kidolgozását.

3. A közösségi intézkedések prioritásait meghatározó éves munkaprogramot az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

II. FEJEZET
A TÁMOGATÁS ELVEI

8. cikk

Kiegészítő kapcsolat, következetesség és megfelelés

1. Az alapból nyújtott támogatás a nemzeti, regionális és helyi intézkedéseket egészíti ki, és beépíti ezekbe a Közösség prioritásait.

2. A Bizottság és a tagállamok biztosítják, hogy az alapból és a tagállamok által nyújtott támogatás összhangban álljon a Közösség tevékenységeivel, politikáival és prioritásaival. Ezt az összhangot különösen a 20. cikkben említett többéves programban kell jelezni.

3. Az alapból finanszírozott műveletek megfelelnek a Szerződés rendelkezéseinek és az e rendelkezések alapján elfogadott jogszabályoknak.

9. cikk

Programozás

1. Az alap célkitűzései két többéves programozási időszak keretében valósulnak meg (2007–2010. és 2011–2013.). A többéves programozási rendszer a prioritásokat és az igazgatás, határozathozatal, ellenőrzés és hitelesítés folyamatát foglalja magában.

2. A Bizottság által elfogadott többéves programok éves programok révén kerülnek végrehajtásra.

10. cikk

A szubszidiaritás és az arányosság elvén alapuló fellépés

1. A tagállamok felelnek a 20. és 22. cikkben említett többéves és éves programok megfelelő területi szinten történő végrehajtásáért, az adott tagállamra jellemző intézményi rendszernek megfelelően. Ezt a kötelezettséget e határozatnak megfelelően kell gyakorolni.

2. A Bizottság és a tagállamok a közösségi hozzájárulás mértékétől függően különböző eszközöket alkalmaznak az ellenőrzési rendelkezésekkel kapcsolatban. Megkülönböztetést kell alkalmazni az értékelési rendelkezésekre és a többéves és éves programok beszámolóira is.

11. cikk

A végrehajtási módszerek

1. Az alapnak biztosított közösségi költségvetést az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet[49] 53. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban kell végrehajtani, a 7. cikkben említett közösségi intézkedések és a 17. cikkben szereplő technikai támogatás kivételével.

   A tagállamok és a Bizottság biztosítja a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvének betartását.

2. A Bizottság a következőképpen gyakorolja az Európai Közösségek általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó kötelezettségét:

   (a) a 32. cikkben megállapított eljárásoknak megfelelően ellenőrzi a tagállamokban az igazgatási és ellenőrzési rendszerek megfelelő működését;

   (b) amennyiben a nemzeti igazgatási és ellenőrzési rendszer elégtelen, a 41., 42. cikknek megfelelően megszakítja, visszatartja, vagy felfüggeszti a kifizetések egészét vagy egy részét, és a 45. és 46. cikk szerinti eljárásokkal összhangban bármilyen más szükséges pénzügyi korrekciót alkalmaz.

---

[49] HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

3. A schengeni vívmányok végrehajtásához, alkalmazásához és fejlesztéséhez társult országok e határozat rendelkezéseivel összhangban részt vesznek az alapban.

4. Intézkedni kell a részvételhez szükséges kiegészítő szabályok meghatározásáról, többek között a Közösség pénzügyi érdekeinek védelmére és a Számvevőszék auditálási hatáskörének biztosítására.

12. cikk

Addicionalitás

1. Az alapból származó hozzájárulások nem helyettesíthetik a tagállam állami vagy azzal egyenértékű kiadásait.

2. A Bizottság az adott tagállammal együttműködve félidőben 2012. december 31-ig, utólag pedig 2015. december 31-ig ellenőrzi az addicionalitást.

13. cikk

Partnerség

1. Minden tagállam az érvényes nemzeti szabályoknak és gyakorlatoknak megfelelően partnerséget alakít ki az általa kijelölt hatóságokkal vagy szervekkel, azaz:

   (a) az illetékes regionális, helyi, városi és egyéb hatóságokkal;

   (b) a civil társadalmat képviselő bármely más megfelelő szervvel, nem kormányzati szervezettel, ezen belül a szociális partnerekkel.

2. Minden tagállam a nemzeti szabályoknak és gyakorlatoknak megfelelően biztosítja a megfelelő szervek széleskörű és hatékony bevonását.

3. A partnerséget az egyes partnerkategóriákra vonatkozó intézményi, jogi és pénzügyi joghatósággal teljes összhangban kell végezni.

4. A partnerség a többéves programok előkészítésére, végrehajtására, felügyeletére és értékelésére terjed ki.

III. FEJEZET
A PÉNZÜGYI KERET

14. cikk

Globális források

1. Az alap végrehajtására szolgáló pénzügyi referenciaösszeg a 2007. január 1-től 2013. december 31-ig tartó időszakra 2152 millió euro.

2. Az alap éves előirányzatait a pénzügyi terv mértékéig a költségvetési hatóság engedélyezi.

3. A Bizottság tájékoztató jelleggel tagállamonkénti éves bontást készít a 15. cikkben megállapított szempontoknak megfelelően.

15. cikk

A források éves elosztása a támogatható tagállami intézkedések között

1. A rendelkezésre álló éves források a következőképpen oszlanak meg a tagállamok között:

   (a) 40% a tagállamok kiindulási helyzetét meghatározó objektív tényezők arányában, tekintettel a határigazgatásra és az elmúlt évben a konzuli hivatalokban folytatott vízumpolitika kezelésére; valamint

   (b) 60% az érintett személyek számának arányában és az Európai Unió jogát alkalmazó tagállamok meghozott határozatainak arányában, tekintettel a határigazgatásra és a vízumpolitika kezelésére a konzuli hivatalokban az elmúlt évben.

2. Az (1) bekezdés a) pontjában szereplő elem az alábbi tényezőket veszi figyelembe: a külső szárazföldi határok hossza, a külső tengeri határok hossza, az engedélyezett határátkelőhelyek száma és a konzuli hivatalok száma.

3. E tényezőket többek között az alábbiak szerint súlyozni kell:

   – a külső határok jellege és az őrizet végrehajtásának nehézségi foka;

   – az engedélyezett határátkelőhelyeken zajló utasforgalom nagysága, amely érinti az utasforgalom kezelésének és ellenőrzésének hatékonyságát;

   – a konzuli hivatalokba beérkező vízumkérelmek száma;

   – a külső határokon tapasztalt kockázatok és veszélyek szintje, figyelembe véve az Ügynökségnek a közös integrált kockázatelemzési minta alapján végzett kockázatelemzéseit;

   – a magas szintű illegális bevándorlási nyomással szembesülő bizonyos térségek különleges helyzete.

4. A (2) bekezdésben említett külső szárazföldi határok hosszának kiszámításakor nem lehet figyelembe venni az ideiglenes határokat, kivéve a schengeni vívmányokat teljes mértékben végrehajtó tagállamok esetén. Ezekre az ideiglenes határokra azonban a többi külső szárazföldi határhoz képest 65%-os súlyozás vonatkozik.

5. Az (1) bekezdés b) pontjában szereplő elem az alábbi tényezőket veszi figyelembe: az engedélyezett határátkelőhelyeken átkelő személyek száma, a külső határokon a beléptetéskor elutasított harmadik országbeli állampolgárok száma, a letartóztatottak száma és a vízumkérelmek száma.

6. Az utasforgalomra és arra vonatkozóan, hogy a tagállamok a határokon hány harmadik ország-beli állampolgár belépését tagadták meg, referenciaadatként az Európai Közösségek Statisztikai Hivatala a közösségi joggal összhangban készített legfrissebb statisztikáit kell használni.

7 Amennyiben a (6) bekezdésben említett statisztikai adatok nem állnak rendelkezésre, a tagállamok adják meg a szükséges adatokat.

8. Az állandó tényezők súlyozását az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

9. Az (1) bekezdésben említett források elosztásába nem tartoznak bele a 6. cikk alkalmazásában elosztott források. E források nem haladhatják meg a 15 millió EUR-t, sem a 6. cikk (1) bekezdésében említett összköltség 75%-át.

16. cikk

Finanszírozási szerkezet

1. Az alap pénzügyi hozzájárulása támogatások formájában történik.

2. Az alapból támogatott intézkedéseket állami vagy magánforrásokkal közösen kell finanszírozni, csak nonprofit jellegű intézkedések támogathatók, és az intézkedések nem támogathatók az Európai Közösségek általános költségvetésébe tartozó egyéb forrásból.

3. Az alap előirányzatai kiegészítik a tagállamok által az e határozat alá tartozó intézkedésekre nyújtott állami vagy azzal egyenértékű kiadásokat.

4. A támogatott projektekre nyújtott közösségi hozzájárulás a tagállamokban a 4. cikk szerint végrehajtott intézkedések esetén nem haladhatja meg az adott intézkedés összköltségének 50%-át.

   Ez az arány a 18. cikkben szereplő bizottsági stratégiai iránymutatásokban meghatározott prioritásokra vonatkozó projektek esetén 60% lehet.

   A Kohéziós Alapba tartozó tagállamok esetén az arány 75% lehet.

5. Általános szabályként az alapból – időszakos haladási jelentés alapján – legfeljebb három évre nyújtható közösségi pénzügyi támogatás.

17. cikk

Technikai támogatás a Bizottság kezdeményezésére

1. A Bizottság kezdeményezésére és/vagy részéről az alapból finanszírozhatók az alap éves összegének 0,20%-áig az e határozat végrehajtásához szükséges előkészületi, felügyeleti, igazgatási és technikai támogatási intézkedések, valamint az értékelő, ellenőrzési és felülvizsgálati intézkedések.

2. Az említett intézkedések a következők lehetnek:

(a) tanulmányok, értékelések, szakértői jelentések és statisztikák, beleértve az alapok működéséről szóló általános jellegű anyagokat is;

(b) az alap támogató partnereire, kedvezményezettjeire és a nyilvánosságra vonatkozó intézkedések, különösen tájékoztatási intézkedések;

(c) számítógépes rendszerek létrehozása, üzemeltetése és összekapcsolása az irányítás, felügyelet, ellenőrzés és értékelés céljából;

(d) az értékelési módszerek javítása és információcsere az e területen alkalmazott gyakorlatokról.

18. cikk

Technikai támogatás a tagállamok részéről

1. Az alapból az adott tagállam kezdeményezésére minden éves program tekintetében finanszírozhatók előkészítési, igazgatási, felügyeleti, értékelési, tájékoztatási és ellenőrző intézkedések, valamint az alap végrehajtására vonatkozó igazgatási kapacitás erősítésére irányuló tevékenységek. .

2. A technikai támogatásra elkülönített összeg évente nem haladhatja meg a tagállamnak juttatott társfinanszírozás éves összegének 4%-át plusz 30000 eurót.

IV. FEJEZET
PROGRAMOZÁS

19. cikk

Stratégiai iránymutatások elfogadása

1. A Bizottság minden többéves programozási időszakra stratégiai iránymutatásokat fogad el, amelyek meghatározzák az alap fellépési keretét, figyelembe véve a közösségi jogszabályok kidolgozásának és végrehajtásának alakulását a külső határok és a vízumpolitika területén, valamint az alap pénzügyi forrásainak az érintett időszakra vonatkozó indikatív elosztását.

2. Az e határozat 3. cikke (1) bekezdése a)–c) pontjában említett általános célok tekintetében ezek az iránymutatások különösen a külső határok közös integrált határigazgatási rendszerének további fokozatos létrehozása és az Unió külső határainak fokozott ellenőrzése és őrizete céljából foganatosítják a Közösség prioritásait.

3. Az e határozat 3. cikke (1) bekezdése d) pontjában említett általános cél tekintetében ezek az iránymutatások különösen a közös vízumpolitika további fejlesztése érdekében foganatosítják a Közösség prioritásait, azon sokrétű rendszer részeként,

melynek célja a törvényes utazás megkönnyítése és az illegális bevándorlás kezelése a helyi konzuli missziók igazgatási gyakorlatai javításával.

4. A Bizottság az első többéves programidőszakra (2007–2010.) vonatkozó stratégiai iránymutatásokat legkésőbb 2006. március 31-ig, a második többéves programidőszakra (2011–2013.) vonatkozó iránymutatásokat pedig legkésőbb 2010. március 31-ig fogadja el.

5. A stratégiai iránymutatásokat az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni.

20. cikk

A többéves nemzeti programok előkészítése és jóváhagyása

1. Minden tagállam minden programozási időszakra többéves programtervezetet javasol a 19. cikkben említett stratégiai iránymutatások alapján, az alábbi elemek feltüntetésével:

   (a) a tagállam aktuális helyzetének leírása az infrastruktúra, a berendezések, a közlekedési eszközök, ICT-rendszerek és a határőrizeti szerveknél és konzuli hatóságoknál dolgozó alkalmazottak képzésére és oktatására tett intézkedések tekintetében;

   (b) az adott tagállam igényeinek vizsgálata az infrastruktúra, a berendezések, a közlekedési eszközök, ICT rendszerek és a határőrizeti szervek és konzuli hatóságok szolgálatainál az alkalmazottak képzésére és oktatására tett intézkedések tekintetében, valamint a többéves programidőszakban az igények kielégítésére tervezett operatív célok megnevezése;

   (c) a célok eléréséhez megfelelő stratégia és az elérésükhöz kapcsolódó prioritás bemutatása és a prioritások végrehajtására tervezett intézkedések leírása;

   (d) annak feltüntetése, hogy a stratégia összeegyeztethető-e más regionális, nemzeti és közösségi eszközökkel;

   (e) információ a prioritásokról és azok különleges céljairól. A célokat a végrehajtásra, eredményekre és hatásra vonatkozó néhány mutató használatával számszerűsíteni kell, figyelembe véve az arányosság elvét. A mutatóknak lehetővé kell tenniük a kiinduló helyzethez képest történt előrehaladás és a prioritásokat szolgáló célok hatékonyságának felmérését;

   (f) vázlatos finanszírozási terv, mely prioritásonként és évente felsorolja az alapból javasolt pénzügyi hozzájárulást és az állami vagy magánforrásból származó társfinanszírozás összegét;

   (g) a többéves program végrehajtási rendelkezései, beleértve a következőket:

      – a 25. cikkben meghatározott összes szerv tagállam általi kijelölését;

      – a végrehajtási, felügyeleti, ellenőrzési és értékelési rendszerek leírása;

– a pénzforgalmak mozgósítására és forgalmára szolgáló eljárások meghatározása azok átláthatóságának biztosítása érdekében;

– a többéves program nyilvánosságának biztosítására megállapított rendelkezések.

2. A tagállamok minden többéves programot a 13. cikkben szereplő partnerekkel szorosan együttműködve hoznak létre.

3. A tagállamok többéves programtervezetüket legkésőbb négy hónappal azután benyújtják, hogy a Bizottság megadta az adott időszakra szóló stratégiai iránymutatásokat.

4. A Bizottság a javasolt többéves programot az alábbiak alapján értékeli:

(a) megfelel-e az alap céljainak és a 19. cikkben meghatározott stratégiai iránymutatásoknak;

(b) a stratégia helyénvalósága, helyessége és várható eredményei, valamint a tagállam által javasolt működési prioritási témák;

(c) megfelelnek-e a tagállam által az alap kifizetéseinek végrehajtására felállított igazgatási és ellenőrzési rendszerek az e határozatban meghatározott rendelkezéseknek;

(d) megfelel-e a program a közösségi jognak, különösen a személyek szabad mozgását biztosító közösségi jognak, és az ahhoz közvetlenül kapcsolódó kísérő intézkedéseknek a külső határellenőrzés, a menekültügy és bevándorlás területén.

5. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy egy többéves program nem felel meg a stratégiai iránymutatásoknak vagy e határozat igazgatási és ellenőrzési rendszerekre vonatkozó előírásainak, felkéri a tagállamot a programjavaslat megfelelő módosítására.

6. A Bizottság az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően minden többéves programot a hivatalos benyújtását követő négy hónapon belül jóváhagy.

21. cikk

A többéves programok módosítása

1. Az adott tagállam vagy a Bizottság kezdeményezésére a többéves programokat felül kell vizsgálni, és a közösségi prioritások fokozott vagy eltérő figyelembevételével szükség esetén a programozási időszak hátralévő része tekintetében módosítani kell, különösen a Tanács következtetései alapján. A többéves programok az értékelések alapján és/vagy a végrehajtási nehézségek nyomán is felülvizsgálhatók.

2. A Bizottság a többéves program módosítási kérelmének jóváhagyásáról az érintett tagállam általi hivatalos benyújtást követő lehető legrövidebb időn belül határozatot fogad el.22. cikk

Az éves programok

1. A Bizottság által jóváhagyott többéves programokat éves munkaprogramokban kell végrehajtani.

2. A Bizottság minden év július 1-ig közli a tagállamokkal, hogy körülbelül mekkora összeg jut nekik a következő évre az éves költségvetési eljárás szerint elosztott és a 15. cikk rendelkezései alapján kiszámolt teljes előirányzatokból.

3. A tagállamok minden év november 1-ig benyújtják a Bizottságnak a többéves programmal összhangban a következő évre kialakított éves programtervezetüket, melyben az alábbiak szerepelnek:

   (a) az éves program alapján finanszírozandó projektek kiválasztásának általános szabályai;

   (b) a felelős hatóság által az éves program végrehajtása során elvégzendő feladatok leírása;

   (c) az alap hozzájárulásának javasolt pénzügyi bontása a program különféle intézkedései között és az éves program végrehajtásához a 18. cikk szerint technikai támogatás fedezetére igényelt összeg feltüntetése.

4. A tagállami javaslat vizsgálatakor a Bizottság figyelembe veszi a költségvetési eljárás alapján az alapnak juttatott előirányzatok végső összegét, és legkésőbb az adott év március 1-ig elfogadja az alapból nyújtandó társfinanszírozásról szóló határozatot. A határozatban szerepel a tagállamnak juttatott összeg és a kiadások támogatási időszaka. A Bizottság elküldi az Ügynökségnek a jóváhagyott éves nemzeti programokat.

V. FEJEZET
IGAZGATÁSI ÉS ELLENŐRZÉSI RENDSZEREK

23. cikk

Végrehajtás

E határozat végrehajtásáért a Bizottság felel, és szükség esetén végrehajtási szabályokat fogad el.

24. cikk

Az igazgatási és ellenőrzési rendszerek általános elvei

A többéves programok tagállami igazgatási és ellenőrzési rendszerei biztosítják a következőket:

(a) az irányításban és ellenőrzésben érintett szervek és/vagy részlegek feladatainak egyértelmű meghatározása és az egyes szerveken belül a feladatok átlátható kiosztása;

(b) a feladatok egyértelmű szétválasztása az irányításban, a kiadások hitelesítésében és az ellenőrzésben érintett szervek és/vagy részlegek között és az egyes szerveken és/vagy részlegeken belül;

(c) minden szervnek és/vagy részlegnek megfelelő források a kijelölt feladatok végrehajtásához az alapból finanszírozott intézkedések egész végrehajtási időszakában;

(d) a felelős hatóság és minden felhatalmazott hatóság hatékony belső ellenőrzési intézkedései;

(e) megbízható számítógépes számviteli, felügyeleti és pénzügyi beszámolási rendszerek;

(f) a feladat-végrehajtás átruházása esetén hatékony beszámolási és felügyeleti rendszer;

(g) részletes eljárási kézikönyvek az ellátandó feladatokhoz;

(h) hatékony intézkedések a rendszer működésének ellenőrzésére;

(i) megfelelő ellenőrzési nyomvonalat biztosító rendszerek és eljárások;

(j) a szabálytalanságokra és a jogosulatlan kifizetések behajtására vonatkozó beszámolási és felügyeleti eljárások.

25. cikk

A hatóságok kijelölése

1. A tagállam minden többéves programhoz kijelöli a következő szerveket:

(a) felelős hatóság: a tagállam funkcionális szerve vagy a tagállam által kijelölt nemzeti hatóság vagy szerv, amely felel az alapból támogatott többéves és éves programok igazgatásáért, és kezeli a Bizottsággal folytatott mindennemű kommunikációt;

(b) hitelesítő hatóság: a tagállam által a kiadásigazoló nyilatkozatok és a kifizetési kérelmek a Bizottsághoz való benyújtását megelőző hitelesítésére kijelölt, a felelős hatóság minden engedélyező részlegétől függetlenül működő nemzeti hatóság vagy szerv;

(c) ellenőrző hatóság: a tagállam által kijelölt, a felelős hatóság minden engedélyező részlegétől függetlenül működő nemzeti hatóság vagy szerv, amely az igazgatási és ellenőrzési rendszer eredményes működésének ellenőrzéséért felel;

(d) adott esetben egy felhatalmazott hatóság;

(e) a rendszernek való megfelelést értékelő szerv, amelyet az egyes többéves programtervezetek Bizottsághoz való benyújtásakor kell kijelölni. A Bizottság a kijelölt ellenőrző hatóságot is elfogadhatja a rendszernek való megfelelést értékelő szervnek, amennyiben az rendelkezik a szükséges kapacitással és működési függetlenséggel. A rendszernek való megfelelést értékelő szerv a nemzetközi ellenőrzési előírások szerint végzi munkáját.

2. A tagállam megállapítja az említett hatóságokkal és szervekkel való viszonyára, valamint azoknak a Bizottsággal való viszonyára irányadó szabályokat.

3. A 24. cikk b) pontjára figyelemmel egyazon szerv vagy részleg is elláthatja az igazgatási és a hitelesítési funkciót.

4. A 26–30. cikk végrehajtásának szabályait a Bizottság az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően fogadja el.

26. cikk

Felelős hatóság

1. A felelős hatóság lehet maga a tagállam egy szerve, nemzeti hatóság vagy a tagállam magánjoga alá tartozó, közszolgálati feladatot ellátó szerv. Amennyiben a tagállam olyan felelős hatóságot jelöl ki, amely nem szerve magának a tagállamnak, meg kell állapítania a nevezett hatósággal való kapcsolatára és a hatóságnak a Bizottsággal való kapcsolatára vonatkozó szabályokat.

2. A felelős hatóságként kijelölt szervnek legalább az alábbi követelményeket teljesítenie kell:

(a) legyen jogi személy, kivéve, ha a tagállam funkcionális szerve;

(b) rendelkezzen olyan megfelelő infrastruktúrával, amely lehetővé teszi a sokféle felhasználóval és a többi tagállamban működő felelős szervekkel, valamint a Bizottsággal folytatott gördülékeny kommunikációt;

(c) olyan közigazgatási területen működjön, hogy a feladatokat megfelelően, összeférhetetlenség nélkül tudja végezni;

(d) legyen képes alkalmazni a közösségi alapigazgatási szabályokat;

(e) pénzügyi és igazgatási kapacitása legyen arányos az igazgatandó közösségi pénzeszközök mértékével;

(f) rendelkezzen olyan megfelelően szakképzett, nyelvtudással rendelkező alkalmazottakkal, akik alkalmasak a nemzetközi környezetben végzett igazgatási munkára.

3. A tagállam a felelős hatóságot úgy finanszírozza, hogy az megfelelően és folyamatosan elláthassa feladatát a 2007–2013. közötti időszakban.

27. cikk

A felelős hatóság feladatai

1. A felelős hatóság felel a többéves program hatékony, eredményes és helyes igazgatásért és végrehajtásáért. Különösen:

(a) konzultál az érintett partnerekkel (nem kormányzati szervezetekkel, helyi hatóságokkal, illetékes nemzetközi szervezetekkel, szociális partnerekkel stb.) a 13. cikkben létrehozott partnerségeken keresztül;

(b) a 20. és 22. cikkben meghatározottaknak megfelelően többéves és éves programjavaslatokat nyújt be a Bizottságnak;

(c) pályázati és ajánlati felhívásokat szervez és hirdet;

(d) az alap társfinanszírozásához kiválasztási és támogatási eljárásokat szervez az átláthatóság, az egyenlő bánásmód és a támogatások vegyítésének tilalma elvének megfelelően;

(e) fogadja a Bizottságtól érkező kifizetéseket, és kifizetéseket eszközöl a kedvezményezetteknek;

(f) biztosítja az alapból és egyéb érintett nemzeti és közösségi pénzügyi eszközökből történő társfinanszírozások közti következetességet és kiegészítő jelleget;

(g) ellenőrzi a társfinanszírozott termékek és szolgáltatások leszállítását, továbbá azt, hogy az intézkedésekre bejelentett kiadások ténylegesen felmerültek-e, és összhangban vannak-e a közösségi és nemzeti szabályokkal;

(h) rendszert biztosít az éves program minden egyes intézkedése részletes számviteli nyilvántartásainak számítógépes formában történő rögzítésére és tárolására, valamint biztosítja a pénzügyi irányításhoz, felügyelethez, ellenőrzéshez és értékeléshez szükséges végrehajtási adatok összegyűjtését;

(i) biztosítja, hogy a kedvezményezettek és az alapból társfinanszírozott intézkedések végrehajtásában részt vevő más szervek vagy külön számviteli rendszert, vagy megfelelő számviteli szabályzatot tartanak fenn a művelethez kapcsolódó valamennyi ügylethez;

(j) biztosítja, hogy a többéves programok 48. cikkben említett értékeléseit az e határozatban előírt határidőkön belül elvégzik, és azok megfelelnek a Bizottság és a tagállam közötti megállapodásban meghatározott minőségi szabványoknak;

(k) eljárásokat dolgoz ki annak biztosítására, hogy a megfelelő ellenőrzési nyomvonal biztosításához előírt valamennyi kiadási és ellenőrzési dokumentumot a 43. cikk követelményeinek megfelelően megőrzik;

(l) biztosítja, hogy az ellenőrző hatóság a 30. cikk (1) bekezdésében meghatározott ellenőrzések elvégzésére minden szükséges információt

megkapjon a működtetett igazgatási eljárásokról és az alap által társfinanszírozott projektekről;

(m) biztosítja, hogy a hitelesítő hatóság hitelesítés céljából valamennyi szükséges információt megkapja a kiadásokra vonatkozóan elvégzett eljárásokról és ellenőrzésekről;

(n) elkészíti és benyújtja a Bizottságnak a beszámolókat, a hitelesítő hatóság által hitelesített kiadásigazoló nyilatkozatokat és a kifizetési kérelmeket;

(o) tájékoztatási és tanácsadó tevékenységet végez; a támogatott intézkedések eredményeit széles körben terjeszti;

(p) együttműködik a Bizottsággal és a többi tagállam felelős hatóságával.

2. A felelős hatóság igazgatási tevékenységei a tagállamokban végrehajtott projektek esetén a 18. cikkben említett technikai támogatási rendelkezésekből finanszírozhatók.

28. cikk

A felelős hatóság feladatainak átruházása

1. Amennyiben a felelős hatóság kötelezettségeit részben vagy egészben felhatalmazott hatóságra ruházza át, a felelős hatóság pontosan meghatározza az átruházott feladatok körét és az átruházott feladatok végrehajtásának részletes eljárásait, amelyeknek a fenti 26. cikkben lefektetett feltételekkel összhangban kell lenniük.

2. Az eljárások között szerepel a felelős hatóság rendszeres tájékoztatása az átruházott feladatok tényleges elvégzéséről és az alkalmazott eszközök leírása.

29. cikk

Hitelesítő hatóság

1. A többéves program hitelesítő hatósága:

(a) tanúsítja, hogy:

– a kiadási kimutatás pontos, megbízható számviteli rendszerekből származik, és ellenőrizhető igazoló dokumentumokon alapul,

– a bejelentett kiadások megfelelnek az alkalmazandó közösségi és nemzeti szabályoknak, és a programra alkalmazandó szempontok szerint kiválasztott és a közösségi és nemzeti szabályoknak megfelelő intézkedések tekintetében merültek fel;

(b) biztosítja, hogy az irányító hatóságtól a hitelesítés céljából megkapja a megfelelő információkat a kiadásigazoló nyilatkozatokban szereplő kiadásokra vonatkozóan elvégzett eljárásokról és ellenőrzésekről;

(c) hitelesítés céljából számba veszi az ellenőrző hatóság által vagy annak felelősségére elvégzett valamennyi ellenőrzés eredményét;

(d) számítógépes számviteli nyilvántartásokat tart fenn a Bizottságnak bejelentett kiadásokról;

(e) biztosítja – megfelelő esetben kamatokkal – minden olyan közösségi finanszírozás behajtását, amelyről megállapítást nyer, hogy szabálytalanságok miatt, jogosulatlanul fizették ki, nyilvántartja a behajtandó összegeket, és visszafizeti a behajtott összegeket a Bizottságnak, lehetőség szerint levonva őket a következő kiadási kimutatásból.

2. A hitelesítő hatóság tevékenységei a tagállamokban végrehajtott projektek esetén a 18. cikkben említett technikai támogatási rendelkezésekből finanszírozhatók, amennyiben tiszteletben tartják a hatóságnak a 25. cikkben leírt előjogait.

30. cikk

Ellenőrző hatóság

1. A többéves program ellenőrző hatósága:

(a) a nemzetközi ellenőrzési előírásoknak megfelelően ellenőrzéseket biztosít a többéves program igazgatási és ellenőrzési rendszere hatékony működésének ellenőrzésére;

(b) a bejelentett kiadások ellenőrzésére megfelelő minta alapján biztosítja az intézkedések ellenőrzését; a minta az egyes éves programok teljes támogatható kiadásának legalább 10%-át felöleli;

(c) az a) és b) albekezdésben említett ellenőrzéseket végrehajtó szervekre, a használni kívánt módszerre, az intézkedések ellenőrzését szolgáló mintavételi módszerre és az ellenőrzések indikatív tervezésére kiterjedő ellenőrzési stratégiát nyújt be a Bizottsághoz a többéves program jóváhagyásától számított hat hónapon belül, a társfinanszírozás fő kedvezményezettjei ellenőrzésének és az ellenőrzések egyenletes elosztásának biztosítása érdekében az egész programozási időszak során;

2. Amennyiben az e határozat szerint kijelölt ellenőrző hatóság a …, …. és …[50] határozatok szerint is kijelölt ellenőrző hatóság, vagy amennyiben két vagy több alapra közös rendszerek vonatkoznak, az (1) bekezdés c) pontja szerint egy közös ellenőrzési stratégia benyújtható.

3. Az ellenőrző hatóság az 50. cikk (2) bekezdésében meghatározottak szerint záró beszámolót készít az éves programok végrehajtásáról, amelyben szerepel:

[50] Beszúrandó az EMA, a Beilleszkedési Alap és a Visszatérési Alap létrehozásáról szóló határozatra való hivatkozás.

(a) éves vizsgálati jelentés, amely megállapítja az éves program tekintetében az ellenőrzési stratégiának megfelelően elvégzett ellenőrzések eredményeit, és beszámol a program igazgatási és ellenőrző rendszereiben feltárt esetleges hiányosságokról.

(b) véleménynyilvánítás arra vonatkozóan, hogy az igazgatási és ellenőrzési rendszerek kellően hatékonyan működtek-e ahhoz, hogy ésszerű biztosítékul szolgáljanak az adott évben a Bizottsághoz benyújtott kiadásigazoló nyilatkozatok helyességére és az azok alapjául szolgáló ügyletek jogszerűségére és szabályosságára.

(c) a záró-egyenleg kifizetési kérelem érvényességét, valamint a záró kiadási kimutatásban szereplő ügyletek jogszerűségét és szabályosságát értékelő nyilatkozat.

4. Amennyiben az a) és b) pontban említett ellenőrzéseket nem az ellenőrző hatóság végzi, az ellenőrző hatóság biztosítja, hogy az azt végző szerv rendelkezzen a szükséges működési függetlenséggel, és munkáját a nemzetközileg elfogadott ellenőrzési előírásoknak megfelelően lássa el.

5. Az ellenőrző hatóság vagy a (4) bekezdésben említett szerv a tagállamokban végrehajtott projektekkel kapcsolatos tevékenységei a 18. cikkben említett technikai támogatási rendelkezésekből finanszírozhatók, amennyiben tiszteletben tartják a hatóságnak a 25. cikkben leírt előjogait.

VI. FEJEZET
ELLENŐRZÉSEK

31. cikk

A tagállamok kötelezettségei

1. A tagállamok felelnek a többéves és éves programok hatékony és eredményes pénzgazdálkodásáért és az alapul szolgáló tranzakciók jogszerűségéért és szabályosságáért.

2. Biztosítják, hogy az irányító hatóságok, minden felhatalmazott hatóság, a hitelesítő hatóságok, az ellenőrző hatóságok és minden egyéb érintett szerv megfelelő iránymutatást kapjon a 24–30. cikkben említett igazgatási és ellenőrzési rendszerek felállításához annak érdekében, hogy a közösségi finanszírozást hatékonyan és szabályszerűen használják fel.

3. A tagállamok megelőzik, észlelik és kiigazítják a szabálytalanságokat. Ezekről értesítik a Bizottságot, továbbá folyamatosan tájékoztatják a Bizottságot az igazgatási és bírósági eljárások előrehaladásáról.

Amennyiben a kedvezményezettnek jogtalanul kifizetett összegeket nem lehet behajtani, a tagállam felel azért, hogy az elveszett összeget az Európai Közösségek költségvetésének megtérítse.

4. Elsősorban a tagállamok felelnek az intézkedések pénzügyi ellenőrzéséért, és biztosítják, hogy az igazgatási rendszerek és az ellenőrzés úgy kerül végrehajtásra, hogy a közösségi pénzeszközök megfelelően és hatékonyan kerüljenek felhasználásra. Az említett rendszerek leírását a Bizottság rendelkezésére bocsátják.

5. A tagállamok a Bizottsággal együttműködve gyűjtik össze a 15. cikk végrehajtásához szükséges statisztikát.

6. Az (1)–(5) bekezdés részletes végrehajtási szabályait az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

32. cikk

Igazgatási és ellenőrzési rendszerek

1. A többéves program elfogadása előtt a tagállamok biztosítják a 24–30. cikknek megfelelően az igazgatási és ellenőrzési rendszerek létrehozását. A tagállamok felelnek annak biztosításáért, hogy a rendszerek az egész programozási időszakban hatékonyan működjenek.

2. A tagállamok az egyes többéves programok tervezetével együtt benyújtják a Bizottságnak a rendszerek leírását, különösen az irányító hatóság, a felhatalmazott hatóságok és hitelesítő hatóságok szervezetét és eljárásait, valamint az említett hatóságokon és szervezeteken, az ellenőrző hatóságon és bármely más, annak felelősségére ellenőrzést végző szerven belül működő belső ellenőrzési rendszerek leírását.

3. Az egyes többéves programtervezetek Bizottsághoz történő benyújtását követő három hónapon belül a tagállamok benyújtják a rendszernek való megfelelést értékelő szerv beszámolóját, amelyben leírják a rendszerek értékelésének eredményeit, és véleményezik azok megfelelését a 24–30. cikknek. Amennyiben a vélemény fenntartásokat tartalmaz, a beszámolóban jelezni kell a hiányosságokat és azok súlyát. A tagállam a Bizottsággal egyetértésben tervet készít a meghozandó korrekciós intézkedésekről és azok végrehajtásának ütemezéséről.

4. Az (1)–(3) bekezdés részletes végrehajtási szabályait az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

33. cikk

A Bizottság kötelezettségei

1. A Bizottság a 30. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően megbizonyosodik arról, hogy a tagállamok a 24–30. cikknek megfelelő igazgatási és ellenőrzési rendszereket hoztak létre, valamint az éves vizsgálati jelentések és saját ellenőrzései alapján meggyőződik róla, hogy a rendszerek a többéves program végrehajtásának időszakában hatékonyan működnek.

2. A Bizottság tisztviselői vagy megbízott képviselői a tagállami ellenőrzések sérelme nélkül helyszíni ellenőrzéseket végezhetnek az igazgatási és ellenőrzési rendszerek

hatékony működésének, ezen belül az éves programokban szereplő intézkedések ellenőrzésének megvizsgálására, legalább egy munkanappal korábban történt előzetes értesítést követően. Ezeken az ellenőrzéseken az érintett tagállam tisztviselői vagy megbízott képviselői is részt vehetnek.

3. A Bizottság felkérheti a tagállamot, hogy helyszíni ellenőrzést végezzen a rendszerek helyes működésének, vagy egy vagy több ügylet helyességének igazolása céljából. Ezeken az ellenőrzéseken a Bizottság tisztviselői vagy megbízott képviselői is részt vehetnek.

4. A Bizottság a tagállamokkal együttműködve biztosítja, hogy az alapból támogatott intézkedések megfelelő tájékoztatást, nyilvánosságot és nyomon követést kapjanak.

5. A Bizottság a tagállamokkal együttműködve biztosítja, hogy az intézkedések összhangban legyenek a többi érintett közösségi politikával, eszközzel és kezdeményezéssel, és kiegészítsék azokat.

34. cikk

Együttműködés a tagállamok ellenőrző szerveivel

1. Az ellenőrzési erőforrások optimális kihasználása és a munka indokolatlan ismétlődésének elkerülése érdekében a Bizottság együttműködik a többéves programok ellenőrző hatóságaival ellenőrzési terveik és pénzügyi ellenőrzési módszereik összehangolásában, és haladéktalanul kicseréli az igazgatási és ellenőrzési rendszereken elvégzett ellenőrzések eredményeit.

   A Bizottság a 30. cikk alapján benyújtott ellenőrzési stratégia kézhezvételétől számított három hónapon belül vagy az azt követő első ülésen közli a stratégiával kapcsolatos észrevételeit.

2. A Bizottság saját ellenőrzési stratégiája meghatározásakor meghatározza azokat a többéves programokat,

   (a) amelyek fenntartás nélkül megfelelnek a 32. cikk alapján létrehozott rendszernek, vagy amelyekre a korrekciós intézkedések nyomán a fenntartások visszavonásra kerültek; valamint

   (b) amelyekre a 30. cikk szerinti ellenőrző hatóság ellenőrzési stratégiája kielégítő, amennyiben a Bizottság és a tagállamok ellenőrzési eredményei alapján megfelelő biztosíték van arra, hogy az igazgatási és ellenőrzési rendszerek hatékonyan működnek.

3. E programok tekintetében a Bizottság tájékoztathatja az érintett tagállamot, hogy a bejelentett kiadások helyességének, jogszerűségének és szabályosságának megítélésében elsődlegesen az ellenőrző hatóság véleményére fog támaszkodni, és saját helyszíni ellenőrzéseket csak kivételes esetben végez.

VII. FEJEZET
PÉNZÜGYI IRÁNYÍTÁS

35. cikk

Támogathatóság – a kiadásigazoló nyilatkozatok

1. Valamennyi kiadásigazoló nyilatkozat tartalmazza az intézkedések végrehajtása során a kedvezményezetteknél felmerült kiadások összegét és az állami vagy magán pénzeszközökből ennek megfelelően nyújtott hozzájárulást.

2. A kiadásoknak egyezniük kell a kedvezményezettek által eszközölt kifizetésekkel. A kiadásokat kiegyenlített számlákkal vagy azokkal egyenértékű bizonyító erejű számviteli dokumentumokkal kell alátámasztani.

3. Csak olyan kiadás támogatható az alapból, amelyet ténylegesen a 22. cikk (4) bekezdésében említett, a társfinanszírozásról szóló bizottsági határozatban említett év január 1-jén vagy az után fizettek ki. Nem támogathatók olyan intézkedések, amelyek a jogosultsági időszak kezdőnapja előtt fejeződnek be.

4. Az alapból nem támogathatók a következő kiadások:

   – ÁFA;

   – hitelkamat;

   – földvásárlás az érintett művelet támogatható összkiadásának 10%-át meghaladó értékben;

   – lakhatás.

5. Az intézkedések keretében végrehajtott, a tagállamokban a 4. cikk szerint az alapból társfinanszírozott kiadások támogathatóságát meghatározó szabályokat az 52. cikk (2) bekezdésében szereplő eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

36. cikk

A kedvezményezetteknek nyújtott kifizetések teljessége

A tagállamok meggyőződnek arról, hogy a felelős szerv biztosítja, hogy a kedvezményezettek az állami hozzájárulás teljes összegét a lehető leggyorsabban megkapják. Nem alkalmazható olyan levonás, visszatartás vagy bármilyen további külön díj vagy azzal egyenértékű hatású egyéb díj, amely csökkentené ezeket a kedvezményezetteknek kifizetendő összegeket.

37. cikk

Az euro használata

A bizottsági finanszírozási határozatokban, bizottsági kötelezettségvállalásokban és kifizetésekben szereplő összegeket, valamint a tagállami hitelesített kiadások és a kifizetési kérelmek összegét euróban kell megadni és végrehajtani.

38. cikk

Kötelezettségvállalások

A közösségi költségvetési kötelezettségvállalásokat a 22. cikk (4) bekezdésében említett, a társfinanszírozásról szóló bizottsági határozat alapján évente kell meghatározni.

39. cikk

Kifizetések – előfinanszírozás

1. Az alapokból nyújtott hozzájárulást a Bizottság a költségvetési kötelezettségvállalásoknak megfelelően fizeti ki.

2. A kifizetések előfinanszírozás és egyenleg kifizetés formájában történnek. A kifizetés a tagállam által kijelölt felelős hatóságnak történik.

3. Az alapból nyújtott társfinanszírozásról szóló éves bizottsági határozatban szereplő összeg 50%-át előfinanszírozás formájában a társfinanszírozási határozat elfogadását követő hatvan napon belül ki kell fizetni a tagállamnak.

4. A második előfinanszírozási kifizetés, amely legalább az első kifizetés 70 %-a, legkésőbb három hónappal azután történik, hogy a Bizottság jóváhagyta az éves program végrehajtásáról szóló haladási jelentést és a 29. cikk a) pontja és a 35. cikk alapján elkészített, hitelesített kiadásigazoló nyilatkozatot. A Bizottság második előfinanszírozási kifizetése nem haladhatja meg a társfinanszírozásra kijelölt teljes összeg 50%-át vagy tagállam által az éves program keretében a kiválasztott projektekre ténylegesen vállalt közösségi pénzeszközök összegének és az első előfinanszírozási kifizetésnek a különbségét.

5. Az előfinanszírozásból keletkező kamatokat az adott programhoz kell könyvelni, és azokat le kell vonni a záró kiadási kimutatásban bejelentett közkiadások összegéből.

6. Az előfinanszírozásban kifizetett összeget az éves program lezárásakor el kell számolni.

40. cikk

Az egyenleg kifizetések

1. A Bizottság az egyenleget legkésőbb kilenc hónappal az alap társfinanszírozásáról szóló éves határozatban meghatározott támogatási zárónap után fizeti ki, amennyiben megkapta a következő dokumentumokat:

(a) a 29. cikk a) pontjának és a 35. cikknek megfelelően kiállított, hitelesített kiadásigazoló nyilatkozat és egyenleg kifizetési kérelem vagy visszatérítési nyilatkozat;

(b) az éves program végrehajtási záró beszámolója az 51. cikkben meghatározott információkkal;

(c) a 30. cikk (2) bekezdésének megfelelő vizsgálati jelentés, vélemény és nyilatkozat;

Az egyenleg kifizetés függ a végrehajtási záró beszámoló elfogadásától és a záró kifizetési kérelem érvényességéről szóló nyilatkozat elfogadásától.

2. Amennyiben a felelős hatóság nem nyújtja be a megadott időn belül és elfogadható formában az (1) bekezdésben előírt dokumentumokat, a Bizottság visszavonja a megfelelő éves program költségvetési kötelezettségvállalásának az előfinanszírozás kifizetésére fel nem használt részét.

3. A (2) bekezdésben meghatározott automatikus visszavonási eljárás félbeszakad az érintett projektek összege tekintetében, ha tagállami szinten felfüggesztő erejű bírósági eljárás vagy igazgatási fellebbezési eljárás zajlik az (1) bekezdésben meghatározott dokumentumok benyújtása idején. A tagállam a benyújtott részleges záró beszámolóban részletes információt nyújt e projektekről, és hathavonta jelentést küld a velük kapcsolatos fejleményekről. A tagállam a bírósági eljárás vagy az igazgatási fellebbezési eljárás lezárását követő három hónapon belül benyújtja az érintett projektekre az (1) bekezdésben meghatározott dokumentumokat.

4. Amennyiben a Bizottság a 42. cikk rendelkezéseivel összhangban az érintett éves program társfinanszírozási kifizetéseit felfüggesztő határozatot fogad el, az (1) bekezdésben említett kilenchónapos időszak megszakad. Az időszak akkor folytatódik tovább, amikor a 42. cikk (3) bekezdésében említett bizottsági határozatról a tagállamot értesítik.

5. A Bizottság a 41. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül az (1) bekezdésben szereplő dokumentumok kézhezvételétől számított hat hónapon belül tájékoztatja a tagállamot az alapra terhelhető, a Bizottság által elismert kiadások összegéről, valamint a bejelentett kiadások és az elismert kiadások különbségéből adódó minden pénzügyi korrekcióról. A tagállamnak három hónap áll rendelkezésére észrevételei megtételére.

6. A Bizottság a tagállami észrevételek kézhezvételétől számított három hónapon belül határozatot hoz az alapra terhelhető elismert kiadások összegéről, és behajtja a végső elismert kiadások és a tagállamoknak már kifizetett összegek különbségét.

7. A rendelkezésre álló forrásoktól függően a Bizottság az egyenleg kifizetést legkésőbb az (1) bekezdésben említett dokumentumok elfogadásától számított hatvan napon belül teljesíti. A költségvetési kötelezettségvállalás egyenlegét a kifizetéstől számított hat hónapon belül vissza kell vonni.

41. cikk

Megszakítás

1. Az 1605/2002/EK, Euratom rendelet értelmében az engedélyezésre kijelölt tisztviselő a kifizetési határidőt legfeljebb hat hónapra megszakítja, amennyiben az igazgatási és ellenőrzési rendszerek helyes működését illetően kétségek merülnek fel, illetve ha az említett tisztviselőnek a nemzeti hatóságoktól további információkra van szüksége az éves felülvizsgálat során tett észrevételek ellenőrzésének során, vagy ha az a gyanúja támad, hogy a bejelentett kiadások súlyos – feltárt vagy vélt – szabálytalanságokat tartalmaznak.

   A Bizottság haladéktalanul tájékoztatja az érintett tagállamot és a felelős hatóságot a megszakítás okairól. A tagállam a lehető leggyorsabban megteszi a szükséges lépéseket a helyzet kiigazítására.

2. A legfeljebb hathónapos időszak további legfeljebb hat hónappal meghosszabbodik, ha a 42. és 45. cikknek megfelelő határozat elfogadásához ez szükségesnek bizonyul.

42. cikk

A kifizetések felfüggesztése

1. A Bizottság részben vagy egészben felfüggesztheti az előfinanszírozási és az egyenleg kifizetéseket, amennyiben:

   (a) a program igazgatási és ellenőrző rendszerében olyan súlyos hiányosság merül fel, amely érinti a kifizetések hitelesítésére vonatkozó eljárás megbízhatóságát, és amelyre nem hoztak korrekciós intézkedéseket; vagy

   (b) egy hitelesített kiadási kimutatásban szereplő kiadás nem helyesbített, súlyos szabálytalansághoz kapcsolódik; vagy

   (c) egy tagállam nem teljesítette a 31. és 32. cikk szerinti kötelezettségeit.

2. A Bizottság azt követően határozhat az előfinanszírozás és az egyenleg kifizetések felfüggesztéséről, hogy lehetőséget adott a tagállamnak észrevételei három hónapon belül történő benyújtására.

3. A Bizottság akkor fejezi be az előfinanszírozás és az egyenleg kifizetések felfüggesztését, amikor meggyőződik arról, hogy a tagállam megtette a felfüggesztés megszüntetéséhez szükséges intézkedéseket.

4. Ha a tagállam nem hozza meg a szükséges intézkedéseket, a Bizottság a 46. cikknek megfelelően határozatot fogadhat el a nettó összeg csökkentéséről vagy az éves programhoz biztosított közösségi hozzájárulás megszüntetéséről.

43. cikk

A dokumentumok megőrzése

Minden tagállam felelős hatósága biztosítja, hogy az érintett éves program kiadásaival és ellenőrzéseivel kapcsolatban minden igazoló dokumentumot megőriz, és a Bizottság és a Számvevőszék rendelkezésére bocsát.

A dokumentumokat az állami támogatásra irányadó szabályok sérelme nélkül az éves program lezárását követően legalább három évig meg kell őrizni. Ez az időtartam bírósági eljárás esetén, illetve a Bizottság indokolt kérésére félbeszakad.

A dokumentumokat eredeti példányban vagy az eredetivel megegyezőként hitelesített változatban általánosan elfogadott adathordozón kell tartani.

VIII. FEJEZET
PÉNZÜGYI KORREKCIÓK

44. cikk

A tagállamok által végrehajtott pénzügyi korrekciók

1. A szabálytalanságok kivizsgálásáért – a Bizottságnak az Európai Közösségek általános költségvetése végrehajtására vonatkozó feladatainak sérelme nélkül – elsősorban a tagállamok felelnek. A támogatás végrehajtásának, illetve ellenőrzésének jellegét, illetve feltételeit befolyásoló minden jelentősebb változás megállapítása nyomán fellépnek, valamint elvégzik a szükséges pénzügyi korrekciókat.

2. A tagállamok elvégzik az intézkedések vagy az éves programok esetén észlelt egyedi vagy rendszeres szabálytalanságokkal kapcsolatban szükséges pénzügyi korrekciókat. A tagállamok által végzett korrekció a közösségi hozzájárulás egészének vagy egy részének behajtását jelenti. A tagállam figyelembe veszi a szabálytalanságok jellegét és súlyát, valamint az alapot ért pénzügyi veszteséget.

   A tagállamok az 50. cikk (2) bekezdése alapján a Bizottságnak küldött éves beszámoló mellé csatolják az érintett éves programra indított megszüntető eljárások jegyzékét.

   A tagállamok által végrehajtott korrekció a közösségi hozzájárulás teljes vagy részbeni visszavonását jelenti, és amennyiben az összeg az érintett tagállam által megszabott időn belül nem kerül visszafizetésre, késedelmi kamatot kell fizetni a 47. cikk (2) bekezdésében meghatározott mértékben.

3. Rendszeres szabálytalanságok esetén a tagállam kiterjeszti vizsgálatait az összes érintett műveletre.

45. cikk

A számlák ellenőrzése és pénzügyi korrekciók a Bizottság részéről

1. A Bizottság tisztviselői vagy megbízott képviselői – a Számvevőszék hatáskörének vagy a tagállamok által a nemzeti törvényi, rendeleti és igazgatási rendelkezésekkel

összhangban végzett ellenőrzések sérelme nélkül – az alapból finanszírozott műveletekre és az igazgatási és ellenőrzési rendszerekre legalább egy munkanapos értesítési határidővel helyszíni ellenőrzéseket, ezen belül szúrópróbaszerű ellenőrzést végezhetnek. A Bizottság minden szükséges segítség végett az érintett tagállamhoz fordul. Az érintett tagállam tisztviselői vagy megbízott képviselői ezeken az ellenőrzéseken részt vehetnek.

2. A Bizottság felkérheti az érintett tagállamot, hogy egy vagy több ügylet szabályszerűségének megállapítása érdekében végezzen helyszíni ellenőrzést. A Bizottság tisztviselői, illetve megbízott képviselői részt vehetnek ezeken az ellenőrzéseken.

3. Amennyiben a szükséges ellenőrzések után a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a tagállam nem tesz eleget a 31. cikk szerinti kötelezettségeinek, akkor a 42. cikknek megfelelően felfüggeszti az előfinanszírozást vagy a záró kifizetést.

46. cikk

A korrekciók feltételei

1. Amennyiben a tagállam a 42. cikk (2) bekezdésében előírt időre nem végezte el a korrekciót, és nem sikerül egyezségre jutni, a Bizottság három hónapon belül úgy határozhat, hogy részben vagy egészben visszavonja az éves program közösségi hozzájárulását, ha arra a következtetésre jut, hogy:

   (a) a program igazgatási és ellenőrzési rendszerében olyan súlyos hiányosság merült fel, amely veszélyezteti a programra már kifizetett közösségi hozzájárulást;

   (b) szabálytalan kiadás található a hitelesített kiadási kimutatásban, és azt a tagállam az e bekezdés szerinti korrekciós eljárás megindításáig nem javította ki; valamint

   (c) egy tagállam az e bekezdés szerinti korrekciós eljárás megindításáig nem teljesítette a 31. cikk szerinti kötelezettségeit.

   A Bizottság határozatát a tagállamok által benyújtott észrevételek figyelembevételével hozza meg.

2. A Bizottság pénzügyi korrekcióit a megállapított egyedi szabálytalanságok alapján határozza meg, figyelembe véve a szabálytalanság rendszerszerű természetét annak megállapításához, hogy átalány- vagy extrapolált korrekciót alkalmazzon-e. Amennyiben a szabálytalanság olyan kiadási kimutatáshoz kapcsolódik, amely vonatkozásában a 30. cikk (3) bekezdése b) pontjával összhangban az éves beszámoló biztosítékot adott, feltételezhető, hogy a rendszerből adódó problémáról van szó, és az átalány- vagy az extrapolált korrekciót kell alkalmazni, hacsak a tagállam három hónapon belül nem szolgál bizonyítékkal a feltételezés cáfolatául.

3. A Bizottság a korrekció összegének meghatározásakor figyelembe veszi a szabálytalanság súlyát és az érintett éves programban talált hiányosságok mértékét és pénzügyi hatását.

4. Amennyiben a Bizottság nem saját szolgálatai, hanem más ellenőrök által bemutatott tényekre alapozza a véleményét, maga vonja le következtetéseit azok pénzügyi következményeiről, miután megvizsgálta a tagállam által a 32. cikk alapján hozott intézkedéseket, a bejelentett szabálytalanságokra vonatkozó jelentéseket és a tagállam válaszait.

47. cikk

Visszafizetés

1. A Bizottságnak esedékes visszafizetést az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet[51] 72. cikkének megfelelően kiállított beszedési utalványon feltüntetett esedékesség napja előtt kell eszközölni. Az esedékesség napja az utalvány kibocsátásának napját követő második hónap utolsó napja.

2. A visszafizetés elmulasztása esetén késedelmi kamatot kell fizetni az esedékesség napjától egészen a tényleges visszafizetés napjáig. E kamat mértéke három és fél százalékponttal haladja meg azt az Európai Központi Bank által a főbb újrafinanszírozási műveletekre alkalmazott, az Európai Unió Hivatalos Lapja C sorozatában megjelentetett kamatot, amely az esedékesség napja szerinti hónap első naptári napján érvényes.

48. cikk

A tagállamok kötelezettségei

A Bizottság pénzügyi korrekciója nem érinti a tagállam 46. cikk szerinti behajtási kötelezettségét.

IX. fejezet
FELÜGYELET, ÉRTÉKELÉS ÉS BESZÁMOLÓK

49. cikk

Felügyelet és értékelés

1. A Bizottság a tagállamokkal együttműködve rendszeresen felügyeli az alapot.

2. A Bizottság a tagállamokkal együtt rendszeresen értékeli az alapot, hogy felmérje az intézkedések jelentőségét, hatékonyságát és hatását a 3. cikkben említett általános célkitűzések alapján. A Bizottság azt is megvizsgálja, hogy fennáll-e kiegészítő kapcsolat az alapból végrehajtott intézkedések és a más érintett közösségi politikák, eszközök és kezdeményezések szerinti intézkedések között.

---

[51] HL L 248, 2002.12.16.

3. A Bizottság 2011 decemberéig megvizsgálja az alap hatását a külső határellenőrzésre vonatkozó politika és jogszabályalkotás fejlődésére, megvizsgálja az alap és az Ügynökség feladata közti együttműködést, valamint az Európai Unió e területen kitűzött céljai alapján a tagállamok közötti pénzeszközelosztás szempontjainak helyességét.

50. cikk

Beszámolók

1. A felelős hatóság minden tagállamban megteszi a szükséges intézkedéseket a projekt felügyeletének és értékelésének biztosítására.

   Ezért az intézkedések végrehajtásáért felelős szervezetekkel kötött megállapodásokban és szerződésekben ki kell kötni rendszeres, részletes beszámolók benyújtását a kitűzött célok végrehajtásában és teljesítésében elért haladásról.

2. Az egyes éves programok társfinanszírozási határozatában megállapított kiadások támogatási határidejét követő kilenc hónapon belül a felelős hatóság a 35. cikk előírásainak megfelelő végrehajtási záró beszámolót és záró kiadásigazoló nyilatkozatot nyújt be a Bizottságnak.

3. A tagállamok benyújtják a Bizottságnak a következőket:

   (a) legkésőbb 2010. június 30-ig az alapból finanszírozott intézkedések végrehajtásának értékelő beszámolóját;

   (b) legkésőbb 2012. június 30-ig (a 2007–2010. közötti időszakra) és 2015. június 30-ig (a 2011–2013. közötti időszakra) értékelő beszámolót az alapból társfinanszírozott intézkedések eredményeiről és hatásáról.

4. A Bizottság benyújtja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának az alábbiakat:

   (a) legkésőbb 2009. június 30-ig egy a 15. cikkben a tagállamok közötti éves forráselosztáshoz meghatározott szempontok alkalmazásáról szóló beszámolót; szükség esetén a módosítási javaslatokkal;

   (b) legkésőbb 2010. december 31-ig időközi beszámoló az alap végrehajtásának mennyiségi és minőségi szempontú eredményeiről, valamint javaslatot az alap későbbi fejlesztésére;

   (c) legkésőbb 2012. december 31-ig (a 2007–2010. közötti időszakra) és 2015. december 31-ig (a 2011–2013. közötti időszakra) utólagos beszámoló.

51. cikk

Éves záró beszámoló

1. Az éves és többéves programok végrehajtásának áttekinthetősége érdekében az 50. cikk (2) bekezdésében említett beszámolók tartalmazzák a következő információkat:

(a) az éves program pénzügyi és operatív végrehajtása;

(b) a többéves program és a prioritások végrehajtásában elért haladás az egyedi, igazolható célok vonatkozásában; amennyiben lehetséges, az egyes érintett prioritások számszerű fizikai mutatóival és a végrehajtásra, eredményre és hatásra vonatkozó mutatóival;

(c) a felelős hatóság lépései a végrehajtás minőségének és hatékonyságának biztosítása érdekében, különösen a következők:

– a felügyeleti és értékelési intézkedések, ezen belül az adatgyűjtési rendelkezések;

– az operatív program végrehajtásánál felmerült komolyabb problémák összegzése és a meghozott intézkedések;

– a technikai támogatás felhasználása.

(d) az éves és többéves programról szóló tájékoztatás és a program nyilvánosságának biztosítására hozott intézkedések.

2. A beszámolók akkor fogadhatók el, ha az (1) bekezdésben felsorolt összes információt tartalmazzák. A Bizottság a felelős hatóság által benyújtott éves végrehajtási beszámolók tartalmáról a benyújtást követő két hónapon belül határoz. Amennyiben a Bizottság nem válaszol az előírt határidőn belül, a beszámoló elfogadottnak tekintendő. A Bizottság közli az Ügynökséggel a jóváhagyott végrehajtási beszámolókat.

X. fejezet

Záró rendelkezések

52. cikk

A bizottság

1. A Bizottságot támogatja az e határozattal[52] létrehozott „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” közös bizottság (a továbbiakban: a bizottság).

2. Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni, ugyanazon határozat 8. cikkének rendelkezéseire tekintettel.

---

[52] Beszúrandó az EMÁ-t, a Beilleszkedési Alapot és a Visszatérési Alapot létrehozó határozatra való hivatkozás.

3. A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

53. cikk

Felülvizsgálat

Az Európai Parlament és a Tanács a Bizottság javaslata alapján ezt a határozatot legkésőbb 2013. június 30-ig felülvizsgálja.

54. cikk

Ezt a határozatot 2007. január 1-től kell alkalmazni.

55. cikk

Címzettek

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, […]-án/-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*

INDOKOLÁS

1. SZOLIDARITÁS KIALAKÍTÁSA A HARMADIK ORSZÁGOK ÁLLAMPOLGÁRAINAK BEILLESZKEDÉSE TERÜLETÉN

1.1. A probléma meghatározása és vizsgálata

A harmadik országokból az EU-ba irányuló migráció minden tagállamban mindennapos jelenség. Bár a harmadik országok állampolgárainak aránya tagállamonként meglehetősen eltér egymástól, minden tagállam társadalma szembesül az egyre erősödő etnikai, kulturális és nyelvi sokféleség jelenségével és az „interkulturális kapcsolatok” kezelésének igényével.

Ahogy azt a migrációról és a beilleszkedésről szóló első éves jelentés[53] is megerősítette, a bevándorlás továbbra is jelentős szerepet játszik az Európai Unió gazdasági és szociális fejlődésében. A munkaképes korú lakosság elöregedése és csökkenése miatt erősödő bevándorlás várható, ami egyre inkább elengedhetetlennek tűnik a kibővült EU igényeinek kielégítésére. Európának fel kell készülnie erre.

A bevándorlók sikeres beilleszkedése fontos a szociális kohézió szempontjából, és a gazdasági hatékonyságnak is előfeltétele. Az újrainduló lisszaboni menetrend értelmében döntő fontosságú a már letelepedett és a jövőbeni bevándorlók beilleszkedésének biztosítása.

A harmadik országok állampolgárainak EU-beli integrációját előmozdító politikák erősítésének fontossága egyértelműen tükröződik a Hágai Programban. Megállapodás született a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkezőket védő jogszabályokról, a családegyesítési jogszabályokról és a megkülönböztetés, a faji előítélet és az idegengyűlölet elleni jogszabályokról, amelyek most vagy a közeljövőben kerülnek átültetésre a nemzeti jogba. Ezek az irányelvek alkotják az EU beilleszkedési politikájának gerincét.

A harmadik országok állampolgárainak beilleszkedési igényei egyszerűen azért különlegesek, és térnek el más hátrányos helyzetű csoportok igényeitől, mert nagyon gyakran újak a befogadó társadalomban. A harmadik országok állampolgárai gyakran nem ismerik az európai értékeket, és előfordul, hogy korlátozott ismeretekkel rendelkeznek a befogadó közösség nyelvéről és a mindennapi életről. Ugyanilyen fontos, hogy jogaik és kötelezettségeik időnként nem azonosak az EU állampolgárokéval. A harmadik országok állampolgárait súlyos szankciók érhetik, bizonyos esetekben visszavonhatják tartózkodási jogukat, ha nem tartják be a rájuk vonatkozó szabályozásokat és nem követnek bizonyos meghatározott eljárásokat.

1.2. A követendő út

A Tanács és a tagállamok kormányképviselői által a 2004. november 19-i Bel- és Igazságügyi Tanácson elfogadott közös alapelvek a beilleszkedés holisztikus megközelítésének szükségességét hangsúlyozzák. Kijelentik, hogy nem csak tagállami, hanem európai szinten is szükség van olyan lépésekre, amelyek központi figyelmet biztosítanak a beilleszkedésnek a politika kialakításában és végrehajtásában, miközben folyamatban van a harmadik országok állampolgárai beilleszkedésére vonatkozó különleges politikák kidolgozása is.

---

[53] COM(2004) 508, 2004.7.16.

Az alapelvek kiemelik, hogy „ha egy tagállam ezt nem teszi meg, az hátrányos következményekkel járhat a többi tagállamra és az Európai Unióra is”, és hogy a hatékony beilleszkedési stratégiák követése minden tagállam érdeke.

A Bizottság 2002-ben kísérleti beilleszkedési projekteket (INTI) kezdeményezett. E kezdeményezéseket korlátozta a 2006. végéig tartó pénzügyi terv 3. címe alapján rendelkezésre álló korlátozott fedezet. Mivel a projektek nagyon sikeresek voltak, a Bizottság felvetette a „beilleszkedési alap” gondolatát a beilleszkedésről szóló miniszteri konferencián a holland Elnökség idején.

1.3. Az alap célkitűzései

A közös alapelveknek megfelelően az alap a következő hat politikai célkitűzéshez járul hozzá:

1. a migránsok beutazás-engedélyezési eljárásai szervezésének és végrehajtásának megkönnyítése a beilleszkedési elem erősítésével és a harmadik országok állampolgárai igényeinek előzetes meghatározásával;

2. hozzájárulás a harmadik országok állampolgárainak szóló bevezető programok és tevékenységek szervezéséhez és végrehajtásához kapacitásépítéssel, politikafejlesztéssel és végrehajtással (4. közös alapelv);

3. a harmadik országok állampolgárai polgári, kulturális és politikai részvételének növelése a befogadó országban aktív állampolgárságuk támogatása és az alapvető értékek elismerése érdekében; (7. közös alapelv)

4. a tagállamokban működő állami és magán szolgáltatók támogatása, hogy jobb kapcsolatot tudjanak fenntartani a harmadik országok állampolgáraival és szervezeteikkel, és jobban meg tudjanak felelni a harmadik országok állampolgárainak különböző csoportjai igényeinek;

5. a befogadó társadalom a növekvő sokféleséghez való alkalmazkodóképességének erősítése a befogadó népességre irányuló beilleszkedési intézkedésekkel (1. közös alapelv)

6. a tagállamok képességének javítása a beilleszkedési politikák fejlesztésére, felügyeletére és értékelésére.

A szolidaritási eszközön kívül az alap rendelkezik egy olyan politikai keretről is (a továbbiakban: közösségi intézkedések), mely a Bizottság kezdeményezésére, és különösen az INTI által kezdeményezett strukturáltabb politikai fejlődés további ösztönzése érdekében támogatja a tagállamok közötti tapasztalatcserét, a legjobban bevált gyakorlatok cseréjét és az együttműködést.

1.4. Kiegészítő kapcsolat az Európai Szociális Alappal

A pénzügyi tervről szóló 2004. július 14-i közlemény kiemelte: *„A közös bevándorlás-politika végrehajtásához a Közösségnek hiteles választ kell adnia a harmadik országok állampolgárai beilleszkedésének sokrétű kérdésére. Ez azt jelenti, hogy nagyobb hangsúlyt kell fektetni a migránsok fokozott részvételére az Európai Szociális Alap tevékenységeiben (...). Az ESZA-ból nem fedezett intézkedések – például a polgári és politikai életben való részvétel, a sokféleség és a polgári életmód tisztelete vagy a menedékkérőkre vonatkozó*

intézkedések, ezen belül a kapcsolatépítés, a teljesítményértékelés és a jelzőszámok kialakítása e területeken –" a pénzügyi terv *„3. fejezetéből finanszírozandók."*

E válasz kidolgozása érdekében a Bizottság 2004. július 14-én javaslatot terjesztett elő az Európai Szociális Alap (a továbbiakban: ESZA) módosítására. A javaslatban megállapította, hogy különleges intézkedéseket kell támogatni a migránsok szociális bevonásának erősítésére és a foglalkoztatottságban való részvételének növelésére, ideértve a tanácsadást és nyelvoktatást, a külföldön megszerzett szakképzettség érvényesítését, valamint a munkahelyi sokféleség előmozdítását és a megkülönböztetés elleni küzdelmet. Az Európai Foglalkoztatási Stratégia és a Szociális Befogadási Folyamat is rendelkezik konkrétabb célokról a migránsok munkaerő-piaci beilleszkedése, illetve alapvető jogaikhoz, szolgáltatásokhoz és forrásokhoz történő hozzáférésük előmozdítása tekintetében. Végül a 2000. óta hatályos megkülönböztetés elleni irányelvek jogi keretet biztosítanak a faji megkülönböztetés és a harmadik országok állampolgárai megkülönböztetésének tilalma érdekében.

Ezen eszköz célja a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedésével kapcsolatban az ESZA alá nem tartozó kiegészítő tevékenységek támogatása. Célja a beilleszkedési területen a közös bevándorlás-politika kidolgozásából fakadó különleges igények kielégítése.

Az EU a harmadik országok állampolgárainak szóló, a tagállamokban található harmadik országbeli állampolgárok relatív aránya alapján a szolidaritáshoz kapcsolódó külön eszköz létrehozásával a bevándorlók hiányos beilleszkedése tekintetében megfogalmazott különleges kihívásoknak felel meg. Az eszköz különösen érintené a harmadik országok állampolgárainak esélyét arra, hogy megfeleljenek a befogadó országuk beilleszkedési követelményeinek. Így lehetőséget biztosítana átfogó polgári eligazító tanfolyamokra, és biztosítaná, hogy a bevándorlók – különösen akik nem dolgoznak, vagy nem dolgozhatnak – a munkaerő-piacon kívül más közegen keresztül is beilleszkedhessenek a társadalomba. Ez a 4. közös alapelv nézetét tükrözi, amelyben a Tanács a beilleszkedési folyamat megkezdéséhez szükséges legmegfelelőbb eszköztár összeállítására összpontosító bevezető programokat sürget. E programok nyomán a bevándorlók gyorsan megtalálják helyüket az olyan legfontosabb területeken, mint a munka, a lakhatás, oktatás és egészségügy, és megkezdődhet az új társadalomban való hosszabb távú, normatív alkalmazkodás folyamata.

Annak indoklása, hogy ez az eszköz miért egészíti ki az ESZÁ-t, részletesebben a kibővített hatásvizsgálatban található.

A migrációról, beilleszkedésről és foglalkoztatásról szóló bizottsági közlemény, valamint a migrációról és beilleszkedésről szóló éves jelentés kiemelte, hogy a bevett megközelítés önmagában nem biztosíthatja minden szempontból a társadalomba való sikeres beilleszkedést és olyan szociálisan összetartozó társadalom kialakulását, amelyben a bevándorlók odatartozónak érzik magukat. Ezért fontos a harmadik országok állampolgárainak szánt és az ő különleges igényeiket figyelembe vevő eszköz az ESZA erőfeszítéseinek kiegészítésére.

Az ezen eszköz és az ESZA közti következetesség biztosítása érdekében mechanizmusok jöttek létre az EU-s és nemzeti szinten való átfedések elkerülésére, ezen belül a végrehajtó nemzeti hatóságok kötelessége az egyes alapok programozásának összehangolása.

2. ÉRTÉKELÉSEK

A Bizottság előzetes értékelést végzett, amely e javaslat mellékletében található.

3. A POLITIKAI ESZKÖZ JOGALAPJA ÉS INDOKLÁSA

3.1. A jogalap megválasztása

E határozat javasolt jogalapja a 63. cikk (3) bekezdése, mert e jogszabály említ „intézkedéseket (…) a bevándorlás-politikára vonatkozólag (…) a belépés és tartózkodás feltételei, valamint eljárási szabályok a huzamos tartózkodásra jogosító vízumok és huzamos tartózkodási engedélyek tagállamok által történő kiadására vonatkozóan, beleértve a családegyesítési célúakat is” (63. cikk (3) bekezdésének a) pontja).

Mivel a javaslat alapja az EK-Szerződés IV. címe (Vízumok, menekültügy, bevándorlás és a személyek szabad mozgására vonatkozó egyéb politikák), a javaslatot az Amszterdami Szerződéshez mellékelt, az Egyesült Királyság, Írország és Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyvvel összhangban kell előterjeszteni és elfogadni. Az Egyesült Királyságnak és Írországnak ezen intézkedés tekintetében választási lehetősége van. Dánia nem vesz részt a határozat elfogadásában, az nem kötelező és nem alkalmazandó rá.

A szolidaritás kifejezése a források elosztásában

Először: sok tagállamnak (különösen az új tagállamoknak) strukturális beruházásokat kell eszközölnie a harmadik országok állampolgárainak sikeresen beilleszkedésére, és ennek kifejezésére a tagállamok éves átalányösszeget kapnak. Ez az összeg a 2004. május 1-jén az Európai Unióhoz csatlakozott államok esetén a 2007–2013. közötti időszakban magasabb lesz. Szintén magasabb lesz ez az összeg a 2007–2013. között az Európai Unióhoz csatlakozó tagállamok esetén a 2007–2013. közötti időszakban, a csatlakozásuk évét követő első évtől kezdődően.

Másodszor: a tagállamoknak járó keretösszeget egy szolidaritást kifejező elosztási kulcs alapján kell meghatározni, amely kifejezi a tagállamok viszonylagos részesedését a harmadik országok legálisan az EU-ban tartózkodó állampolgáraival kapcsolatban. Az elosztási kulcs két elemből állna: az egyik a harmadik országok állampolgárainak állományadataira, a másik a változó adataira vonatkozna. Az első elemnél egy hároméves időszakban a tagállamban legálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok összlétszámát átlagolják a véletlenszerű, nem reprezentatív növekedés vagy csökkenés elsimítása érdekében. A második elemnél az elmúlt három évben a tagállamok területén (nemzeti vagy közösségi jog alapján) tartózkodási engedélyt kapott harmadik országbeli állampolgárok számát adják össze. Ez az összeg aztán nagyjából megfelelne azon személyek számának, akik vélhetően részesülnének az újonnan érkezőknek szóló beilleszkedési intézkedésekből, feltételezve, hogy a bevezetési programokra és egyéb „fogadási” tevékenységekre a személyek beengedésének évét követően is sor kerülhet, és egy-két év alatt számos tanfolyamra sor kerülhet.

Mivel az alap a Bizottság javaslata szerint főként a harmadik országok olyan állampolgáraira vonatkozna, akik nemrégiben érkeztek és kaptak engedélyt egy tagállamtól a területén való tartózkodásra (a továbbiakban: újonnan érkezettek), a második elem fontosabb lenne, és ezért az elsőnél nagyobb súlyozást kapna (60 %). A cél az, hogy az alap azokat a tagállamokat támogassa, amelyek csak rövid ideje fogadnak migránsokat, vagy amelyek a pénzügyi terv időszakában várhatóan bevándorlási országokká válnak. Ezt az újonnan érkezetteknek tulajdonított fontosságra fektetett hangsúlyt felül kell vizsgálni.

E szempontok együttes alkalmazása a pénzeszközök elosztására biztosítja, hogy a pénzügyi elosztás során megfelelően tekintetbe vegyék a fejleményeket (például bevándorlás-politikák változásait), és korrekciós intézkedésekre legyen lehetőség az alap támogatásával.

A változó elem kiszámításakor figyelmen kívül kell hagyni a harmadik országok állampolgárainak bizonyos csoportjait, például a diákokat, kutatókat és idénymunkásokat, valamint azokat a személyeket, akiknek a jogállása változik meg, vagy korábban biztosított tartózkodását hosszabbítják meg.

A menekültek és a nemzetközi védelem egyéb kedvezményezettei nem számítanak bele sem az állandó, sem a változó elembe, mivel rájuk az Európai Menekültügyi Alap vonatkozik. A humanitárius tartózkodási engedéllyel rendelkezőket (például egészségügyi okokból) azonban nem kell kizárni, mert rájuk az EMA nem vonatkozik.

Ez nem sérti a tagállamok azon lehetőségét, hogy közvetlenül finanszírozzanak a diákokra, kutatókra és idénymunkásokra (is) vonatkozó intézkedéseket.

3.2. Az alapon belül meghatározott intézkedések

Mivel az alap általános célkitűzése az, hogy a közös alapelvekkel összhangban hozzájáruljon a nemzeti beilleszkedési politikák végrehajtásához, a Bizottság javasolja, hogy az alap megvalósítása főként a tagállamokkal megosztott igazgatás révén történjen. Ez lehetővé teszi, hogy a pénzügyi támogatás minden tagállam konkrét helyzetével és szükségleteivel összhangban célzott legyen.

A javaslat a pénzeszközök lehető leghatékonyabb felhasználása érdekében igen részletes rendelkezéseket tartalmaz az elérendő működési célkitűzésekre és a célkitűzéseket szolgáló intézkedésekre.

3.3. Programozás

A programozás többéves szinten szerveződik, két programozási időszakban: 2007–2010. és 2011–2013. között.

A programozás kétlépcsős megközelítésen alapul:

Többéves programozás (politikai szinten): minden tagállam a Bizottság által elfogadott stratégiai iránymutatások alapján, figyelembe véve a hátrányok és igények vizsgálatát, többéves nemzeti programot készít, amely tartalmazza a prioritásokat és azt az intézkedési stratégiát, amely a Bizottsággal megvitatásra kerül, és amely a művelet előkészítésének keretét jelenti.

Éves programozás (működési szinten): a Bizottság a megállapított stratégia és a szigorúan meghatározott szempontok alkalmazásából származó forráselosztás alapján minden tagállamra éves programot fogadna el.

3.4. Pénzügyi irányítás és ellenőrzés

A megosztott igazgatás keretén belül a 2007–2013. közötti programozási időszak leendő szabályozási csomagjának egyik fő célkitűzése az, hogy – az érvényben lévő jogszabályokból szerzett tapasztalat alapján – egyértelműen megállapítsa a közösségi költségvetés

végrehajtásában érintett különböző szereplők kötelezettségeinek keretét, jellegét, illetve a kötelezettségek közöttük történő megosztását.

3.5. Igazgatási és ellenőrzési rendszerek

A határozattervezet fokozza az alap igazgatási és ellenőrzési rendszere általános felépítésének összhangját és áttekinthetőségét:

- összhang – világosan meg van határozva, hogy azonosak az ellenőrzési és pénzügyi ellenőrzési rendszerek minimumkövetelményei, valamint a különböző szereplők feladatai és kötelességei;

- átláthatóság – szükséges, hogy az ellenőrzésekben érintett különböző szereplők tudatában legyenek minden rész ellenőrzési eredményének, hogy javuljon a rendszer hatékonysága, eredményessége és általános egyensúlya.

A határozattervezet meghatározza azokat az alapvető közös minimális feltételeket, amelyeket az alap kezelésében érintett minden igazgatási és belső ellenőrzési rendszernek teljesítenie kell. Ezért a tagállamok az igazgatási és ellenőrzési rendszerek tekintetében biztosítékot nyújtanak:

- minden többéves időszak kezdetén egy független ellenőrző szerv véleményt nyilvánít a rendszerről;

- az ellenőrző hatóság minden évben véleményt nyilvánít, melyet alátámaszt egy éves ellenőrzési jelentés és egy biztosíték az éves programok végrehajtási záróbeszámolójához csatolt záró kiadásigazoló nyilatkozatról.

Továbbra is fontos marad az addicionalitás elve, melynek értelmében az uniós források nem helyettesíthetik a nemzeti forrásokat, hanem kiegészítik azokat. A tagállamok felelnek az addicionalitás elvének érvényesítéséért az alapon belül.

A határozat javasolja, hogy hozzanak létre eljárást a kifizetés megszakítására és felfüggesztésére azokra az esetekre, amennyiben súlyos problémák merülnek fel a kifizetés iránti kérelem bemutatásakor.

4. SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

Szubszidiaritás

Az alapelv szerint a beilleszkedési stratégiák kidolgozása és végrehajtása továbbra is a tagállamok feladata. Mivel azonban ezek a politikák a többi tagállamra is hatással vannak, a „közös alapelvek” végrehajtására tett nemzeti erőfeszítéseket támogathatja egy alap. A támogatandó intézkedéseket tehát világosan meg kell határozni, azoknak az egyes államokban objektív feltételekhez kell kapcsolódniuk, és hozzáadott értéket kell jelenteniük az egész Közösség számára.

Arányosság

A határozat révén egy sor olyan intézkedésre pénzügyi támogatás nyújtható az alapból, amelyek operatív módon több meghatározott konkrét célkitűzéshez is hozzájárulnak, míg a

tagállamok és a Bizottság közösen választhatják ki az intézkedéseket és azt, hogy a megállapított rendszereken belül hogyan hajtják azokat végre. A közösségi előirányzatok felhasználását tanácsi határozatban – amely a közösségi programok végrehajtásának megfelelő eszköze – szintén világos és egységes szabályokkal kell szabályozni.

5. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

Az alap keretösszege a Bizottság pénzügyi tervei szerint a 2007–2013. közötti időszakra 1 771 millió EUR.

2005/0048 (CNS)

Javaslat:

A TANÁCS HATÁROZATA

a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános programon belül a 2007-2013. közötti időszakra a Harmadik Országok Állampolgárainak Beilleszkedését Segítő Európai Alap létrehozásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 63. cikke (3) bekezdése a) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára[54],

tekintettel az Európai Parlament véleményére[55],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[56],

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére[57],

mivel:

(1) Az Európai Közösséget létrehozó szerződés a szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fokozatos létrehozása érdekében rendelkezik a személyek szabad mozgását biztosító intézkedések és ezzel összefüggésben a külső határokon folyó ellenőrzésekre, a menekültügyre és a bevándorlásra vonatkozó támogató intézkedések elfogadásáról, valamint a menekültügyre, bevándorlásra és a harmadik országbeli állampolgárok jogai védelmére vonatkozó intézkedések elfogadásáról.

(2) Az Európai Tanács 1999. október 15-i és 16-i különleges ülésén megállapította, hogy az Európai Uniónak biztosítania kell a tagállamai területén legálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokkal való tisztességes bánásmódot. Erőteljesebb beilleszkedési politikára van szükség, amelynek célja az EU állampolgárokéhoz hasonló jogok és kötelezettségek biztosítása számukra. Javítani kell a gazdasági, szociális és kulturális életben a megkülönböztetés elkerülését is, és fejleszteni a faji megkülönböztetés és az idegengyűlölet elleni intézkedések kidolgozását.

---

54 HL C …
55 HL C …
56 HL C …
57 HL C …

(3) A harmadik országok állampolgárainak a tagállamokba történő beilleszkedése lényeges eleme a gazdasági és szociális kohézió előmozdításának, amely a Közösség Szerződésben megállapított alapvető célkitűzése.

(4) Az Európai Tanács a 2004. november 4-5-i Hágai Programban kiemeli, hogy a tagállamok társadalmai közötti stabilitás és kohézió elérése érdekében hatékony politikák kidolgozására van szükség. Az Európai Tanács a nemzeti beilleszkedési politikák fokozottabb összehangolását sürgeti közös keret alapján, és felkéri a tagállamokat, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy támogassák a beilleszkedéssel kapcsolatos tapasztalatok és információk strukturális cseréjét.

(5) Az Európai Unió Tanácsa és a tagállamok kormányképviselői a Hágai Programban szereplő kérésnek megfelelően 2004. november 19-én létrehozták az „Európai Unió bevándorlási beilleszkedési politikájának közös alapelveit". A közös alapelvek segítenek abban, hogy a tagállamok megfogalmazzák beilleszkedési politikájukat, és gondolatokkal teli útmutatóul szolgál az alapelvekről, amelyek alapján saját erőfeszítéseiket megítélhetik és értékelhetik.

(6) A közös alapelvek kiegészítik és együttműködnek a meglévő jogi keretekkel, ezen belül a nemek közti egyenlőségre, a megkülönböztetés megszüntetésére és a társadalmi bevonásra vonatkozókkal, az emberi jogokról szóló európai egyezménnyel, és a beilleszkedési rendelkezéseket tartalmazó közösségi eszközökkel, például az Európai Közösséget létrehozó szerződésen, különösen annak 63. cikke 3) és 4) pontján alapuló, közös bevándorlás-politikát kialakító tanácsi irányelvekkel.

(7) A 2002. október 14-i Tanács beilleszkedésről szóló következtetéseiben kiemeli, hogy az újonnan érkezett bevándorlóknak gyorsan és megfelelően elérhető információra van szükségük a befogadó társadalomról, és a nemzeti joggal összhangban nyelvtanfolyamokat kell számukra szervezni. A Tanács továbbá úgy véli, hogy fontos, hogy a nemzeti rendszerek a nemzeti joggal összhangban ösztönözzék a harmadik országok állampolgárainak a Közösség életében és a munkaerőpiacon való aktív részvételét. A tagállamok beilleszkedési politikáinak végrehajtásához a kormányok, regionális és helyi hatóságok, migráns és nem kormányzati szervezetek, szociális partnerek és a civil társadalom összehangolt intézkedésére van szükség.

(8) Amennyiben egy tagállam nem dolgoz ki és hajt végre beilleszkedési politikát, az többféleképpen is hátrányosan érintheti a többi tagállamot és az Európai Uniót.

(9) E programozás alátámasztására az integráció terén a költségvetési hatóság különleges előirányzatokat határozott meg az Európai Közösségek 2003–2005. közötti időszakra szóló általános költségvetésében a beilleszkedési előkészítő intézkedések finanszírozására.

(10) A beilleszkedésről szóló 2002. évi következtetésekkel összhangban a Bizottság javasolta 2004. július 14-i pénzügyi tervről szóló közleményében, hogy nagyobb hangsúlyt kell fektetni a migránsok nagyobb részvételére az Európai Szociális Alap (a továbbiakban: ESZA) tevékenységén belül. A Bizottság a 2007–2013. közötti időszakra az ESZÁ-ról szóló javaslatban megállapította, hogy különleges intézkedést kell támogatnia a migránsok szociális beilleszkedésének erősítésére és a munkavállalásban való részvételére, mely magában foglalja a tanácsadást és

nyelvoktatást, a külföldön megszerzett szakképesítések érvényesítését, valamint a munkahelyi sokféleség előmozdítását és a megkülönböztetés elleni küzdelmet.

(11) Továbbá az előkészítő intézkedések alapján és a Bizottság bevándorlásról, beilleszkedésről és foglalkoztatásról szóló közleményeire, valamint a migrációról és beilleszkedésről szóló első éves jelentésre hivatkozva, a közös alapelvekkel összhangban és az ESZÁ-t kiegészítve szükségesnek látszik ellátni a Közösséget 2007-től egy olyan meghatározott eszközzel, amelynek célja a tagállamok nemzeti erőfeszítéseihez való hozzájárulás olyan beilleszkedési politikák kifejlesztése és végrehajtása érdekében, amelyek lehetővé teszik, hogy a különböző kulturális, vallási, nyelvi és etnikai hátterű harmadik országok állampolgárai letelepedjenek és aktívan részt vegyenek az európai társadalmak minden vonatkozásában.

(12) A Közösség által a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedésére adott válasz következetességét biztosítandó, az ezen eszközből finanszírozott intézkedéseknek célirányosan meghatározottnak kell lenniük, és ki kell egészíteniük az ESZÁ-ból finanszírozott intézkedéseket. Ebben az összefüggésben ki kell dolgozni a Közösség válaszának következetességét biztosító meghatározott közös programozási intézkedéseket a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedésére az ESZA és ezen eszköz révén.

(13) Szem előtt tartva, hogy ez az eszköz és az ESZA a tagállamokkal megosztott igazgatás alá tartozik, a végrehajtás következetességének biztosítására nemzeti szinten is kell intézkedéseket hozni. Ezért a tagállamok ezen eszköz végrehajtásáért felelős hatóságait fel kell kérni, hogy hozzanak létre együttműködési és összehangolási mechanizmusokat a tagállamok által kijelölt hatóságokkal az ESZA igazgatására és végrehajtására és annak biztosítására, hogy ezen alap intézkedései meghatározottak legyenek, és az ESZA által finanszírozott intézkedéseket kiegészítsék.

(14) Ezen eszközt a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program elnevezésű összefüggő keret részeként tervezték, amelynek célja a tagállamok közötti igazságos feladatmegosztás kérdésének megoldása az Unió külső határainak integrált kezelése bevezetéséből és a menekültügyi és bevándorlásügyi közös politikák végrehajtásából származó pénzügyi terhet illetően, az Európai Közösséget létrehozó szerződés IV. címének megfelelően.

(15) Az alapból nyújtott támogatás hatékonyabb és célzatosabb lesz akkor, ha a támogatható intézkedések társfinanszírozása stratégiai többéves programokon és ahhoz kapcsolódó éves munkaprogramokon alapul, amelyeket minden tagállam a Bizottsággal együttműködve dolgoz ki.

(16) A Bizottság által elfogadott stratégiai iránymutatások alapján valamennyi tagállamnak készíteni kell egy a helyzetét és igényeit figyelembe vevő többéves programozási dokumentumot fejlesztési stratégiájáról, amelyet megtárgyal a Bizottsággal és amelyről a Bizottság határoz, és amely az éves programok elkészítésének keretét képezi.

(17) A többéves programozás célja az alap célkitűzéseinek megvalósítása azáltal, hogy biztosítja a szükséges pénzügyi források rendelkezésre állását és a Közösség és a tagállamok együttes fellépéseinek összhangját és folyamatosságát.

(18) Az ESZÁ-val való következetesség biztosítása érdekében tett különleges intézkedéseken kívül a programozásnak biztosítania kell az alap összehangolását a többi meglévő pénzügyi eszközzel, például az Európai Menekültügyi Alappal, a Külső Határok Alappal, az Európai Visszatérési Alappal és a PROGRESS programmal.

(19) Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet58 53. cikke (1) bekezdése b) pontjában említett megosztott igazgatás összefüggésében meg kell közelebbről határozni azokat a feltételeket, amelyekkel a Bizottság az Európai Közösségek általános költségvetésének végrehajtásával kapcsolatos feladatait gyakorolhatja, és tisztázni kell a tagállamok együttműködési kötelezettségeit. E feltételek alkalmazásával a Bizottság megbizonyosodhat arról, hogy a tagállamok jogszerűen és helyesen, illetve a költségvetési rendelet 27. cikke értelmében a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvével összhangban használják fel az alapokat.

(20) Valós hatás elérése érdekében e határozat alapján az Alap hozzájárulása nem helyettesítheti a tagállamok közkiadásait.

(21) Objektív szempontokat kell létrehozni a pénzeszközök tagállamok közötti elosztására. E szempontok megállapítása során figyelembe kell venni a tagállamokban legálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok számát és az adott referencia-időszakban újonnan befogadott harmadik országbeli állampolgárok számát. Hangsúlyt kell fektetni az újonnan befogadottakra, kifejezendő különösen annak igényét, hogy azokat a tagállamokat támogassák, amelyek csak rövid ideje fogadnak migránsokat, vagy amelyek várhatóan a pénzügyi terv időszakában válnak bevándorlási országgá. Felül kell vizsgálni e szempontokat.

(22) A technikai támogatás értelmében az alapnak támogatást kell biztosítani értékelések készítéséhez, az alapok kezeléséhez kapcsolódó igazgatási kapacitás növeléséhez, tanulmányokhoz, kísérleti projektekhez és különösen az innovatív megközelítések és gyakorlatok ösztönzését célzó tapasztalatcseréhez.

(23) A tagállamok megfelelő intézkedéseket fogadnak el az igazgatási és ellenőrzési rendszer megfelelő működésének biztosítására. Ezért meg kell határozni azon általános elveket és szükséges funkciókat, melyeket az összes program összes rendszerének teljesítenie kell.

(24) Az alap fellépéseinek igazgatására minden tagállamban rendelkezni kell felelős hatóság kijelöléséről, és tisztázni kell annak feladatait. Rendelkezni kell az ellenőrző hatóság kijelöléséről és funkcióiról is. Ezenkívül a kiadások Bizottsághoz való átutalását megelőző hitelesítésére vonatkozó egységes minőségi előírások biztosítása és a kiadásigazoló nyilatkozatok alapjául szolgáló információk jellegének és minőségének tisztázása érdekében hitelesítő hatóság kinevezéséről kell rendelkezni.

(25) A szubszidiaritás és az arányosság elvének megfelelően elsősorban a tagállamok felelnek a fellépések végrehajtásáért és ellenőrzéséért.

---

58 HL L 248, 2002.9.16., 1. o.

(26) Meg kell határozni a tagállamok kötelezettségét az igazgatási és ellenőrzési rendszerek, a kiadások hitelesítése, a közösségi jogszabályok helytelen alkalmazásának vagy megsértésének megelőzése, felderítése és korrigálása tekintetében, hogy ezáltal biztosítva legyen a többéves és éves programok hatékony és megfelelő végrehajtása. Különösen az irányítás és ellenőrzés tekintetében szükséges azon körülmények meghatározása, amelyek biztosítékot jelentenek a tagállamok számra a rendszerek létrehozására és megfelelő működésére.

(27) A Bizottság pénzügyi ellenőrzésre vonatkozó jogkörének sérelme nélkül fokozni kell e téren a tagállamok és a Bizottság közötti együttműködést, és meg kell állapítani azokat a feltételeket, amelyekkel a Bizottság a nemzeti rendszerek ellenőrzésére irányuló stratégiája tekintetében meghatározhatja, hogy milyen szintű biztosítékokat kaphat a nemzeti ellenőrző szervektől.

(28) Amennyiben hibák merülnek fel az igazgatási és ellenőrzési rendszerekben, a kifizetések felfüggesztésén túl olyan intézkedéseket is kell alkalmazni, amelyek lehetővé teszik, hogy a kijelölt megbízott tisztviselő a kifizetéseket felfüggessze az említett rendszerek elégtelen működésének gyanúja esetén, illetve a Bizottság csökkentse a kifizetéseket, ha az érintett tagállam egy korrekciós intézkedéscsomag által nem hajtotta végre a fennmaradó intézkedéseket.

(29) Az eszközből támogatott intézkedések hatékonysága és eredménye az értékelésen is múlik. Meg kell határozni a tagállamok és a Bizottság e vonatkozású kötelezettségeit, valamint az értékelés megbízhatóságát biztosító szabályokat.

(30) Az intézkedéseket a félidős felülvizsgálatra és hatásvizsgálatra tekintettel értékelni kell, és az értékelési folyamatot a projekt felügyeleti intézkedései részeként kell végezni.

(31) Ez a határozat meghatározza a program teljes időtartamára azt a pénzügyi keretet, ami a költségvetési fegyelemről és a költségvetési eljárási rend javításáról szóló, 1999. május 6-i, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti intézményközi megállapodás59 33. pontja értelmében a költségvetési hatóságnak az elsődleges kiindulási pont.

(32) Mivel a javasolt intézkedés célját, nevezetesen a harmadik országok állampolgárainak a befogadó tagállamok társadalmaiba történő beilleszkedését a közös alapelvek keretein belül, a tagállamok önállóan nem képesek a megfelelő mértékben megvalósítani, és ezek a célok – a lépések nagyságrendjével vagy hatásaival összefüggő okok miatt – közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség – a Szerződés 5. cikkében kifejtett szubszidiaritás elvével összhangban – intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően, ez a határozat nem lépi túl az említett célok eléréséhez szükséges mértéket.

(33) Az e határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal60 összhangban kell elfogadni.

---

59 HL C 172., 1999.6.18., 1. o.

60 HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

(34) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ennek a határozatnak az elfogadásában, nem kötelező rá és nem alkalmazandó rá.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

I. FEJEZET
TÁRGY, CÉLKITŰZÉSEK ÉS INTÉZKEDÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

Ez a határozat a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program részeként a 2007. január 1. és 2013. december 31. közötti időszakra létrehozza a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedését szolgáló európai Alapot (a továbbiakban: az alap), mely hozzájárul a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megerősítéséhez, és általánosságban az Európai Unió célkitűzéseinek eléréséhez.

Ez a határozat meghatározza az alap célkitűzéseit, végrehajtását, a rendelkezésre álló pénzügyi forrásokat és a rendelkezésre álló pénzügyi források elosztási szempontjait.

Létrehozza az alap igazgatási szabályait, köztük a pénzügyi és nyomon követési, valamint ellenőrzési mechanizmusokat, melyek a Bizottság és a tagállamok közötti feladatok elosztásán alapulnak.

2. cikk

Az alap általános célkitűzése

1. Az alap általános célkitűzése a tagállamok erőfeszítéseinek támogatása arra, hogy lehetővé tegyék, hogy a harmadik országok különböző kulturális, vallási, nyelvi és etnikai hátterű állampolgárai letelepedjenek és aktívan részt vegyenek az Európai társadalmak minden aspektusában, tekintettel a beutazás-engedélyezési eljárásokra, az alapvető bevezetési programokra és tevékenységekre, a civil és politikai életben való részvételre és a sokféleség és a civil állampolgárság tiszteletben tartására.

2. Az (1) bekezdésben szereplő cél elérése érdekében az alap hozzájárul a harmadik országok állampolgárai számára létrehozandó nemzeti integrációs stratégiák kidolgozásához, amelyek figyelembe veszik az Európai Unió bevándorlási beilleszkedési politikájának azon közös alapelveit, amelyekben a Tanács és a tagállamok kormányképviselői 2004. november 19-én megállapodtak.

3. Az alap a tagállamok vagy a Bizottság kezdeményezésére hozzájárul a technikai támogatás finanszírozásához.

3. cikk

Különleges célkitűzések

Az alap a következő különleges célok eléréséhez járul hozzá:

(a) a migránsokra vonatkozó beutazás-engedélyezési eljárások szervezésének és végrehajtásának megkönnyítése;

(b) a harmadik országok állampolgárainak szóló bevezető programok és tevékenységek szervezéséhez és végrehajtásához való hozzájárulás, amelyeknek célja az újonnan érkezett harmadik országbeli állampolgárok bevezetése a befogadó társadalomba, és annak lehetővé tétele, hogy elsajátítsák az alapvető ismereteket a befogadó társadalom nyelvéről, történelméről, intézményeiről, társadalmi-gazdasági tulajdonságairól, kulturális életéről és alapvető normáiról és értékeiről;

(c) a harmadik országok állampolgárainak polgári, kulturális és politikai részvételének növelése a befogadó országban és a párbeszéd javítása a harmadik országok állampolgárainak különböző csoportjai, a kormány és a civil társadalom között aktív állampolgárságuk és az alapvető értékek elismerésének támogatása érdekében;

(d) a tagállamok állami és magán szolgáltatói képességének erősítése a harmadik országok állampolgáraival és a migránsokat képviselő szervezetekkel való interakciókra és a harmadik országok állampolgárainak különböző csoportjai – ezen belül a nők és gyermekek – igényeinek való jobb megfelelésre;

(e) a befogadó társadalom képességének erősítése arra, hogy alkalmazkodjon a növekvő sokféleséghez a befogadó lakosság körében folytatott beilleszkedési intézkedések megcélzásával, amellyel hangsúlyt kap a sikeres beilleszkedéshez szükséges kétirányú folyamat, figyelembe véve a sokféleség kezelése terén történt fejleményeket;

(f) a tagállamok képességének javítása a harmadik országok állampolgáraira vonatkozó integrációs politikák fejlesztésére, felügyeletére és értékelésére.

4. cikk

Támogatható intézkedések a tagállamokban

1. A 3. cikk a) pontjában meghatározott célkitűzések tekintetében az alap olyan tagállami intézkedéseket támogat, amelyek:

(a) megkönnyítik a beutazás-engedélyezési eljárások tagállami kifejlesztését a konzultációs eljárások támogatása révén az érintett érdekeltekkel és a szakértői tanácsok és információk cseréje azokról a megközelítésekről, amelyek a harmadik országok állampolgárainak meghatározott nemzetiségeit vagy kategóriáit célozzák meg;

(b) hatékonyabbá és elérhetőbbé teszik az ilyen eljárások végrehajtását harmadik országok állampolgárainak a felhasználóbarát kommunikációs és információs technológia használatával, többek között a tájékoztatási kampányok és a kiválasztási eljárások során;

(c) felkészítik a harmadik országok befogadott állampolgárait a befogadó társadalomba való jobb beilleszkedésre az utazás előtti intézkedések – például tájékoztató csomagok és a származási országban tartott átfogó polgári eligazító képzések – támogatásával.

2. A 3. cikk b) pontjában meghatározott célkitűzések tekintetében az alap olyan tagállami intézkedéseket támogat, amelyek :

(a) fejlesztik és javítják az újonnan érkezett harmadik országbeli állampolgárok számára a helyi és regionális szintű bevezető programok és tevékenységek minőségét, különös hangsúlyt fektetve a polgári orientációra;

(b) a bevezető programok és tevékenységek azon képességének megerősítése, hogy eljussanak bizonyos csoportokhoz, például a beutazás-engedélyezési eljárás alá eső személyek családtagjaihoz, gyermekekhez, nőkhöz, idősekhez, írástudatlanokhoz vagy fogyatékossággal rendelkező személyekhez, figyelembe véve különleges igényeiket olyan szempontok alapján, amelyeket a bevezető programok sikeres teljesítésére készítettek;

(c) növelik a polgári orientációhoz kapcsolódó bevezető programok és tevékenységek rugalmasságát, különösen a részidős tanfolyamok, gyorsított képzések, távoktatási vagy e-learning rendszerek vagy hasonló képzések révén, amelyek lehetővé teszik, hogy a harmadik országok állampolgárai munka vagy tanulás közben vegyenek részt a programokban;

(d) olyan bevezető programokat vagy tevékenységeket dolgoznak ki és hajtanak végre, amelyek a polgári orientációhoz kapcsolódnak, és célközönségük a harmadik országbeli állampolgárok, különösen a "azelőtt érkezők", akiknek az identitás kérdéséhez és a bűnmegelőzéshez kapcsolódó különleges szociális és kulturális problémáik vannak, ezen belül a pártfogói és „szerepminta” programok.

3. A 3. cikk c) pontjában meghatározott célkitűzések tekintetében az alap olyan tagállami intézkedéseket támogat, amelyek:

(a) hozzájárulnak olyan hitközi és vallási vitafórumok kialakulásához a közösségek között és/vagy a közösségek és a irányelveket meghatározó és döntéshozó hatóságok között, melyek célja a polgári állampolgárság és a sokféleség tiszteletben tartásának előmozdítása;

(b) növelik a harmadik országok állampolgárainak polgári részvételét és fokozzák aktív állampolgári szerepüket a bevett (önkéntes) szervezetekben való részvétel megkönnyítésével, vagy e célból támogatják a speciális önkéntes programok helyi vagy regionális szintű fejlesztését és végrehajtását, a gyakornoki rendszereket és a kapacitásépítést;

(c) hozzájárulnak harmadik országok állampolgárainak bizonyos csoportjai – például a befogadási programokra kiválasztott személyek családtagjai, gyermekek, nők, idősek, írástudatlanok vagy fogyatékos személyek – fokozottabb polgári részvételéhez;

(d) támogatják a tagállamok politikai döntéshozatali folyamatán belül a nemzeti, regionális és helyi tanácsadó fórumokat a harmadik országbeli állampolgárok számára és az összes érdekelt közötti információcserét;

(e) fokozzák a harmadik országok állampolgárainak részvételét a helyi választásokban és a demokratikus folyamatokban a figyelemfelkeltés és tájékoztatókampányok és e célú kapacitásépítő programok támogatásával;

(f) hozzájárulnak a nemzeti állampolgársági és honosítási előkészítő programok kidolgozásához és javításához.

4. A 3. cikk d) pontjában meghatározott célkitűzések tekintetében az alap olyan tagállami intézkedéseket támogat, amelyek:

(a) hozzáférhetőbbé teszik harmadik országok állampolgárai számára a szolgáltatókat, többek között interkulturális tolmácsolási és fordítási szolgáltatások, pártfogói programok, a közösségek képviselői általi közvetítői szolgáltatások biztosításával, hozzáférést alakítanak ki és javítanak a helyi tájékoztatási központokhoz, és javítják a dolgozók interkulturális képességeit;

(b) átfogó tájékoztatási eszközöket – kézikönyveket, internetes oldalakat, dolgozói sokféleségi készségek regisztereit – fejlesztenek ki és korszerűsítenek;

(c) fenntartható szervezeti struktúrákat építenek ki a beilleszkedés és a sokféleség kezelésére és a különböző kormányzati érdekeltek közötti együttműködési módozatok kidolgozására, amelynek révén a tisztviselők gyorsan értesülhetnének a máshol szerzett tapasztalatokról és gyakorlatokról, és amennyiben lehetséges, közösen használhatnák a forrásokat;

(d) megerősítik azon képességet, hogy összehangolják a nemzeti szintű nemzeti beilleszkedési stratégiákat a harmadik országok állampolgárai számára a kormány különböző szintjei között;

(e) olyan rendszereket vezetnek be és hajtanak végre, amelyekkel információ gyűjthető és elemezhető a harmadik országok állampolgárainak különböző csoportjainak igényeiről helyi vagy regionális szinten a harmadik országok állampolgárainak konzultációs fórumai bevonásával és az érdekeltek közötti információcserével, illetve felmérések készítésével a bevándorlási közösségeken belül, annak megállapítására, hogy hogyan lehet ezeket az igényeket a legjobban kielégíteni.

5. A 3. cikk e) pontjában meghatározott célkitűzések tekintetében az alap olyan tagállami intézkedéseket támogat, amelyek:

(a) a befogadó társadalmon belül előmozdítják a bevezető programok, tevékenységek és a befogadási programok tartalmának és következményeinek megismertetését, és amelyek támogatják az e programokkal kapcsolatos

interakciót az állami és magán szolgáltatókkal, munkáltatókkal, ezen belül kis- és középvállalkozásokkal, oktatási és egyéb intézményekkel;

(b) figyelemfelkeltő kampányok révén növelik a migrációs és befogadási programok elfogadottságát a befogadó társadalomban;

(c) hozzájárulnak olyan (nagy) interkulturális népszerű rendezvények szervezéséhez és előmozdításához, amelyek meghatározott célcsoportokhoz vagy a nagyközönséghez szólnak, amennyiben azok gondoskodnak az interkulturális párbeszédről és a multikulturális társadalomról folytatott eszmecseréről;

(d) elősegítik a különböző kultúrák (ifjúsági) szervezetei közötti párbeszédet és cserét;

(e) növelik a beilleszkedési kérdések támogatottságát;

(f) fokozzák a harmadik országok állampolgárainak részvételét a társadalom által a migrációs jelenségekre adott válaszok kidolgozásában;

(g) növelik a magánszervek szerepét a sokféleség előmozdításában és kezelésében.

6. A 3. cikk f) pontjában meghatározott célkitűzések tekintetében az alap olyan tagállami intézkedéseket támogat, amelyek:

(a) javítják a harmadik országok állampolgárai beilleszkedésére és a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedési politikáira vonatkozó statisztikák gyűjtésének, elemzésének és terjesztésének képességét;

(b) hozzájárulnak a harmadik országok állampolgáraival kapcsolatos bevándorlási és beilleszkedési politikák értékeléséhez a nemzeti hatásvizsgálatok, az érdekeltek – például munkaadók és oktatási intézmények – konzultációs mechanizmusai, értékelési mechanizmusok és monitoring intézkedések támogatása révén;

(c) jelzőszámokat és teljesítményértékelést dolgoznak ki a mérési folyamathoz nemzeti szinten;

(d) kiváló minőségű teszteket és értékelési rendszereket dolgoznak ki a kötelező beilleszkedési programokhoz;

(e) hozzájárulnak a beutazás-engedélyezési eljárások vagy bevezető programok értékeléséhez harmadik országok azon állampolgárai közötti reprezentatív felmérések támogatásával, akik részesültek a programokból és/vagy olyan érintett érdekeltek közötti reprezentatív felmérések támogatásával, mint például vállalkozások, nem kormányzati szervezetek és regionális vagy helyi hatóságok.

5. cikk

A Közösség érdekében folytatott intézkedések

1. A Bizottság kezdeményezésére az alap rendelkezésre álló források legfeljebb 7 %-a fordítható transznacionális intézkedések vagy az egész Közösség érdekét szolgáló intézkedések (a továbbiakban: közösségi intézkedések) finanszírozására a bevándorlás- és beilleszkedési politikát és a 6. cikkben szereplő célcsoportra vonatkozó intézkedéseket illetően.

2. Különösen azok a közösségi intézkedések jogosultak támogatásra, amelyek:

   (a) előmozdítják a közösségi együttműködést a közösségi jog és a jól bevált gyakorlatok végrehajtásában a bevándorlás területén és a bevált gyakorlatok végrehajtását a beilleszkedés területén;

   (b) támogatják a két vagy több tagállamban működő szervek közötti transznacionális együttműködési hálózatok és kísérleti projektek létrehozását az innováció ösztönzésére, a tapasztalatcsere és a bevált gyakorlatok cseréjének megkönnyítésére és a menekültpolitika minőségének javítására;

   (c) támogatják a transznacionális tudatosság-fejlesztő kampányokat;

   (d) támogatják a legjobban bevált gyakorlatokra vonatkozó információkra vonatkozó tanulmányokat, azok terjesztését és cseréjét és az alap minden más szempontját, többek között a modern technológia felhasználásával kapcsolatban;

   (e) támogatják a bevándorlás és a beilleszkedés területén a közösségi együttműködés új formáira és a bevándorlás területén a közösségi jogra vonatkozó kísérleti projekteket és tanulmányokat;

   (f) támogatják a statisztikai eszközök, módszerek és közös mutatók kidolgozását.

3. A közösségi intézkedések prioritásait meghatározó éves munkaprogramot az 51. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

6. cikk

Célcsoportok

1. E határozat alkalmazásában célcsoportnak tekintendők:

   (a) harmadik országok azon állampolgárai, akik egy tagállamtól engedélyt kaptak a területén való tartózkodásra, akár munkavállalás, vállalkozói tevékenység, családegyesítés vagy más, a nemzeti jogban meghatározott célból, kivéve harmadik országok olyan állampolgárai vagy hontalan személyek, akik menekültnek számítanak vagy kiegészítő védelemre jogosultak a 2004. április 29-i 2004/83/EK tanácsi irányelv alapján; valamint

   (b) harmadik országok azon állampolgárai, akik egy harmadik ország területén tartózkodnak, és akik egy tagállam hatóságai azon engedélyének megszerzése céljából – hogy e tagállam területére lépjenek és ott tartózkodjanak – a nemzeti jogban meghatározott különleges indulás előtti feltételeknek tesznek eleget,

beleértve a tagállam társadalmába való beilleszkedés képességére vonatkozó feltételeket.

2. Harmadik ország állampolgárának számít minden olyan személy, aki az EK-Szerződés 17. cikkének (1) bekezdése értelmében nem uniós állampolgár.

II. FEJEZET
A TÁMOGATÁS ELVEI

7. cikk

Kiegészítő kapcsolat, következetesség és megfelelés

1. Az alapból nyújtott támogatás a nemzeti, regionális és helyi intézkedéseket egészíti ki, és beépíti ezekbe a Közösség prioritásait.

   Különösen a harmadik országok állampolgárainak beilleszkedésére adott közösségi válasz következetességét biztosítandó, az ezen eszközből finanszírozott intézkedéseket célirányosan kell meghatározni, és azoknak ki kell egészíteniük az Európai Szociális Alapból finanszírozott intézkedéseket.

2. A Bizottság és a tagállamok biztosítják, hogy az alapok és a tagállamok által nyújtott támogatás összhangban álljon a Közösség tevékenységeivel, politikáival és prioritásaival. Ez az összhang különösen a többéves programban jelenik meg.

3. Az alapból finanszírozott műveletek megfelelnek a Szerződés rendelkezéseinek és az e rendelkezések alapján elfogadott jogszabályoknak.

8. cikk

Programozás

1. Az alap célkitűzései két többéves programozási időszak keretében valósulnak meg (2007–2010. és 2011–2013.). A többéves programozási rendszer a prioritásokat és az igazgatás, határozathozatal, pénzügyi ellenőrzés és hitelesítés folyamatát foglalja magában.

2. A Bizottság által elfogadott többéves programok éves programok révén kerülnek végrehajtásra.

9. cikk

A szubszidiaritás és az arányosság elvén alapuló fellépés

1. A tagállamok felelnek a 19. és 21. cikkben említett többéves és éves programok megfelelő területi szinten történő végrehajtásáért, az adott tagállamra jellemző intézményi rendszernek megfelelően. Ezt a kötelezettséget e határozatnak megfelelően kell gyakorolni.

2. A Bizottság és a tagállamok különböző eszközöket alkalmaznak a pénzügyi ellenőrzési rendelkezésekre vonatkozó közösségi hozzájárulás mértékétől függően. A megkülönböztetés vonatkozik az értékelés rendelkezéseire és a többéves és éves programok beszámolóira is.

10. cikk

Végrehajtási módszerek

1. Az alap számára biztosított közösségi költségvetést – a 5. cikkben említett közösségi intézkedések és a 16. cikkben szereplő technikai támogatás kivételével – az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet 53. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban kell végrehajtani. A tagállamok és a Bizottság biztosítja a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvének betartását.

2. A Bizottság a következőképpen gyakorolja az Európai Közösségek általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó kötelezettségét:

   (a) a 30. cikkben megállapított eljárásoknak megfelelően ellenőrzi a tagállamokban az igazgatási és ellenőrzési rendszerek megfelelő működését;

   (b) A Bizottság megszakíthatja, visszatarthatja vagy felfüggesztheti a kifizetések egészét vagy egy részét a 39. és 40. cikkel összhangban, ha a nemzeti igazgatási és ellenőrzési rendszer nem megfelelő, és bármilyen egyéb szükséges pénzügyi korrekciót alkalmazhat a 43. és 44. cikk szerinti eljárásokkal összhangban.

11. cikk

Addicionalitás

1. Az alapból származó hozzájárulások nem helyettesíthetik a tagállam állami vagy azzal egyenértékű kiadásait.

2. A Bizottság az adott tagállammal együttműködve félidőben 2012. december 31-ig, utólag pedig 2015. december 31-ig ellenőrzi az addicionalitást.

12. cikk

Partnerség

1. Minden tagállam az érvényben lévő nemzeti szabályoknak és gyakorlatoknak megfelelően partnerséget alakít ki az általa kijelölt hatóságokkal vagy szervekkel, azaz:

   (a) a tagállam által az Európai Szociális Alap fellépései igazgatására kijelölt végrehajtó hatóságokkal és más illetékes regionális, helyi, városi és egyéb állami hatóságokkal;

(b) a civil társadalmat képviselő bármely más megfelelő szervvel, nem kormányzati szervezettel, ezen belül a szociális partnerekkel.

Minden tagállam a nemzeti szabályoknak és gyakorlatoknak megfelelően biztosítja a megfelelő szervek széleskörű és hatékony bevonását.

2. A partnerséget az egyes partnerkategóriákra vonatkozó intézményi, jogi és pénzügyi jogszabályokkal teljes összhangban kell végezni.

A partnerség a többéves programok előkészítésére, végrehajtására, felügyeletére és értékelésére vonatkozik.

III. FEJEZET
A PÉNZÜGYI KERET

13. cikk

Globális források

1. Az alap éves előirányzatait a pénzügyi terv mértékéig a költségvetési hatóság engedélyezi.

2. A Bizottság a 14. cikkben szereplő szempontoknak megfelelően tájékoztató jellegű tagállamonkénti éves bontást készít.

14. cikk

A források éves elosztása a támogatható tagállami intézkedések között

1. Az alap keretösszegéből minden tagállam évi 300 000 EUR átalányösszeget kap.

Ez az összeg a 2004. május 1-jén az Európai Unióhoz csatlakozott államok esetén a 2008–2013. közötti időszakban évi 500 000 EUR lesz.

Ez az összeg a 2007–2013. között az Európai Unióhoz csatlakozó tagállamok esetén a 2007–2013. közötti időszak fennmaradó részében a csatlakozásuk évét követő évtől kezdődően évente 500 000 EUR lesz.

2. A rendelkezésre álló éves források fennmaradó része a tagállamok között az alábbiak szerint kerül bontásra:

(a) 40 % az elmúlt három évben a tagállamokban legálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok átlagának arányában a 6. cikknek megfelelően; valamint

(b) 60% az elmúlt három évben a tagállamok hatóságaitól a területükön való tartózkodásra engedélyt kapott harmadik országbeli állampolgárok számának arányában a 6. cikknek megfelelően;

3. A (2) bekezdés b) pontjában szereplő számítás során az alábbi személyek csoportjai nem számítanak:

(a) idénymunkások a nemzeti jog meghatározása szerint;

(b) tanulmányok, diákcsere, fizetés nélküli gyakornoki állás vagy önkéntes szolgálat céljából befogadott harmadik országok állampolgárai a 2004. december 13-i 2004/114/EK tanácsi irányelvvel[61] összhangban;

(c) tudományos kutatás céljából befogadott harmadik országok állampolgárai a …-i .../.../.. tanácsi irányelvvel összhangban. 2005

(d) harmadik országok olyan állampolgárai, akiknek engedélyét egy tagállam hatóságai megújították vagy akiknek jogállását megváltoztatták, ezen belül harmadik országok olyan állampolgárai, akik a 2003. november 25-i 2003/109/EK tanácsi irányelvvel[62] összhangban huzamos tartózkodási engedélyt kaptak.

4. Referenciaadatnak az Európai Közösségek Statisztikai Hivatala legfrissebb adatait kell használni a közösségi joggal összhangban.

5. Amennyiben a (4) bekezdésben említett statisztikai adatok nem állnak rendelkezésre, a tagállamok adják meg a szükséges adatokat.

15. cikk

Finanszírozási szerkezet

1. Az alap pénzügyi hozzájárulása támogatás formájában történik.

2. Az alapból támogatott intézkedéseket állami vagy magánforrásokkal közösen kell finanszírozni, csak nonprofit jellegű intézkedések támogathatók, és az intézkedések nem támogathatók az Európai Közösségek általános költségvetésébe tartozó egyéb forrásból.

3. Az alap előirányzatai kiegészítik a tagállamok által az e határozat alá tartozó intézkedésekre nyújtott állami vagy azzal egyenértékű kiadásokat.

4. A támogatott projektekre nyújtott közösségi hozzájárulás a tagállamokban a 4. cikk szerint végrehajtott intézkedések esetén nem haladhatja meg az adott intézkedés összköltségének 50 %-át.

5. Ez az arány a bizottsági stratégiai iránymutatásokban meghatározott prioritásokra vonatkozó projektek esetén a 18. cikknek megfelelően 60 % lehet.

6. A Kohéziós Alapból részesülő tagállamok esetén az arány 75 % lehet.

---

61 HL L 375., 2004.12.23., 12. o.
62 HL L 16., 2004.1.23., 44. o.

7. Általános szabályként az alapból – időszakos haladási jelentés alapján – legfeljebb három évre nyújtható közösségi pénzügyi támogatás.

16. cikk

Technikai támogatás a Bizottság kezdeményezésére

1. A Bizottság kezdeményezésére és/vagy részéről az alapból finanszírozhatók az e határozat végrehajtásához szükséges előkészítő, felügyeleti, igazgatási és technikai támogatási intézkedések, valamint értékelő, pénzügyi ellenőrzési és ellenőrzési intézkedések, melynek határa az alap éves összegének 0,20 %-a.

2. Az említett intézkedések a következők lehetnek:

   (a) értékelések, szakértői jelentések, statisztikák és tanulmányok, beleértve az alapok működéséről szóló általános jellegű anyagokat is;

   (b) az alap támogatási partnereire és kedvezményezettjeire és a nyilvánosságra vonatkozó intézkedések, különösen tájékoztatási intézkedések;

   (c) számítógépes rendszerek létrehozása, üzemeltetése és összekapcsolása az irányítás, felügyelet, ellenőrzés és értékelés céljából;

   (d) az értékelési módszerek javítása és információcsere az e területen alkalmazott gyakorlatokról.

17. cikk

Technikai támogatás a tagállamok részéről

1. Az alapból az adott tagállam kezdeményezésére minden éves programnál finanszírozhatók az előkészítési, igazgatási, felügyeleti, értékelési, tájékoztatási és ellenőrzési intézkedések, valamint az alap végrehajtására vonatkozó igazgatási kapacitást erősítő tevékenységek.

2. A technikai és igazgatási segítségnyújtásra elkülönített éves összeg nem haladhatja meg a tagállamnak juttatott társfinanszírozás teljes összegének 4 %-át plusz 30 000 eurót.

IV. fejezet
Programozás

18. cikk

Stratégiai iránymutatások elfogadása

1. A Bizottság minden többéves programidőszak esetén stratégiai iránymutatásokat fogad el, amelyek meghatározzák az alap fellépési keretét, figyelembe véve a

bevándorlás területén és egyéb, a harmadik országok állampolgárai beilleszkedésével kapcsolatos területeken a közösségi jogszabályok fejlődése és végrehajtása terén elért előrelépéseket, valamint az alap pénzügyi forrásainak indikatív elosztását az érintett időszakra.

2. Az említett iránymutatások az alap valamennyi célkitűzése esetén különösen a Közösség prioritásait juttatják érvényre, a közös alapelvek elősegítése érdekében.

3. A Bizottság az első többéves programozási időszakra (2007–2010.) vonatkozó stratégiai iránymutatásokat 2006. március 31-ig, a második többéves programozási időszakra (2011–2013.) pedig 2010. március 31-ig elfogadja.

4. A stratégiai iránymutatásokat az 51. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni.

19. cikk

A többéves nemzeti programok előkészítése és jóváhagyása

1. Minden tagállam minden programozási időszakra a 18. cikkben említett stratégiai iránymutatások alapján többéves programjavaslatot készít, melyben az alábbi elemek szerepelnek:

   (a) a tagállamok aktuális helyzetének leírása a nemzeti beilleszkedési stratégiákat illetően a közös alapelvek alapján, és amennyiben rendelkezésre áll, a nemzeti befogadási és bevezetési programok fejlődése és végrehajtása tekintetében;

   (b) az adott tagállamban nemzeti beilleszkedési stratégiákra és amennyiben rendelkezésre áll, a befogadási és bevezetési programokra vonatkozó követelmények elemzése, és a követelményeknek való megfelelésre tervezett operációs célkitűzések megadása a többéves program időszakára;

   (c) a célok és eléréséhez megfelelő stratégia és a megvalósításukhoz kapcsolódó prioritások bemutatása, valamint a prioritások végrehajtására tervezett intézkedések leírása;

   (d) annak feltüntetése, hogy a stratégia összeegyeztethető-e más regionális, nemzeti és közösségi eszközökkel;

   (e) információ a prioritásokról és azok egyedi céljairól. A célok legyenek számszerűek, a végrehajtásra, eredményekre és hatásra vonatkozó, korlátozott számú mutató használatával, figyelembe véve az arányosság elvét. A mutatóknak lehetővé kell tenniük a kiinduló helyzethez képest történt előrehaladás és a prioritásokat végrehajtó célok hatékonyságának felmérését;

   (f) vázlatos finanszírozási terv, mely felsorolja a prioritásonként és évente az alapból javasolt pénzügyi hozzájárulást és az állami vagy magán társfinanszírozás összegét;

   (g) a többéves programok végrehajtási rendelkezései, beleértve a következőket:

– a 24. cikkben előírt összes szerv tagállam általi kijelölését;

– a végrehajtási, felügyeleti, ellenőrzési és értékelési rendszerek leírása, ezen belül az intézkedések és az Európai Szociális Alapból finanszírozott intézkedések közötti kiegészítő kapcsolat biztosítására tett intézkedések leírása;

– a pénzforgalmak mozgósítására és forgalmára szolgáló eljárások meghatározása azok átláthatóságának biztosítása érdekében;

– a többéves program nyilvánosságának biztosítására megállapított rendelkezések.

2. A tagállamok minden többéves programot a 12. cikkben említett partnerekkel szorosan együttműködve hoznak létre.

3. A tagállamok többéves programjuk tervezetét legkésőbb négy hónappal azután benyújtják, hogy a Bizottság megadta az adott időszakra szóló stratégiai iránymutatásokat.

4. A Bizottság a javasolt többéves programot az alábbiak alapján értékeli:

(a) megfelel-e az alap céljainak és a 18. cikkben meghatározott stratégiai iránymutatásoknak;

(b) a stratégia helyénvalósága, helyessége és várható eredményei, valamint a tagállam javasolt működési prioritási témái;

(c) megfelelnek-e az alap fellépéseinek végrehajtására a tagállam által meghatározott igazgatási és ellenőrzési rendelkezések e határozat rendelkezéseinek;

(d) megfelel-e a program a közösségi jognak, különösen a személyek szabad mozgását biztosító közösségi jognak, a külső határellenőrzésekre, menekültügyre és bevándorlásra vonatkozó közvetlenül kapcsolódó kísérő intézkedésekkel kapcsolatban.

5. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy egy többéves program nem felel meg a stratégiai iránymutatásoknak vagy e határozat igazgatási és ellenőrzési rendszerekre vonatkozó előírásainak, felkéri a tagállamot a programjavaslat megfelelő módosítására.

6. A Bizottság az 51. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban minden többéves programot a hivatalos benyújtást követő négy hónapon belül elfogad.

20. cikk

A többéves programok módosítása

1. Az adott tagállam vagy a Bizottság kezdeményezésére a többéves programokat újra meg kell vizsgálni, és a közösségi prioritások fokozottabb vagy más módon történő

figyelembevételével, különösen a Tanács következtetései alapján szükség esetén a programozási időszak hátralévő része tekintetében módosítani kell. A többéves programok az értékelések alapján és/vagy a végrehajtási nehézségek nyomán is felülvizsgálhatók.

2. A Bizottság a többéves program módosítási kérelmének jóváhagyásáról az érintett tagállam általi hivatalos benyújtást követően a lehető leghamarabb határozatot fogad el.

21. cikk

Az éves programok

1. A Bizottság által jóváhagyott többéves programokat éves munkaprogramokkal kell végrehajtani.

2. A Bizottság minden év július 1-ig közli a tagállamokkal, hogy mekkora összeg jár a következő évre az éves költségvetési eljárás szerint elosztott, a 14. cikk rendelkezései alapján kiszámított teljes előirányzatokból.

3. A tagállamok a Bizottságnak minden év november 1-ig benyújtják a többéves program alapján a következő évre kialakított éves programtervezetüket az alábbiak feltüntetésével:

   (a) az éves program keretén belül finanszírozandó projektek kiválasztásának általános szabályai;

   (b) az éves program végrehajtása során a felelős hatóság feladatainak leírása;

   (c) az alapból nyújtott hozzájárulás javasolt pénzügyi bontása a program különféle intézkedései között, valamint a 17. cikk szerint az éves program végrehajtásához szükséges technikai támogatás fedezetére igényelt összeg megadása.

4. A Bizottság a tagállami javaslat vizsgálatakor figyelembe veszi az alapnak a költségvetési eljárás alapján juttatott előirányzatok végösszegét, és legkésőbb az adott év március 1-ig elfogadja az alapból való társfinanszírozásról szóló határozatot. A határozatban szerepel a tagállamra jutó összeg és a kiadások támogatási időszaka.

V. FEJEZET
IGAZGATÁSI ÉS ELLENŐRZÉSI RENDSZEREK

22. cikk

Végrehajtás

E határozat végrehajtásáért a Bizottság felel, és szükség esetén végrehajtási szabályokat fogad el.

23. cikk

Az igazgatási és ellenőrzési rendszerek általános alapelvei

A többéves programok tagállamok által létrehozott igazgatási és ellenőrzési rendszerei biztosítják a következőket:

(a) az irányításban és ellenőrzésben érintett szervek és/vagy részlegek funkcióinak egyértelmű meghatározása és az egyes szerveken belüli funkciók átlátható kiosztása;

(b) a funkciók egyértelmű szétválasztása az irányításban, a kiadások hitelesítésében és az ellenőrzésben érintett szervek és/vagy részlegek között és az említett funkciók szétválasztása az egyes szerveken és/vagy részlegeken belül;

(c) megfelelő források minden szervnek és/vagy részlegnek a kijelölt funkciók végrehajtásához az alapból finanszírozott intézkedések végrehajtási időszakában;

(d) a felelős hatóság és minden felhatalmazott hatóság hatékony belső ellenőrzési intézkedései;

(e) megbízható számítógépes számviteli, ellenőrző és pénzügyi beszámolási rendszerek;

(f) a feladatok végrehajtásának átruházása esetén hatékony beszámolási és ellenőrzési rendszerek;

(g) részletes eljárási kézikönyvek az ellátandó funkciókhoz;

(h) hatékony intézkedések a rendszer működésének ellenőrzésére;

(i) megfelelő ellenőrzési nyomvonalat biztosító rendszerek és eljárások;

(j) a szabálytalanságokra és a jogosulatlan kifizetések behajtására vonatkozó beszámolási és ellenőrzési eljárások.

24. cikk

A hatóságok kijelölése

1. A tagállam minden többéves programhoz kijelöli a következő szerveket:

(a) felelős hatóság: a tagállam funkcionális szerve vagy a tagállam által kijelölt nemzeti hatóság vagy szerv, amely felel az alapból támogatott többéves és éves programok igazgatásáért, és kezeli a Bizottsággal folytatott mindennemű kommunikációt;

(b) hitelesítő hatóság: a tagállam által a kiadásigazoló nyilatkozatok és a kifizetési igények a Bizottsághoz való benyújtását megelőző hitelesítésére kijelölt, a

felelős hatóság minden engedélyező részlegétől függetlenül működő nemzeti hatóság vagy szerv;

(c) ellenőrző hatóság: a tagállam által kijelölt, a felelős hatóság minden engedélyező részlegétől működésében független nemzeti hatóság vagy szerv, amely az igazgatási és ellenőrzési rendszer eredményes működésének ellenőrzéséért felel;

(d) adott esetben felhatalmazott hatóság;

(e) a teljesítésértékelő szerv, amelyet az egyes többéves programtervezetek Bizottsághoz való benyújtásakor kell kijelölni. A Bizottság a kijelölt ellenőrző hatóságot is elfogadhatja a rendszernek való megfelelést értékelő szervnek, amennyiben az rendelkezik a szükséges kapacitással és működési függetlenséggel. A szerv a nemzetközi ellenőrzési előírások szerint végzi munkáját.

2. A tagállam megállapítja az említett hatóságokkal és szervekkel való kapcsolatának, valamint azoknak a Bizottsággal való kapcsolatának szabályait.

3. Az 23. cikk b) pontjára figyelemmel egyazon szerv vagy részleg is elláthatja az igazgatási és hitelesítési funkciót.

4. A 25–29. cikk részletes végrehajtási szabályait az 51. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően fogadják el.

25. cikk

Felelős hatóság

1. A felelős hatóság lehet maga a tagállam egy szerve, nemzeti állami szerv, valamint a tagállam magánjogával vezérelt szerv, amely közszolgálati feladatot lát el. Amennyiben a tagállam olyan felelős hatóságot jelöl ki, amely nem szerve magának a tagállamnak, meg kell állapítania a nevezett hatósággal való kapcsolatára és a hatóságnak a Bizottsággal való kapcsolatára vonatkozó szabályokat.

2. A felelős hatóságnak legalább az alábbi követelményeket teljesítenie kell:

(a) legyen jogi személy, kivéve, ha a tagállam funkcionális szerve;

(b) rendelkezzen olyan megfelelő infrastruktúrával, amely megkönnyíti a sokféle felhasználóval és a többi tagállamban működő felelős szervekkel, valamint a Bizottsággal folytatott kommunikációt;

(c) olyan közigazgatási területen működjön, hogy a feladatokat megfelelően, összeférhetetlenség nélkül tudja végezni;

(d) legyen képes alkalmazni a közösségi alapigazgatási szabályokat;

(e) pénzügyi és igazgatási kapacitása legyen arányos az igazgatandó közösségi pénzeszközök mértékével;

(f) rendelkezzen olyan megfelelően szakképzett, nyelvtudással rendelkező alkalmazottakkal, akik alkalmasak a nemzetközi környezetben végzett igazgatási munkára.

3. A tagállam a felelős hatóságot úgy finanszírozza, hogy az megfelelően és folyamatosan elláthassa feladatát a 2007–2013. közötti időszakban.

26. cikk

A felelős hatóság feladatai

1. A felelős hatóság felel a többéves program hatékony, eredményes és helyes igazgatásért és végrehajtásáért.

Különösen:

(a) konzultál az érintett partnerekkel (nem kormányzati szervezetekkel, helyi hatóságokkal, illetékes nemzetközi szervezetekkel, szociális partnerekkel stb.) a 12. cikk szerint létrehozott partnerségeken keresztül;

(b) a 19. és 21. cikkben meghatározottaknak megfelelően többéves és éves programjavaslatokat nyújt be a Bizottságnak;

(c) együttműködési mechanizmust hoz létre a tagállam által kijelölt irányító hatóságokkal az Európai Szociális Alap intézkedéseinek végrehajtása céljából;

(d) pályázati és ajánlati felhívásokat szervez és hirdet;

(e) az alap társfinanszírozásához kiválasztási és támogatási eljárásokat szervez az átláthatóság, az egyenlő bánásmód és a támogatások vegyítésének tilalma elvének megfelelően;

(f) fogadja a Bizottságtól érkező kifizetéseket, és kifizetéseket eszközöl a kedvezményezetteknek;

(g) biztosítja az alapból és egyéb érintett nemzeti és közösségi pénzügyi eszközökből történő társfinanszírozás közti következetességet és kiegészítő jelleget;

(h) ellenőrzi a társfinanszírozott termékek és szolgáltatások leszállítását, továbbá azt, hogy az intézkedésekre bejelentett kiadások ténylegesen felmerültek-e, és összhangban vannak-e a közösségi és nemzeti szabályokkal;

(i) rendszert biztosít az éves program minden egyes műveletének részletes számviteli nyilvántartásainak számítógépes formában történő rögzítésére és tárolására, valamint biztosítja a pénzügyi irányításhoz, felügyelethez, ellenőrzéshez és értékeléshez szükséges végrehajtási adatok összegyűjtését;

(j) biztosítja, hogy a kedvezményezettek és az alapból társfinanszírozott intézkedések végrehajtásában részt vevő más szervek vagy külön számviteli

rendszert, vagy megfelelő számviteli szabályzatot tartanak fenn a művelethez kapcsolódó valamennyi ügylethez;

(k) biztosítja, hogy a többéves programok 48. cikkben említett értékeléseit az e határozatban előírt határidőkön belül elvégzik, és azok megfelelnek a Bizottság és a tagállam közötti megállapodásban meghatározott minőségi szabványoknak;

(l) eljárásokat dolgoz ki annak biztosítására, hogy a megfelelő ellenőrzési nyomvonal biztosításához előírt valamennyi, kiadásra és ellenőrzésre vonatkozó dokumentumot a 42. cikk követelményeinek megfelelően megőrzik;

(m) biztosítja, hogy az ellenőrző hatóság a 29. cikk (1) bekezdésében meghatározott ellenőrzések elvégzésére minden szükséges információt megkap a működtetett igazgatási eljárásokról és az alap által társfinanszírozott projektekről.

(n) biztosítja, hogy a hitelesítő hatóság hitelesítés céljából valamennyi szükséges információt megkapja a kiadásokra vonatkozóan elvégzett eljárásokról és ellenőrzésekről;

(o) elkészíti és benyújtja a Bizottságnak a beszámolókat, a hitelesítő hatóság által hitelesített kiadásigazoló nyilatkozatokat és a kifizetési kérelmeket;

(p) tájékoztatási és tanácsadó tevékenységet végez; a támogatott intézkedések eredményeit széles körben terjeszti;

(q) együttműködik a Bizottsággal és a többi tagállam felelős hatóságával.

5. A felelős hatóság igazgatási tevékenységei a tagállamokban végrehajtott projektek esetén a 17. cikkben említett technikai támogatási rendelkezésekből finanszírozhatók.

27. cikk

A felelős hatóság feladatának átruházása

1. Amennyiben a felelős hatóság feladatait vagy azok egy részét felhatalmazott hatóságra ruházza át, a felelős hatóság pontosan meghatározza az átruházott feladatok körét, és az átruházott feladatok végrehajtásának részletes eljárásait, amelyeknek a 25. cikkben lefektetett feltételekkel összhangban kell lenniük.

2. Az eljárások között szerepel a felelős hatóság rendszeres tájékoztatása az átruházott feladatok tényleges elvégzéséről és az alkalmazott eszközök leírása.

28. cikk

Hitelesítő hatóság

1. A többéves program hitelesítő hatósága:

(a) tanúsítja, hogy:

– a kiadási kimutatás pontos, megbízható számviteli rendszerek eredménye, és ellenőrizhető igazoló dokumentumokon alapul,

(b) a bejelentett kiadások megfelelnek az alkalmazandó közösségi és nemzeti szabályoknak, és a programra alkalmazandó szempontoknak megfelelően kiválasztott és a közösségi és nemzeti szabályoknak megfelelő intézkedések tekintetében merültek fel;

(c) biztosítja a hitelesítés céljából, hogy az irányító hatóságtól megfelelő információt kapott a kiadásigazoló nyilatkozatokban szereplő kiadásokra vonatkozóan elvégzett eljárásokról és ellenőrzésekről;

(d) hitelesítés céljából számba veszi az ellenőrző hatóság által vagy annak felelősségére elvégzett valamennyi ellenőrzés eredményét;

(e) számítógépes számviteli nyilvántartásokat tart fenn a Bizottságnak bejelentett kiadásokról;

(f) biztosítja – megfelelő esetben kamatokkal – minden olyan közösségi finanszírozás behajtását, amelyről megállapítják, hogy szabálytalanságok miatt, jogosulatlanul fizették ki, nyilvántartja a behajtandó összegeket, és visszafizeti a behajtott összegeket a Bizottságnak, lehetőség szerint levonva őket következő kiadási kimutatásból.

2. A hitelesítő hatóság tevékenységei a tagállamokban végrehajtott projektek esetén a 17. cikkben említett technikai támogatási rendelkezésekből finanszírozhatók, amennyiben tiszteletben tartják a hatóságnak a 24. cikkben leírt előjogait.

29. cikk

Ellenőrző hatóság

1. A többéves program ellenőrző hatósága:

(a) a nemzetközi ellenőrzési előírásoknak megfelelően ellenőrzéseket biztosít a többéves program igazgatási és ellenőrzési rendszere hatékony működésének ellenőrzésére;

(b) a bejelentett kiadások ellenőrzésére megfelelő minta alapján biztosítja az intézkedések ellenőrzését; a minta az egyes éves programok teljes támogatható kiadásának legalább 10 %-át felöleli;

(c) az a) és b) albekezdésben említett ellenőrzéseket végrehajtó szervekre, a használni kívánt módszerre, a műveletek ellenőrzését szolgáló mintavételi módszerre és az ellenőrzések indikatív tervezésére kiterjedő ellenőrzési stratégia benyújtása a Bizottsághoz a többéves program jóváhagyásától számított hat hónapon belül, a fő szervek ellenőrzésének és az ellenőrzések egyenletes elosztásának biztosítása érdekében a programozási időszak során;

2. Amennyiben az e határozat szerint kijelölt ellenőrző hatóság a …, …. és …[63] határozatok szerint is kijelölt ellenőrző hatóság, vagy amennyiben két vagy több ilyen alapra közös rendszerek vonatkoznak, az (1) bekezdés c) pontja szerint egy közös ellenőrzési stratégia is benyújtható.

3. Az ellenőrző hatóság az 49. cikk (2) bekezdésében meghatározottak szerint záróbeszámolót készít az éves programok végrehajtásáról, amelyben szerepel:

   (a) éves vizsgálati jelentés, amely megállapítja az éves program tekintetében az ellenőrzési stratégiának megfelelően elvégzett ellenőrzések eredményeit, és beszámol a program igazgatási és ellenőrző rendszereiben feltárt esetleges hiányosságokról.

   (b) véleménynyilvánítás arról, hogy az igazgatási és ellenőrzési rendszerek kellő hatékonysággal működtek-e ahhoz, hogy ésszerű biztosítékul szolgáljanak a Bizottságnak benyújtott kiadásigazoló nyilatkozatok helyességére és az azok alapjául szolgáló ügyletek jogszerűségére és szabályosságára.

   (c) a záró egyenleg kifizetésére irányuló kérelem érvényességét, valamint a záró kiadási kimutatásban szereplő ügyletek jogszerűségét és szakszerűségét értékelő nyilatkozat.

4. Amennyiben az (1) bekezdésben említett ellenőrzéseket nem az ellenőrző hatóság végzi, az ellenőrző hatóság biztosítja, hogy az azt végző szerv rendelkezzen a szükséges működési függetlenséggel, és munkáját a nemzetközileg elfogadott ellenőrzési előírásoknak megfelelően lássa el.

5. Az ellenőrző hatóság vagy a (4) bekezdésben említett szerv a tagállamokban végrehajtott projektekkel kapcsolatos tevékenységei a 17. cikkben említett technikai támogatási rendelkezésekből finanszírozhatók, amennyiben tiszteletben tartják a hatóságnak a 24. cikkben leírt előjogait.

VI. FEJEZET
ELLENŐRZÉSEK

30. cikk

A tagállamok kötelezettségei

1. A tagállamok felelnek a többéves és éves programok hatékony és eredményes pénzgazdálkodásáért és az alapul szolgáló tranzakciók jogszerűségéért és szabályosságáért.

2. Biztosítják, hogy az irányító hatóságok, a hitelesítő hatóságok, az ellenőrző hatóságok és minden egyéb érintett szervezet megfelelő iránymutatást kapjon a 23–29. cikkekben hivatkozott igazgatási és ellenőrzési rendszerek felállításához annak

[63] Beszúrandó az EMA, a Külső Határok Alap és a Visszatérési Alap létrehozásáról szóló határozatra való hivatkozás.

biztosítása érdekében, hogy a közösségi finanszírozást hatékonyan és szabályszerűen használják fel.

3. A tagállamok megelőzik, észlelik és kiigazítják a szabálytalanságokat. Ezekről értesítik a Bizottságot, továbbá folyamatosan tájékoztatják a Bizottságot az igazgatási és bírósági eljárások előrehaladásáról.

Amennyiben a kedvezményezettnek jogtalanul kifizetett összegeket nem lehet behajtani, a tagállam felel azért, hogy az elveszett összeget az Európai Közösségek költségvetésének megtérítse.

4. Elsősorban a tagállamok felelősek az intézkedések pénzügyi ellenőrzéséért, és biztosítják, hogy az igazgatási rendszerek és az ellenőrzés végrehajtása a közösségi pénzeszközök megfelelő és hatékony felhasználását szolgálja. Az említett rendszerek leírását a Bizottság rendelkezésére bocsátják.

5. A tagállamok a Bizottsággal együttműködve gyűjtik össze a 14. cikk végrehajtásához szükséges statisztikát.

6. Az (1)–(5) bekezdés részletes végrehajtási szabályait az 51. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

31. cikk

Igazgatási és ellenőrzési rendszerek

1. A többéves program elfogadását megelőzően a tagállamok biztosítják, hogy az igazgatási és ellenőrzési rendszereket a 23-29. cikknek megfelelően létrehozták. A tagállamok felelnek annak biztosításáért, hogy a rendszerek az egész programozási időszakban hatékonyan működjenek.

2. A többéves programtervezetekkel együtt a tagállamok mindig benyújtják a Bizottságnak a felelős hatóságok, felhatalmazott hatóságok, és hitelesítő hatóságok szervezetének és eljárásainak leírását, valamint az említett hatóságokon és szervezeteken, az ellenőrző hatóságon és bármely más, annak felelősségére ellenőrzést végző szerven belül működő belső ellenőrzési rendszereket.

3. Az egyes többéves programtervezetek Bizottsághoz történő benyújtását követő három hónapon belül a tagállamok benyújtják a rendszernek való megfelelést értékelő szerv jelentését, amely tartalmazza a rendszerek értékelésének eredményeit és véleményezik azok megfelelését a 23–28. cikknek. Amennyiben a vélemény fenntartásokat tartalmaz, a jelentésben jelezni kell a hiányosságokat és azok súlyát. A tagállam a Bizottsággal egyetértésben tervet készít a meghozandó korrekciós intézkedésekről és azok végrehajtásának ütemezéséről.

4. Az (1)–(3) bekezdés részletes végrehajtási szabályait az 51. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

32. cikk

A Bizottság kötelezettségei

1. A Bizottság a 31. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően megbizonyosodik arról, hogy a tagállamok a 23–29. cikknek megfelelő igazgatási és ellenőrzési rendszereket hoztak létre, valamint az éves vizsgálati jelentések és saját ellenőrzései alapján meggyőződik róla, hogy a rendszerek a többéves program teljes végrehajtási időszakában hatékonyan működnek.

2. A Bizottság tisztviselői vagy megbízott képviselői a tagállami ellenőrzések sérelme nélkül helyszíni ellenőrzéseket végezhetnek az igazgatási és ellenőrzési rendszerek hatékony működésének, ezen belül az éves programokban szereplő intézkedések ellenőrzésének megvizsgálására, legalább egy munkanappal korábban történt előzetes értesítéssel. Ezeken az ellenőrzéseken az érintett tagállam tisztviselői vagy megbízott képviselői is részt vehetnek.

3. A Bizottság a rendszerek helyes működésének vagy egy vagy több ügylet helyességének vizsgálata céljából helyszíni ellenőrzés elvégzésére kötelezheti a tagállamot. Ezeken az ellenőrzéseken a Bizottság tisztviselői vagy megbízott képviselői is részt vehetnek.

4. A Bizottság a tagállamokkal együttműködve biztosítja, hogy az alapból támogatott intézkedések megfelelő tájékoztatást, nyilvánosságot és nyomon követést kapjanak.

5. A Bizottság a tagállamokkal együttműködve biztosítja, hogy az intézkedések összhangban legyenek a többi érintett közösségi politikával, eszközzel és kezdeményezéssel, és kiegészítsék azokat.

33. cikk

Együttműködés a tagállamok ellenőrző szerveivel

1. Az ellenőrzési erőforrások optimális kihasználása és a munka indokolatlan ismétlődésének elkerülése érdekében a Bizottság együttműködik a többéves programok ellenőrző hatóságaival ellenőrzési terveik és ellenőrzési módszereik összehangolásában, és haladéktalanul kicseréli az igazgatási és ellenőrzési rendszereken elvégzett ellenőrzések eredményeit.

   A Bizottság a 29. cikk alapján benyújtott ellenőrzési stratégia kézhezvételétől számított három hónapon belül vagy az azt követő első ülésen közli a stratégiával kapcsolatos észrevételeit.

2. A Bizottság saját auditálási stratégiája meghatározásakor meghatározza azokat a többéves programokat,

   (a) amelyek fenntartás nélkül megfelelnek a 31. cikk szerint létrehozott rendszernek, vagy amelyekre a javító intézkedések nyomán a fenntartások visszavonásra kerültek;

(b) amelyekre a 29. cikk szerinti ellenőrző hatóság auditálási stratégiája kielégítő, amennyiben a Bizottság és a tagállamok auditálási eredményei alapján megfelelő biztosíték van arra, hogy az igazgatási és ellenőrzési rendszerek hatékonyan működnek.

E programok tekintetében a Bizottság tájékoztathatja az érintett tagállamot, hogy a bejelentett kiadások helyességének, jogszerűségének és szabályosságának megítélésében elsődlegesen az ellenőrző hatóság véleményére fog támaszkodni, és saját helyszíni ellenőrzéseket csak kivételes esetben végez.

VII. FEJEZET**PÉNZÜGYI IRÁNYÍTÁS**

34. cikk

Támogathatóság – a kiadásigazoló nyilatkozatok

1. Valamennyi kiadásigazoló nyilatkozat tartalmazza az intézkedések végrehajtása során a kedvezményezetteknél felmerült kiadások összegét és az állami vagy magán pénzeszközökből ennek megfelelően nyújtott hozzájárulást.

2. A kiadásoknak és a kedvezményezettek által eszközölt kifizetéseknek egyezniük kell. A kiadásokat nyugtázott számlákkal vagy egyenértékű tanúsító erejű számviteli bizonylatokkal kell alátámasztani.

3. Csak olyan kiadás támogatható az alapból, amelyet ténylegesen a 21. cikk (4) bekezdésében említett, a társfinanszírozásról szóló bizottsági határozatban említett év január 1-jén vagy az után fizettek ki. A társfinanszírozásban részesülő intézkedések nem fejeződhetnek be a jogosultsági időszak kezdőnapja előtt.

4. Az alapból nem támogathatók a következő kiadások:

   – HÉA;

   – hitelkamat;

   – földvásárlás az érintett művelet összes támogatható kiadásának 10%-át meghaladó értékben;

   – lakhatás.

5. Az intézkedési keretben a tagállamokban a 4. cikk szerint az alapból támogatott kiadások támogathatóságát meghatározó szabályokat az 51. cikk (2) bekezdésében szereplő eljárással összhangban fogadják el.

35. cikk

A kedvezményezetteknek nyújtott kifizetések teljessége

A tagállamok meggyőződnek arról, hogy a fizetések teljesítéséért felelős szerv biztosítja, hogy a kedvezményezettek az állami pénzeszközökből származó hozzájárulások teljes összegét a lehető leggyorsabban megkapják. Nem alkalmazható olyan levonás, visszatartás vagy bármilyen további külön díj vagy azzal egyenértékű hatású egyéb díj, amely csökkentené ezeket a kedvezményezettek számára kifizetendő összegeket.

36. cikk

Az euro használata

A bizottsági finanszírozási határozatokban, bizottsági kötelezettségvállalásokban és kifizetésekben szereplő összegeket, valamint a hitelesített kiadások összegét és a tagállamoktól érkező kifizetési kérelmek összegét euróban kell megadni és végrehajtani.

37. cikk

Kötelezettségvállalások

A közösségi költségvetési kötelezettségvállalásokat a 21. cikk (4) bekezdésében említett, a finanszírozásról szóló bizottsági határozat alapján évente teszik meg.

38. cikk

Kifizetések – előfinanszírozás

1. Az alapokból nyújtott hozzájárulást a Bizottság a költségvetési kötelezettségvállalásoknak megfelelően fizeti ki.

2. A kifizetések előfinanszírozás és egyenlegkifizetés formájában történnek. A kifizetés a tagállam által kijelölt felelős hatóságnak történik.

3. A Bizottság finanszírozásáról szóló határozatban az alapból juttatott összeg 50 %-át előfinanszírozás formájában a tagállamnak hatvan nappal társfinanszírozási határozat elfogadása után kifizetik.

4. A második előfinanszírozási kifizetés legkésőbb három hónappal azután történik, hogy a Bizottság jóváhagyta az éves program végrehajtásáról szóló haladási jelentést és 28. cikk a) pontja és a 34. cikk alapján elkészített, hitelesített kiadásigazoló nyilatkozatot, amely legalább a kezdeti kifizetés 70 %-át fedi. A Bizottság második előfinanszírozási kifizetése nem haladhatja meg a társfinanszírozásra kijelölt teljes összeg 50 %-át vagy tagállam által az éves program keretében a kiválasztott projektekre ténylegesen vállalt közösségi pénzeszközök összegének és az első előfinanszírozási kifizetésnek a különbségét.

5. Az előfinanszírozás által generált kamatokat az adott programhoz könyvelik el, és azokat le kell vonni a záró kiadási kimutatásban bejelentett közkiadások összegéből.

6. Az előfinanszírozásként kifizetett összeget az éves program lezárásakor elszámolják a számlákból.

39. cikk

Egyenlegkifizetések

1 A Bizottság az egyenleget kilenc hónappal a támogatható költségeknek az alap társfinanszírozásáról szóló éves határozatban meghatározott záró dátuma után fizeti ki, amennyiben megkapta a következő dokumentumokat:

(a) hitelesített kiadásigazoló nyilatkozat és egyenlegkifizetési kérelem vagy visszatérítési nyilatkozat, a 28. cikk a) pontjának és a 34. cikknek megfelelő formában.

(b) az éves program záró végrehajtási jelentése az 50. cikkben meghatározott információkkal;

(c) a 29. cikk (3) bekezdésében előírt vizsgálati jelentés, vélemény és nyilatkozat;

Az egyenlegkifizetés a záró végrehajtási beszámoló és az egyenlegkifizetési kérelem érvényességéről szóló nyilatkozat elfogadásának függvénye.

2. Amennyiben a felelős hatóság nem nyújtja be a megadott időn belül és elfogadható formában az (1) bekezdésben előírt dokumentumokat, a Bizottság visszavonja a megfelelő éves program költségvetési kötelezettségvállalásának az előfinanszírozás kifizetésére fel nem használt részét.

3. A (2) bekezdésben meghatározott automatikus visszavonási eljárás félbeszakad az érintett projektek összege tekintetében, ha tagállami szinten felfüggesztő erejű bírósági eljárás vagy igazgatási fellebbezési eljárás zajlik az (1) bekezdésben meghatározott dokumentumok benyújtása idején. A tagállam a benyújtott részleges záróbeszámolóban részletes információt nyújt e projektekről, és hathavonta jelentést küld a velük kapcsolatos előrelépésről. A tagállam a bírósági eljárás vagy az igazgatási fellebbezési eljárás lezárását követő három hónapon belül benyújtja az érintett projektekre az (1) bekezdésben meghatározott dokumentumokat.

4. Az (1) bekezdésben említett kilenchónapos időszak megszakításra kerül, ha a Bizottság a 40. cikk rendelkezéseivel összhangban az érintett éves program társfinanszírozási fizetéseit felfüggesztő határozatot fogad el. Az időszak akkor folytatódik tovább, amikor a 41. cikk (3) bekezdésében említett bizottsági határozatról a tagállamot értesítik.

5. A Bizottság a 40. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül az (1) bekezdésben szereplő dokumentumok kézhezvételétől számított hat hónapon belül tájékoztatja a tagállamot az alapra terhelhető, a Bizottság által elismert kiadások összegéről, valamint a bejelentett kiadások és az elismert kiadások különbségéből adódó minden pénzügyi korrekcióról. A tagállamnak három hónap áll rendelkezésére észrevételei megtételére.

6. A Bizottság a tagállami észrevételek kézhezvételétől számított három hónapon belül határozatot hoz az alapra terhelhető elismert kiadások összegéről, és behajtja a végső elismert kiadások és a tagállamoknak már kifizetett összegek különbségét.

7. A rendelkezésre álló forrásoktól függően a Bizottság az egyenlegkifizetést legkésőbb a fenti bekezdésben említett dokumentumok elfogadásától számított hatvan napon belül teljesíti. A költségvetési kötelezettségvállalás egyenlegét a kifizetéstől számított hat hónapon belül vissza kell vonni.

40. cikk

Megszakítás

1. Az 1605/2002/EK, Euratom rendelet értelmében az engedélyezésre jogosult tisztviselő a kifizetési határidőt legfeljebb hat hónapra felfüggesztheti, amennyiben az igazgatási és ellenőrzési rendszerek helyes működését illetően kétségek merülnek fel, illetve ha az említett tisztviselőnek a nemzeti hatóságoktól további információkra van szüksége az éves felülvizsgálat során tett észrevételek ellenőrzésének során, vagy ha az a gyanúja támad, hogy a bejelentett kiadások súlyos – feltárt vagy vélt – szabálytalanságokat tartalmaznak.

   A Bizottság haladéktalanul tájékoztatja az érintett tagállamot és a felelős hatóságot a megszakítás okairól. A tagállam mielőbb megteszi a szükséges lépéseket a helyzet kiigazítására.

2. A legfeljebb hathónapos időszak további legfeljebb hat hónappal meghosszabbodik, ha a 41. és 44. cikknek megfelelő határozat elfogadásához ez szükségesnek bizonyul.

41. cikk

Felfüggesztés

1. A Bizottság részben vagy egészben felfüggesztheti az előfinanszírozási és az egyenlegkifizetést, amennyiben:

   (a) a program igazgatási és ellenőrző rendszerében olyan súlyos hiányosság van, amely érinti a kifizetések hitelesítésére vonatkozó eljárás megbízhatóságát, és amelyre nem hoztak korrekciós intézkedéseket; vagy

   (b) egy hitelesített kiadási kimutatásban szereplő kiadás ki nem igazított súlyos szabálytalansághoz kapcsolódik; vagy

   (c) egy tagállam nem teljesítette a 30. és 31. cikk szerinti kötelezettségeit.

2. A Bizottság akkor határozhat az előfinanszírozás és az egyenlegkifizetések felfüggesztéséről, ha előtte lehetőséget adott a tagállamnak észrevételei három hónapon belül történő benyújtására.

3. A Bizottság akkor fejezi be az előfinanszírozás és az egyenlegkifizetések felfüggesztését, amikor meggyőződik arról, hogy a tagállam megtette a felfüggesztés megszüntetéséhez szükséges intézkedéseket.

4. Ha a tagállam nem hozta meg a szükséges intézkedéseket, a Bizottság a 45. cikknek megfelelően határozatot fogadhat el a nettó összeg csökkentéséről vagy az éves programhoz biztosított közösségi hozzájárulás megszüntetéséről.

42. cikk

A dokumentumok megőrzése

Minden tagállam felelős hatósága biztosítja az érintett éves program kiadásaival és ellenőrzéseivel kapcsolatos minden igazoló dokumentum megőrzését a Bizottság és a Számvevőszék rendelkezésére.

A dokumentumokat az állami támogatásra irányadó szabályok sérelme nélkül az éves program lezárását követően legalább három évig meg kell őrizni. Ez az időtartam bírósági eljárás esetén, illetve a Bizottság indokolt kérésére félbeszakad.

A dokumentumokat vagy eredeti példányban, vagy az eredetivel azonosként hitelesített változatban, közös megegyezéssel elfogadott adathordozókon kell tárolni.

VIII. FEJEZET
PÉNZÜGYI KORREKCIÓK

43. cikk

A tagállamok által végrehajtott pénzügyi korrekciók

1. A szabálytalanságok kivizsgálásáért – a Bizottságnak az Európai Közösségek általános költségvetése végrehajtására vonatkozó feladatainak sérelme nélkül – elsősorban a tagállamok felelnek. Fellépnek a támogatás végrehajtásának, ellenőrzésének jellegét, illetve feltételeit befolyásoló minden jelentősebb változás megállapítása nyomán, valamint elvégzik a szükséges pénzügyi korrekciókat.

2. A tagállamok elvégzik az intézkedéseknél vagy az éves programoknál észlelt egyedi vagy rendszeres szabálytalanságokkal kapcsolatban szükséges pénzügyi korrekciókat. A tagállamok által végzett korrekció a közösségi hozzájárulás egészének vagy egy részének behajtását jelenti. A tagállam figyelembe veszi a szabálytalanságok jellegét és súlyát, valamint az alapot ért pénzügyi veszteséget.

3. A tagállamok az 49. cikk (2) bekezdése alapján a Bizottságnak küldött éves beszámoló mellé csatolják az érintett éves programra indított megszüntető eljárások jegyzékét.

   A tagállami korrekció a közösségi hozzájárulás részbeni vagy teljes visszavonását jelenti, és amennyiben az összeg az érintett tagállam által megszabott időn belül nem kerül visszafizetésre, a 46. cikk (2) bekezdésében meghatározott mértékű késedelmi kamatot kell fizetni.

4. A rendszerből adódó szabálytalanságok esetén a tagállam kiterjeszti vizsgálatait az összes érintett műveletre.

44. cikk

A számlák ellenőrzése és pénzügyi korrekciók a Bizottság által

1. A Bizottság tisztviselői vagy megbízott képviselői – a Számvevőszék hatáskörének vagy a tagállamok által a nemzeti törvényi, rendeleti és igazgatási rendelkezésekkel összhangban végzett ellenőrzések sérelme nélkül – helyszíni ellenőrzéseket, ezen belül szúrópróbaszerű ellenőrzést végezhetnek az alapból finanszírozott műveleteken és az igazgatási és ellenőrzési rendszereken legalább egy munkanapos értesítési határidővel. A Bizottság minden szükséges segítség végett az érintett tagállamhoz fordul. Az érintett tagállam tisztviselői vagy megbízott képviselői ezeken az ellenőrzéseken részt vehetnek.

   A Bizottság megkövetelheti, hogy az érintett tagállam egy vagy több ügylet szabályszerűségének megállapítása érdekében végezzen helyszíni ellenőrzést. A Bizottság tisztviselői, illetve megbízott képviselői részt vehetnek ezeken az ellenőrzéseken.

2. Ha a szükséges igazolások után a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a tagállam nem tesz eleget a 29. cikk szerinti kötelezettségeivel, akkor a 41. cikknek megfelelően felfüggeszti az előfinanszírozást vagy a záró kifizetést.

45. cikk

A korrekciók feltételei

1. Amennyiben a tagállam a 41. cikk (2) bekezdésében előírt időre nem végezte el a korrekciót, és nem sikerül egyezségre jutni, a Bizottság három hónapon belül úgy határozhat, hogy részben vagy egészben visszavonja az éves program közösségi hozzájárulását, ha arra a következtetésre jut, hogy:

   (a) a program igazgatási és ellenőrzési rendszerében olyan súlyos hiányosság merült fel, amely kockáztatja a programnak már kifizetett közösségi hozzájárulást;

   (b) egy hitelesített kiadási kimutatásban szereplő kiadás szabálytalan, és ezt a tagállam nem korrigálta az e bekezdés szerinti korrekciós eljárás megnyitását megelőzően;

   (c) egy tagállam nem teljesítette a 29. cikk szerinti kötelezettségeit az e bekezdés szerinti korrekciós eljárás megnyitását megelőzően.

   A Bizottság határozatát a tagállam észrevételeinek figyelembevételével hozza meg.

2. A Bizottság pénzügyi korrekcióit a megállapított egyedi szabálytalanságok alapján határozza meg, figyelembe véve a szabálytalanság rendszerszerű természetét annak megállapításához, hogy egységes vagy elkülönített korrekciót alkalmazzon. Amennyiben a szabálytalanság olyan kiadási kimutatáshoz kapcsolódik, amely vonatkozásában a 29. cikk (3) bekezdése b) pontjával összhangban az éves beszámolóban már korábban megbizonyosodtak, a Bizottság azt fogja feltételezni, hogy a rendszerből adódó problémáról van szó és az átalány- vagy az extrapolált

korrekció alkalmazása mellett dönt, hacsak a tagállam három hónapon belül nem szolgál bizonyítékkal a feltételezés cáfolatául

3. A Bizottság a korrekció összegének meghatározásakor figyelembe veszi a szabálytalanság súlyát és az érintett éves programban talált hiányosságok mértékét és pénzügyi hatását.

4. Amennyiben a Bizottság nem saját szolgálatai, hanem más ellenőrök által bemutatott tényekre alapozza a véleményét, maga vonja le következtetéseit azok pénzügyi következményeivel kapcsolatban, miután megvizsgálja a tagállam által a 31. cikk alapján hozott intézkedéseket, a bejelentett szabálytalanságokra vonatkozó jelentéseket és a tagállam válaszait.

46. cikk

Visszafizetés

1. A Bizottságnak esedékes visszafizetést az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet[64] 72. cikkével összhangban kiállított beszedési utalványon feltüntetett esedékesség napja előtt kell eszközölni. Az esedékesség napja a fizetési meghagyás kibocsátásának napjától számított második hónap utolsó napja.

2. A visszafizetés elmulasztása esetén késedelmi kamatot kell fizetni az esedékesség napjától egészen a tényleges visszafizetés napjáig. Az ilyen kamat mértéke három és fél százalékponttal haladja meg azt a kamatot, amelyet az Európai Központi Bank alkalmaz a fő újrafinanszírozási ügyletek esetén, amelyet közzétesznek az Európai Unió Hivatalos Lapja C sorozatában az esedékesség napja szerinti hónap első naptári napján.

47. cikk

A tagállamok kötelezettségei

A Bizottság pénzügyi korrekciója nem érinti a tagállam 45. cikk szerinti behajtási kötelezettségét.

IX. FEJEZET
FELÜGYELET, ÉRTÉKELÉS ÉS BESZÁMOLÓK

48. cikk

Felügyelet és értékelés

1. A Bizottság a tagállamokkal együttműködve rendszeresen felügyeli az alapot.

---

64 HL L 248, 2002.9.16.

2. A Bizottság a tagállamokkal együtt rendszeresen értékeli az alapot, hogy felmérje az intézkedések jelentőségét, hatékonyságát és hatását a 2. cikkben említett általános célkitűzések alapján.

3. A Bizottság azt is megvizsgálja, hogy fennáll-e kiegészítő kapcsolat az alapból végrehajtott intézkedések és a más érintett közösségi politikák, eszközök és kezdeményezések intézkedései között.

49. cikk

Beszámolók

1. A felelős hatóság minden tagállamban megteszi a szükséges intézkedéseket a projekt felügyeletének és értékelésének biztosítására.

   Ezért az intézkedések végrehajtásáért felelős szervezetekkel kötött megállapodásokban és szerződésekben olyan záradéknak kell szerepelni, amely kötelezettséget tartalmaz rendszeres és részletes beszámolók benyújtására a kitűzött célok végrehajtásában és teljesítésében elért haladásról.

2. A felelős hatóság az éves programok társfinanszírozási határozatában megállapított kiadások támogathatósági határidejét követő legfeljebb kilenc hónapon belül a 34. cikk előírásainak megfelelő záró végrehajtási beszámolót és záró kiadásigazoló nyilatkozatot nyújt be a Bizottságnak.

3. A tagállamok benyújtják a Bizottságnak a következőket:

   (a) legkésőbb 2010. június 30-ig az alapból finanszírozott intézkedések végrehajtásának értékelési jelentését.

   (b) legkésőbb 2012. június 30-ig (a 2007–2010. közötti időszakra) és 2015. június 30-ig (a 2011–2013. közötti időszakra) értékelő beszámolót az alapból társfinanszírozott intézkedések eredményeiről és hatásáról.

4. A Bizottság továbbítja a Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához a következőket:

   (a) legkésőbb 2009. június 30-ig beszámolót a 14. cikkben meghatározott szempontok alkalmazásáról a tagállamok közötti éves forráselosztáshoz; szükség esetén a módosítási javaslatokkal;

   (b) legkésőbb 2010. december 31-ig időközi jelentést az alap végrehajtásának mennyiségi és minőségi szempontú eredményeiről, valamint az alap további fejlesztésére vonatkozó javaslatot;

   (c) legkésőbb 2012. december 31-ig (a 2007–2010. közötti időszakra) és 2015. december 31-ig (a 2011–2013. közötti időszakra) utólagos beszámolót.

50. cikk

Éves záróbeszámoló

1. Az éves és többéves programok végrehajtásának áttekinthetősége érdekében az 49. cikk (2) bekezdésében említett jelentések tartalmazzák a következő információkat:

   (a) az éves program pénzügyi és operatív végrehajtása;

   (b) a többéves program és prioritásainak végrehajtása terén történt előrehaladás azok egyedi, igazolható céljai vonatkozásában a fizikai mutatók és a végrehajtás mutatói számszerűsítésével minden lehetséges esetben és tekintetben, az eredmények és a hatások az egyes prioritások szempontjából;

   (c) a felelős hatóság lépései a végrehajtás minőségének és hatékonyságának biztosítása érdekében, különösen a következők:

      – a felügyeleti és értékelési intézkedések, ezen belül az adatgyűjtési rendelkezések;

      – az operatív program végrehajtásakor felmerült nagyobb problémák összegzése és a meghozott intézkedések;

      – a technikai támogatás felhasználása;

      – az éves és többéves programról szóló tájékoztatás és a program nyilvánosságának biztosítására hozott intézkedések;

2. A jelentések akkor fogadhatók el, ha az (1) bekezdésben felsorolt összes információt tartalmazzák. A Bizottság az felelős hatóság által benyújtott, a végrehajtásról szóló éves jelentés tartalmáról a benyújtást követő két hónapon belül határoz. Amennyiben a Bizottság nem válaszol az előírt határidőn belül, a jelentést elfogadottnak tekinthető.

X. FEJEZET
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

51. cikk

A bizottság

1. A Bizottságot a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program részeként a 2007–2013. közötti időszakra a Külső Határok Alap létrehozásáról szóló …./….határozat[65] (ez a határozat és a …,… és … határozat) által létrehozott „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” közös bizottság segíti.

[65] Beszúrandó az EMA, a Külső Határok Alap és a Visszatérési Alap létrehozásáról szóló határozatra való hivatkozás.

2. E bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni.

3. A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

52. cikk

Felülvizsgálat

A Tanács a Bizottság javaslata alapján ezt a határozatot legkésőbb 2013. június 30-ig felülvizsgálja.

53. cikk

Hatálybalépés

Ezt a határozatot 2007. január 1-től kell alkalmazni.

54. cikk

Címzettek

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, […]-án/-én.

a Tanács részéről
az elnök

INDOKOLÁS

1. SZOLIDARITÁS KIALAKÍTÁSA AZ ILLEGÁLISAN TARTÓZKODÓ HARMADIK ORSZÁGBELI ÁLLAMPOLGÁROK VISSZATÉRÉSE TERÜLETÉN

1.1. A probléma meghatározása és vizsgálata

Lényeges, hogy visszatérjenek a harmadik országok azon állampolgárai, akik (már) nem teljesítik a belépési, tartózkodási, letelepedési feltételeket az Európai Unió tagállamai területén, vagy azért, mert illegálisan léptek be, vagy a vízumukban vagy tartózkodási engedélyükben meghatározott időnél hosszabb ideig maradtak, vagy azért, mert menedékjog iránti kérelmüket véglegesen elutasították.

Ez azért fontos, hogy a befogadási politikát ne lehessen aláaknázni, és végrehajtható legyen a jogállamiság elve, amely a szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség alapeleme.

A gyakorlatban azonban a visszatérési politika megvalósítása meglehetős kihívás, különösen a viszonylag alacsony GDP-vel és kevés tapasztalattal rendelkező tagállamokban. A visszatérés kezelése összetett folyamat: jó munkakapcsolatok kialakítására van szükség a visszatérési országokkal, miközben az egyéni jogokat és a humanitárius megfontolásokat egyensúlyban kell tartani az állam bűnüldözési érdekével. Az illegális helyzeteket gyakran ténylegesen hagyják továbbra is fennállni, és a tagállamok hajlamosak jelentős és folyamatos költségeket áldozni az érintettek hosszú távú őrizetbe vételére, valamint a kiutasításukkal kapcsolatos hosszadalmas jogi csatározásokra.

Az illegális bevándorlás hatékony visszatérési politika keretén belül történő csökkentése minden tagállam érdeke. A belső határok nélküli térségben a személyek elvileg akadálytalanul mozoghatnak. Ha az egyik tagállam eltűri az illegális tartózkodást, az az egész unióban hátrányos hatással lehet az illegális munkavállalás elleni küzdelemre, ez pedig húzó tényezőként kedvez az unióba történő további illegális bevándorlásnak. Ellenben az EU egész területén folytatott hatékony visszatérési politikák kedvező hatással lehetnek a közös bevándorlás-politika hitelességére, és segíthetnek növelni a tagállamokban legálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok elfogadottságát.

1.2. A követendő út

Tekintve az érintett nehézségek mértékét, a tagállamok együtt cselekedve nagyobb valószínűséggel győzik le azokat, mint egyénileg – különösen ha olyan, több tagállamban is a visszatérési politikák sikeres és egyben tisztességes végrehajtását eredményező modelleket követnek, mint például a „visszatérés integrált igazgatásának” modellje, amely a kockázatok és az akadályok minimalizálására törekszik.

A gyakorlatok korábbi sikeres tapasztalatokon alapuló nemzeti szintű végrehajtásán túl a tagállamok továbbá több információt oszthatnának meg egymás között a visszatérés-igazgatási folyamatokról, azokról az emberekről, akik ellen kiutasítási végzést adtak ki, az önkéntes hazatelepülést ösztönző különböző intézkedések és ösztönzők végrehajtásáról szerzett tapasztalatokról és a harmadik országokban uralkodó körülményekről. Végül az ezen

országoknak a visszatérés előtt és után nyújtott segítség, illetve a visszatérési műveletek költségét jobban meg lehetne osztani a tagállamok között.

Ehhez azonban közös értelmezésre van szükség annak tekintetében, hogy kit lehet visszaküldeni és hogyan kell eljárni a visszatérési politika végrehajtása során. A Bizottság jelenleg dolgozik egy olyan irányelvjavaslaton, amely rendelkezik a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárai visszatérésére vonatkozó közös tagállami eljárási előírásokról. Az irányelv egyenlő feltételeket teremt az EU-ban a visszatérési eljárások tekintetében. Ezek az előírások nem oldhatják meg a visszatérési politika végrehajtásának hatékonysága kapcsán felmerült problémákat, de az átfogó EU visszatérési politika lényeges részét képezik majd.

Továbbá az alapból támogatott intézkedéseket az emberi jogi előírásokkal összhangban kell végrehajtani.

Az Európai Tanács a Hágai Programban sürgette egy visszatérési alap létrehozását.

1.3. Az alap célkitűzései

Az alap főbb célkitűzései a következők:

- a visszatérés integrált igazgatása tagállami szervezésének és végrehajtásának bevezetése és javítása;

- a tagállamok közötti együttműködés erősítése a visszatérés integrált igazgatása és annak végrehajtása keretében;

- a visszatérésre vonatkozó előírások hatékony és egységes alkalmazásának elősegítése a területen zajló politikai fejleményeknek megfelelően.

Az alap elvileg azon bevándorlók és menedékkérők visszatérését fedezné, akik elutasító határozatot kaptak.

Az elutasított menedékkérők visszatérési intézkedéseinek finanszírozása 2008. január 1-től nem támogatható az Európai Menekültügyi Alapból, annak érdekében, hogy az első többéves programozási ciklus teljes körű végrehajtása lehetséges legyen a jelenlegi határozat alapján.

A Bizottság az idén előkészítő intézkedéseket kezdeményez a visszatérés területén. Az előkészítő intézkedések 2005-ben és 2006-ban zajlanak majd. Az előkészítő intézkedések (első) eredményeinek maximális figyelembe vétele érdekében az alap végrehajtásának javasolt kezdési időpontja 2008. Következésképpen 2007-re nincs tervezett finanszírozás.

2. A POLITIKAI ESZKÖZ JOGALAPJA ÉS INDOKLÁSA

2.1. A jogalap megválasztása

E tanácsi határozat javasolt jogalapja a 63. cikk (3) bekezdésének b) pontja, mert e jogszabályban szerepelnek „intézkedések (…) a bevándorlás-politikára vonatkozóan” az „illegális bevándorlás és illegális tartózkodás, beleértve az illegálisan tartózkodók repatriálása” területén.

A Tanács az Európai Közösséget létrehozó szerződés harmadik részének IV. címében szereplő bizonyos területeknek a Szerződés 251. cikkében meghatározott eljárás általi irányításáról szóló 2004. december 22-i tanácsi határozatnak (2004/927/EK) megfelelően a 63. cikk (2) bekezdésnek b) pontjában szereplő intézkedések elfogadásakor a Szerződés 251. cikkében előírt eljárással összhangban cselekszik.

Mivel a javaslat alapja az EK-Szerződés IV. címe (Vízumok, menekültügy, bevándorlás és a személyek szabad mozgásával kapcsolatos egyéb politikák), a javaslatot az Amszterdami Szerződéshez mellékelt, az Egyesült Királyság, Írország és Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyvvel összhangban kell előterjeszteni és elfogadni. Az Egyesült Királyságnak és Írországnak ezen intézkedés tekintetében választási lehetősége van. Dánia nem vesz részt a határozat elfogadásában, az nem kötelező és nem alkalmazandó rá.

A szolidaritás kifejezése a források elosztásában

A források tagállamok közötti elosztásának módszertana hasonló lenne a 2005–2010. közötti időszakra az EMÁ-t létrehozó tanácsi határozatban foglaltakhoz.

Először: azon körülmény kifejezésére, hogy sok tagállamnak (különösen az új tagállamoknak) strukturális beruházásokat kell tennie ahhoz, hogy sikeresen visszaküldje az illegálisan tartózkodó harmadik országok állampolgárait, a tagállamok évente átalányösszeget kapnak. Ez az összeg a 2004. május 1-jén az Európai Unióhoz csatlakozott államok esetén a 2008–2013. közötti időszakban magasabb lesz. Továbbá ez az összeg a 2008–2013. között az Európai Unióhoz csatlakozó tagállamok esetén a 2008–2013. közötti időszakban a csatlakozásuk évét követő évtől kezdődően magasabb lesz.

Másodszor: a szolidaritás kifejezésére a tagállami juttatások összege elosztási kulcs alapján kerül meghatározásra, amely a visszatérés kezelésével kapcsolatban meghatározza a tagállamok viszonylagos terhét. Az elosztási kulcs két elemből állna: az egyik a harmadik országok azon állampolgárainak száma, akikre olyan visszatérési határozat vonatkozik, amely kötelezi őket és/vagy tájékoztatja őket azon kötelezettségükről, hogy elhagyják a tagállam területét, a másik pedig a korábbi sikeres visszatérésekre vonatkozna. Az első elem esetén összeadják azoknak a harmadik országbeli állampolgároknak a számát, akikre az elmúlt három évben ilyen határozat vonatkozott. Ez az összeg nagyjából megfelelne azon személyek számának, akik helyzetét a hatóságoknak kiutasítás céljából az adott referencia-időszakban meg kell fontolniuk. Elvégre gyakran elkerülhetetlen az időeltolódás a határozat és a tényleges távozás között: maga a kiutasítás (a visszatérési határozat végrehajtása) külön határozatot igényelhet egyes tagállamokban, és különös eljárások alá eshet (többek között szükség esetén kiutasítás előtti őrizet). A második összetevő a korábbi sikeres visszatérések tényezője lenne. Így létrejönne egy olyan beépített mechanizmus, amely arra ösztönözné a tagállamokat, hogy fektessenek be a visszatérés kezelésébe, javítsák azt, és hogy járuljanak hozzá az illegális bevándorlás csökkentéséhez az egész EU-ban. Mivel a fő hangsúlyt a jövőbeni erőfeszítésekre kell helyezni, a két elem aránya 70 %–30 % lesz.

A visszatérési határozat alá tartozó személyek csoportjának meghatározása elvileg megfelel a leendő tanácsi határozatban e csoportra vonatkozó kategóriának.

Javasoljuk kizárni ebből a meghatározásból a harmadik országok azon állampolgárait, akiktől a belépést az egyik tagállam átutazó övezetében megtagadták, mert feltételezhető, hogy ezek a személyek soha nem léptek be az EU területére, és nem tartoznak szükségszerűen a fent

említett leendő tanácsi irányelv hatálya alá, míg tényleges visszatérésüket általában más eszközökből fedezik.

Ez nem sérti a tagállamok azon lehetőségét, hogy az alap célkitűzéseivel összhangban közvetlenül támogassanak ezekre a személycsoportokra (is) vonatkozó intézkedéseket. Ugyanez vonatkozik harmadik országok azon állampolgárainak önkéntes hazatelepülésére, akik nem adtak be menedékjog iránti kérelmet, és akik (még) nem tartózkodnak illegálisan egy tagállam területén.

2.2. Az alapon belül meghatározott intézkedések

Tekintettel az alap azon általános célkitűzésére, hogy a visszatérés integrált igazgatása fogalmán alapulva hozzájáruljon a visszatérési politikák végrehajtásához, a Bizottság javasolja, hogy az alap főként a tagállamokkal megosztott igazgatás révén kerüljön megvalósításra. Ez lehetővé teszi, hogy a pénzügyi támogatás minden tagállam konkrét helyzetével és szükségleteivel összhangban célzott legyen.

A javaslat a pénzeszközök lehető leghatékonyabb felhasználása érdekében igen részletes rendelkezéseket tartalmaz az elérendő működési célkitűzésekre és a célkitűzések elérése érdekében meghatározott intézkedésekre.

3. AZ ÉRTÉKELÉS

Eddig közösségi szinten csak az igazgatási együttműködésre állt rendelkezésre pénzeszköz (ARGO) a visszatérés területén. . E intézkedések főként a legjobban bevált gyakorlatok tanulmányozására és a hatóságok és egyéb érdekeltek – például IOM – közötti átadására összpontosultak.

A Bizottság előzetes értékelést végzett, amely e javaslat mellékletében található.

4. A SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

A szubszidiaritás

Az alapelv továbbra is az, hogy a visszatérés igazgatásának kidolgozása és végrehajtása minden szinten a tagállamok feladata. Tehát a nemzeti költségvetés marad a beruházások és tervezett kiadások fő forrása. Azonban a visszatérés integrált igazgatása elvének a közös előírásokkal összhangban történő végrehajtására tett nemzeti erőfeszítéseket, tekintettel e politikák hatására a többi tagállamra, támogathatja egy alap. A támogatandó intézkedéseket tehát világosan meg kell határozni, azoknak az egyes államokban objektív feltételekhez kell kapcsolódniuk, és hozzáadott értéket kell jelenteniük az egész Közösség számára.

Az arányosság

A határozat révén pénzügyi támogatás nyújtható az alapból egy sor olyan intézkedésre, amely operatív módon egy sor meghatározott konkrét célkitűzéshez hozzájárul, míg a tagállamok és a Bizottság közösen választhatják ki az intézkedéseket és azt, hogy a megállapított rendszereken belül hogyan hajtják azokat végre. Az alap olyan stratégiai eszköz kell hogy legyen, amely hozzájárul a nemzeti visszatérési stratégiák továbbfejlesztéséhez. A közösségi

előirányzatok felhasználását továbbá a közösségi programok végrehajtásának megfelelő eszközével, azaz tanácsi határozatban, világos és egységes szabályokkal kell szabályozni.

5. A KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

2007-re nincs tervezett finanszírozás. Az alap keretösszege a Bizottság által javasolt pénzügyi terv szerint a 2008–2013. közötti időszakban 759 millió EUR.

A Bizottság a pénzügyi források tagállamok közötti elosztásához objektív szempontokon alapuló módszert kíván alkalmazni. Az egyes tagállamok tényleges helyzetét tükrözendő a szempontok elsősorban a „célcsoportra” vonatkoznak. Így a pénzügyi elosztás során megfelelően tekintetbe vehetők a fejlemények (például a befogadási politikák változásai), és korrekciós intézkedésekre is lehetőség lesz az alap támogatásával.

2005/0049 (COD)

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános programon belül a 2008-2013. közötti időszakra az Európai Visszatérési Alap létrehozásáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 63. cikke (3) bekezdése b) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára[66],

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[67],

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére[68],

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárással[69] összhangban,

mivel:

(1) Az Európai Közösséget létrehozó szerződés a szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fokozatos létrehozásának céljából rendelkezik a személyek szabad mozgását biztosító intézkedések és ezzel összefüggésben a külső határokon folyó ellenőrzésekre, a menekültügyre és a bevándorlásra vonatkozó támogató intézkedések elfogadásáról, valamint a menekültügyre, bevándorlásra és a harmadik országbeli állampolgárok jogai védelmére vonatkozó intézkedések elfogadásáról.

(2) Az Európai Tanács 1999. október 15-i és 16-i tamperei külön ülésén ismét megerősítette szándékát a szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozására. Ezért a közös európai menekült- és migrációs politikának a harmadik országok állampolgárainak tisztességes kezelésére és a migrációs áramlások jobb kezelésére kell törekednie.

(3) A hatékony közösségi visszatérési politika a hiteles legális bevándorlási és menekültpolitika fontos kiegészítője, és az illegális bevándorlás elleni küzdelem lényeges eleme. A tagállamok jelentős költségvetéseket különítettek el a visszatérési programok és a kényszerű visszatérési műveletek végrehajtása tekintetében. A közös európai uniós intézkedés ezen a területen a megfelelő közösségi pénzügyi eszközök

---

66 HL C …
67 HL C …
68 HL C …
69 HL …

támogatásával támogathatná a tagállamokat, kiemelné az illegálisan tartózkodók visszatérésének szükségességét, és hozzájárulna a tagállamok közötti fokozott szolidaritáshoz.

(4) A Tanács 2002. február 28-án elfogadta az illegális bevándorlás és az emberkereskedelem leküzdéséről szóló átfogó tervet70, amelyben kiemeli, hogy a visszafogadási és visszatérési politikák szerves és létfontosságú részt alkotnak az illegális bevándorlás elleni küzdelemben, és meghatározta azt a két elemet, amelyen a közösségi visszatérési politikának alapulnia kell, azaz a közös elveket és közös intézkedéseket, a tagállamok közötti igazgatási együttműködés keretein belül.

(5) A Tanács 2002. november 28-i visszatérési cselekvési terve, amely az illegálisan tartózkodókra vonatkozó közösségi visszatérési politikáról szóló 2002. október 14-i bizottsági közleményen alapul, a visszatérés tagállamokban történő igazgatására vonatkozó teljes intézkedési lánccal foglalkozik, és kiterjed a harmadik országok állampolgárainak kényszerű és önkéntes hazatelepülésére, valamint a visszatérés fő lépéseire, ideértve az előkészületet és a nyomon követést is.

(6) Az Európai Tanács 2003. június 19-i és 20-i thessaloniki ülésén felhívta a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a külön közösségi visszatérési eszközre vonatkozó összes szempontot, különösen a visszatérési cselekvési programban meghatározott prioritások támogatása érdekében.

(7) A 2004. június 8-i következtetések nyomán, amelyben a Tanács felszólította a költségvetési hatóságot, hogy tegye lehetővé az előkészítő intézkedéseket, és felszólította a Bizottságot, hogy a tagállamokkal szorosan együttműködve vegye figyelembe véleményét az integrált visszatérési tervekről, előkészítő intézkedések kezdeményezésére került sor a 2005–2006. időszakra.

(8) Az Európai Tanács 2004. november 4-i és 5-i ülésén a „Hágai Programban” sürgette az Európai Visszatérési Alap (a továbbiakban: az alap) előkészítő szakaszának elindítását és az alap 2007-ig történő létrehozását, figyelembe véve az előkészítő szakasz értékelését.

(9) A Tanács 2004. novemberében tudomásul vette az Elnökség beszámolóját az egyes országokba történő visszatérés bejelentett legjobb gyakorlatainak vizsgálatáról. A beszámoló megállapította, hogy számos lehetőség adott, és a tagállamok között gyakorlatiasabb együttműködésre van szükség a visszatérés gyakorlata során. A beszámoló a visszatérési politika és az általános politikák integráltabb nemzeti és közösségi szintű megközelítésének lehetőségeit mutatta be. Ezenkívül a beszámoló megállapította a tagállamok legjobban bevált gyakorlatait a harmadik országok állampolgárainak származási vagy átutazási országukba való önkéntes vagy kényszerű visszatérése tekintetében, mint például a támogatott önkéntes hazatelepülési programok előmozdítása a fenntartható visszatérés, a visszatérési tanácsadás és a közös visszatérési műveletek, ezen belül bérelt repülőjáratok körében.

(10) Olyan eszközt kell a Közösség rendelkezésére bocsátani, amelynek célja az, hogy támogassa és ösztönözze a tagállamok által a visszatérés igazgatásának javítására tett

---

70 HL C 142., 2002.6.14., 23. o.

erőfeszítéseket annak minden dimenziójában, a visszatérés integrált igazgatása elve alapján, és tekintettel a közös visszatérési előírások tisztességes és hatékony végrehajtására, a visszatérésre vonatkozó meglévő és jövőbeni közösségi eszközökben meghatározottak szerint.

(11) Annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni a visszatérési előkészítő intézkedések (2005–2006) eredményeit az előkészítő intézkedések értékeléséről szóló bizottsági beszámoló alapján, 2007-re ezen eszközből nincs tervezett támogatás.

(12) Az érintett közös előírások különösen a harmadik országok állampolgárainak kitoloncolásáról hozott határozatok kölcsönös elismeréséről szóló, 2001. május 28-i 2001/40/EK tanácsi irányelv[71], és az abból következő, a harmadik országok állampolgárainak kitoloncolásáról hozott határozatok kölcsönös elismeréséről szóló, 2001. május 28-i 2001/40/EK tanácsi irányelv alkalmazásából következő pénzügyi egyenlőtlenségek kompenzációjára vonatkozó szempontok és gyakorlati intézkedések meghatározásáról szóló, 2004. február 23-i 2004/191/EK tanácsi határozat[72]; és az egyéni kiutasítási végzések alá eső harmadik országbeli állampolgárok két vagy több tagállam területéről való kiutasítása során közös repülőjáratok megszervezéséről szóló 2004/573/EK tanácsi határozat[73].

(13) Ez a későbbi közösségi eszközökre is vonatkozik, például az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszatérésével kapcsolatban a tagállamok közös eljárási előírásaira vonatkozó eszközre, amely egyenlő feltételeket teremtene az Európai Unióban a visszatérési eljárások terén, tehát meghatározná azon feltételeket és határokat, amelyekkel a tagállamok visszatérési intézkedéseket hoznak.

(14) A harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésére adott közösségi válasz következetességének biztosítása érdekében, az ezen eszközből finanszírozott intézkedéseknek meghatározottnak kell lenniük, és ki kell egészíteniük az Európai Menekültügyi Alapból finanszírozott intézkedéseket és azt a programozást, amelynek célja fejlesztési együttműködés és a gazdasági együttműködés támogatása azokkal a partnerországokkal és régiókkal, amelyek nem tagállamok, tengerentúli országok vagy területek.

(15) Ez azt jelentené, hogy az elutasított menedékkérők csak akkor részesülnének az eszköz intézkedéseiből, ha már nem tartoznak az Európai Menekültügyi Alap visszatérési támogatása körébe. Az Európai Menekültügyi Alap első többéves ciklusának (2005–2007.) lezárultával ez az eszköz az elutasított menedékkérőkre is vonatkozik majd.

(16) Ez az eszköz a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” című általános program a része, amelynek célja az Unió külső határainál az integrált igazgatás bevezetéséből és az Európai Uniót létrehozó szerződés IV. címével összhangban kidolgozott közös menekült- és bevándorlás-politikák végrehajtásából adódó pénzügyi terhet illetően a tagállamok közötti igazságos feladatmegosztás.

(17) Ezen eszköz elsődleges célja a visszatérés nemzeti szintű, integrált igazgatásának előmozdítása. A tagállamokat ösztönzi a visszatérési műveletek végrehajtására az

---

71 HL L 149., 2001.6.2., 34. o.
72 HL L 60., 2004.2.27., 55. o.
73 HL L 261., 2004.8.6., 28. o.

integrált visszatérési cselekvési tervek alapján, amelyek elemzik a tagállamok helyzetét a megcélzott lakosság tekintetében, célokat tűznek ki a tervezett műveletek tekintetében, és az érintett érdekeltekkel – például az UNHCR-rel és az IOM-mal – együttműködve a hatékony és fenntartható visszatérésekre összpontosítva számos intézkedés révén visszatérési rendszereket kínálnak. Adott esetben az integrált visszatérési terveket rendszeresen értékelni és módosítani kell.

(18) A távozási kötelezettségnek eleget tevő személyek önkéntes hazatelepülésének támogatására rendelkezni kell az ilyen visszatérőknek szóló ösztönzőkről, például a jobb visszatérési támogatás révén a kedvezőbb elbánásról. Ez a fajta önkéntes hazatelepülés a visszatérők méltóságteljes visszatérésének, illetve a költséghatékonyság szempontjából a hatóságoknak is érdeke.

(19) Politikai szempontból azonban az önkéntes és a kényszerű visszatérés elválaszthatatlan egymástól, és a tagállamokat arra kell ösztönözni, hogy visszatérés igazgatása során erősítsék meg a két forma közti kiegészítő kapcsolatot. Kényszerű visszatérések végrehajtására az Európai Unió bevándorlás- és menekültpolitikája integritásának és a tagállamok bevándorlási és menekültügyi rendszereinek megőrzése érdekében nyilvánvalóan szükség van. Tehát a kényszerű visszatérés lehetősége biztosíthatja, hogy ez a politika ne kerüljön aláaknázásra, és végrehajtható legyen a jogállamiság elve, amely lényeges a szabadságon, biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozásához. Tehát az eszköz a kényszerű visszatérés megkönnyítésére irányuló tagállami intézkedéseket támogatja.

(20) Továbbá a tagállamok által a visszatérés területén tapasztalt főbb akadályok a kényszerű visszatérés kapcsán merülnek fel. Az egyik fontos akadály az érintett személy azonosságával kapcsolatos bizonytalanság és a szükséges útiokmányok hiánya. A származási országok gyakran késedelmesen bocsátják ki a visszatérési útiokmányokat, vagy megtagadják azok kibocsátását, mert nem áll rendelkezésre az állampolgárságra vagy a személyazonosságra vonatkozó információ. Ezért előfordul, hogy az illegális tartózkodók a kiutasítás elkerülésére elrejtőznek, vagy megsemmisítik útiokmányaikat, és nem ritkán teljesen hamis személyazonosságot és/vagy állampolgárságot vallanak be. Következésképpen gyakran hosszadalmas és költséges eljárást kell folytatni, melynek során a visszatérőt számos követségen be kell mutatni, vagy nyelvi és nyelvjárási vizsgálatot kell végezni. A tagállamokat ösztönözni kell arra, hogy javítsák a harmadik országok konzuli szolgálataival az együttműködést, és növeljék az egymás közti információcserét és működési együttműködést az ilyen szolgálatokkal való együttműködés tekintetében.

(21) Végül azon tagállamokban, amelyek megfelelőnek tartják, ezen eszköznek feltétlenül támogatnia kell a visszatérési országban tett, a visszatérőkre vonatkozó különleges intézkedéseket azért, hogy először is biztosítsák a személyek hatékony, jó állapotban történő visszatérését a származási városukba vagy régiójukba, másrészt javítsák tartós visszailleszkedésüket a közösségükbe. Ezeknek az intézkedéseknek nem a harmadik országoknak nyújtott támogatásból kell állniuk, és csak akkor és annyiban támogathatóak, amennyiben a tagállamok területén kezdeményezett és nagyrészt ott végrehajtott tevékenységeknek szükségszerű folytatása van az integrált visszatérési terv szerint.

(22) Az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség létrehozásáról szóló, 2004. október 26-i

2007/2004/EK tanácsi rendelettel létrehozott ügynökség (a továbbiakban: az Ügynökség) egyik feladata a szükséges támogatás biztosítása a tagállamok közös visszatérési műveletei szervezéséhez és a legjobban bevált gyakorlatok meghatározása a tagállamok területén illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok útiokmányai megszerzéséhez és kiutasításukhoz. Ennek megfelelően az Ügynökség biztosítja, hogy a tagállamok közti hatékony összehangolt visszatérési erőfeszítések feltételei teljesülnek, míg a közös visszatérési műveletek végrehajtását és szervezését az illetékes nemzeti szolgálatokra hagyja. Következésképpen az Ügynökség képes lesz használni a közösségi intézkedések által ebben az eszközben rendelkezésre bocsátott forrásokat.

(23) Az alapból nyújtott támogatás hatékonyabb és célzatosabb lesz akkor, ha a támogatható intézkedések társfinanszírozása stratégiai többéves programokon és ahhoz kapcsolódó éves munkaprogramokon alapul, amelyeket minden tagállam a Bizottsággal együttműködve dolgozna ki.

(24) A Bizottság által elfogadott stratégiai iránymutatások alapján valamennyi tagállamnak készíteni kell egy a helyzetét és igényeit figyelembe vevő többéves programozási dokumentumot fejlesztési stratégiájáról, amelyet megtárgyal a Bizottsággal és amelyről a Bizottság határoz, és amely az éves programok elkészítésének keretét képezi.

(25) A többéves programozás célja az alapok célkitűzéseinek megvalósítása azáltal, hogy biztosítják a szükséges pénzügyi források rendelkezésre bocsátását és a Közösség és a tagállamok együttes fellépéseinek összhangját és folyamatosságát.

(26) A többéves programozásnak biztosítania kell az eszköz összehangolását más meglévő pénzügyi eszközökkel.

(27) Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet[74] 53. cikke (1) bekezdésének (b) pontjában említett megosztott igazgatás összefüggésében meg kell közelebbről határozni azokat a feltételeket, amelyekkel a Bizottság az Európai Közösségek általános költségvetésének végrehajtásával kapcsolatos feladatait gyakorolhatja, és tisztázni kell a tagállamok együttműködési kötelezettségeit. E feltételek alkalmazásával a Bizottság megbizonyosodhat arról, hogy a tagállamok jogszerűen és helyesen, illetve a költségvetési rendelet 27. cikke értelmében a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvével összhangban használják fel az alapokat.

(28) A Bizottságnak objektív és átlátható módszer alkalmazásával kell megállapítania a rendelkezésre álló kötelezettségvállalási előirányzatok indikatív bontását.

(29) A technikai támogatás értelmében az alapoknak támogatást kell biztosítani értékelések készítéséhez, az alapok kezeléséhez kapcsolódó igazgatási kapacitás növeléséhez, tanulmányokhoz, kísérleti projektekhez és különösen az innovatív megközelítések és gyakorlatok ösztönzését célzó tapasztalatcseréhez.

---

[74] HL L 248, 2002.9.16., 1. o.

(30) A tagállamok megfelelő intézkedéseket fogadnak el az igazgatási és ellenőrzési rendszer megfelelő működésének biztosítására. E célból meg kell határozni a minden program számára előírt általános elveket és szükséges funkciókat.

(31) Az alap fellépéseinek igazgatására minden tagállamban rendelkezni kell felelős hatóság kijelöléséről, és tisztázni kell annak feladatait. Rendelkezni kell az ellenőrző hatóság kijelöléséről és funkcióiról is. Ezenkívül a kiadások Bizottsághoz való átutalását megelőző hitelesítésére vonatkozó egységes minőségi előírások biztosítása és a kiadásigazoló nyilatkozatok alapjául szolgáló információk jellegének és minőségének tisztázása érdekében hitelesítő hatóság kinevezéséről kell rendelkezni.

(32) A szubszidiaritás és az arányosság elvének megfelelően elsősorban a tagállamok felelősek a fellépések végrehajtásáért és ellenőrzéséért.

(33) Meg kell határozni a tagállamok kötelezettségeit az igazgatási és ellenőrzési rendszerek, a kiadások hitelesítése, a közösségi jogszabályok helytelen alkalmazásának vagy megsértésének megelőzése, felderítése és korrigálása tekintetében, hogy ezáltal garantálható legyen a többéves és éves programok hatékony és megfelelő végrehajtása. Különösen az irányítás és ellenőrzés tekintetében szükséges azon körülmények meghatározása, amelyek biztosítékot jelentenek a tagállamok számra a rendszerek létrehozására és megfelelő működésére.

(34) A Bizottság pénzügyi ellenőrzésre vonatkozó jogkörének sérelme nélkül fokozni kell e téren a tagállamok és a Bizottság közötti együttműködést, és meg kell állapítani azokat a feltételeket, amelyekkel a Bizottság a nemzeti rendszerek ellenőrzésére irányuló stratégiája tekintetében meghatározhatja, hogy milyen szintű biztosítékokat kaphat a nemzeti ellenőrző szervektől.

(35) Az eszközből támogatott intézkedések hatékonysága és eredménye az értékelésen is múlik. Meg kell határozni a tagállamok és a Bizottság e vonatkozású kötelezettségeit, valamint az értékelés megbízhatóságát biztosító szabályokat.

(36) Az intézkedéseket a félidős felülvizsgálatra és hatásvizsgálatra tekintettel értékelni kell, és az értékelési folyamatot a projekt felügyeleti intézkedései részeként kell végezni.

(37) Ez a határozat meghatározza a program teljes időtartamára azt a pénzügyi keretet, ami a költségvetési fegyelemről és a költségvetési eljárási rend javításáról szóló, 1999. május 6-i, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti intézményközi megállapodás[75] 33. pontja értelmében a költségvetési hatóság számára az elsődleges kiindulási pont.

(38) Mivel a tervezett intézkedés céljait – nevezetesen azt, hogy elősegítsék az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszatérését a visszatérés integrált igazgatása közös előírásainak és elveinek keretein belül – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani és ezért az intézkedés terjedelme és hatásai miatt az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben

[75] HL C 172., 1999.6.18., 1. o.

foglalt arányossági elvnek megfelelően, ez a határozat nem lépi túl az említett célok eléréséhez szükséges mértéket.

(39) Az e határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal[76] összhangban kell elfogadni.

(40) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ennek a határozatnak az elfogadásában, ezért az nem kötelező rá és nem alkalmazandó rá.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

I. CÍM
CÉLKITŰZÉSEK ÉS ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

I. FEJEZET
TÁRGY, CÉLKITŰZÉSEK ÉS INTÉZKEDÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

Ez a határozat a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program részeként a 2008. január 1. és 2013. december 31. közötti időszakra létrehozza az Európai Visszatérési Alapot (a továbbiakban: az alap), mely hozzájárul a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megerősítéséhez.

Ez a határozat meghatározza az alap célkitűzéseit, végrehajtását, a rendelkezésre álló pénzügyi forrásokat és a rendelkezésre álló pénzügyi források elosztásának szempontjait.

Megállapítja az alap igazgatási, ezen belül pénzügyi szabályait, valamint a felügyeleti és ellenőrzési mechanizmusokat, melyek a Bizottság és a tagállamok közötti feladatmegosztáson alapulnak.

2. cikk

Az alap általános célkitűzései

1 Az alap általános célkitűzése a tagállamok által a visszatérés javítására tett erőfeszítések támogatása annak minden dimenziójában az integrált kezelés fogalmának használata révén, figyelembe véve ezen ügyekben a közösségi jogszabályokat.

[76] HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

2. Az alap a tagállamok vagy a Bizottság kezdeményezésére hozzájárul a technikai támogatás finanszírozásához.

3. cikk

Különleges célkitűzések

1. Az alap a következő különleges célok eléréséhez járul hozzá:

   (a) a visszatérés integrált igazgatásának bevezetése és tagállami szervezésének és végrehajtásának javítása;

   (b) a tagállamok közötti együttműködés erősítése a visszatérés integrált igazgatása és annak végrehajtása keretében;

   (c) a visszatérésre vonatkozó előírások hatékony és egységes alkalmazásának elősegítése a területen zajló politikai fejleményeknek megfelelően.

2. A visszatérés integrált igazgatásához tartozik különösen az, hogy a tagállamok illetékes hatóságai olyan integrált visszatérési terveket dolgozzanak ki és hajtsanak végre, amelyek:

   – a célzott személyi kör tekintetében a tagállami helyzet és a tervezett műveletek tekintetében (például az útiokmányok megszerzésével és a visszatérés egyéb gyakorlati akadályával kapcsolatban) a kihívások átfogó értékelésén alapulnak. Az átfogó értékelést az összes érintett hatósággal és partnerrel együttműködve kell elkészíteni; valamint

   – célja széleskörű intézkedések elérése a területén illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok önkéntes hazatelepülési rendszereinek ösztönzésére, és szükség esetén e személyek tekintetében a visszatérési kényszerintézkedések végrehajtására, a humanitárius elveknek való teljes megfeleléssel és méltóságuk tiszteletben tartásával; valamint

   – választási lehetőséget kínálnak a célcsoportnak az érintett ügyforgalom alapján; valamint

   – tervet és/vagy menetrendet tartalmaznak, és adott esetben rendelkeznek időszakos értékelési mechanizmusról, amely lehetővé teszi a tervezés módosítását és a terv gyakorlati hatásának felmérését.

3. Az integrált visszatérési tervek különösen a hatékony és fenntartható visszatérésekre összpontosítanak olyan intézkedések révén, mint az indulás előtti hatékony tájékoztatás, az utazási intézkedések, átutazás a visszatérési országon keresztül az önkéntes és kényszerű visszatérés esetén. Lehetőség szerint rendelkezni kell ösztönzőkről az önkéntes visszatérők számára, például a visszatérés jobb támogatásáról, az önkéntes hazatelepülés elősegítésére.

   Amennyiben a tagállamok úgy ítélik meg, rendelkezhetnek befogadási és visszailleszkedési támogatásról is.

4. cikk

A támogatható fellépések a tagállamokban

1. Az alapból támogathatók a 3. cikk (1) bekezdése a) pontjában meghatározott célkitűzéshez kapcsolódó fellépések, és különösen az alábbiak:

   (a) a tagállamok hatóságainak hatékony, stabil és tartós működési együttműködésének kialakítása vagy javítása a harmadik országok konzuli hatóságaival és bevándorlási szolgálataival, tekintettel a harmadik országok állampolgárainak visszatéréséhez szükséges útiokmányok beszerzésére és a gyors és sikeres kiutasítási eljárások biztosítására;

   (b) az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok önkéntes hazatelepülésének előmozdítása és megkönnyítése, különösen támogatott önkéntes hazatelepülési programok révén, a visszatérések fenntarthatóságának biztosítása érdekében;

   (c) a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárai kényszerű visszatérésének egyszerűsítése és végrehajtása, melynek célja a bevándorlás-politikák hitelességének és integritásának növelése és a kényszerű kiutasításra váró személyek őrizeti időszakának csökkentése.

2. Az alapból támogathatók a 3. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott célkitűzéshez kapcsolódó intézkedések, és különösen az alábbiak:

   (a) a származási országgal kapcsolatos információk összegyűjtésével és a potenciális visszatérők arról történő tájékoztatásával kapcsolatos együttműködés;

   (b) a tagállamok hatóságainak a harmadik országok konzuli hatóságaival és bevándorlási szolgálataival történő hatékony, stabil és tartós működési kapcsolata kialakításában való együttműködés, a harmadik országok állampolgárainak visszatéréséhez szükséges útiokmányok beszerzéséhez és a gyors és sikeres kiutasítási eljárások biztosításához nyújtott konzuli segítség megkönnyítésére;

   (c) közös integrált visszatérési tervek kidolgozása és megvalósítása, ezen belül közös önkéntes hazatelepülési programok bizonyos származási, korábbi tartózkodási vagy átutazási országokba;

   (d) tanulmányok az aktuális helyzettel és a lehetőségekkel kapcsolatban a tagállamok között a visszatérés területén folytatott igazgatási együttműködés javítására, valamint ebben az összefüggésben a nemzetközi és nem kormányzati szervezetek szerepe;

   (e) információcsere, támogatás és tanácsadás a különösen sérülékeny csoportok visszatérésének kezeléséhez;

   (f) a gyakorlati szakemberek számára szervezett szemináriumok a meghatározott harmadik országokra és/vagy régiókra vonatkozó legjobban bevált gyakorlatokról;

(g) a származási, korábbi tartózkodási vagy átutazási országokban a visszafogadott személyek befogadására tett közös intézkedések;

(h) intézkedések közös kidolgozása a származási vagy korábbi tartózkodási országban a személyek tartós visszailleszkedésének biztosítására;

(i) a visszatérők helyzetének figyelemmel kísérésére és visszatérés utáni helyzetük fenntarthatóságára vonatkozó közös intézkedések.

3. Az alapból támogathatók a 3. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott célkitűzéshez kapcsolódó intézkedések, és különösen az alábbiak:

(a) az illetékes hatóságok azon képességének növelése, hogy a lehető leggyorsabban színvonalas visszatérési határozatokat hozzanak;

(b) az illetékes igazgatási hatóságok kapacitásának javítása, hogy a kiutasítási határozatokat gyorsan hajtsák végre/érvényesítsék az emberi méltóság és a műveletekre vonatkozó európai biztonsági előírások teljes mértékű figyelembe vételével;

(c) az bírósági szervek képességének növelése arra, hogy gyorsabban értékeljék a megfellebbezett visszatérési határozatokat;

(d) szemináriumok és közös képzések szervezése az illetékes igazgatási, bűnüldöző és bírósági szervek alkalmazottainak a visszatérési műveletek jogi és gyakorlati szempontjait illetően;

(e) az illetékes igazgatási hatóságok képességének javítása arra, hogy hatékonyan hajtsanak végre közös intézkedéseket a kölcsönös elismerési és közös visszatérési műveletekkel kapcsolatban, ezen belül az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség által a visszatérés terén meghatározott ajánlásokat, működési előírásokat és legjobban bevált gyakorlatokat.

4. Az (1)–(3) bekezdésben előírt intézkedések különösen az érintett közösségi jogszabályok rendelkezéseinek végrehajtását támogatják a közös európai bevándorlás- és visszatérési politika területén.

5. Az intézkedések során tekintetbe kell venni a sérülékeny személyek – a kiskorúak, kíséret nélküli kiskorúak, fogyatékosok, idősek, terhes asszonyok, kiskorú gyermekekkel rendelkező egyedülálló szülők, és kínzást, nemi erőszakot vagy egyéb súlyos lelki, testi vagy szexuális bántalmazást elszenvedett személyek – különleges helyzetét.

5. cikk

A támogatható intézkedések a tagállamokban

A támogatható intézkedések közé többek között az alábbi intézkedések tartoznak:

– minden visszatérési ügyben a visszatérés előtti információk, a nélkülözhetetlen útiokmányok beszerzése, a szükséges visszatérés előtti orvosi vizsgálatok költsége, a visszatérők és kíséretük utazásának és élelmezésének költsége, meghatározott támogatás a rászoruló csoportoknak – például gyermekeknek vagy fogyatékosoknak – a visszatérési országban található végső úticélig való szállítás költsége, és együttműködés a származási, korábbi tartózkodási vagy átutazási országok hatóságaival;

– továbbá közös visszatérési műveletek esetén az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok kényszerű visszatérése esetén a visszatérők és kísérőik ideiglenes szállásának költsége a részt vevő tagállamból a szervező tagállamban az indulás előtt;

– továbbá illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok önkéntes hazatelepülése esetén átfogó visszatérés előtti tájékoztatás, támogatás és tanácsadás, valamint a visszatérés előtti lényeges költségek;

– továbbá, amennyiben a tagállamok megfelelőnek találják, visszatérés utáni induló költség, a visszatérő személyes holmijának szállítása, megfelelő ideiglenes szállás a visszatérési országba való érkezés utáni első néhány napra fogadóközpontban vagy szükség esetén szállodában, képzés és foglalkoztatási támogatás és korlátozott induló támogatás a gazdasági tevékenységekre adott esetben;

– az illetékes igazgatási, bűnüldöző és bírósági szervek dolgozóinak oktatása és képzése, ezen dolgozók kiküldetése más tagállamokból a közös visszatérési előírások hatékony és egységes alkalmazásának biztosítása érdekében, az együttműködés fokozása, valamint a visszatérési politikák eredményét vizsgáló kiküldetések a harmadik országokba;

– a harmadik országok konzuli hivatalaival és bevándorlási szolgálataival folytatott operatív együttműködés esetén az útiokmányok megszerzése és a gyors kiutasítási eljárások biztosítása érdekében a harmadik országok állampolgárainak azonosításáért és az útiokmányok ellenőrzéséért felelős hatóságok és szolgálatok dolgozóinak a tagállamokban való utazásának és szállásának költsége;

– azon visszailleszkedési intézkedések esetén, melyeknek célja a visszatérés fenntarthatóságának növelése a visszatérés integrált igazgatása nyomán, és amennyiben a tagállamok megfelelőnek tartják, készpénzes ösztönzők és egyéb rövid távú intézkedések, amelyek szükségesek a visszailleszkedés folyamatának elindításához a visszatérő személyes fejlődése érdekében, például képzés, elhelyezkedési és foglalkoztatási támogatás, induló támogatás a gazdasági tevékenységekhez és visszatérés utáni támogatás és tanácsadás, valamint olyan intézkedések, amelyek révén a tagállamok megfelelő előkészületeket tudnak biztosítani a visszatérők harmadik országokban való fogadására érkezésükkor.

6. cikk

A Közösség érdekében tett intézkedések

1. A Bizottság kezdeményezésére az alap rendelkezésre álló forrásainak legfeljebb 7 %-a fordítható transznacionális intézkedések vagy az egész Közösség érdekét szolgáló intézkedések (a továbbiakban: közösségi intézkedések) finanszírozására a

bevándorlás- és beilleszkedési politikát és a 7. cikkben szereplő célcsoportra vonatkozó intézkedéseket illetően.

2. Különösen azok a közösségi intézkedések támogathatók, amelyek:

(a) előmozdítják a közösségi jog és a bevált gyakorlatok végrehajtására irányuló közösségi együttműködést;

(b) támogatják transznacionális együttműködési hálózatok és kísérleti projektek létrehozását a két vagy több tagállamban működő szervek között az innováció ösztönzésére, a tapasztalatok és a bevált gyakorlatok cseréjének megkönnyítésére és a visszatérési politika minőségének javítására;

(c) támogatják a transznacionális tudatosság-fejlesztő kampányokat;

(d) támogatják a legjobban bevált gyakorlatokkal és az alap minden más szempontjával kapcsolatos információk tanulmányozását, terjesztését és cseréjét, többek között a korszerű technológia felhasználásáról;

(e) támogatják e téren a közösségi együttműködés és a közösségi jog új formáinak lehetőségére vonatkozó kísérleti projekteket és tanulmányokat;

(f) támogatják a statisztikai eszközök, módszerek és közös mutatók fejlesztését.

3. A közösségi intézkedések prioritásait meghatározó éves munkaprogramot az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

7. cikk

Célcsoportok

1. E határozat alkalmazásában a célcsoportok a harmadik országok valamely tagállamban illegálisan tartózkodó minden állampolgárát jelentik.

2. Ide értendők a harmadik országok azon állampolgárai, akik (már) nem szorulnak nemzetközi védelemre, mert menedékjog iránti kérelmüket a megfelelő nemzeti jogrend alapján, végleges határozattal elutasították, vagy mert státuszokat a nemzeti és közösségi joggal összhangban (végleges határozattal) visszavonták, megszüntették vagy nem újították meg.

3. Harmadik ország állampolgárának számít minden olyan személy, aki az EK-Szerződés 17. cikkének (1) bekezdése értelmében nem uniós állampolgár.

II. FEJEZET
A TÁMOGATÁS ELVEI

8. cikk

Kiegészítő kapcsolat, következetesség és megfelelés

1. Az alapból nyújtott támogatás a nemzeti, regionális és helyi intézkedéseket egészíti ki, és beépíti ezekbe a Közösség prioritásait.

2. A Bizottság és a tagállamok biztosítják, hogy az alapok és a tagállamok által nyújtott támogatás összhangban álljon a Közösség tevékenységeivel, politikáival és prioritásaival. Ezt az összhangot különösen a 20. cikkben említett többéves programban kell jelezni.

3. Az alapból finanszírozott műveletek megfelelnek a Szerződés rendelkezéseinek és az e rendelkezések alapján elfogadott jogszabályoknak.

9. cikk

Programozás

1. Az alap célkitűzései két többéves programozási időszak keretében valósulnak meg (2008–2010. és 2011–2013.). A többéves programozási rendszer a prioritásokat és az igazgatás, határozathozatal, ellenőrzés és hitelesítés folyamatát foglalja magában.

2. A Bizottság által elfogadott többéves programok éves programok révén kerülnek végrehajtásra.

10. cikk

A szubszidiaritás és az arányosság elvén alapuló fellépés

1. A tagállamok felelnek a 20. és 22. cikkben említett többéves és éves programok megfelelő területi szinten történő végrehajtásáért, az adott tagállamra jellemző intézményi rendszernek megfelelően. Ezt a kötelezettséget e határozatnak megfelelően kell gyakorolni.

2. A Bizottság és a tagállamok különböző eszközöket alkalmaznak az ellenőrzési rendelkezésekre vonatkozó közösségi hozzájárulás mértékétől függően. A megkülönböztetés az értékelés rendelkezéseire és a többéves és éves programok beszámolóira is vonatkozik.

11. cikk

Végrehajtási módszerek

1. Az alap számára biztosított közösségi költségvetést – a 6. cikkben említett közösségi intézkedések és a 17. cikkben szereplő technikai támogatás kivételével – az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet 53. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban kell végrehajtani.

   A tagállamok és a Bizottság biztosítja a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvének betartását.

2. A Bizottság a következőképpen gyakorolja az Európai Közösségek általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó kötelezettségét:

(a) a 32. cikkben megállapított eljárásoknak megfelelően ellenőrzi a tagállamokban az igazgatási és ellenőrzési rendszerek megfelelő működését;

(b) amennyiben a nemzeti igazgatási és ellenőrzési rendszer elégtelen, a 41., 42. cikknek megfelelően megszakítja, visszatartja, vagy felfüggeszti a kifizetések egészét vagy egy részét, és a 45. és 46. cikk szerinti eljárásokkal összhangban bármilyen más szükséges pénzügyi korrekciót alkalmaz.

12. cikk

Addicionalitás

1. Az alapból nyújtott hozzájárulások nem helyettesíthetik a tagállam állami vagy azzal egyenértékű kiadásait.

2. A Bizottság az adott tagállammal együttműködve félidőben 2012. december 31-ig, utólag pedig 2015. december 31-ig ellenőrzi az addicionalitást.

13. cikk

Partnerség

1. Minden tagállam az érvényben lévő nemzeti szabályoknak és gyakorlatoknak megfelelően partnerséget alakít ki az általa kijelölt hatóságokkal vagy szervekkel, azaz:

(a) az illetékes regionális, helyi, városi és egyéb hatóságokkal;

(b) a civil társadalmat képviselő bármely más megfelelő szervvel, nem kormányzati szervezettel, ezen belül a szociális partnerekkel.

Minden tagállam a nemzeti szabályoknak és gyakorlatoknak megfelelően biztosítja a megfelelő szervek széleskörű és hatékony bevonását.

2. A partnerséget az egyes partnerkategóriákra vonatkozó intézményi, jogi és pénzügyi jogszabályokkal teljes összhangban kell végezni.

A partnerség a többéves programok előkészítésére, végrehajtására, felügyeletére és értékelésére vonatkozik.

III. FEJEZET
A PÉNZÜGYI KERET

14. cikk

A globális források

1. A 2008. január 1-től 2013. december 31-ig terjedő időszakra ezen alap végrehajtására 759 millió euro pénzügyi referenciaösszeg áll rendelkezésre.

2. Az alap éves előirányzatait a pénzügyi terv mértékéig a költségvetési hatóság engedélyezi.

3. A Bizottság a 15. cikkben szereplő szempontoknak megfelelően tájékoztató jellegű tagállamonkénti éves bontást készít.

15. cikk

A források éves elosztása a támogatható tagállami intézkedések között

1. Az alapból minden tagállam évi 300 000 EUR átalányösszeget kap.

   Ez az összeg a 2008. május 1-jén az Európai Unióhoz csatlakozott államok esetén a 2008–2013. közötti időszakban évi 500 000 EUR lesz.

   Ez az összeg a 2008–2013. között az Európai Unióhoz csatlakozó tagállamok esetén a 2008–2013. közötti időszak fennmaradó részében a csatlakozásuk évét követően évente 500 000 EUR-ban kerül rögzítésre.

2. A rendelkezésre éves álló források fennmaradó része a tagállamok között az alábbiak szerint kerül bontásra:

   (a) 70 % azon harmadik országbeli állampolgárok száma arányában, akik illegálisan tartózkodnak vagy az elmúlt három évben illegálisan tartózkodtak a tagállam területén, és akire nemzeti vagy közösségi jog alapján, azaz igazgatási vagy bírósági határozat vagy törvény alapján olyan visszatérési határozat vonatkozik, amely megállapítja vagy kimondja a tartózkodás törvényellenes voltát, és visszatérési kötelezettséget állapít meg;

   (b) 30 % azon harmadik országbeli állampolgárok arányában, akik az elmúlt három évben igazgatási vagy bírósági távozási végzés nyomán önkéntesen vagy kényszerűen ténylegesen elhagyták a tagállam területét.

3. Nem tartoznak a (2) bekezdésben említett harmadik országbeli állampolgárok közé az alábbiak:

   (a) harmadik országok azon állampolgárai, akiktől az átutazó övezetben a belépést valamely tagállam megtagadta;

   (b) harmadik országok olyan állampolgárai, akiket egy tagállam egy másik tagállamba visszatoloncolt, különösen az egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2003. február 18-i 343/2003/EK tanácsi rendelet értelmében.

4. Referenciaadatnak az Európai Közösségek Statisztikai Hivatala legfrissebb adatait kell használni a közösségi joggal összhangban.

5. Amennyiben a (4) bekezdésben említett statisztikai adatok nem állnak rendelkezésre, a tagállamok adják meg a szükséges adatokat.

16. cikk

A finanszírozási struktúra

1. Az alap pénzügyi hozzájárulása támogatás formájában történik.

2. Az alapból támogatott intézkedéseket állami vagy magánforrásokkal közösen kell finanszírozni, csak nonprofit jellegű intézkedések támogathatók, és az intézkedések nem támogathatók az Európai Közösségek általános költségvetésébe tartozó egyéb forrásból.

3. Az alap előirányzatai kiegészítik a tagállamok által az e határozat alá tartozó intézkedésekre nyújtott állami vagy azzal egyenértékű kiadásokat.

4. A támogatott projektekre nyújtott közösségi hozzájárulás a tagállamokban a 4. cikk szerint végrehajtott intézkedések esetén nem haladhatja meg az adott intézkedés összköltségének 50 %-át.

   Ez az arány a bizottsági stratégiai iránymutatásokban meghatározott prioritásokra vonatkozó projektek esetén a 19. cikknek megfelelően 60 % lehet.

   A Kohéziós Alapba tartozó tagállamok esetén az arány 75 % lehet.

5. Általános szabályként az alapból – időszakos haladási jelentés alapján – legfeljebb három évre nyújtható közösségi pénzügyi támogatás.

17. cikk

Technikai támogatás a Bizottság kezdeményezésére

1. A Bizottság kezdeményezésére és/vagy részéről az alapból finanszírozhatók az e határozat végrehajtásához szükséges előkészítő, felügyeleti, igazgatási és technikai támogatási intézkedések, valamint értékelő, pénzügyi ellenőrzési és ellenőrzési intézkedések, melynek határa az alap éves összegének 0,20 %-a.

2. Az említett intézkedések a következők lehetnek:

   (a) értékelések, szakértői jelentések, statisztikák és tanulmányok, beleértve az alapok működéséről szóló általános jellegű anyagokat is;

   (b) az alap támogatási partnereire és kedvezményezettjeire és a nyilvánosságra vonatkozó intézkedések, különösen tájékoztatási intézkedések;

   (c) számítógépes rendszerek létrehozása, üzemeltetése és összekapcsolása az irányítás, felügyelet, ellenőrzés és értékelés céljából;

   (d) az értékelési módszerek javítása és információcsere az e területen alkalmazott gyakorlatokról.

18. cikk

Technikai támogatás a tagállamok részéről

1. Az alapból az adott tagállam kezdeményezésére minden éves programnál finanszírozhatók az előkészítési, igazgatási, felügyeleti, értékelési, tájékoztatási és ellenőrző intézkedések, valamint az alap végrehajtására vonatkozó igazgatási kapacitást erősítő tevékenységek.

2. A technikai támogatásra elkülönített éves összeg nem haladhatja meg a tagállamnak juttatott társfinanszírozás teljes összegének 4 %-át plusz 30 000 eurót.

IV. FEJEZET
A PROGRAMOZÁS

19. cikk

A stratégiai iránymutatások elfogadása

1. A Bizottság minden többéves program esetén stratégiai iránymutatásokat fogad el, amelyek meghatározzák az alap fellépési keretét, figyelembe véve a visszatérés területén a közösségi jogszabályok kidolgozásában és végrehajtásában elért haladást, és a közösség által az illegális bevándorlás területén hozott intézkedéseket, valamint az alap pénzügyi forrásainak a többéves program időszakára szóló indikatív elosztását.

2. Az alap 3. cikk (1) bekezdése a) és b) pontjában említett célkitűzései tekintetében ezek az iránymutatások különösen az alábbiak érdekében érvényesítik a közösség prioritásait:

   – harmadik országok olyan állampolgárainak visszatérése, akiknek birtokában nincs útlevél vagy más személyazonosságot igazoló okmány;

   – harmadik országok olyan állampolgárainak visszatérése, akik nem esnek a közösségi visszafogadási megállapodások vagy nemzeti kétoldalú visszafogadási megállapodások alá, tekintettel a nemzetközi jog szerinti kötelezettségre a saját állampolgárok visszafogadását illetően;

   – a harmadik országok állampolgárainak, illetve hontalan személyek visszatérése abba az országba, amelyből származnak, vagy amelyben tartózkodtak, de amelynek nem saját állampolgárai;

   – különösen sérülékeny csoportok visszatérése;

   Az alap 3. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett célkitűzései tekintetében ezek az iránymutatások különösen annak érdekében érvényesítik a közösség prioritásait, hogy támogassák a közös előírások egész EU-ban való megismertetését és a tagállamok igazgatási hatóságainál ezen előírások integrálását a napi visszatérés-igazgatási eljárásokba.

3. A Bizottság az első többéves programozási időszakra (2008–2010.) vonatkozó stratégiai iránymutatásokat 2007. március 31-ig, a második többéves programozási időszakra (2011–2013.) pedig 2010. március 31-ig fogadja el.

4- A stratégiai iránymutatásokat az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében kell meghozni.

20. cikk

A többéves nemzeti programok előkészítése és jóváhagyása

1. Minden tagállam minden programozási időszakra a 19. cikkben említett stratégiai iránymutatások alapján többéves programtervezetet javasol, melyben az alábbi elemek szerepelnek:

(a) a tagállam aktuális helyzetének leírása tekintettel a visszatérés integrált igazgatása elvére, a harmadik országok konzuli szolgálataival és bevándorlási szolgálataival fenntartott együttműködésre, az önkéntes hazatelepüléshez és kényszerű visszatéréshez kapcsolódó intézkedésekre és politikákra, a visszailleszkedési intézkedésekkel és a visszatérés fenntarthatóságával kapcsolatos megközelítésekre, az illetékes igazgatási és bírósági hatóságok kapacitásépítése és a fentiekkel kapcsolatosan a tagállamok közti együttműködésre;

(b) az adott tagállamban fennálló követelmények elemzése tekintettel a harmadik országok konzuli szolgálataival és bevándorlási szolgálataival fenntartott együttműködésre, az önkéntes hazatelepüléshez és kényszerű visszatéréshez kapcsolódó intézkedésekre és politikákra, a visszailleszkedési intézkedésekkel és a visszatérés fenntarthatóságával kapcsolatos megközelítésekre, az illetékes igazgatási és bírósági hatóságok kapacitásépítése és a fentiekkel kapcsolatosan a tagállamok közti együttműködésre, valamint operatív célok megadása e követelmények teljesítése érdekében a többéves program időszaka alatt;

(c) a célok és eléréséhez megfelelő stratégia és a megvalósításukhoz kapcsolódó prioritások bemutatása, valamint a prioritások végrehajtására tervezett intézkedések leírása;

(d) annak feltüntetése, hogy a stratégia összeegyeztethető-e más regionális, nemzeti és közösségi eszközökkel;

(e) információ a prioritásokról és azok egyedi céljairól. A célok legyenek számszerűek, a végrehajtásra, eredményekre és hatásra vonatkozó, korlátozott számú mutató használatával, figyelembe véve az arányosság elvét. A mutatóknak lehetővé kell tenniük a kiinduló helyzethez képest történt előrehaladás és a prioritásokat végrehajtó célok hatékonyságának felmérését;

(f) vázlatos finanszírozási terv, mely felsorolja a prioritásonként és évente az alapból javasolt pénzügyi hozzájárulást és az állami vagy magán társfinanszírozás összegét;

(g) a többéves program végrehajtási rendelkezései, beleértve a következőket:

– a 25. cikkben előírt összes szerv tagállam általi kijelölését;

– a végrehajtási, felügyeleti, ellenőrzési és értékelési rendszerek leírása;

– a pénzforgalmak mozgósítására és forgalmára szolgáló eljárások meghatározása azok átláthatóságának biztosítása érdekében;

– a többéves program nyilvánosságának biztosítására megállapított rendelkezések.

2. A tagállamok minden többéves programot a 13. cikkben említett partnerekkel szorosan együttműködve hoznak létre.

3. A tagállamok többéves programjuk tervezetét legkésőbb négy hónappal azután benyújtják, hogy a Bizottság megadta az adott időszakra szóló stratégiai iránymutatásokat.

4. A Bizottság a többéves programjavaslatot az alábbiak alapján értékeli:

(a) megfelel-e az alap céljainak és a 19. cikkben meghatározott stratégiai iránymutatásoknak;

(b) a stratégia helyénvalósága, helyessége és várható eredményei, valamint a tagállam javasolt működési prioritási témái;

(c) megfelelnek-e e határozat rendelkezéseinek az alap fellépéseinek végrehajtására a tagállam által meghatározott igazgatási és ellenőrzési rendelkezések ;

(d) megfelel-e a közösségi jognak, különösen a személyek szabad mozgását biztosító közösségi jognak, a külső határellenőrzésekre, menekültügyre és bevándorlásra vonatkozó közvetlenül kapcsolódó kísérő intézkedésekkel kapcsolatban.

5. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy egy többéves program nem felel meg a stratégiai iránymutatásoknak vagy e határozat igazgatási és ellenőrzési rendszerekre vonatkozó előírásainak, felkéri a tagállamot a programjavaslat megfelelő módosítására.

6. A Bizottság az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban minden többéves programot a hivatalos benyújtást követő négy hónapon belül elfogad.

21. cikk

A többéves programok módosítása

1. Az adott tagállam vagy a Bizottság kezdeményezésére a többéves programokat újra meg kell vizsgálni, és a közösségi prioritások nagyobb mértékben vagy eltérő módon történő figyelembevételével szükség esetén a programozási időszak hátralévő része tekintetében módosítani kell, különösen a Tanács következtetései alapján. A

többéves programok az értékelések alapján és/vagy a végrehajtási nehézségek nyomán is felülvizsgálhatók.

2. A Bizottság a többéves program módosítása iránti kérelem jóváhagyásáról az érintett tagállam általi hivatalos benyújtást követően a lehető leghamarabb határozatot fogad el.

22. cikk

Az éves programok

1. A Bizottság által jóváhagyott többéves programokat éves munkaprogramokkal kell végrehajtani.

2. A Bizottság minden év július 1-ig közli a tagállamokkal, hogy mekkora összeget juttat nekik a következő évre az éves költségvetési eljárás szerint elosztott, a 15. cikk rendelkezései alapján kiszámított teljes előirányzatokból.

3. A tagállamok minden év november 1-ig benyújtják a Bizottságnak a többéves programnak megfelelően a következő évre kialakított éves programtervezetüket az alábbiak feltüntetésével:

   (a) az éves program alapján finanszírozandó projektek kiválasztásának általános szabályai;

   (b) az éves program végrehajtása során a felelős hatóság feladatainak leírása;

   (c) az alapból nyújtott hozzájárulás javasolt pénzügyi bontása a program különféle intézkedései között, valamint a 17. cikk szerint az éves program végrehajtásához szükséges technikai támogatás fedezetére igényelt összeg megadása.

4. A Bizottság a tagállami javaslat vizsgálatakor figyelembe veszi az alapnak a költségvetési eljárás alapján juttatott előirányzatok végösszegét, és legkésőbb az adott év március 1-ig elfogadja az alapból való társfinanszírozásról szóló határozatot. A határozatban szerepel a tagállamnak juttatott összeg és a kiadások támogatási időszaka.

V. FEJEZET
AZ IGAZGATÁSI ÉS ELLENŐRZÉSI RENDSZEREK

23. cikk

A végrehajtás

E határozat végrehajtásáért a Bizottság felel, és szükség esetén végrehajtási szabályokat fogad el.

24. cikk

Az igazgatási és ellenőrzési rendszerek általános alapelvei

A többéves programok tagállamok által létrehozott igazgatási és ellenőrzési rendszerei biztosítják a következőket:

(a) az irányításban és ellenőrzésben érintett szervek és/vagy részlegek funkcióinak egyértelmű meghatározása és az egyes szerveken belüli funkciók átlátható kiosztása;

(b) a funkciók egyértelmű szétválasztása az irányításban, a kiadások hitelesítésében és az ellenőrzésben érintett szervek és/vagy részlegek között és az említett funkciók szétválasztása az egyes szerveken és/vagy részlegeken belül;

(c) megfelelő források minden szervnek és/vagy részlegnek a kijelölt funkciók végrehajtásához az alapból finanszírozott intézkedések végrehajtási időszakában;

(d) a felelős hatóság és minden felhatalmazott hatóság hatékony belső ellenőrzési intézkedései;

(e) megbízható számítógépes számviteli, ellenőrző és pénzügyi beszámolási rendszerek;

(f) a feladat végrehajtásának átruházása esetén hatékony beszámolási és ellenőrzési rendszerek;

(g) az ellátandó funkciók részletes eljárási kézikönyvei;

(h) hatékony intézkedések a rendszer működésének ellenőrzésére;

(i) megfelelő ellenőrzési nyomvonalat biztosító rendszerek és eljárások;

(j) a szabálytalanságokra és a jogosulatlan kifizetések behajtására vonatkozó beszámolási és ellenőrzési eljárások.

25. cikk

A hatóságok kijelölése

1. A tagállam minden többéves programhoz kijelöli a következő szerveket:

(a) felelős hatóság: a tagállam funkcionális szerve vagy a tagállam által kijelölt nemzeti hatóság vagy szerv, amely felel az alapból támogatott többéves és éves programok igazgatásáért, és kezeli a Bizottsággal folytatott mindennemű kommunikációt;

(b) hitelesítő hatóság: a tagállam által a kiadásigazoló nyilatkozatok és a kifizetési igények a Bizottsághoz való benyújtását megelőző hitelesítésére kijelölt, a

felelős hatóság minden engedélyező részlegétől függetlenül működő nemzeti hatóság vagy szerv;

(c) ellenőrző hatóság: a tagállam által kijelölt, a felelős hatóság minden engedélyező részlegétől működésében független nemzeti hatóság vagy szerv, amely az igazgatási és ellenőrzési rendszer eredményes működésének ellenőrzéséért felel;

(d) adott esetben felhatalmazott hatóság;

(e) a rendszernek való megfelelést értékelő szerv, amelyet az egyes többéves programtervezetek Bizottsághoz való benyújtásakor kell kijelölni. A Bizottság a kijelölt ellenőrző hatóságot is elfogadhatja a rendszernek való megfelelést értékelő szervnek, amennyiben az rendelkezik a szükséges kapacitással és működési függetlenséggel. E szerv a nemzetközi ellenőrzési előírások szerint végzi munkáját.

2. A tagállam megállapítja az említett hatóságokkal és szervekkel való kapcsolatának, valamint azoknak a Bizottsággal való kapcsolatának szabályait.

3. A 24. cikk b) pontjára figyelemmel egyazon szerv vagy részleg elláthat igazgatási és hitelesítési funkciót.

4. Az (26)–(29) bekezdés végrehajtásának szabályait a Bizottság az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően fogadja el.

26. cikk

A felelős hatóság

1. A felelős hatóság lehet maga a tagállam egy szerve, nemzeti állami szerv, valamint a tagállam magánjogával vezérelt szerv, amely közszolgálati feladatot lát el. Amennyiben a tagállam olyan felelős hatóságot jelöl ki, amely nem szerve magának a tagállamnak, meg kell állapítania a nevezett hatósággal való kapcsolatára és a hatóságnak a Bizottsággal való kapcsolatára vonatkozó szabályokat.

2. A felelős hatóságnak legalább az alábbi követelményeket teljesítenie kell:

(a) rendelkezzen jogi személyiséggel, kivéve, ha a tagállam funkcionális szerve;

(b) rendelkezzen olyan megfelelő infrastruktúrával, amely megkönnyíti a sokféle felhasználóval és a többi tagállamban működő felelős szervekkel, valamint a Bizottsággal folytatott kommunikációt;

(c) olyan közigazgatási területen működjön, hogy a feladatokat megfelelően, összeférhetetlenség nélkül tudja végezni;

(d) legyen képes alkalmazni a közösségi alapigazgatási szabályokat;

(e) pénzügyi és igazgatási kapacitása legyen arányos az igazgatandó közösségi pénzeszközök mértékével;

(f) rendelkezzen olyan megfelelően szakképzett, nyelvtudással rendelkező alkalmazottakkal, akik alkalmasak a nemzetközi környezetben végzett igazgatási munkára.

3. A tagállam a felelős hatóságot úgy finanszírozza, hogy az megfelelően és folyamatosan elláthassa feladatát a 2007–2013. közötti időszakban.

27. cikk

A felelős hatóság feladatai

1. A felelős hatóság felel a többéves program hatékony, eredményes és helyes igazgatásért és végrehajtásáért.

Különösen:

(a) konzultál az érintett partnerekkel (nem kormányzati szervezetekkel, helyi hatóságokkal, illetékes nemzetközi szervezetekkel, szociális partnerekkel stb.) a 13. cikkben létrehozott partnerségeken keresztül;

(b) javaslatokat nyújt be a Bizottságnak a 20. és 22. cikkben meghatározott többéves és éves programokra;

(c) pályázati és ajánlati felhívásokat szervez és hirdet;

(d) az alap társfinanszírozásához kiválasztási és támogatási eljárásokat szervez az átláthatóság, az egyenlő bánásmód és a támogatások vegyítésének tilalma elvének megfelelően;

(e) fogadja a Bizottságtól érkező kifizetéseket, és kifizetéseket eszközöl a kedvezményezetteknek;

(f) biztosítja az alapból és egyéb érintett nemzeti és közösségi pénzügyi eszközökből történő társfinanszírozás közti következetességet és kiegészítő jelleget;

(g) ellenőrzi a társfinanszírozott termékek és szolgáltatások leszállítását, továbbá azt, hogy az intézkedésekre bejelentett kiadások ténylegesen felmerültek-e, és összhangban vannak-e a közösségi és nemzeti szabályokkal;

(h) rendszert biztosít az éves program minden egyes műveletének részletes számviteli nyilvántartásainak számítógépes formában történő rögzítésére és tárolására, valamint biztosítja a pénzügyi irányításhoz, felügyelethez, ellenőrzéshez és értékeléshez szükséges végrehajtási adatok összegyűjtését;

(i) biztosítja, hogy a kedvezményezettek és az alapból társfinanszírozott intézkedések végrehajtásában részt vevő más szervek vagy külön számviteli rendszert, vagy megfelelő számviteli szabályzatot tartanak fenn a művelethez kapcsolódó valamennyi ügylethez;

(j) biztosítja, hogy a többéves programok 49. cikkben említett értékeléseit az e határozatban előírt határidőkön belül elvégzik, és azok megfelelnek a Bizottság és a tagállam közötti megállapodásban meghatározott minőségi szabványoknak;

(k) eljárásokat dolgoz ki annak biztosítására, hogy a megfelelő ellenőrzési nyomvonal biztosításához előírt valamennyi, kiadásra és ellenőrzésre vonatkozó dokumentumot a 43. cikk követelményeinek megfelelően megőrzik;

(l) biztosítja, hogy az ellenőrző hatóság a 30. cikk (1) bekezdésében meghatározott ellenőrzések elvégzésére minden szükséges információt megkap a működtetett igazgatási eljárásokról és az alap által társfinanszírozott projektekről.

(m) biztosítja, hogy a hitelesítő hatóság hitelesítés céljából valamennyi szükséges információt megkapja a kiadásokra vonatkozóan elvégzett eljárásokról és ellenőrzésekről;

(n) elkészíti és benyújtja a Bizottságnak a beszámolókat, a hitelesítő hatóság által hitelesített kiadásigazoló nyilatkozatokat és a kifizetési kérelmeket;

(o) tájékoztatási és tanácsadó tevékenységet végez; a támogatott intézkedések eredményeit széles körben terjeszti;

(p) együttműködik a Bizottsággal és a többi tagállam felelős hatóságával.

2. A felelős hatóság igazgatási tevékenységei a tagállamokban végrehajtott projektek esetén a 18. cikkben említett technikai támogatási rendelkezésekből finanszírozhatók.

28. cikk

A felelős átruházása

1. Amennyiben a felelős hatóság feladatait vagy azok egy részét felhatalmazott hatóságra ruházza át, a felelős hatóság pontosan meghatározza az átruházott feladatok körét, és az átruházott feladatok végrehajtásának részletes eljárásait, amelyeknek a 26. cikkben lefektetett feltételekkel összhangban kell lenniük.

2. Az eljárások között szerepel a felelős hatóság rendszeres tájékoztatása az átruházott feladatok tényleges elvégzéséről és az alkalmazott eszközök leírása.

29. cikk

A hitelesítő hatóság

1. A többéves program hitelesítő hatósága:

(a) tanúsítja, hogy:

i. a kiadási kimutatás pontos, megbízható számviteli rendszerek eredménye, és ellenőrizhető igazoló dokumentumokon alapul,

ii. a bejelentett kiadások megfelelnek az alkalmazandó közösségi és nemzeti szabályoknak, és a finanszírozás céljából a programra alkalmazandó szempontokkal összhangban kiválasztott és a közösségi és nemzeti szabályoknak megfelelő műveletek tekintetében merült fel;

(b) biztosítja a hitelesítés céljából, hogy az irányítóhatóságtól megfelelő információt kapott a kiadásigazoló nyilatkozatokban szereplő kiadásokra vonatkozóan elvégzett eljárásokról és ellenőrzésekről;

(c) hitelesítés céljából számba veszi az ellenőrző hatóság által vagy annak felelősségére elvégzett valamennyi ellenőrzés eredményét;

(d) számítógépes számviteli nyilvántartásokat tart fenn a Bizottságnak bejelentett kiadásokról;

(e) biztosítja – megfelelő esetben kamatokkal – minden olyan közösségi finanszírozás behajtását, amelyről megállapítják, hogy szabálytalanságok miatt, jogosulatlanul fizették ki, nyilvántartja a behajtandó összegeket, és visszafizeti a behajtott összegeket a Bizottságnak, lehetőség szerint levonva őket a következő kiadási kimutatásból.

2. A hitelesítő hatóság tevékenységei a tagállamokban végrehajtott projektek esetén a 18. cikkben említett technikai támogatási rendelkezésekből finanszírozhatók, amennyiben tiszteletben tartják a hatóságnak a 24. cikkben leírt előjogait.

30. cikk

Az ellenőrző hatóság

1. A többéves program ellenőrző hatósága:

(a) a nemzetközi ellenőrzési előírásoknak megfelelően ellenőrzéseket biztosít a többéves program igazgatási és ellenőrzési rendszere hatékony működésének ellenőrzésére;

(b) a bejelentett kiadások ellenőrzésére megfelelő minta alapján biztosítja az intézkedések ellenőrzését; a minta az egyes éves programok teljes támogatható kiadásának legalább 10 %-át felöleli;

(c) az a) és b) pontban említett ellenőrzéseket végrehajtó szervekre, a használni kívánt módszerre, a műveletek ellenőrzését szolgáló mintavételi módszerre és az ellenőrzések indikatív tervezésére kiterjedő ellenőrzési stratégiát nyújt be a Bizottsághoz a többéves program jóváhagyásától számított hat hónapon belül, a fő szervek ellenőrzésének és az ellenőrzések egyenletes elosztásának biztosítása érdekében a programozási időszak során;

2. Amennyiben az e határozat szerint kijelölt ellenőrző hatóság a …, …. és …[77] határozatok szerint is kijelölt ellenőrző hatóság, vagy amennyiben két vagy több ilyen alapra közös rendszerek vonatkoznak, az (1) bekezdés c) pontja szerint egy közös ellenőrzési stratégia benyújtható.

3. Az ellenőrző hatóság az 50. cikk (2) bekezdésében meghatározottak szerint záróbeszámolót készít az éves programok végrehajtásáról, amelyben szerepel:

   (a) éves vizsgálati jelentés, amely megállapítja az éves program tekintetében az ellenőrzési stratégiának megfelelően elvégzett ellenőrzések eredményeit, és beszámol a program igazgatási és ellenőrző rendszereiben feltárt esetleges hiányosságokról.

   (b) véleménynyilvánítás arról, hogy az igazgatási és ellenőrzési rendszerek kellően hatékonyan működtek-e ahhoz, hogy ésszerű biztosítékul szolgáljanak a Bizottságnak benyújtott kiadásigazoló nyilatkozatok helyességére és az azok alapjául szolgáló ügyletek jogszerűségére és szabályosságára.

   (c) a záró egyenlegkifizetési kérelem érvényességét, valamint a záró kiadási kimutatásban szereplő ügyletek jogszerűségét és szakszerűségét értékelő nyilatkozat.

4. Amennyiben az (1) bekezdésben említett ellenőrzéseket nem az ellenőrző hatóság végzi, az ellenőrző hatóság biztosítja, hogy az azt végző szerv rendelkezzen a szükséges működési függetlenséggel, és munkáját a nemzetközileg elfogadott ellenőrzési előírásoknak megfelelően lássa el.

5. Az ellenőrző hatóság vagy a (4) bekezdésben említett szerv a tagállamokban végrehajtott projektekkel kapcsolatos tevékenységei a 18. cikkben említett technikai támogatási rendelkezésekből finanszírozhatók, amennyiben tiszteletben tartják a hatóságnak a 24. cikkben leírt előjogait.

VI. FEJEZET
AZ ELLENŐRZÉSEK

31. cikk

A tagállamok kötelezettségei

1. A tagállamok felelnek a többéves és éves programok hatékony és eredményes pénzgazdálkodásáért és az alapul szolgáló tranzakciók jogszerűségéért és szabályosságáért.

2. Biztosítják, hogy az irányító hatóságok, a hitelesítő hatóságok, az ellenőrző hatóságok és minden egyéb érintett szerv megfelelő iránymutatást kapjon a 24–30. cikkben említett igazgatási és ellenőrzési rendszerek felállításához annak biztosítása

[77] Beszúrandó az EMA, a Külső Határok Alap és a Beilleszkedési Alap létrehozásáról szóló határozatra való hivatkozás.

érdekében, hogy a közösségi finanszírozást hatékonyan és szabályszerűen használják fel.

3. A tagállamok megelőzik, észlelik és kiigazítják a szabálytalanságokat. Ezekről értesítik a Bizottságot, továbbá folyamatosan tájékoztatják a Bizottságot az igazgatási és bírósági eljárások előrehaladásáról.

Amennyiben a kedvezményezettnek jogtalanul kifizetett összegeket nem lehet behajtani, a tagállam felel azért, hogy az elveszett összeget az Európai Közösségek költségvetésének megtérítse.

4. Elsősorban a tagállamok felelősek az intézkedések pénzügyi ellenőrzéséért, és biztosítják, hogy az igazgatási rendszerek és az ellenőrzés végrehajtása a közösségi pénzeszközök megfelelő és hatékony felhasználását szolgálja. Az említett rendszerek leírását a Bizottság rendelkezésére bocsátják.

5. A tagállamok a Bizottsággal együttműködve gyűjtik össze a 15. cikk végrehajtásához szükséges statisztikát.

6. Az (1)–(5) bekezdés részletes végrehajtási szabályait az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

32. cikk

Az igazgatási és ellenőrzési rendszerek

1. A többéves program elfogadása előtt a tagállamok biztosítják a 24–30. cikknek megfelelően az igazgatási és ellenőrzési rendszerek létrehozását. A tagállamok felelnek annak biztosításáért, hogy a rendszerek az egész programozási időszakban hatékonyan működjenek.

2. A többéves programtervezetekkel együtt a tagállamok mindig benyújtják a Bizottságnak a felelős hatóságok, felhatalmazott hatóságok, és hitelesítő hatóságok szervezetének és eljárásainak leírását, valamint az említett hatóságokon és szervezeteken, az ellenőrző hatóságon és bármely más, annak felelősségére ellenőrzést végző szerven belül működő belső ellenőrzési rendszereket.

3. Az egyes többéves programtervezetek Bizottsághoz történő benyújtását követő három hónapon belül a tagállamok benyújtják a rendszernek való megfelelést értékelő szerv jelentését, amelyben leírja a rendszerek értékelésének eredményeit és véleményezi azok megfelelését a 24–30. cikknek. Amennyiben a vélemény fenntartásokat tartalmaz, a jelentésben jelezni kell a hiányosságokat és azok súlyát. A tagállam a Bizottsággal egyetértésben tervet készít a meghozandó korrekciós intézkedésekről és azok végrehajtásának ütemezéséről.

4. Az (1)–(3) bekezdés részletes végrehajtási szabályait az 52. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

33. cikk

A Bizottság kötelezettségei

1. A Bizottság a 32. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően megbizonyosodik arról, hogy a tagállamok a 24–30. cikknek megfelelő igazgatási és ellenőrzési rendszereket hoztak létre, valamint az éves vizsgálati jelentések és saját ellenőrzései alapján meggyőződik róla, hogy a rendszerek a többéves program végrehajtási időszakában hatékonyan működnek.

2. A Bizottság tisztviselői vagy megbízott képviselői a tagállami ellenőrzések sérelme nélkül helyszíni ellenőrzéseket végezhetnek az igazgatási és ellenőrzési rendszerek hatékony működésének, ezen belül az éves programokban szereplő intézkedések ellenőrzésének megvizsgálására, legalább egy munkanappal korábban történt előzetes értesítéssel. Ezeken az ellenőrzéseken az érintett tagállam tisztviselői vagy megbízott képviselői is részt vehetnek.

3. A Bizottság a rendszerek helyes működésének vagy egy vagy több ügylet helyességének vizsgálata céljából helyszíni ellenőrzés elvégzésére kötelezheti a tagállamot. Ezeken az ellenőrzéseken a Bizottság tisztviselői vagy megbízott képviselői is részt vehetnek.

4. A Bizottság a tagállamokkal együttműködve biztosítja, hogy az alapból támogatott intézkedések megfelelő tájékoztatást, nyilvánosságot és nyomon követést kapjanak.

5. A Bizottság a tagállamokkal együttműködve biztosítja, hogy az intézkedések összhangban legyenek a többi érintett közösségi politikával, eszközzel és kezdeményezéssel, és kiegészítsék azokat.

34. cikk

Együttműködés a tagállamok ellenőrző szerveivel

1. Az ellenőrzési erőforrások optimális kihasználása és a munka indokolatlan ismétlődésének elkerülése érdekében a Bizottság együttműködik a többéves programok ellenőrző hatóságaival ellenőrzési terveik és ellenőrzési módszereik összehangolásában, és haladéktalanul kicseréli az igazgatási és ellenőrzési rendszereken elvégzett ellenőrzések eredményeit.

   A Bizottság a 30. cikk alapján benyújtott ellenőrzési stratégia kézhezvételétől számított három hónapon belül vagy az azt követő első ülésen közli a stratégiával kapcsolatos észrevételeit.

2. A Bizottság saját auditálási stratégiája meghatározásakor meghatározza azokat a többéves programokat,

   (a) amelyek fenntartás nélkül megfelelnek a 32. cikk alapján létrehozott rendszernek, vagy amelyekre a javító intézkedések nyomán a fenntartások visszavonásra kerültek; valamint

(b) amelyekre a 30. cikk szerinti ellenőrző hatóság auditálási stratégiája kielégítő, amennyiben a Bizottság és a tagállamok auditálási eredményei alapján megfelelő biztosíték van arra, hogy az igazgatási és ellenőrzési rendszerek hatékonyan működnek.

E programok tekintetében a Bizottság tájékoztathatja az érintett tagállamot, hogy a bejelentett kiadások helyességének, jogszerűségének és szabályosságának megítélésében elsődlegesen az ellenőrző hatóság véleményére fog támaszkodni, és saját helyszíni ellenőrzéseket csak kivételes esetben végez.

VII. FEJEZET
PÉNZÜGYI IRÁNYÍTÁS

35. cikk

Támogathatóság – a kiadásigazoló nyilatkozatok

1. Valamennyi kiadásigazoló nyilatkozat tartalmazza az intézkedések végrehajtása során a kedvezményezetteknél felmerült kiadások összegét és az állami vagy magán pénzeszközökből ennek megfelelően nyújtott hozzájárulást.

2. A kiadásoknak egyezniük kell a kedvezményezettek által eszközölt kifizetésekkel. A kiadásokat kiegyenlített számlákkal vagy azokkal egyenértékű, bizonyító erejű számviteli dokumentumokkal kell alátámasztani.

3. Csak olyan kiadás támogatható az alapból, amelyet ténylegesen a 22. cikk (4) bekezdésében említett, a társfinanszírozásról szóló bizottsági határozatban említett év január 1-jén vagy az után fizettek ki. A társfinanszírozásban részesülő műveletek nem fejeződhetnek be a jogosultsági időszak kezdőnapja előtt.

4. Az alapból nem támogathatók a következő kiadások:

   – ÁFA;

   – hitelkamat;

   – földvásárlás az érintett művelet összes támogatható kiadásának 10%-át meghaladó értékben;

   – lakhatás.

5. Az intézkedési keretben a tagállamokban a 4. cikk szerint az alapból támogatott kiadások támogathatóságát meghatározó szabályokat az 52. cikk (2) bekezdésében szereplő eljárással összhangban fogadják el. .

36. cikk

A kedvezményezetteknek nyújtott kifizetések teljessége

A tagállamok meggyőződnek arról, hogy a fizetések teljesítéséért felelős szerv biztosítja, hogy a kedvezményezettek az állami pénzeszközökből származó hozzájárulások teljes összegét a lehető leggyorsabban megkapják. Nem alkalmazható olyan levonás, visszatartás vagy bármilyen további külön díj vagy azzal egyenértékű hatású egyéb díj, amely csökkentené ezeket a kedvezményezettek számára kifizetendő összegeket.

37. cikk

Az euro használata

A bizottsági finanszírozási határozatokban, bizottsági kötelezettségvállalásokban és kifizetésekben szereplő összegeket, valamint a hitelesített kiadások összegét és a tagállamoktól érkező kifizetési kérelmek összegét euróban kell megadni és végrehajtani.

38. cikk

A kötelezettségvállalások

A közösségi költségvetési kötelezettségvállalásokat a 22. cikk (4) bekezdésében említett, a finanszírozásról szóló bizottsági határozat alapján évente teszik meg.

39. cikk

A kifizetések – előfinanszírozás

1. Az alapokból nyújtott hozzájárulást a Bizottság a költségvetési kötelezettségvállalásoknak megfelelően fizeti ki.

2. A kifizetések előfinanszírozás és egyenleg-kifizetés formájában történnek. A kifizetés a tagállam által kijelölt felelős hatóságnak történik.

3. A Bizottság finanszírozásáról szóló határozatban az alapból juttatott összeg 50 %-át előfinanszírozás formájában a tagállamnak hatvan nappal társfinanszírozási határozat elfogadása után kifizetik.

4. A második előfinanszírozási kifizetés, amely legalább az első kifizetés 70 %-a, legkésőbb három hónappal azután történik, hogy a Bizottság jóváhagyta az éves program végrehajtásáról szóló haladási jelentést és a 29. cikk a) pontja és a 35. cikk alapján elkészített, hitelesített kiadásigazoló nyilatkozatot. A Bizottság második előfinanszírozási kifizetése nem haladhatja meg a társfinanszírozásra kijelölt teljes összeg 50 %-át vagy tagállam által az éves program keretében a kiválasztott projektekre ténylegesen vállalt közösségi pénzeszközök összegének és az első előfinanszírozási kifizetésnek a különbségét.

5. Az előfinanszírozás által generált kamatokat az adott programhoz könyvelik el, és azokat le kell vonni a záró kiadási kimutatásban bejelentett közkiadások összegéből.

6. Az előfinanszírozásban kifizetett összeget az éves program lezárásakor rendezni kell a folyószámlákon.

40. cikk

Az egyenleg-kifizetések

1 A Bizottság az egyenleget kilenc hónappal a támogatható költségeknek az alap társfinanszírozásáról szóló éves határozatban meghatározott záró dátuma után fizeti ki, amennyiben megkapta a következő dokumentumokat:

(a) a 29. cikk a) pontjának és a 35. cikknek megfelelően kiállított, hitelesített kiadásigazoló nyilatkozat és egyenlegkifizetési kérelem vagy visszatérítési nyilatkozat.

(b) az éves program záró végrehajtási jelentése az 51. cikkben meghatározott információkkal;

(c) a 30. cikk (2) bekezdésében előírt vizsgálati jelentés, vélemény és nyilatkozat;

Az egyenlegkifizetés a záró végrehajtási jelentés és az egyenleg-kifizetés iránti kérelem érvényességéről szóló nyilatkozat elfogadásának függvénye.

2. Amennyiben a felelős hatóság nem nyújtja be a megadott időn belül és elfogadható formában az (1) bekezdésben előírt dokumentumokat, a Bizottság visszavonja a megfelelő éves program költségvetési kötelezettségvállalásának az előfinanszírozás kifizetésére fel nem használt részét.

3. A (2) bekezdésben meghatározott automatikus visszavonási eljárás félbeszakad az érintett projektek összege tekintetében, ha tagállami szinten felfüggesztő erejű bírósági eljárás vagy igazgatási fellebbezési eljárás zajlik az (1) bekezdésben meghatározott dokumentumok benyújtása idején. A tagállam a benyújtott részleges záróbeszámolóban részletes információt nyújt e projektekről, és hathavonta jelentést küld a velük kapcsolatos előrelépésről. A tagállam a bírósági eljárás vagy az igazgatási fellebbezési eljárás lezárását követő három hónapon belül benyújtja az érintett projektekre az (1) bekezdésben meghatározott dokumentumokat.

4. Amennyiben a Bizottság a 42. cikk rendelkezéseivel összhangban az érintett éves program társfinanszírozási fizetéseit felfüggesztő határozatot fogad el, az (1) bekezdésben említett kilenchónapos időszak megszakad. Az időszak akkor folytatódik, amikor a 42. cikk (3) bekezdésében említett bizottsági határozatról a tagállamot értesítik.

5. A 41. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül a Bizottság az (1) bekezdésben szereplő dokumentumok kézhezvételétől számított hat hónapon belül tájékoztatja a tagállamot az alapra terhelhető Bizottság által elismert kiadások összegéről és minden pénzügyi korrekcióról, amely a bejelentett kiadások és az elismert kiadások közötti különbségből adódik. A tagállamnak három hónap áll rendelkezésére észrevételei megtételére.

6. A Bizottság a tagállami észrevételek kézhezvételétől számított három hónapon belül határozatot hoz az alapra terhelhető elismert kiadások összegéről, és behajtja a végső elismert kiadások és a tagállamoknak már kifizetett összegek különbségét.

7. A rendelkezésre álló forrásoktól függően a Bizottság az egyenlegkifizetést legkésőbb a fenti bekezdésben említett dokumentumok elfogadásától számított hatvan napon belül teljesíti. A költségvetési kötelezettségvállalás egyenlegét a kifizetéstől számított hat hónapon belül vissza kell vonni.

41. cikk

A megszakítás

1. Az 1605/2002/EK, Euratom rendelet értelmében az engedélyezésre jogosult tisztviselő a kifizetési határidőt legfeljebb hat hónapra felfüggesztheti, amennyiben az igazgatási és ellenőrzési rendszerek helyes működését illetően kétségek merülnek fel, illetve ha az említett tisztviselőnek a nemzeti hatóságoktól további információkra van szüksége az éves felülvizsgálat során tett észrevételek ellenőrzésének során, vagy ha az a gyanúja támad, hogy a bejelentett kiadások súlyos – feltárt vagy vélt – szabálytalanságokat tartalmaznak.

   A Bizottság haladéktalanul tájékoztatja az érintett tagállamot és a felelős hatóságot a megszakítás okairól. A tagállam a lehető leggyorsabban megteszi a szükséges lépéseket a helyzet kiigazítására.

2. A legfeljebb hathónapos időszak további legfeljebb hat hónappal meghosszabbodik, ha a 42. és 45. cikknek megfelelő határozat elfogadásához ez szükségesnek bizonyul.

42. cikk

A felfüggesztés

1. A Bizottság részben vagy egészben felfüggesztheti az előfinanszírozási és az egyenlegkifizetéseket, amennyiben:

   (a) a program igazgatási és ellenőrző rendszerében olyan súlyos hiányosság merül fel, amely érinti a kifizetések hitelesítésére vonatkozó eljárás megbízhatóságát, és amelyre nem hoztak korrekciós intézkedéseket; vagy

   (b) egy hitelesített kiadási kimutatásban szereplő kiadás nem helyesbített súlyos szabálytalansághoz kapcsolódik; vagy

   (c) egy tagállam nem teljesítette a 31. és 32. cikk szerinti kötelezettségeit.

2. A Bizottság akkor határozhat az előfinanszírozás és az egyenlegkifizetések felfüggesztéséről, ha előtte lehetőséget adott a tagállamnak észrevételei három hónapon belül történő benyújtására.

3. A Bizottság akkor fejezi be az előfinanszírozás és az egyenlegkifizetések felfüggesztését, amikor meggyőződik arról, hogy a tagállam megtette a felfüggesztés megszüntetéséhez szükséges intézkedéseket.

4. Ha a tagállam nem hozta meg a szükséges intézkedéseket, a Bizottság a 46. cikknek megfelelően határozatot fogadhat el a nettó összeg csökkentéséről vagy az éves programra biztosított közösségi hozzájárulás megszüntetéséről.

43. cikk

A dokumentumok megőrzése

Minden tagállam felelős hatósága biztosítja, hogy az érintett éves program kiadásaival és ellenőrzéseivel kapcsolatban minden igazoló dokumentumot a Bizottság és a Számvevőszék rendelkezésére bocsát.

A dokumentumokat az állami támogatásra irányadó szabályok sérelme nélkül az éves program lezárását követően legalább három évig meg kell őrizni. Ez az időtartam bírósági eljárás esetén, illetve a Bizottság indokolt kérésére félbeszakad.

A dokumentumokat eredeti példányban vagy az eredetivel megegyezőként hitelesített példányban általánosan elfogadott adathordozón kell tartani.

VIII. FEJEZET
PÉNZÜGYI KORREKCIÓK

44. cikk

A tagállamok által végrehajtott pénzügyi korrekciók

1. A szabálytalanságok kivizsgálásáért – a Bizottságnak az Európai Közösségek általános költségvetése végrehajtására vonatkozó feladatainak sérelme nélkül – elsősorban a tagállamok felelnek. Fellépnek a támogatás végrehajtásának, ellenőrzésének jellegét, illetve feltételeit befolyásoló minden jelentősebb változás megállapítása nyomán, valamint elvégzik a szükséges pénzügyi korrekciókat.

2. A tagállamok elvégzik az intézkedések vagy az éves programok esetén észlelt egyedi vagy rendszeres szabálytalanságokkal kapcsolatban szükséges pénzügyi korrekciókat. A tagállamok által végzett korrekció a közösségi hozzájárulás egészének vagy egy részének behajtását jelenti. A tagállam figyelembe veszi a szabálytalanságok jellegét és súlyát, valamint az alapot ért pénzügyi veszteséget.

   A tagállamok az 50. cikk (2) bekezdése alapján a Bizottságnak küldött éves beszámoló mellé csatolják az érintett éves programra indított megszüntető eljárások jegyzékét.

   A tagállamok által végrehajtott korrekció a közösségi hozzájárulás részbeni vagy teljes visszavonását jelenti, és amennyiben az összeg az érintett tagállam által megszabott időn belül nem kerül visszafizetésre, a 47. cikk (2) bekezdésében meghatározott mértékű késedelmi kamatot kell fizetni.

3. Rendszeres szabálytalanságok esetén a tagállam kiterjeszti vizsgálatait az összes érintett műveletre.

45. cikk

A számlák ellenőrzése és pénzügyi korrekciók a Bizottság részéről

1. A Bizottság tisztviselői vagy megbízott képviselői – a Számvevőszék hatáskörének vagy a tagállamok által a nemzeti törvényi, rendeleti és igazgatási rendelkezésekkel összhangban végzett ellenőrzések sérelme nélkül – helyszíni ellenőrzéseket, ezen belül szúrópróbaszerű ellenőrzést végezhetnek az alapból finanszírozott műveleteken és az igazgatási és ellenőrzési rendszereken legalább egy munkanapos értesítési határidővel. A Bizottság minden szükséges segítség végett az érintett tagállamhoz fordul. Az érintett tagállam tisztviselői vagy megbízott képviselői ezeken az ellenőrzéseken részt vehetnek.

   A Bizottság igényelheti az érintett tagállamtól, hogy egy vagy több ügylet szabályszerűségének megállapítása érdekében végezzen helyszíni ellenőrzést. A Bizottság tisztviselői, illetve megbízott képviselői részt vehetnek ezeken az ellenőrzéseken.

2. Amennyiben a szükséges ellenőrzések után a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a tagállam nem tesz eleget a 31. cikk szerinti kötelezettségeinek, akkor a 42. cikknek megfelelően felfüggeszti az előfinanszírozást vagy a záró kifizetést.

46. cikk

A korrekciók feltételei

1. Amennyiben a tagállam a 42. cikk (2) bekezdésében előírt időre nem végezte el a korrekciót, és nem sikerül egyezségre jutni, a Bizottság három hónapon belül úgy határozhat, hogy részben vagy egészben visszavonja az éves program közösségi hozzájárulását, ha arra a következtetésre jut, hogy:

   (a) a program igazgatási és ellenőrzési rendszerében olyan súlyos hiányosság merült fel, amely kockáztatja a programnak már kifizetett közösségi hozzájárulást;

   (b) egy hitelesített kiadási kimutatásban szereplő kiadás szabálytalan, és ezt a tagállam nem korrigálta az e bekezdés szerinti korrekciós eljárás megnyitását megelőzően;

   (c) egy tagállam nem teljesítette a 31. cikk szerinti kötelezettségeit az e bekezdés szerinti korrekciós eljárás megnyitását megelőzően.

   A Bizottság határozatát a tagállam észrevételeinek figyelembevételével hozza meg.

2. A Bizottság pénzügyi korrekcióit a megállapított egyedi szabálytalanságok alapján határozza meg, figyelembe véve a szabálytalanság rendszerszerű természetét annak megállapításához, hogy egységes vagy elkülönített korrekciót alkalmazzon. Amennyiben a szabálytalanság olyan kiadási kimutatáshoz kapcsolódik, amely vonatkozásában a 30. cikk (3) bekezdése b) pontjával összhangban az éves beszámolóban már korábban megbizonyosodtak, a Bizottság azt fogja feltételezni, hogy a rendszerből adódó problémáról van szó és az átalány- vagy az extrapolált

korrekció alkalmazása mellett dönt, hacsak a tagállam három hónapon belül nem szolgál bizonyítékkal a feltételezés cáfolatául.

3. A Bizottság a korrekció összegének meghatározásakor figyelembe veszi a szabálytalanság súlyát és az érintett éves programban talált hiányosságok mértékét és pénzügyi hatását.

4. Amennyiben a Bizottság nem saját szolgálatai, hanem más ellenőrök által bemutatott tényekre alapozza a véleményét, maga vonja le következtetéseit azok pénzügyi következményeivel kapcsolatban, miután megvizsgálja a tagállam által a 32. cikk alapján hozott intézkedéseket, a bejelentett szabálytalanságokra vonatkozó jelentéseket és a tagállam válaszait.

47. cikk

A visszafizetés

1. A Bizottságnak esedékes visszafizetést az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet[78] 72. cikkével összhangban kiállított beszedési utalványon feltüntetett esedékesség napja előtt kell eszközölni. Az esedékesség napja a fizetési meghagyás kibocsátásának napjától számított második hónap utolsó napja.

2. A visszafizetés elmulasztása esetén késedelmi kamatot kell fizetni az esedékesség napjától egészen a tényleges visszafizetés napjáig. Az ilyen kamat mértéke három és fél százalékponttal haladja meg azt a kamatot, amelyet az Európai Központi Bank alkalmaz a fő újrafinanszírozási ügyletek esetén, amelyet közzétesznek az Európai Unió Hivatalos Lapja C sorozatában az esedékesség napja szerinti hónap első naptári napján.

48. cikk

A tagállamok kötelezettségei

A Bizottság pénzügyi korrekciója nem érinti a tagállam 46. cikk szerinti behajtási kötelezettségét.

IX. FEJEZET
FELÜGYELET, ÉRTÉKELÉS ÉS BESZÁMOLÓK

49. cikk

A felügyelet és értékelés

1. A Bizottság a tagállamokkal együttműködve rendszeresen felügyeli az alapot.

[78] HL L 248, 2002.9.16.

2. A Bizottság a tagállamokkal együtt rendszeresen értékeli az alapot, hogy felmérje az intézkedések jelentőségét, hatékonyságát és hatását a 2. cikkben említett általános célkitűzések alapján.

3. A Bizottság azt is megvizsgálja, hogy fennáll-e kiegészítő kapcsolat az alapból végrehajtott intézkedések és a más érintett közösségi politikák, eszközök és kezdeményezések intézkedései között.

50. cikk

A beszámolók

1. A felelős hatóság minden tagállamban megteszi a szükséges intézkedéseket a projekt felügyeletének és értékelésének biztosítására.

   Ezért az intézkedések végrehajtásáért felelős szervezetekkel kötött megállapodásokban és szerződésekben olyan záradéknak kell szerepelni, amely kötelezettséget tartalmaz rendszeres és részletes beszámolók benyújtására a kitűzött célok végrehajtásában és teljesítésében elért haladásról.

2. A felelős hatóság az éves programok társfinanszírozási határozatában megállapított kiadások támogathatósági határidejét követő legfeljebb kilenc hónapon belül a 35. cikk előírásainak megfelelő záró végrehajtási beszámolót és záró kiadásigazoló nyilatkozatot nyújt be a Bizottságnak.

3. A tagállamok a Bizottságnak legkésőbb 2012. június 30-ig (a 2008–2010. közötti időszakra) és 2015. június 30-ig (a 2011–2013. közötti időszakra) értékelő beszámolót nyújtanak be az alapból társfinanszírozott intézkedések eredményeiről és hatásáról.

4. A Bizottság benyújtja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának az alábbiakat:

   (a) legkésőbb 2010. június 30-ig beszámolót nyújt be a 15. cikkben meghatározott szempontok alkalmazásáról a tagállamok közötti éves forráselosztáshoz; szükség esetén a módosítási javaslatokkal;

   (b) legkésőbb 2010. december 31-ig időközi jelentést az alap végrehajtásának mennyiségi és minőségi szempontú eredményeiről, valamint javaslatot az alap jövőbeni fejlesztésére;

   (c) A tagállamok a Bizottságnak legkésőbb 2012. december 31-ig (a 2008–2010. közötti időszakra) és 2015. december 31-ig (a 2011–2013. közötti időszakra) utólagos beszámolót nyújtanak be.

51. cikk

Az éves záróbeszámoló

1. Az éves és többéves programok végrehajtásának áttekinthetősége érdekében az 50. cikk (2) bekezdésében említett jelentések tartalmazzák a következő információkat:

(a) az éves program pénzügyi és operatív végrehajtása;

(b) a többéves program és prioritásainak végrehajtása terén történt előrehaladás azok egyedi, igazolható céljai vonatkozásában a fizikai mutatók és a végrehajtás mutatói számszerűsítésével minden lehetséges esetben és tekintetben, az eredmények és a hatások az egyes prioritások szempontjából;

(c) a felelős hatóság lépései a végrehajtás minőségének és hatékonyságának biztosítása érdekében, különösen a következők:

– a felügyeleti és értékelési intézkedések, ezen belül az adatgyűjtési rendelkezések;

– az operatív program végrehajtásakor felmerült nagyobb problémák összegzése és a meghozott intézkedések;

– a technikai támogatás felhasználása;

– az éves és többéves programról szóló tájékoztatás és a program nyilvánosságának biztosítására hozott intézkedések;

2. A jelentések akkor fogadhatók el, ha az (1) bekezdésben felsorolt összes információt tartalmazzák. A Bizottság a felelős hatóság által benyújtott, a végrehajtásról szóló éves jelentés tartalmáról a benyújtást követő két hónapon belül határoz. Amennyiben a Bizottság nem válaszol az előírt határidőn belül, a jelentést elfogadottnak tekinthető.

X. FEJEZET
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

52. cikk

A bizottság

1. A Bizottságot a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program részeként a 2007–2013. közötti időszakra a Külső Határok Alap létrehozásáról szóló …./….határozat[79] (ez a határozat és a …,… és … határozat) által létrehozott „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” közös bizottság segíti.

2. Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni, ugyanazon határozat 8. cikkének rendelkezéseire tekintettel.

3. A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

---

[79] Beszúrandó az EMA, a Külső Határok Alap és a Beilleszkedési Alap létrehozásáról szóló határozatra való hivatkozás.

53. cikk

Felülvizsgálat

Az Európai Parlament és a Tanács a Bizottság javaslata alapján ezt a határozatot legkésőbb 2013. június 30-ig felülvizsgálja.

54. cikk

Hatálybalépés

Ezt a határozatot 2008. január 1-től kell alkalmazni.

55. cikk

Címzettek

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, […]-án/-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*

FINANCIAL STATEMENT

LEGISLATIVE FINANCIAL STATEMENT

1. NAME OF THE PROPOSAL:

Programme "Solidarity and Management of Migration Flows "

Proposal for a Council Decision establishing the "European Refugee Fund" for the period 2008-2013

Proposal for a Council Decision establishing the "European Fund for the Integration of Third-Country nationals" for the period 2007-2013

Proposal for a Decision of the European Parliament and the Council establishing the "European Return Fund" for the period 2008-2013

Proposal for a Decision of the European Parliament and the Council establishing the "External Borders Fund" for the period 2007-2013

2. ABM / ABB FRAMEWORK

1802 – External Frontiers, visa policy and free movement of people

1803 – Common Immigration and Asylum Policies

3. BUDGET LINES

3.1. Budget lines (operational lines and related technical and administrative assistance lines (ex- B.A lines)) including headings :

Financial Perspectives 2007 - 2013: Heading 3.

3.2. Duration of the action and of the financial impact:

2007-2013

3.3. Budgetary characteristics (*add rows if necessary*) :

Budget line	Type of expenditure		New	EFTA contribution	Contributions from applicant countries	Heading in financial perspective
European Refugee Fund	Non-	Diff	NO	NO	No	No 3

	comp					
Integration of Third-country nationals	Non-comp	Diff	Yes	NO	No	**No** 3
European Return Fund	Non-comp	Diff	Yes	NO	No	**No** 3
External Borders Fund	Non-comp	Diff	Yes	NO	No	**No** 3

4. SUMMARY OF RESOURCES

4.1. Financial Resources (Current Prices)

4.1.1. Summary of commitment appropriations (CA) and payment appropriations (PA)

EUR million (to 3 decimal places)

Expenditure type	Section no.		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014 -…	Total
Operational expenditure (8.1)											
Commitment Appropriations (CA)	European Refugee Fund	a	60,000	140,000	140,000	150,000	200,000	204,200	208,600		1.102,800
	Emergency measures	a	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800		68,600
	Integration of Third-country Nationals	a	95,000	126,000	205,000	265,000	305,000	360,000	400,000		1.756,000
	European Return Fund	a	0,000	39,000	60,000	100,000	150,000	200,000	200,000		749,000
	External Borders Fund	a	170,000	170,000	220,000	285,000	320,000	400,000	570,000		2.135,000

Payment Appropriations (PA)	European Refugee Fund	b	54,771	105,000	150,000	145,000	175,000	202,100	206,400	64,529	1.102,800
	Emergency measures	b	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800		68,600
	Integration of Third-country Nationals	b	47,500	110,500	165,500	235,000	285,000	332,500	380,000	200,000	1.756,000
	European Return Fund	b	0,000	19,500	49,500	80,000	125,000	175,000	200,000	100,000	749,000
	External Borders Fund	b	85,000	170,000	195,000	252,500	302,500	360,000	485,000	285,000	2.135,000
Administrative expenditure within reference amount (8.2.4)											
Technical & administrative assistance (NDA)	European Refugee Fund	c	1,300	1,600	1,500	1,600	1,850	1,550	1,800		11,200
Technical & administrative assistance (NDA)	Emergency measures	c	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,400
Technical & administrative assistance (NDA)	Integration of Third-country Nationals	c	1,100	1,750	1,700	2,150	2,550	2,850	2,900		15,000
Technical & administrative assistance (NDA)	European Return Fund	c	0,000	1,400	1,500	1,600	1,700	1,750	2,050		10,000

Technical & administrative assistance (NDA)	External Borders Fund	c	1,600	2,250	2,300	2,650	2,900	2,650	2,650		17,000
TOTAL REFERENCE AMOUNT											
Commitment Appropriations		**a+c**	**339,000**	**492,000**	**642,000**	**818,000**	**994,000**	**1.183,000**	**1.398,000**		**5.866,000**
Payment Appropriations		**b+c**	**201,271**	**422,000**	**577,000**	**730,500**	**906,500**	**1.088,400**	**1.290,800**	**649,529**	**5.866,000**
Administrative expenditure not included within reference amount											
Human resources and associated expenditure (NDA)	8.2.5	d	7,587	8,856	10,044	11,232	12,420	13,392	13,608		77,139
Administrative costs, other than human resources and associated costs, not included in reference amount (NDA)	8.2.6	e	0,676	0,732	0,746	0,761	0,777	0,792	0,808		5,292
Total indicative financial cost of intervention											
TOTAL CA including cost of Human Resources		a+c+d+e	347,263	501,588	652,790	829,993	1.007,197	1.197,184	1.412,416		5.948,431
TOTAL PA including cost of Human Resources		b+c+d+e	209,534	431,588	587,790	742,493	919,697	1.102,584	1.305,216	649,529	5.948,431

Co-financing details

If the proposal involves co-financing by Member States, or other bodies (please specify which), an estimate of the level of this co-financing should be indicated in the table below (additional lines may be added if different bodies are foreseen for the provision of the co-financing):

EUR million (to 3 decimal places)

Co-financing body		Year n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 and later	Total
……	f							
TOTAL CA including co-financing	a+c +d+ e+f							

4.1.2. Compatibility with Financial Programming

X Proposal is compatible with next financial programming 2007-2013

☐ Proposal will entail reprogramming of the relevant heading in the financial perspective.

☐ Proposal may require application of the provisions of the Interinstitutional Agreement[80] (i.e. flexibility instrument or revision of the financial perspective).

4.1.3. Financial impact on Revenue

☐ Proposal has no financial implications on revenue

x Proposal has financial impact – the effect on revenue is as follows:

NB: All details and observations relating to the method of calculating the effect on revenue should be shown in a separate annex.

[80] See points 19 and 24 of the Interinstitutional agreement.

EUR million (to one decimal place)

Budget line	Revenue	Prior to action [Year n-1]	Situation following action						
			2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
	a) Revenue in absolute terms		3.7	3.7	4.8	6.2	7	8.8	12.5
	b) Change in revenue	*Δ*							

(Please specify each revenue budget line involved, adding the appropriate number of rows to the table if there is an effect on more than one budget line.)

The Proposal for a Decision of the European Parliament and the Council establishing the "*External Borders Fund*" constitutes a development of the Schengen acquis within the meaning of the Agreement concluded by the Council of the European Union and the Republic of Iceland and the Kingdom of Norway concerning the association of those two States with the implementation, application and development of the Schengen acquis.

This Decision also constitutes a development of the provisions of the Schengen *acquis* within the meaning of the Agreement signed by the European Union, the European Community and the Swiss Confederation on the latter's association with the implementation, application and development of the Schengen *acquis*.

Contribution : 2,19 % (2004 figures).

4.2. Human Resources FTE (including officials, temporary and external staff) – see detail under point 8.2.1.

Annual requirements	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Total number of human resources	70,25	82	93	104	115	124	126

5. CHARACTERISTICS AND OBJECTIVES

5.1. Need to be met in the short or long term

5.1.1. European Refugee Fund :

The existing financial instrument supporting the implementation of the common asylum policy is the European Refugee Fund. Its objective is set by the Treaty establishing the European Community (Article 63.2.b): to promote a balance of efforts between Member States in receiving and bearing the consequences of receiving refugees and displaced persons.

More specifically, the aim of the ERF is to express solidarity at Community level and to alleviate the pressures felt by Member States most affected by reception of refugees and displaced persons in facing the consequences of this reception, which includes reception conditions during asylum procedure (and ensuring fair and efficient asylum procedure), integration of recognised refugees and promoting voluntary return solutions for rejected asylum seekers and refugees who wish to return to their country of origin. Furthermore, the European Refugee Fund is one of the instruments of a Common Asylum policy, and as such the measures supported by the Fund should seek to complement and support EU legislation in order to support the progressive implementation of a Common Asylum System at all levels (common legislation and development of common best practices).

The ERF is an important part of an overall policy for building a common European asylum policy. Reducing divergence between asylum systems and progressive implementation of common standards at EU level will have a cost, which will be greater for Member States with larger number of asylum seekers and refugees, but also to new Member States. The Community should contribute to correcting those imbalances and to supporting Member States in complying with their obligations[81]. Finally, account must also be taken of the other objectives being formulated in related policies, such as the integration of third country nationals and management of illegal immigration.

5.1.2. Integration of Third-country nationals :

The common basic principles adopted by Governments at the JLS Council on 19 November 2004 underline the need for a holistic approach to integration of migrants. It is stated that not only within Member States but also at the European level, steps are needed to ensure that the focus on integration is a mainstream consideration in policy formulation and implementation, while at the same time specific policies for integrating third-country nationals are being developed.

---

[81] In drawing the impact assessment, and formulating the policy options available, account has been taken of previously established objectives underlying the European Refugee Fund and their likely achievement. Account also has to be taken of completion of other objectives (legislation) and the level of complementarity already achieved or soon to be achieved with these.

In accordance with the common basic principles, the specific policies for integrating legally residing immigrants in Member States, envisage to:

- Provide opportunity for immigrants and create incentives to integrate and overcome language difficulties and/or problems relating to understanding the norms, values and traditions of the host society or satisfying job requirements;

- Be pro-active in the design and implementation of national introduction programmes and activities, the capacity building of migrant organisations and of their interlocutors at all level of government;

- Recognise new challenges in migratory pressure and address them through a successful integration strategy, either because the Member States concerned have only been welcoming immigrants over the last few years, such as the Member States in the south of the EU, or because they are at the eve of a period of more immigration, as is the case in some of the new Member States;

- Overcome shortcomings in infrastructure at local, regional and national levels to deal with migratory inflows, and promote coherence between policy design and its implementation on the ground;

- Combat intolerance and prejudice among the host population, and to raise awareness of the importance of diversity in society, including among public and private sector service providers;

- Promote dialogue and consultation between political decision makers and local communities on the challenges faced by migrants, about their needs and circumstances and about ways of improving their position.

To achieve such policies, in particular to promote the integration of third country nationals having recently arrived and been admitted by a Member State to reside in its territory, the following specific objectives should be pursued, turning into concrete action the common basic principles:

(1) Facilitate the organization and implementation of admission programmes for economic migrants, strengthening their integration component and anticipating the needs of third-country nationals.

(2) Contribute to the organisation and implementation of introduction programmes and activities for third country nationals, by way of capacity building, policy development and implementation.

(3) Increase civic, cultural and political participation of third country nationals in the host society, in order to promote their active citizenship and recognition of fundamental values.

(4) Strengthen the capacity of Member States' public and private service providers to interact with third country nationals and their organizations and to answer better the needs of different groups of third country nationals

(5) Strengthen the ability of the host society to adjust to increasing diversity by targeting integration actions at the host population.

(6) Strengthen the capacity of Member States to monitor and evaluate integration policies.

5.1.3. European Return Fund

The policy objective in this area is to support and encourage Member State efforts to improve the management of the return of illegal third country nationals in all aspects, taking account of Community legislation in this area.

In particular, the following specific objectives should be pursued:

1. to promote the introduction of integrated return management procedures by all Member States and to improve the operation and organisation of existing procedures;

2. to strengthen co-operation between Member States in the conception and implementation of integrated return management procedures and practices;

3. to ensure the effective and uniform application of common standards on return.

These aims will be pursued through actions such as:

- the development of effective and lasting operational co-operation between Member State authorities and consular and immigration services in third countries, with a view to facilitating the receipt of travel documents for the return of third country nationals and ensuring speedy and successful removal procedures;

- developing co-operation between Member States in the collection and dissemination of information on their country of origin to potential returnees;

- increasing the number of illegal migrants opting to return voluntarily by encouraging this through better targeted and more attractive assisted voluntary return programmes and other means;

- simplifying enforced return procedures and improving the capacity of courts to deal with cases, with a view to reducing the period of detention of those awaiting forced removal without infringing their basic rights;

- formulating joint integrated return plans, including implementing joint voluntary return programmes in respect of particular countries or regions and arranging joint flights, thus reinforcing the message of an effective management of migration flows by the EU;

- implement joint return operations, thus making better use of existing national resources and expertise for the common good of the fight against illegal immigration throughout the EU

- encouraging exchange of information, support, advice and best practice between Member States in dealing with the return of people to specific countries and/or of particularly vulnerable groups;

- establishing joint arrangements for the reception of those returning in countries of origin, former residence or transit in co-operation with the countries concerned;

- developing measures to ensure the effective reintegration of people in their country of origin or former residence after they return;

- improving the capacity of competent authorities to enforce removal decisions with full respect for the rights of the people concerned and for their dignity in accordance with relevant EU standards;

- ensuring the provision of specific assistance to vulnerable groups such as children, the elderly, people with disabilities, pregnant women and those who have been subjected to torture, rape or other serious forms of psychological, physical or sexual violence.

5.1.4. External Borders Fund

Given the uneven division of responsibility between Member States for controlling the external borders of the EU, the policy objectives to achieve are:

1. to improve the efficiency of controls and thereby the effectiveness of the management and protection of external borders in order to reduce illegal entry and increase the security of the internal EU area of free movement;

2. to make it easier and faster for authorised travellers to enter the EU in conformity with the Schengen acquis while protecting the EU against illegal entry;

3. to achieve a uniform application of the EU law by Member States and an overall efficiency of national border guards in carrying out their tasks in accordance with EU law;

4. to enhance the efficiency of the issuing of visas and the implementation of other pre-frontier checks.

These general aims can be translated into a series of specific and operational objectives of which the key ones, in terms of added value and cost-effectiveness for the European Union, would be the following:

- improving efficiency of control and surveillance measures through the use of state of the art technological means;
- establishing the necessary infrastructures to improve efficient flow management at border crossing points;
- enhancing the capacity of the human resources allocated to border management, for instance by implementing the common core curriculum to be set up by the Agency;
- improving the coordination and information exchange at national level for all relevant authorities involved in securing effective border control;
- reducing as much as possible illegal entries at external borders through operations in third countries, in cooperation with these countries;
- enhancing the coordination and cooperation between Member States as regards the implementation of the common visa policy.

5.2. Value-added of Community involvement and coherence of the proposal with other financial instruments and possible synergy

5.2.1. European Refugee Fund

The discussion on the policy options available to achieve solidarity in the field of asylum policy was inevitably influenced by the existing financial instrument, the European Refugee Fund. At the time of its renewal last year, different options have been considered The above assessment on the different model is valid to date. The current proposal will therefore merely extend the programming period of the ERF II until the end of the new financial perspectives, i.e. to change its end date from end 2010 to the end of 2013.

Moreover, to take into account the establishment of the Return Fund, the need for an adjustment of the strand on return in the European Refugee Fund was considered necessary.

Currently, the European Refugee Fund supports actions for the voluntary return of persons who have applied for international protection or who are enjoying international protection in the Member States. In practice, in terms of returns, this covers a wide spectrum of situations, from those who, having been granted refugee status, decide to return to their countries of origin to those who decide to return because they have had applications refused and have few prospects in the Member State and who, in the absence of alternatives, decide to avail themselves of the arrangements made to facilitate voluntary return.

The following options were examined:

1. To leave the ERF as it is and limit the Return Fund to illegal immigrants;

2. To exclude all return measures relating to asylum seekers, refugees and other beneficiaries of protection from the ERF and to transfer support for such measures to the Return Fund;

3. To only transfer the support for measures relating to rejected asylum seekers to the Return Fund and maintain the support by the ERF for the voluntary return of asylum seekers and persons benefiting from international protection

The third option was the chosen option

5.2.2. Integration of Third-country nationals

Following the adoption of the legislative framework establishing a common immigration policy and in view of the solidarity provision in the new Constitutional Treaty, setting-up a financial instrument would provide support and incentives for the Member States to develop integration policies for integration of third-country nationals admitted in accordance with the legislative framework laid down in both national and Community law.

Here, different models for financial support were considered:

1. Integration of third-country nationals is funded via joint projects and Community actions (e.g. the ARGO framework model or the INTI programme):

2. Integration of third-country nationals is solely funded within a mainstreaming instrument, such as the European Social Fund (ESF)

3. Integration of third-country nationals is funded within a separate instrument expressing solidarity between Member States on the basis of the number of third country nationals legally present in the Member States.

The ex ante evaluation demonstrated the need to opt for a separate instrument on integration for third country nationals in complementarity with the ESF mainstreaming approach. To respond to the specific challenges in the area of integration of third-country nationals, the instrument would intervene in six specific areas:

- Improving the implementation of admission programmes. Facilitating a rapid and smooth integration of those migrants who have been explicitly invited to contribute to Member States' societies. In many Member States it is recognised that these persons in particular provide a valuable contribution to economic growth. Their arrival is commonly seen as important to counteract the prospective decline in the EU's work force in future years. Action should be taken to prepare their integration even before they arrive in the territory of the Member States.

- The implementation of introduction programmes and introductory activities. The early stages of a third country national's residence in the Member State are of particular importance. Introduction programmes and activities express the investment host societies are willing to make in the future, by: providing opportunity for migrants to learn the language of the host country to learn about ways of doing things, so increasing their chances of being self-sufficient as soon as possible finding employment; increasing the incentive and motivation for migrants to integrate; making it easier for young migrants, in particular, to integrate and so prevent identity problems and reduce delinquency: facilitating the development of targeted and flexible integration policies and activities, taking account of the special needs of third-country nationals and encouraging the development of new and innovative approaches to integration.

- Promoting active citizenship through civic, cultural, religious and political participation. These activities can contribute by increasing the knowledge of migrants of the history, traditions, norms, values and local customs of the host society, facilitating the dialogue between different religious communities; encouraging migrants to take responsibility and an active part in local community life, increasing their understanding of political processes and encouraging them to participate in decision making processes and increasing their possibilities of applying for citizenship. In short, active citizenship can highlight skills and open up avenues to third country nationals to realise their full potential in host societies.

- Supporting capacity building in public and private sector service providers in Member States. Much interaction between third country nationals and other citizens takes place in such mainstream organisations as schools, hospitals, communal housing societies etc. Opening up these providers through diversity management will reinforce the motivation and willingness of third country nationals to participate in society. This can be achieved by: making service providers more aware of diversity issues and helping them to develop inter-cultural communication skills; increasing co-operation between local, regional and national authorities responsible for integration and helping to bring about better coordination between the design of policy and its operation on the ground; raising awareness of the benefits of putting in place an effective policy for managing diversity; increasing co-operation between local, regional and national authorities responsible for integration and helping to bring about better coordination between the design of policy and its operation on the ground; raising awareness of the benefits of putting in place an effective policy for managing diversity.

- Helping society to adjust to diversity by making the host population more aware of the true facts about migration and about the people concerned, increasing tolerance towards other cultures and religions and so helping to strengthen social cohesion, increasing dialogue and interaction between migrants and the host population and actively involving private bodies (including SME) in the integration process.

- Policy development, monitoring and evaluation of policies and strategies by: stimulating the collection of relevant data on migration in the Member States so

providing the basis for informed discussion and decision-making; ensuring that the effectiveness of integration efforts are assessed on an ongoing basis and that programmes are responsive to immigrants needs; enabling policy-makers across the EU to learn from past experience not only of policies pursued in their own countries but also of those pursued elsewhere, so helping to improve the policies implemented in the future across Member States.

The Integration Fund will build on past experience, namely the pilot projects on integration of third country nationals (INTI) started in 2002 with a budget of € 4 million. Nearly 300 applications were received in the first two years, applying for more than € 85 million whereas the total budget available was only €10 million.

The pilot projects complement the policy outlined in the Communication on Immigration, integration and employment adopted in June 2003 in which the Commission presented its views on how to elaborate comprehensive and multi-dimensional policies on the integration of legally residing third-country nationals. According to the Communication integration policy should be based on two fundamental underlying principles: First of all that the principle of subsidiarity prevails clearly demonstrating that the primary responsibility for the elaboration and implementation of integration policies lies with the Member States, and secondly, the holistic approach which will ensure integration of immigrants into all aspects of society and which requires that a two-way approach - implying that the responsibility for integration lies both with the receiving society as well as with the arriving immigrant - is applied. The pilot projects supports networks and the transferral of information and good practices between Member States, regional and local authorities and other stakeholders in order to facilitate open dialogue and identify priorities for national integration policies and the actions also support new innovative projects which promote integration of third-country nationals.

To continue the encouragement of a more structured policy development in the field of integration as initiated by INTI, the financial instrument should be complemented by actions facilitating co-operation between Member States and exchange of best practices (Community actions).

The Integration Fund will work in complementarity with the ESF and the ERF.

5.2.3. European Return Fund

A distinct fund established with the particular objective of supporting an integrated return management policy seems best equipped to achieve the objectives set out above. By creating a separate instrument which is targeted at return, the specific problems identified with respect to persuading or coercing illegal migrants to leave the country in which they are residing can be addressed.

The Return Fund will need to work in complementarity with the other financial instruments mentioned in the extended impact assessment – the ERF, AENEAS– each of which addresses specific aspects of the return to their country of origin or former residence.

The European Return Fund will seek to promote the development of integrated set of return measures aiming at putting in place in Member States an effective programme. This should cover all phases of the return process, from the pre-departure phase and the return as such to the reception and reintegration in the country of return and should be tailored to take account of the specific situation in different countries. At the basis of such a programme should be an analysis of the situation in the Member State(s) with respect to the targeted population, a realistic assessment of the potential for return and the cooperation with the countries of return, a planning and evaluation mechanism with respect to the return process of the targeted population and cooperation throughout the process with relevant stakeholders at national, European and international level, such as UNHCR and IOM.

Priority should be given to cooperation between Member States to secure such an approach, given the cost-effectiveness and the synergies involved.

Accordingly, the measures to be supported, when they form part of such an integrated return approach, would include:

- *In all cases*: the procurement of indispensable travel documents, costs of necessary pre-return medical checks, costs of travel and food for returnees and escorts, including medical staff, accommodation for escorts, specific assistance to vulnerable groups such as children or invalids, costs of transportation to the final destination in the country of return and co-operation with the authorities of the country of origin, former residence or transit.

- *Additionally in the case of forced return* the costs of temporary accommodation for returnees and their escorts prior to departure in case of joint return operations.

- *Additionally in the case of voluntary return:* comprehensive pre-return information, assistance and counselling as well as essential expenses before return and initial expenses after return, transport of the returnee's personal belongings, adequate temporary accommodation for the first days after arrival in the country of return in a reception centre or a hotel if necessary, training and employment assistance and limited start-up support for economic activities where appropriate.

- As regards the application of the common standards: education and training of staff in the competent administrative, law enforcement and judicial bodies as well as secondments of these categories of staff from other Member States;

- As regards the cooperation between Member States: actions relating to the cooperation with consular authorities and immigration services of third countries, to facilitate the assistance in obtaining travel documents; actions relating to the joint design and implementation of action plans realising an integrated return management, joint evaluation and monitoring of the process etc.

5.2.4. External Borders Fund

The most relevant policy option is the establishment of a financial solidarity mechanism at Community level to support Member States who bear a lasting and heavy financial burden by being responsible for controlling external borders for the benefit of the Union as a whole. This Fund should be designed to be a concrete expression of EU solidarity by providing financial assistance to those Member States which apply the Schengen provisions on external borders, in addition to those on internal borders (the dismantling of controls on entry). It would accordingly represent an explicit recognition of the tasks they perform in carrying out checks on people entering the EU from third countries and border surveillance not only in their own interests but on behalf of all Member States which have dismantled internal border controls.

Support from the Fund should be extended from the outset to new Member States, as their external borders are operational since their accession even if they have undertaken to remove border controls at a later stage when they are judged ready to do so. It should also extend to the need for Member States to implement Community legislation in relation to specific situations which have arisen as a result of enlargement (the most notable example is of Russians who need to cross Lithuania to reach Kaliningrad). The Fund should, in addition, provide support for managing visas and other similar activities undertaken before people reach the border, whether these are carried out in cooperation with other Member States or not. The efficient management of such activities by the consular services of Member States in third countries is an integral part of a common integrated border management system, which is aimed at facilitating legitimate travel into the EU while preventing illegal entry.

Objective criteria need to be established to allocate funds to Member States. These criteria should take account of the various elements which add to the burden of control on the Member States, in particular, the length of external land and maritime borders, the number of authorised border crossing points, the number of travellers crossing and the extent of pressure caused by people refused entry. The criteria should also take account of the challenges posed by the risk of illegal entry affecting each border, taking into account the geopolitical situation, typology and geography. The assessments made by the Common Centre in Finland and in the future by the European Agency for the management of operational cooperation at external borders will be very helpful in this regard.

From a subsidiarity point of view, such a Fund would support Member States in carrying out the various tasks involved in external border control while not interfering with their responsibilities in respect of determining who they allow to enter their territory.

Actions to be funded could include border crossing infrastructures and related buildings (e.g. border stations, helicopter landing places or lanes, etc.); operating equipment (laboratory equipment, document examination instruments, detection tools, mobile or fixed terminals for consulting SIS and national systems, etc.); means of transport for the surveillance of external borders; equipment for real time exchange of information

between relevant authorities; ICT systems; exchange programmes and training of border guards, immigration officers and consular officers; etc.

5.3. Objectives, expected results and related indicators of the proposal in the context of the ABM framework

5.3.1. European Refugee Fund :

The main impacts of the ERF have been analysed according to its target groups as follows:

- for final beneficiaries (asylum seekers and refugees): improvements in reception conditions (quality / quantity of material reception conditions such as health, housing, education, social benefits, access to the labour market), and fairer and more effective asylum procedures; easier integration by a decrease in dependence on social welfare, improved access to the labour market, and thus increased participation in social life through civil society organisations and other relevant channels;

- for Member States, the ERF contributes to the economic responsibility undertaken by the Member State in relation to the reception of asylum seekers and refugees and implementation of a common asylum policy; it also supports changes in processes / policies by development of higher standards, fairer and more effective asylum procedures, reduction of the length of asylum procedures, capacity-building, improvement of qualification of staff, exchanges of experiences and best practices at EU level.

- for partners of asylum policy (NGO, Refugee Community Organisations, local and regional authorities): capacity building and development of new services and greater involvement of self-help organisations; improvement of qualification of staff, increased cooperation of services / structures in developing capacity in the area of reception.

- for EU citizens in general: awareness raising on the issue of refugees and asylum seekers and better acceptance of reception centres by local communities.

The potential impacts of the ERF II were screened and assessed for all measures, and it can be said that positive impacts outweigh negative impacts, in particularly as regards social impacts. A redistributive analysis has shown that the target group who benefits most directly is that of asylum seekers and refugees. Most importantly, significant important systemic effects have been identified with regard to the Member States and the organisations working in this area (NGOs and Refugee Community organisations). It must be noted that the situation varies from country to country, most notably in terms of the degree of consolidation of the asylum systems and the experience with the different strands of the programme.

When the types of impact were considered, the most significant were in the social sphere - economic impacts were more indirect and more difficult to identify given the scale of

the Fund. Direct implementation costs have not been quantified and are being addressed in the framework of the monitoring system of the Fund. Indirect and associated costs are more difficult to assess. Environmental impacts have been found to be quite weak, and it has not been possible to differentiate these impacts by target group.

Identified impacts on countries of origin presented a somewhat ambiguous picture – if it was clear that a better management of asylum flows can have positive impacts in the development of these countries, associated risks have been identified. These included, for example, risks of asylum seekers and refugees losing contact with their countries of origin, and also risks of qualified people leaving these countries (brain drain).

To conclude, it can be said that, overall, expected impacts were coherent with the formulation of the main objectives of the Fund. Indeed, the overall impacts reflected the main policy goal of the ERF, i.e. the contribution to the implementation of the common asylum standards and guidelines agreed at EU level and convergence of practices across Member States to support an open and secure European Union, fully committed to the obligations of the Geneva Convention and other relevant human rights instruments, and able to respond to humanitarian needs on the basis of solidarity.

5.3.2. Integration of Third-country nationals

The impacts of the Integration Fund have been identified at two levels: firstly, the general impacts of a greater integration of third country nationals were considered; then, against this background, the specific impacts of the Fund were discussed, taking into account the magnitude of identified needs, and the proposed scale of EU intervention. These specific impacts will in essence represent the added-value of EU intervention in this field.

As regards **general impacts**, better integration of migrants is likely to have many positive economic and social effects both on migrants themselves and on the host community. At EU level, the improved integration of third-country nationals will have a positive **economic impact** by increasing labour supply and thus overcoming shortages in a number of sectors. More migrants in employment will increase both tax revenue and the income from social contributions and so help to fund social protection systems which need to cater for a growing number of elderly people and increased numbers in retirement. Improved integration has obvious positive economic effects on third-country nationals themselves by giving them a better chance of integrating into the labour market and not only of finding a job but one which is more secure and stable with better terms and working conditions.

It must be noted however that further integration and the increased participation of third country nationals in economic activity may have some costs as well as benefits. While firms, consumers and domestic workers with complementary skills may gain, associated costs may include, inter alia, increased expenditure for welfare and social protection systems; a possible adverse effect on domestic workers with similar skills; the administrative costs of implementing an effective immigration policy; and increased expenditure on active labour market policies such as training and job placement services.

The potential **social effects** of integration of immigrants are substantial. Lack of social integration of migrants has often been associated with their social exclusion, which has given rise to increased hostility towards them and to ethnic minorities in general (leading to the rise of racism and xenophobia). Further integration of immigrant populations should lead to a more cohesive and inclusive society overall, where differences are respected and the merits of diversity appreciated. A strengthened dialogue between different groups will increase general understanding of different cultures, traditions and religions.

For migrants themselves, greater integration in society and better access to education as well as the labour market will improve their well being and increase their self-esteem. Having a job and being able to provide for themselves and their families should give them an increased feeling of belonging to society and encourage them to engage in community life and social, cultural and political activities in general. The integration of women will also indirectly benefit future generations, by increasing their chances of integrating into society themselves, of gaining a better understanding of he language and of performing better at school.

Although it is difficult to point to direct beneficial effects on the **environment**, there ought to be generally positive effects on the educational level of EU society, which should make it a better place in which to live, and increased awareness of environmental issues and a wider tendency to take action to protect and improve the natural and physical environment. More active participation in social and political life at local level is, therefore, likely to be accompanied by increased involvement in activities to preserve the local environment and the common heritage.

Against this background, the **specific impacts** of the Integration Fund have been identified as ensuring a strong link with policy developments at EU level, thus supporting the implementation of a common immigration policy. In particular, the following impacts should be expected:

- Create a level playing field in terms of integrating third-country nationals across the Member States. This requires a catch-up process in those countries of recent immigration, where integration policies are only developing.

- In these countries, the Fund will also act as a catalyst, increasing government expenditure on integration of third-country nationals, and thus contributing to the consolidation of a true integration system.

- Strengthening of integration systems will also take place through investments in human resources and upgrading of skills, as well as improved coordination and dialogue between all relevant stakeholders (national and regional authorities, civil society, etc.).

- For those Member States with a history of immigration and integration of third-country nationals, the Fund will contribute towards a fine-tuning of existing policies, focussing on identified shortcomings, and thus increasing their overall effectiveness.

5.3.3. European Return Fund

General impacts of a more effective return policy

An effective implementation of the return policy for illegal migrants living in Member States would have beneficial effects on social cohesion in particular and for the general objective of creating an area of freedom, security and justice for EU citizens. It could also, however, have positive economic effects especially in the long-term.

An effective implementation would, therefore:

- reinforce a managed immigration policy by complementing the control of the EU's external borders and ensuring that those who succeed in entering the Union illegally are returned with minimum delay to the countries they came from;

- help to increase the acceptance of third-country nationals in Member States and, therefore, of diversity, with potential benefits to the competitiveness of the EU economy as well as to social cohesion;

- contribute thereby to increasing employment rates among third-country nationals and, therefore, their contribution to economic activity and the generation of real income;

- facilitate the acceptance of the immigration of workers with the skills required by EU economies faced with a prospective natural decline in working-age population and, therefore, in the labour force;

- reduce the costs on national budgets associated with the detention of illegal migrants;

- give illegal migrants more opportunity to return and settle in their country of origin instead of having to live on the margins of society and very often to work in arduous jobs with poor terms and conditions.

Specific impact of the Return Fund

Action at EU level will have a number of positive effects, including:

- ensuring the common implementation of effective procedures for the return of illegal migrants, which also protect their basic rights and human dignity;

- promoting the adoption of best practices in this regard as well as with regard to the measures taken to provide incentives to the people concerned to return to their country of origin voluntarily;

- encouraging a more intensive exchange of information between Member States on the national initiatives developed, the challenges relating to returns and the management of complex return processes, as well as the relations with third countries in this regard;

- enhancing cost-effectiveness of return measures through joint operations.

5.3.4. External Borders Fund

The main impacts of the Externals Borders Fund would be as follows:

- Positive impact on administrative systems and infrastructures of Member States, who will get more resources and be able to improve coordination and exchanges. On the other hand**,** MS will have to co finance the projects; therefore it could lead to an increase in MS expenditure.

- Impacts for public health, public order and security would be direct and positive, thanks to the improvement of controls, which will make easier to prevent the entry of persons posing a risk from these points of view. Impact on civil society would be indirect but positive (better protection against illegal immigration and public security threats)

- Impacts on the environment would be indirect but possibly negative (more control boats and aircrafts, more physical barriers in border zones, etc.), although some positive impacts can not be excluded (e.g. purchase of less polluting surveillance boats, usage of more efficient technologies)

- From the human rights point of view, increasing MS border control capabilities (in particular through surveillance measures) could mean that more people would be intercepted, refused entry and/or removed to their countries of origin, where they probably face a situation of poverty and lack of freedoms. Increasing controls would make them more dissuasive and perhaps discourage some of these people from trying to immigrate illegally, avoiding them from putting their lives at risk.

- The risks of fraud could be linked to cases of mismanagement, illicit appropriation or corruption, although they not seem to be big as the funds will be managed by MS law enforcement agencies. There is also a risk of giving funding to Member States that don't really need it (e.g. because of being economically strong) or whose burden is lower, especially if objective criteria are not appropriately qualified by risk criteria

- The smoothening of flows of bona fide travellers would have positive economic impacts for business and tourism.

The financial support under the Fund will be developed in complementarity with the work of the European Agency for the management of operational cooperation at external borders.

The Agency has constituted an important step for promoting solidarity between member States in the field of external border management. The Agency has at its objective to facilitate and render more effective the application of the Community acquis related to the external borders, through coordination but also by providing the necessary technical support and expertise. The Fund will be complementary to these efforts. The Fund can provide the necessary financial means for the implementation of joint operations and pilot projects, whenever the Agency will not undertake to do it by itself under Article 3(4) of the Regulation. The Fund will also contribute to the adoption of the necessary measures derived from the risk analysis prepared by the Agency, and to the implementation of the common core curriculum to be established by it.

5.4. Method of Implementation (indicative)

Show below the method(s) chosen for the implementation of the action.

X ***Centralised Management***

X Directly by the Commission

 Indirectly by delegation to:

 Executive Agencies

 Bodies set up by the Communities as referred to in art. 185 of the Financial Regulation

 National public-sector bodies/bodies with public-service mission

X***Shared or decentralised management***

X With Member states

X With Third countries

Joint management with international organisations (please specify)

Relevant comments:

The funds within the action programme 'Solidarity and the management of migration flows' will be implemented within the framework of **shared/decentralised management** between the Member States and the Commission, in accordance with Article 53, paragraph 1, point b) of Council Regulation (EC, Euratom) No 1605/2002[82]. The Community actions and the technical assistance of the Commission, as referred to within the instruments,

[82] OJ L 248, 16.9.2002, p. 1.

will be implemented by the Commission within the framework of **direct management**.

As for the countries associated with the implementation, application and development of the Schengen Acquis, an agreement between the Commission and these countries needs to be concluded relating to the obligations concerning budgetary and financial control.

One of the key objectives of the programmes is to clearly define the division of responsibility between the Member States and the implementing bodies on the one hand, and the Commission on the other in the execution of the Community budget. All essential elements are defined within the different Funds.

Under Article 274 of the Treaty, in the context of shared management, the conditions allowing the Commission to exercise its responsibilities for implementation of the general budget of the European Communities and the obligations of cooperation on the Member States have to be clarified. These conditions will enable the Commission to satisfy itself that Member States are utilising the Fund in a lawful and correct manner and in accordance with the principle of sound financial management within the meaning of the Financial Regulation.

The need for coherency and transparency are the driving forces in the management modalities of the respective Funds. **Coherency**, as the draft instruments lay down the minimal conditions applicable to the management, internal control and audit systems as well as the involvement of each actor. **Transparency**, as the results and outcome of each part of the instrument are known to the different actors. The compliance of these systems will contribute to the full respect of the principle of **sound financial management**.

To this end, the Member States shall provide an assurance in relation with the management and control systems, according to the rules laid down in the draft instruments. This assurance, completed with its own system audits and on-the-spot controls, will facilitate the Commission's assessment on the legality and regularity of declared expenditure.

The different instruments are developed with common delivery, management and implementation mechanisms. This will enable the Commission and the Member States to set up **common management and control environments**, thus increasing efficiency through the creation of potential synergies.

The following elements are found within the draft instruments:

- **Multi-annual and annual Programming:**

The Funds will be implemented in the framework of **two multiannual programming periods**(respectively 2007-2010 and 2011-2013). These

programming periods will allow the Commission to take into account the effects of the midterm review of the financial perspectives, which is planned in 2010.

The multiannual programming includes the definition of strategic guidelines by the Commission and multiannual programmes by the Member States. These mainly relate to a description of the management and control systems set up, the definition of priorities (and corresponding indicators, results and impacts) and a draft financing plan. This multiannual programme will be assessed and adopted by the Commission.

The necessary provisions for the revision of these programmes are laid down within the draft instruments.

The multiannual programmes will be implemented by means of annual work programmes, provided by the Member States and adopted by the Commission. The annual work programmes relate to the rules for selection of projects and an indicative financial breakdown per objective. The Commission's decision shall indicate the amount allocated to each Member States in full respect of the appropriations allocated under the budgetary procedure.

- **Management and Control Systems**

a) Designation of authorities

The following authorities are to be designed by the Member State:

- A **Responsible Authority**, responsible for the management of the Fund and which will handle all the Communication with the Commission;

- A **Certifying authority**, responsible for the certification of expenditure and application for payment requests prior to transmission to the Commission;

- An **Audit Authority**, responsible for the verification of the compliance, adequacy and the sound operation of the management and control environment.

- With respect of the clear separation of functions, several functions may be carried out by the same body.

b) Definition of the responsibilities of the Member States and the Commission

Member States will be responsible for ensuring sound financial management of the programmes and the legality and regularity of the underlying transactions, give guidance to the designated authorities, and be responsible for the proper and effective use of Community funds. In accordance with the principles of

subsidiarity and proportionality, Member States have the primary responsibility for the implementation and control of the actions covered by the Fund.

The Commission's responsibilities are to satisfy that the systems set up are compliant with the provisions laid down, especially through the assessment of a unqualified opinion submitted by a "compliance assessment body". In the event of a qualified opinion the Member State shall draw up, in agreement with the Commission, an action plan setting out the corrective measures and the timetable for implementation. The Commission is also responsible to satisfy that systems function effectively, on basis of annual control reports and on-the-spot audits.

c) Financial Management

Annual commitments shall be made on the basis of the Commission's decision related the annual programmes.

The following payment scheme is foreseen:

- A prefinancing of 50%;
- A balance payment, preconditioned by a request for payment, a certified declaration of expenditure, an implementation report and an audit report.

The necessary provisions for suspension and interruption of payments, as well as the cancellation of commitments, have been formalised within the draft instruments. In all procedures the Commission will decide after a **contradictory procedure,** where the Member State may present its observations or take corrective measures.

The draft instrument also provides with the necessary provisions, related to financial corrections to be established by the Commission and the Member States.

6. MONITORING AND EVALUATION

6.1. Monitoring system

Under the management system proposed, minimum standard formats will be established in all Member States for the presentation of projects, monitoring and evaluation. In this context common indicators will be defined for the various types of action, for which data will have to be gathered when action implementation reports are presented. During the course of 2005, a preparatory study will be launched to inform the Commission on adequate minimum standards and common standards.

By the same token, a common management system (supported by a common IT application) will be developed in the financial field, in liaison with the Member States, to ensure that implementation of the programmes and the actions funded are monitored on a common basis.

6.2. Evaluation

Several national and Community evaluations are planned, based around the multiannual programming schedule of the Funds. The timetable of evaluations for the External Borders Fund, the Integration Fund and the Return Fund as set out in the respective proposals is in principle as follows:

- no later than 30 June 2009 in the case of the External Borders and Integration Funds, and 30 June 2010 in the case of the Return Fund, a report from the Commission to the European Parliament, the Council, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions on the application of the criteria used for the annual distribution of resources; together with proposals for amendments if deemed necessary;

- no later than 31 December 2010 an intermediate report from the Commission to the European Parliament, the Council, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions on the results achieved and on implementation and with a proposal on the Fund future development;

- no later than 30 June 2012 (concerning 2007-2010/2008-2010) and 30 June 2015 (concerning 2011-2013) an evaluation report from the Member State on the results and impacts;

- no later than 31 December 2012 (concerning 2007-2010 and 31 December 2015 (concerning 2011-2013) an ex post evaluation report from the Commission to the European Parliament, the Council, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions.

The evaluations for the European Refugee Fund follow a slightly different pattern in light of previous evaluations made.

7. ANTI-FRAUD MEASURES

Action taken under the Commission's direct, centralised management (Community action, technical assistance expenditure) will be implemented in accordance with the applicable rules, as defined in the Financial Regulation and its implementing rules. The contracts and grant agreements used will be the models recommended by the Commission and will provide for monitoring by the Commission and the Court of Auditors of the European Communities.

The general rules on the administrative and financial management of action in the Member States, will comprise specific provisions on the management and control of projects by the authorities responsible and provisions on *ex post* checks by the Commission and the Court of Auditors of the European Communities.

8. DETAILS OF RESOURCES

8.1. Objectives of the proposal in terms of their financial cost *(Commitment appropriations in M€)*

a. European Refugee Fund

(Headings of Objectives, actions and outputs should be provided)	Type of output	Av. cost	2007		2008		2009		2010		2011		2012		2013		Total	
			No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost
European Refugee Fund																		
Community Actions																		
Community Actions	Transnational cooperation projects	0,250	18	4,500	42	10,500	42	10,500	45	11,300	59	14,700	60	15,000	61	15,300	327	81,800
Sub-total Action 1				**4,500**		**10,500**		**10,500**		**11,300**		**14,700**		**15,000**		**15,300**	**327**	**81,800**
Actions in the Member States																		
Responsible Authorities	Co-financing			2,800		6,500		6,500		6,900		9,300		9,500		9,700		51,200
Reception and asylum procedures	Projects	0,085	372	31,600	868	73,800	868	73,800	931	79,100	1.242	105,600	1.268	107,800	1.295	110,100	6.845	581,800
Integration	Projects	0,065	243	15,800	568	36,900	568	36,900	608	39,500	812	52,800	829	53,900	848	55,100	4.475	290,900
Voluntary return	Projects	0,175	30	5,300	70	12,300	70	12,300	75	13,200	101	17,600	103	18,000	105	18,400	555	97,100
Sub-total Action 2				**55,500**		**129,500**		**129,500**		**138,700**		**185,300**		**189,200**		**193,300**	**11.320**	**1.021,000**
Sub-total Objective 1				*60,000*		*140,000*		*140,000*		*150,000*		*200,000*		*204,200*		*208,600*		*1.102,800*
Emergency measures																		
Actions in the Member States																		

Responsible Authorities	Co-financing			1,210		1,210		1,210		1,210		1,210		1,210		1,210		8,470
Emergency measures	Projects			8,590		8,590		8,590		8,590		8,590		8,590		8,590		60,130
Sub-total Action 3				**9,800**		**9,800**		**9,800**		**9,800**		**9,800**		**9,800**		**9,800**		**68,600**
Sub-total Objective 1				*9,800*		*9,800*		*9,800*		*9,800*		*9,800*		*9,800*		*9,800*		*68,600*
TOTAL COST				**69,800**		**149,800**		**149,800**		**159,800**		**209,800**		**214,000**		**218,400**		**1.171,400**

b. Integration of third-country nationals

(Headings of Objectives, actions and outputs should be provided)	**Type of output**	**Av. cost**	**2007**		**2008**		**2009**		**2010**		**2011**		**2012**		**2013**		**Total**	
			No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost
Integration of Third-country Nationals																		
Community Actions																		
Community Actions	Transnational cooperation projects	0,250	25	6,200	33	8,200	54	13,400	69	17,300	80	20,000	94	23,600	105	26,200	460	114,900
Sub-total Action 1				**6,200**		**8,200**		**13,400**		**17,300**		**20,000**		**23,600**		**26,200**	**460**	**114,900**
Actions in the Member States																		
Responsible Authorities	Co-financing			4,300		5,500		8,500		10,800		12,300		14,300		15,800		71,500
Admission Procedures	Projects	0,085	101	8,600	134	11,400	216	18,400	278	23,600	319	27,100	380	32,300	421	35,800	1.849	157,200
Introduction Programmes	Projects	0,065	389	25,300	518	33,700	845	54,900	1094	71,100	1258	81,800	1486	96,600	1652	107,400	7.243	470,800
Civic, cultural, religious and political participation	Projects	0,175	97	16,900	128	22,400	209	36,600	271	47,400	312	54,600	368	64,400	409	71,600	1.794	313,900
Capacity building within MS' public and private service providers	Projects	0,175	97	16,900	128	22,400	209	36,600	271	47,400	312	54,600	368	64,400	409	71,600	1.794	313,900
Adjusting european societies to diversity	Projects	0,175	48	8,400	64	11,200	105	18,300	135	23,700	156	27,300	184	32,200	205	35,800	897	156,900
Policy development, monitoring and evaluation	Projects	0,175	48	8,400	64	11,200	105	18,300	135	23,700	156	27,300	184	32,200	205	35,800	897	156,900
Sub-total Action 2				**88,800**		**117,800**		**191,600**		**247,700**		**285,000**		**336,400**		**373,800**	**9.092**	**1.641,100**
Sub-total Objective 1				*95,000*		*126,000*		*205,000*		*265,000*		*305,000*		*360,000*		*400,000*		*1.756,000*
TOTAL COST				**95,000**		**126,000**		**205,000**		**265,000**		**305,000**		**360,000**		**400,000**		**1.756,000**

c. European Return Fund

(Headings of Objectives, actions and outputs should be provided)	Type of output	Av. cost	2007		2008		2009		2010		2011		2012		2013		Total	
			No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost
European Return Fund																		
Community Actions																		
Community Actions	Transnational cooperation projects	0,250	0	0,000	10	2,500	16	3,900	26	6,500	39	9,800	52	13,100	52	13,100	196	48,900
Sub-total Action 1				**0,000**		**2,500**		**3,900**		**6,500**		**9,800**		**13,100**		**13,100**	**196**	**48,900**
Actions in the Member States																		
Responsibe authorities	Co-financing			0,000		2,300		3,100		4,600		6,500		8,300		8,300		33,100
Integrated Return-management	Projects	0,150	0	0,000	68	10,200	106	15,900	178	26,700	267	40,100	357	53,600	357	53,600	1.334	200,100
Enhancement of ooperation between MS in integrated Return-management	Projects	0,250	0	0,000	69	17,200	106	26,500	178	44,400	268	66,900	357	89,300	357	89,300	1.334	333,600
Promotion and application of common standards on return	Projects	0,100	0	0,000	68	6,800	106	10,600	178	17,800	267	26,700	357	35,700	357	35,700	1.333	133,300
Sub-total Action 2				**0,000**		**36,500**		**56,100**		**93,500**		**140,200**		**186,900**		**186,900**	**4.001**	**700,100**
Sub-total Objective 1				*0,000*		*39,000*		*60,000*		*100,000*		*150,000*		*200,000*		*200,000*		*749,000*
TOTAL COST				**0,000**		**39,000**		**60,000**		**100,000**		**150,000**		**200,000**		**200,000**		**749,000**

d. External Borders Fund

(Headings of Objectives, actions and outputs should be provided)	Type of output	Av. cost	2007		2008		2009		2010		2011		2012		2013		Total	
			No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost
External Borders Fund																		
Community Actions																		
Community Actions	Transnational cooperation projects	0,250	13	3,300	13	3,300	17	4,300	22	5,600	25	6,300	31	7,800	45	11,200	167	41,800
Sub-total Action 1				**3,300**		**3,300**		**4,300**		**5,600**		**6,300**		**7,800**		**11,200**	**167**	**41,800**
Actions in the Member States																		
Responsibe authorities	Co-financing			7,500		7,500		9,500		12,000		13,400		16,700		23,300		89,900
Implementation of the common integrated border management system	Projects	0,500	64	31,800	64	31,800	82	41,200	107	53,500	120	60,100	150	75,100	214	107,100	801	400,600
Contribution to the efficient management of the flows of persons at external borders	Projects	0,500	127	63,700	127	63,700	165	82,500	214	107,000	240	120,100	300	150,200	428	214,200	1.603	801,400
Contribution to the uniform and effective application of EU law and overall efficiency of national border guards	Projects	0,500	48	23,900	48	23,900	62	30,900	80	40,100	90	45,000	113	56,300	161	80,300	601	300,400
Contribution to the enhancement of the activities organised by consular services	Projects	0,500	80	39,800	80	39,800	103	51,600	134	66,800	150	75,100	188	93,900	268	133,900	1.002	500,900
Sub-total Action 2				**166,700**		**166,700**		**215,700**		**279,400**		**313,700**		**392,200**		**558,800**	**3.005**	**2.093,200**
Sub-total Objective 1				*170,000*		*170,000*		*220,000*		*285,000*		*320,000*		*400,000*		*570,000*		*2135,000*
TOTAL COST				**170,000**		**170,000**		**220,000**		**285,000**		**320,000**		**400,000**		**570,000**		**2.135,000**

8.2. Administrative Expenditure

The needs for human and administrative resources shall be covered within the allocation granted to the managing DG in the framework of the annual allocation procedure.

8.2.1. Number and type of human resources

Types of post		Staff to be assigned to management of the action using existing and/or additional resources (**number of posts/FTEs**)						
		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Officials or temporary staff (XX 01 01)	A*/AD	23	26	29	32	35	37	37,5
	B*, C*/AST	38,75	46	52	58	64	70	70,5
Staff financed by art. XX 01 02		8,5	10	12	14	16	17	18
Other staff financed by art. XX 01 04/05								
TOTAL		70,25	82	93	104	115	124	126

8.2.2. Description of tasks deriving from the action

Title	Description	Number
Management		
Management		4
Policy definition and programming		
Policy Making	Definition of strategy, legal base,…	4
Programme definition	Establishment of annual work programme (i.e. financing decision) and interservice consultation	1
Interface with relevant EC programmes & actions	interservice coordination in order to ensure complementarity-synergy with other policies	2
Interface with other Institutions and Member States	Interface Council,EP ensuring the appropriate reporting, information, questions, briefing requests	2
Information and Communication	1. Information and publicity activities 2. EUROPA Web site	2
Committee interface - chair & secretariat		1
Budgetting	APS,PDB,AAR,BIP,RAL - Preparation - Follow-up - Reporting	1,5

Programme : Reception, selection and award of projects , financial and legal commitments		
Preparation Calls for proposals		2
Reception and evaluation proposals/mult-annual and annual programmes	(also involves staff involved in 12,13,14 and 15)	10
Award decisions		0,5
Financial Commitment	Preparation, maintenance and closure of all financial commitments + subconsequent amendments	2
Legal Commitment	Preparation, Signature, Closure of all juridical commitments + subconsequent amendments	4
Programme : monitoring of projects		
Payments - Initiation	Preparation and Processing of all Prefinancing, Intermediate and Final Payments (including verification supporting docs)	5
Project Monitoring	Receipt and assessment of reports , requests for information, project visits	20
Procurement, control and audit		
Ex- ante verification of transactions, setting up of control standards	Setting up appropriate control standards	3
System Audit	Setting up and monitoring of system audit of Member States (shared management)	10
Financial Audit	Ex-post Audit of expenditure / implementation	8
Internal audit	Verification of compliance with ICS	3
Procurement procedures	Drafting, procedures and autorisation of procurement procedures for projects and technical assistance (evaluation, studies,…) , including JPC, Helpdesk procurement procedures	8
Reporting	Report of Authorinsing Officer, RAA, relations with Court of Auditors…	2
Support services		
Filing and Archiving	Database, digital and hardcopy filing	3
Programme Evaluation	Ex ante - Mid term - Final evaluation	3
IT Support	Specific development of IT Tools related to monitoring and implementation	4
Overhead		
Administration (Overhead)	CIS, Translations,HRM,Logistics,…	21
		126

8.2.3. Sources of human resources (statutory)

(When more than one source is stated, please indicate the number of posts originating from each of the sources)

☐ Posts currently allocated to the management of the programme to be replaced or extended

☐ Posts pre-allocated within the APS/PDB exercise for year n

☐ Posts to be requested in the next APS/PDB procedure

☐ Posts to be redeployed using existing resources within the managing service (internal redeployment)

☐ Posts required for year n although not foreseen in the APS/PDB exercise of the year in question

8.2.4. Other Administrative expenditure included in reference amount (XX 01 04/05 – Expenditure on administrative management)

EUR million (to 3 decimal places)

a. European Refugee Fund

Budget line ***European Refugee Fund***	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	TOTAL
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
Other technical and administrative assistance								
= intra muros : asylum statistics	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,750
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems	0,500	0,700	0,700	0,700	0,700	0,700	0,700	4,700
Studies (incl. Evaluation)	0,300	0,600	0,300	0,600	0,600	0,400	0,600	3,400
Meetings of experts	0,050	0,050	0,050	0,050	0,100	0,050	0,050	0,400
Publications and informations	0,200	0,000	0,200	0,000	0,200	0,150	0,200	0,950
Total	1,300	1,600	1,500	1,600	1,850	1,550	1,800	9,450

Emergency measures								
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
Other technical and administrative assistance								
= intra muros : asylum statistics	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,350
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,420
Studies (incl. Evaluation)	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,560
Meetings of experts								
Publications and informations	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,070
Total	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	1,400

b. Integration of Third-country Nationals

Budget line ***Integration of Third-country nationals***	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	TOTAL
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
Other technical and administrative assistance								
= intra muros : migration statistics	0,300	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400	2,700
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems	0,600	0,800	0,800	0,900	1,000	1,100	1,100	6,300
Studies (incl. Evaluation and Impact Assessment)	0,100	0,300	0,300	0,600	0,700	0,700	0,750	3,450
Meetings of experts	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,350
Dissemination	0,000	0,100	0,050	0,100	0,150	0,200	0,200	0,800
Publications and informations	0,050	0,100	0,100	0,100	0,250	0,400	0,400	1,400
Total	1,100	1,750	1,700	2,150	2,550	2,850	2,900	15,000

c. European Return Fund

Budget line ***European Return Fund***	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	TOTAL
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
Other technical and administrative assistance								
= intra muros : statistics		0,200	0,200	0,200	0,200	0,250	0,300	1,350
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems		0,600	0,700	0,800	0,900	0,900	1,000	4,900
Studies (incl. Evaluation and Impact Assessment)		0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	1,800
Meetings of experts		0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,100	0,350
Dissemination		0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,600
Publications and informations		0,150	0,150	0,150	0,150	0,150	0,250	1,000
Total	0,000	1,400	1,500	1,600	1,700	1,750	2,050	10,000

d. External Borders Fund

Budget line ***External Borders Fund***	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	TOTAL
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
Other technical and administrative assistance								
= intra muros : statistics	0,300	0,300	0,300	0,400	0,450	0,450	0,450	2,650
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems	0,600	0,900	0,900	1,000	1,000	1,000	1,000	6,400
Studies (incl. Evaluation and Impact Assessment)	0,300	0,400	0,400	0,500	0,500	0,400	0,400	2,900
Meetings of experts	0,100	0,150	0,150	0,150	0,200	0,200	0,200	1,150
Dissemination	0,200	0,200	0,250	0,300	0,400	0,300	0,300	1,950
Publications and informations	0,100	0,300	0,300	0,300	0,350	0,300	0,300	1,950
Total	1,600	2,250	2,300	2,650	2,900	2,650	2,650	17,000

8.2.5. Financial cost of human resources and associated costs not included in the reference amount

EUR million (to 3 decimal places)

Type of human resources	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Total
Officials and temporary staff (XX 01 01)	6,669	7,776	8,748	9,72	10,692	11,556	11,664	66,825
Staff financed by Art XX 01 02 (auxiliary, END, contract staff, etc.) (specify budget line)	0,918	1,08	1,296	1,512	1,728	1,836	1,944	10,314
Total cost of Human Resources and associated costs (NOT in reference amount)	**7,587**	**8,856**	**10,044**	**11,232**	**12,420**	**13,392**	**13,608**	**77,139**

Calculation– ***Officials and Temporary agents***

Reference should be made to Point 8.2.1, if applicable

Each FTE rated at 108.000 € per FTE.

Calculation– ***Staff financed under art. XX 01 02***

Reference should be made to Point 8.2.1, if applicable

Each FTE rated at 108.000 € per FTE.

8.2.6 Other administrative expenditure not included in reference amount

EUR million (to 3 decimal places)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	TOTAL
XX 01 02 11 01 – Missions	0,216	0,234	0,238	0,243	0,248	0,253	0,258	1,691
XX 01 02 11 02 – Meetings & Conferences								
XX 01 02 11 03 – Committees	0,460	0,498	0,508	0,518	0,528	0,539	0,550	3,601
XX 01 02 11 04 – Studies & consultations								
XX 01 02 11 05 - Information systems								
2 Total Other Management Expenditure (XX 01 02 11)	0,676	0,732	0,746	0,761	0,777	0,792	0,808	5,292
3 Other expenditure of an administrative nature (specify including reference to budget line)								

Total Administrative expenditure, other than human resources and associated costs (NOT included in reference amount)	**8,263**	**9,588**	**10,790**	**11,993**	**13,197**	**14,184**	**14,416**	**68,015**

Calculation - ***Other administrative expenditure <u>not</u> included in reference amount***

		<u>2007</u>
Missions	240 missions * €900	216.000
Compulsory meetings	24 * 19200	460.800